

SPIS TREŚCI

A. Traktat między Królestwem Belgii, Republiką Czeską, Królestwem Danii, Republiką Federalną Niemiec, Republiką Estońską, Republiką Grecką, Królestwem Hiszpanii, Republiką Francuską, Irlandią, Republiką Włoską, Republiką Cypryjską, Republiką Łotewską, Republiką Litewską, Wielkim Księstwem Luksemburga, Republiką Węgierską, Republiką Malty, Królestwem Niderlandów, Republiką Austrii, Rzeczpospolitą Polską, Republiką Portugalską, Republiką Słowenii, Republiką Słowacką, Republiką Finlandii, Królestwem Szwecji, Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej) a Republiką Bułgarii oraz Rumunią dotyczący przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej.....

B. Protokół dotyczący warunków i uzgodnień w sprawie przyjęcia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej.....

Część Pierwsza: Zasady.....

Część Druga: Dostosowania w Konstytucji.....

Tytuł I: Postanowienia instytucjonalne.....

Tytuł II: Pozostałe dostosowania

Część Trzecia: Postanowienia stałe.....

Tytuł I: Dostosowania aktów przyjętych przez instytucje.....

Tytuł II: Pozostałe postanowienia

Część Czwarta:	Postanowienia tymczasowe
	Tytuł I: Środki przejściowe.....
	Tytuł II: Postanowienia instytucjonalne.....
	Tytuł III: Postanowienia finansowe.....
	Tytuł IV: Pozostałe postanowienia.....
Część Piąta:	Postanowienia dotyczące wprowadzenia w życie niniejszego Protokołu
	Tytuł I: Powoływanie instytucji i organów.....
	Tytuł II: Stosowanie aktów instytucji
	Tytuł III: Postanowienia końcowe.....
Załączniki	
Załącznik I:	Wykaz konwencji i protokołów, których Bułgaria i Rumunia zostaną stronami z dniem przystąpienia (określony w artykule 3 ustęp 3 Protokołu).....
Załącznik II:	Wykaz przepisów dorobku Schengen w postaci, w jakiej zostały włączone w ramy Unii Europejskiej oraz akty na nim oparte lub w inny sposób z nim związane, które od dnia przystąpienia wiążą Państwa Członkowskie i są w nich stosowane (określony w artykule 4 ustęp 1 Protokołu).....
Załącznik III:	Wykaz, o którym mowa w artykule 16 Protokołu: dostosowania aktów przyjętych przez instytucje
	1. Prawo spółek
	Prawo własności przemysłowej
	I. Wspólnotowy znak towarowy
	II. Dodatkowe świadectwa ochronne
	III. Wzory wspólnotowe.....
	2. Rolnictwo
	3. Polityka transportowa.....
	4. Podatki.....

Załącznik IV: Wykaz, o którym mowa w artykule 17 Protokołu: dodatkowe dostosowania aktów przyjętych przez instytucje

Rolnictwo.....

A. Ustawodawstwo rolne

B. Ustawodawstwo weterynaryjne i fitosanitarne

Załącznik V: Wykaz, o którym mowa w artykule 18 Protokołu: pozostałe postanowienia stałe

1. Prawo spółek

2. Polityka konkurencji

3. Rolnictwo

4. Unia celna.....

Dodatek do załącznika V

Załącznik VI: Wykaz, o którym mowa w artykule 20 Protokołu: środki przejściowe dla Bułgarii

1. Swobodny przepływ osób

2. Swobodny przepływ usług

3. Swobodny przepływ kapitału

4. Rolnictwo

A. Ustawodawstwo rolne.....

B. Ustawodawstwo weterynaryjne i fitosanitarne.....

5. Polityka transportowa.....

6. Podatki.....

7. Polityka społeczna i zatrudnienie.....

8. Energia

9. Telekomunikacja i technologie informacyjne

10. Środowisko naturalne.....

A. Jakość powietrza.....

B. Gospodarka odpadami

C. Jakość wody

D. Kontrola zanieczyszczeń przemysłowych i zarządzanie ryzykiem ...

Dodatek do załącznika VI.....

Załącznik VII:	Wykaz, o którym mowa w artykule 20 Protokołu: środki przejściowe dla Rumunii
	1. Swobodny przepływ osób
	2. Swobodny przepływ usług
	3. Swobodny przepływ kapitału
	4. Polityka konkurencji
	A. Pomoc podatkowa.....
	B. Restrukturyzacja hutnictwa żelaza i stali.....
	5. Rolnictwo
	A. Ustawodawstwo rolne.....
	B. Ustawodawstwo weterynaryjne i fitosanitarne
	I. Ustawodawstwo weterynaryjne.....
	II. Ustawodawstwo fitosanitarne
	6. Polityka transportowa.....
	7. Podatki.....
	8. Energia
	9. Środowisko naturalne.....
	A. Jakość powietrza.....
	B. Gospodarka odpadami
	C. Jakość wody.....
	D. Kontrola zanieczyszczeń przemysłowych i zarządzanie ryzykiem ...
	Dodatek A do załącznika VII
	Dodatek B do załącznika VII.....
Załącznik VIII	Rozwój obszarów wiejskich (określony w artykule 34 Protokołu).....
Załącznik IX:	Szczególne zobowiązania podjęte i wymogi przyjęte przez Rumunię przy zakończeniu negocjacji w sprawie przystąpienia w dniu 14 grudnia 2004 roku (określone w artykule 39 Protokołu)

C.	Akt dotyczący warunków przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej
Część Pierwsza:	Zasady
Część Druga:	Dostosowania w Traktatach
	Tytuł I: Postanowienia instytucjonalne
	Tytuł II: Pozostałe dostosowania
Część Trzecia:	Postanowienia stałe
	Tytuł I: Dostosowania aktów przyjętych przez instytucje
	Tytuł II: Pozostałe postanowienia
Część Czwarta:	Postanowienia tymczasowe
	Tytuł I: Środki przejściowe
	Tytuł II: Postanowienia instytucjonalne
	Tytuł III: Postanowienia finansowe
	Tytuł IV: Pozostałe postanowienia
Część Piąta:	Postanowienia dotyczące wprowadzenia w życie niniejszego Aktu
	Tytuł I: Powoływanie instytucji i organów
	Tytuł II: Stosowanie aktów instytucji
	Tytuł III: Postanowienia końcowe

Załączniki

- Załącznik I: Wykaz konwencji i protokołów, których Bułgaria i Rumunia zostaną stronami z dniem przystąpienia (określony w artykule 3 ustęp 3 Aktu Przystąpienia).....
- Załącznik II: Wykaz przepisów dorobku Schengen w postaci, w jakiej zostały włączone w ramy Unii Europejskiej oraz akty na nim oparte lub w inny sposób z nim związane, które od dnia przystąpienia wiążą Państwa Członkowskie i są w nich stosowane (określony w artykule 4 ustęp 1 Aktu Przystąpienia).....
- Załącznik III: Wykaz, o którym mowa w artykule 19 Aktu Przystąpienia: dostosowania aktów przyjętych przez instytucje
1. Prawo spółek
 - Prawo własności przemysłowej
 - I. Wspólnotowy znak towarowy
 - II. Dodatkowe świadectwa ochronne
 - III. Wzory wspólnotowe
2. Rolnictwo
 3. Polityka transportowa.....
 4. Podatki.....
- Załącznik IV: Wykaz, o którym mowa w artykule 20 Aktu Przystąpienia: dodatkowe dostosowania aktów przyjętych przez instytucje.....
- Rolnictwo.....
- A. Ustawodawstwo rolne
 - B. Ustawodawstwo weterynaryjne i fitosanitarne
- Załącznik V: Wykaz, o którym mowa w artykule 21 Aktu Przystąpienia: pozostałe postanowienia stałe
1. Prawo spółek
 2. Polityka konkurencji
 3. Rolnictwo
 4. Unia celna.....
- Dodatek do załącznika V

Załącznik VI: Wykaz, o którym mowa w artykule 23 Aktu Przystąpienia: środki przejściowe dla Bułgarii

1. Swobodny przepływ osób
2. Swobodny przepływ usług
3. Swobodny przepływ kapitału
4. Rolnictwo
- A. Ustawodawstwo rolne.....
- B. Ustawodawstwo weterynaryjne i fitosanitarne
5. Polityka transportowa.....
6. Podatki.....
7. Polityka społeczna i zatrudnienie
8. Energia
9. Telekomunikacja i technologie informacyjne
10. Środowisko naturalne.....
- A. Jakość powietrza
- B. Gospodarka odpadami
- C. Jakość wody
- D. Kontrola zanieczyszczeń przemysłowych i zarządzanie ryzykiem ...

Dodatek do załącznika VI.....

Załącznik VII: Wykaz, o którym mowa w artykule 23 Aktu Przystąpienia: środki przejściowe dla Rumunii

1. Swobodny przepływ osób
2. Swobodny przepływ usług
3. Swobodny przepływ kapitału
4. Polityka konkurencji
- A. Pomoc podatkowa.....
- B. Restrukturyzacja hutnictwa żelaza i stali.....
5. Rolnictwo
- A. Ustawodawstwo rolne.....
- B. Ustawodawstwo weterynaryjne i fitosanitarne
- I. Ustawodawstwo weterynaryjne.....
- II. Ustawodawstwo fitosanitarne
6. Polityka transportowa.....
7. Podatki.....
8. Energia

- 9. Środowisko naturalne.....
 - A. Jakość powietrza.....
 - B. Gospodarka odpadami
 - C. Jakość wody.....
 - D. Kontrola zanieczyszczeń przemysłowych i zarządzanie ryzykiem...

Dodatek A do załącznika VII

Dodatek B do załącznika VII.....

Załącznik VIII: Rozwój obszarów wiejskich (określony w artykule 34 Aktu Przystąpienia)

Załącznik IX: Szczególne zobowiązania podjęte i wymogi przyjęte przez Rumunię przy zakończeniu negocjacji w sprawie przystąpienia w dniu 14 grudnia 2004 roku (określone w artykule 39 Aktu Przystąpienia)

Akt końcowy

I. Tekst Aktu końcowego

II. Deklaracje.....

A. Wspólne deklaracje obecnych Państw Członkowskich

1. Wspólna deklaracja w sprawie swobodnego przepływu pracowników: Bułgaria.....

2. Wspólna deklaracja w sprawie roślin strączkowych: Bułgaria

3. Deklaracja w sprawie swobodnego przepływu pracowników: Rumunia

4. Wspólna deklaracja w sprawie rozwoju obszarów wiejskich: Bułgaria i Rumunia.....

B. Wspólna deklaracja obecnych Państw Członkowskich i Komisji

5. Wspólna deklaracja w sprawie przygotowania Bułgarii i Rumunii do przystąpienia

- C. Wspólna deklaracja niektórych obecnych Państw Członkowskich
 - 6. Wspólna deklaracja Republiki Federalnej Niemiec i Republiki Austrii w sprawie swobodnego przepływu pracowników: Bułgaria i Rumunia
 - D. Deklaracja Republiki Bułgarii.....
 - 7. Deklaracja Republiki Bułgarii w sprawie używania cyrylicy w Unii Europejskiej
- III. Wymiana listów między Unią Europejską a Republiką Bułgarii i Rumunią w sprawie procedury informowania i konsultacyjnej w celu przyjęcia pewnych decyzji i innych środków, które będą podjęte w okresie poprzedzającym przystąpienie.....

PROTOKÓŁ
DOTYCZĄCY WARUNKÓW I UZGODNIEŃ W SPRAWIE PRZYJĘCIA
REPUBLIKI BUŁGARII I RUMUNII
DO UNII EUROPEJSKIEJ

WYSOKIE UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY,

ZWAŻYWSZY, że Republika Bułgarii i Rumunia zostaną członkami Unii Europejskiej w dniu 1 stycznia 2007 roku;

ZWAŻYWSZY, że Artykuł I-58 Traktatu ustanawiającego Konstytucję dla Europy przewiduje, że warunki oraz tryb przyjęcia są przedmiotem umowy między Państwami Członkowskimi a państwem kandydującym;

UZGODNIŁY następujące postanowienia, które zostaną załączone do Traktatu ustanawiającego Konstytucję dla Europy oraz do Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej:

CZĘŚĆ PIERWSZA

ZASADY

ARTYKUŁ 1

1. Do celów niniejszego Protokołu:

- określenie „Konstytucja” oznacza Traktat ustanawiający Konstytucję dla Europy;
- określenie „Traktat EWEA” oznacza Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, uzupełniony lub zmieniony traktatami i innymi aktami, które weszły w życie przed przystąpieniem;
- określenie „obecne Państwa Członkowskie” oznacza Królestwo Belgii, Republikę Czeską, Królestwo Danii, Republikę Federalną Niemiec, Republikę Estońską, Republikę Grecką, Królestwo Hiszpanii, Republikę Francuską, Irlandię, Republikę Włoską, Republikę Cypryjską, Republikę Łotewską, Republikę Litewską, Wielkie Księstwo Luksemburga, Republikę Węgierską, Republikę Malty, Królestwo Niderlandów, Republikę Austrii, Rzeczpospolitą Polską, Republikę Portugalską, Republikę Słowenii, Republikę Słowacką, Republikę Finlandii, Królestwo Szwecji oraz Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej;

- określenie „nowe Państwa Członkowskie” oznacza Republikę Bułgarii i Rumunię;
- określenie „instytucje” oznacza instytucje określone w Konstytucji.

2. Odniesienia do Konstytucji oraz do Unii zawarte w niniejszym Protokole są w stosownych przypadkach traktowane jako odniesienia odpowiednio do Traktatu EWEA oraz do Wspólnoty ustanowionej na mocy Traktatu EWEA.

ARTYKUŁ 2

Postanowienia Konstytucji, Traktatu EWEA oraz przepisy aktów przyjętych przez instytucje przed przystąpieniem są od dnia przystąpienia wiążące dla Bułgarii i Rumunii oraz są stosowane w tych państwach zgodnie z warunkami określonymi w Konstytucji, w Traktacie EWEA oraz w niniejszym Protokole.

ARTYKUŁ 3

1. Bułgaria i Rumunia przystępują do decyzji i umów przyjętych przez przedstawicieli rządów Państw Członkowskich zebranych w Radzie.
2. Bułgaria i Rumunia zajmują takie samo stanowisko co obecne Państwa Członkowskie względem deklaracji, rezolucji lub innych stanowisk przyjętych przez Radę Europejską lub Radę, a także dotyczących Unii przyjętych za wspólnym porozumieniem przez Państwa Członkowskie. Bułgaria i Rumunia będą stosować się do zasad i wytycznych wynikających z tych deklaracji, rezolucji lub innych stanowisk oraz podejmą środki niezbędne dla zapewnienia wprowadzenia ich w życie.
3. Bułgaria i Rumunia przystępują do konwencji i protokołów wymienionych w Załączniku I. Konwencje i protokoły wchodzi w życie w odniesieniu do Bułgarii i Rumunii w dniu określonym przez Radę w decyzjach, o których mowa w ustępie 4.
4. Rada, stanowiąc jednomyślnie na podstawie zalecenia Komisji i po konsultacji z Parlamentem Europejskim, przyjmuje decyzje europejskie w celu dokonania wszelkich dostosowań wymaganych w związku z przystąpieniem, do konwencji i protokołów, o których mowa w ustępie 3 oraz publikuje dostosowany tekst w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

5. Bułgaria i Rumunia zobowiązują się do wprowadzenia ustaleń administracyjnych i innych w odniesieniu do konwencji i protokołów, o których mowa w ustępie 3, takich jak przyjęte przed dniem przystąpienia przez obecne Państwa Członkowskie lub Radę oraz do usprawnienia praktycznej współpracy między instytucjami i organizacjami Państw Członkowskich.

6. Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, może przyjąć decyzje europejskie uzupełniające Załącznik I o te konwencje, umowy i protokoły, które zostały podpisane przed dniem przystąpienia.

7. Poszczególne instrumenty wymienione w niniejszym artykule obejmują te, o których mowa w artykule IV-438 Konstytucji.

ARTYKUŁ 4

1. Przepisy dorobku Schengen, o których mowa w Protokole nr 17 do Konstytucji, dotyczące dorobku Schengen włączonego w ramy Unii Europejskiej oraz akty na nim oparte lub w inny sposób z nim związane, wymienione w Załączniku II, jak również jakiegokolwiek dalsze akty przyjęte przed dniem przystąpienia, są wiążące i mają zastosowanie w Bułgarii i Rumunii od dnia przystąpienia.

2. Przepisy dorobku Schengen włączone w ramy Unii Europejskiej oraz akty na nim oparte lub w inny sposób z nim związane, które nie zostały wymienione w ustępie 1, będą wiążącymi dla Bułgarii i Rumunii od dnia przystąpienia, stosowane są w każdym z tych państw wyłącznie na mocy europejskiej decyzji Rady podjętej w tym celu, po sprawdzeniu, zgodnie ze stosowanymi procedurami oceny Schengen, iż w tym państwie zostały spełnione niezbędne warunki dla stosowania tego dorobku.

Rada podejmuje decyzję, po konsultacji z Parlamentem Europejskim, stanowiąc na zasadzie jednomyślności swych członków reprezentujących rządy Państw Członkowskich, w stosunku do których przepisy, o których mowa w niniejszym ustępie, już zostały wprowadzone w życie oraz przedstawiciela rządu Państwa Członkowskiego, w stosunku do którego te przepisy mają zostać wprowadzone w życie. Członkowie Rady reprezentujący rządy Irlandii i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej biorą udział w podejmowaniu takiej decyzji, w zakresie, w jakim decyzja ta dotyczy przepisów dorobku Schengen oraz aktów na nim opartych lub w inny sposób z nim związanych, w których te Państwa Członkowskie biorą udział.

ARTYKUŁ 5

Bułgaria i Rumunia uczestniczą w unii gospodarczej i walutowej od dnia przystąpienia jako Państwa Członkowskie objęte derogacją w rozumieniu artykułu III-197 Konstytucji.

ARTYKUŁ 6

1. Umowy lub konwencje zawarte lub tymczasowo stosowane przez Unię z jednym lub większą liczbą państw trzecich, z organizacją międzynarodową lub z obywatelem państwa trzeciego, są wiążące dla Bułgarii i Rumunii na warunkach określonych w Konstytucji oraz w niniejszym Protokole.
2. Bułgaria i Rumunia zobowiązują się do przystąpienia, na warunkach określonych w niniejszym Protokole, do umów lub konwencji zawartych lub podpisanych wspólnie przez Unię i obecne Państwa Członkowskie.

Przystąpienie Bułgarii i Rumunii do umów lub konwencji zawartych lub podpisanych wspólnie przez Unię i obecne Państwa Członkowskie z poszczególnymi państwami trzecimi lub organizacjami międzynarodowymi jest uzgadniane poprzez zawarcie protokołów do takich umów lub konwencji pomiędzy Radą, stanowiącą jednomyślnie w imieniu Państw Członkowskich, a danym państwem trzecim lub państwami trzecimi, lub daną organizacją międzynarodową. Komisja prowadzi negocjacje w sprawie zawarcia tych protokołów w imieniu Państw Członkowskich na podstawie wytycznych negocjacyjnych zatwierdzonych przez Radę, stanowiącą jednomyślnie, konsultując się z komitetem złożonym z przedstawicieli Państw Członkowskich. Komisja przedkłada Radzie projekt protokołów, które mają zostać zawarte.

Procedura ta pozostaje bez uszczerbku dla kompetencji własnych Unii i nie wpływa na podział kompetencji pomiędzy Unią a Państwami Członkowskimi w odniesieniu do zawierania takich umów w przyszłości lub jakichkolwiek innych zmian nie związanych z przystąpieniem.

3. Po przystąpieniu do umów i konwencji, o których mowa w ustępie 2, Bułgaria i Rumunia uzyskują na mocy tych umów i konwencji takie same prawa i obowiązki jak obecne Państwa Członkowskie.

4. Począwszy od dnia przystąpienia i do czasu wejścia w życie niezbędnych protokołów, o których mowa w ustępie 2, Bułgaria i Rumunia stosują, z wyjątkiem umowy o swobodnym przepływie osób zawartej ze Szwajcarią, postanowienia umów lub konwencji zawartych wspólnie przez Unię i obecne Państwa Członkowskie przed przystąpieniem. Obowiązek ten dotyczy również umów lub konwencji, które Unia i obecne Państwa Członkowskie zgodziły się stosować tymczasowo.

Do czasu wejścia w życie niezbędnych protokołów, o których mowa w ustępie 2, Unia i Państwa Członkowskie, działając wspólnie w ramach swoich odpowiednich kompetencji, podejmują wszelkie właściwe środki.

5. Bułgaria i Rumunia przystępują do Umowy o Partnerstwie między członkami Grupy Państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej Państwami Członkowskimi, z drugiej strony¹, podpisanej w Cotonou w dniu 23 czerwca 2000 roku.

¹ Dz.U. L 317 z 15.12.2000, str. 3.

6. Na warunkach określonych w niniejszym Protokole, Bułgaria i Rumunia zobowiązują się przystąpić do Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym¹, zgodnie z artykułem 128 tego Porozumienia.

7. Począwszy od dnia przystąpienia, Bułgaria i Rumunia stosują dwustronne umowy oraz uzgodnienia w dziedzinie wyrobów włókienniczych zawarte przez Unię z państwami trzecimi.

Ograniczenia ilościowe stosowane przez Unię w przywozie wyrobów włókienniczych oraz odzieżowych zostaną dostosowane w celu uwzględnienia przystąpienia Bułgarii i Rumunii do Unii. W tym celu Unia może przed dniem przystąpienia negocjować z odpowiednimi państwami trzecimi zmiany w dwustronnych umowach i uzgodnieniach, o których mowa powyżej.

Jeżeli zmiany w dwustronnych umowach i uzgodnieniach w dziedzinie wyrobów włókienniczych nie wejdą w życie do dnia przystąpienia, Unia dokona niezbędnych dostosowań w jej regulacjach dotyczących przywozu wyrobów włókienniczych i odzieżowych z państw trzecich w celu uwzględnienia przystąpienia Bułgarii i Rumunii.

¹ Dz. U. L 1 z 3.1.1994, str. 3.

8. Ograniczenia ilościowe stosowane przez Unię w przywozie stali i wyrobów stalowych zostaną dostosowane w oparciu o przywozy w ostatnich latach do Bułgarii i Rumunii wyrobów stalowych pochodzących z odpowiednich krajów dostawców.

W tym celu, przed dniem przystąpienia negocjowane będą niezbędne zmiany w dwustronnych umowach i uzgodnieniach w dziedzinie stali zawartych przez Unię z państwami trzecimi.

Jeżeli do dnia przystąpienia zmiany w dwustronnych umowach i uzgodnieniach nie wejdą w życie, stosuje się postanowienia akapitu pierwszego.

9. Unia zarządza umowami w dziedzinie rybołówstwa, zawartymi przez Bułgarię lub Rumunię z państwami trzecimi przed przystąpieniem.

Prawa i obowiązki Bułgarii i Rumunii wynikające z tych umów pozostają niezmienione przez okres, w którym postanowienia tych umów są tymczasowo utrzymane w mocy.

Możliwie najszybciej, a w każdym przypadku przed wygaśnięciem umów wskazanych w akapicie pierwszym, Rada, na wniosek Komisji, podejmie w każdym przypadku odpowiednie decyzje dotyczące kontynuacji działalności połowowej wynikającej z tych umów; możliwe jest przedłużenie obowiązywania niektórych umów na okresy nieprzekraczające roku.

10. Z mocą od dnia przystąpienia, Bułgaria i Rumunia wystąpią z wszelkich umów o wolnym handlu z państwami trzecimi, w tym ze Środkowoeuropejskiej umowy o wolnym handlu (CEFTA).

W zakresie, w jakim umowy między Bułgarią, Rumunią lub oboma tymi państwami z jednej strony, a jednym lub większą liczbą państw trzecich z drugiej strony, nie są zgodne ze zobowiązaniami wynikającymi z niniejszego Protokołu, Bułgaria i Rumunia podejmują wszelkie właściwe środki w celu wyeliminowania stwierdzonych niezgodności. W przypadku wystąpienia trudności w dostosowaniu umowy zawartej z jednym lub większą liczbą państw trzecich przed przystąpieniem, Bułgaria lub Rumunia wystąpi z tej umowy zgodnie z jej postanowieniami.

11. Na warunkach ustanowionych w niniejszym Protokole, Bułgaria i Rumunia przystępują do umów wewnętrznych zawartych przez obecne Państwa Członkowskie w celu wykonania umów lub konwencji, o których mowa w ustępach 2, 5 i 6.

12. Bułgaria i Rumunia podejmą w razie konieczności wszelkie właściwe środki w celu dostosowania ich statusu w ramach organizacji międzynarodowych i umów międzynarodowych, których stroną jest również Unia lub inne Państwa Członkowskie, do praw i obowiązków wynikających z ich przystąpienia do Unii.

W szczególności, w dniu przystąpienia lub w możliwie najwcześniejszym terminie po tej dacie wystąpią z międzynarodowych umów i organizacji w dziedzinie rybołówstwa, których stroną lub członkiem jest również Unia, chyba że ich członkostwo jest związane z innymi kwestiami niż rybołówstwo.

13. W przypadku gdy niniejszy artykuł odnosi się do konwencji i umów zawartych lub podpisanych przez Unię, odniesienia te dotyczą także konwencji i umów, o których mowa w artykule IV-438 Konstytucji.

ARTYKUŁ 7

Ustawa europejska Rady może uchylić postanowienia przejściowe zawarte w niniejszym Protokole, jeżeli nie mają już one zastosowania. Rada stanowi jednomyślnie po konsultacji z Parlamentem Europejskim.

ARTYKUŁ 8

1. Przyjęte przez instytucje akty, do których odnoszą się postanowienia przejściowe ustanowione w niniejszym Protokole, zachowują swój status prawny; w szczególności w dalszym ciągu stosowane są procedury zmiany tych aktów.

2. Postanowienia niniejszego Protokołu, których celem lub skutkiem jest uchylenie lub zmiana aktów przyjętych przez instytucje w sposób inny niż w ramach środków przejściowych, mają taki sam status prawny jak przepisy, które są przez nie uchylane lub zmieniane i podlegają tym samym regułom, co te przepisy.

ARTYKUŁ 9

Przy stosowaniu Konstytucji i aktów przyjętych przez instytucje obowiązują, w ramach środków przejściowych, odstępstwa przewidziane w niniejszym Protokole.

CZEŚĆ DRUGA

DOSTOSOWANIA W KONSTYTUCJI

TYTUŁ I

POSTANOWIENIA INSTYTUCJONALNE

ARTYKUŁ 10

1. Artykuł 9 akapit pierwszy Protokołu nr 3 ustanawiającego Statut Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, załączonego do Konstytucji i do Traktatu EWEA, otrzymuje brzmienie:

„Gdy co trzy lata następuje częściowe odnowienie składu sędziowskiego, dotyczy ono przemiennie czternastu i trzynastu sędziów.”.

2. Artykuł 48 Protokołu nr 3 ustanawiającego Statut Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, załączonego do Konstytucji i do Traktatu EWEA, otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 48

Sąd składa się z dwudziestu siedmiu sędziów.”.

ARTYKUŁ 11

W Protokole nr 5 ustanawiającym Statut Europejskiego Banku Inwestycyjnego, załączonym do Konstytucji, wprowadza się następujące zmiany:

1. W artykule 4 ustęp 1 akapit pierwszy:

a) zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„1. Kapitał Banku wynosi 164 795 737 000 EUR, subskrybowany przez Państwa Członkowskie następująco*:

(*) Liczby podane dla Bułgarii i Rumunii mają charakter orientacyjny i są oparte na danych z 2003 roku opublikowanych przez Eurostat.”,

b) pomiędzy pozycją dotyczącą Irlandii a pozycją dotyczącą Słowacji dodaje się następującą pozycję:

„Rumunia 846 000 000”; oraz

c) pomiędzy pozycją dotyczącą Słowenii a pozycją dotyczącą Litwy dodaje się następującą pozycję:

„Bułgaria 296 000 000”.

2. W artykule 9 ustęp 2 akapity pierwszy, drugi i trzeci otrzymują brzmienie:

„2. Rada Dyrektorów składa się z dwudziestu ośmiu dyrektorów i osiemnastu zastępców.

Dyrektorów mianuje Rada Gubernatorów na okres pięciu lat; każde Państwo Członkowskie nominuje jednego dyrektora. Jeden jest nominowany również przez Komisję.

Zastępcy dyrektora są mianowani przez Radę Gubernatorów na okres pięciu lat w następujący sposób:

- dwóch zastępców wyznacza Republika Federalna Niemiec,
- dwóch zastępców wyznacza Republika Francuska,
- dwóch zastępców wyznacza Republika Włoska,
- dwóch zastępców wyznacza Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej,

- jednego zastępcę wyznaczają za wspólnym porozumieniem Królestwo Hiszpanii i Republika Portugalska,
- jednego zastępcę wyznaczają za wspólnym porozumieniem Królestwo Belgii, Wielkie Księstwo Luksemburga i Królestwo Niderlandów,
- dwóch zastępców wyznaczają za wspólnym porozumieniem Królestwo Danii, Republika Grecka, Irlandia i Rumunia,
- dwóch zastępców wyznaczają za wspólnym porozumieniem Republika Estońska, Republika Łotewska, Republika Litewska, Republika Austrii, Republika Finlandii i Królestwo Szwecji,
- trzech zastępców wyznaczają za wspólnym porozumieniem Republika Bułgarii, Republika Czeska, Republika Cypryjska, Republika Węgierska, Republika Malty, Rzeczpospolita Polska, Republika Słowenii i Republika Słowacka,
- jednego zastępcę wyznacza Komisja.”.

ARTYKUŁ 12

Artykuł 134 ustęp 2, akapit pierwszy Traktatu EWEA dotyczący składu Komitetu Naukowo-Technicznego otrzymuje brzmienie:

„2. Komitet składa się z czterdziestu jeden członków mianowanych przez Radę po konsultacji z Komisją.”

TYTUŁ II

POZOSTAŁE DOSTOSOWANIA

ARTYKUŁ 13

Artykuł III-157 ustęp 1 ostatnie zdanie Konstytucji otrzymuje brzmienie:

„W odniesieniu do ograniczeń istniejących na mocy prawa krajowego w Bułgarii, Estonii i na Węgrzech, odnośną datą jest 31 grudnia 1999 roku.”

ARTYKUŁ 14

Artykuł IV-440 ustęp 1 Konstytucji otrzymuje brzmienie:

„1. Niniejszy Traktat stosuje się do Królestwa Belgii, Republiki Bułgarii, Republiki Czeskiej, Królestwa Danii, Republiki Federalnej Niemiec, Republiki Estońskiej, Republiki Greckiej, Królestwa Hiszpanii, Republiki Francuskiej, Irlandii, Republiki Włoskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Wielkiego Księstwa Luksemburga, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Królestwa Niderlandów, Republiki Austrii, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Portugalskiej, Rumunii, Republiki Słowenii, Republiki Słowackiej, Republiki Finlandii, Królestwa Szwecji oraz Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.”

ARTYKUŁ 15

1. W artykule IV-448 ustęp 1 Konstytucji dodaje się następujący akapit:

„Zgodnie z Traktatem o Przystąpieniu, teksty niniejszego Traktatu w językach bułgarskim i rumuńskim są również autentyczne.”

2. Artykuł 225 akapit drugi Traktatu EWEA otrzymuje brzmienie:

„Teksty niniejszego Traktatu w językach angielskim, bułgarskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, greckim, hiszpańskim, irlandzkim, litewskim, łotewskim, maltańskim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim i węgierskim są również autentyczne.”

CZEŚĆ TRZECIA

POSTANOWIENIA STAŁE

TYTUŁ I

DOSTOSOWANIA AKTÓW PRZYJĘTYCH PRZEZ INSTYTUCJE

ARTYKUŁ 16

Akty wymienione w Załączniku III do niniejszego Protokołu dostosowuje się w sposób określony w tym Załączniku.

ARTYKUŁ 17

Dostosowania aktów wymienionych w Załączniku IV do niniejszego Protokołu wymagane w związku z przystąpieniem zostaną dokonane zgodnie ze wytycznymi określonymi w tym Załączniku.

TYTUŁ II

POZOSTAŁE POSTANOWIENIA

ARTYKUŁ 18

Środki wymienione w Załączniku V do niniejszego Protokołu stosuje się zgodnie z warunkami określonymi w tym Załączniku.

ARTYKUŁ 19

Ustawa europejska Rady może wprowadzać dostosowania do postanowień niniejszego Protokołu odnoszących się do wspólnej polityki rolnej, które mogą okazać się niezbędne w wyniku zmian dokonanych w prawie unijnym. Rada stanowi jednomyślnie po konsultacji z Parlamentem Europejskim.

CZĘŚĆ CZWARTA

POSTANOWIENIA TYMCZASOWE

TYTUŁ I

ŚRODKI PRZEJŚCIOWE

ARTYKUŁ 20

Środki wymienione w Załącznikach VI i VII do niniejszego Protokołu mają zastosowanie do Bułgarii i Rumunii na warunkach określonych w tych Załącznikach.

TYTUŁ II

POSTANOWIENIA INSTYTUCJONALNE

ARTYKUŁ 21

1. W artykule 1 ustęp 2 Protokołu nr 34 w sprawie postanowień przejściowych odnoszących się do instytucji i organów Unii załączonego do Konstytucji i Traktatu EWEA, dodaje się następujący akapit:

„W drodze odstępstwa od maksymalnej liczby członków Parlamentu Europejskiego określonej w artykule I-20 ustęp 2 Konstytucji, liczba członków Parlamentu Europejskiego zostaje zwiększona w celu uwzględnienia przystąpienia Bułgarii i Rumunii o następującą liczbę członków z tych państw na okres od dnia przystąpienia do rozpoczęcia kadencji Parlamentu Europejskiego w latach 2009-2014.

Bułgaria	18
Rumunia	35”.

2. Przed dniem 31 grudnia 2007 roku, Bułgaria i Rumunia przeprowadzą powszechne wybory bezpośrednio do Parlamentu Europejskiego, w których, zgodnie z przepisami Aktu dotyczącego wyborów przedstawicieli do Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich¹, zostaną wybrani członkowie Parlamentu Europejskiego w liczbie określonej w ustępie 1.

3. W drodze odstępstwa od artykułu I-20 ustęp 3 Konstytucji, jeżeli wybory zostaną przeprowadzone po dniu przystąpienia, na okres od dnia przystąpienia do dnia przeprowadzenia poszczególnych wyborów, określonych w ustępie 2, członkowie Parlamentu Europejskiego reprezentujący obywateli Bułgarii i Rumunii zostaną wyznaczeni przez parlamenty tych państw spośród członków tych parlamentów zgodnie z procedurą określoną przez każde z tych państw.

¹ Dz.U. L 278 z 8.10.1976, str. 5. Akt ostatnio zmieniony decyzją Rady 2002/772/WE, Euratom (Dz.U. L 283 z 21.10.2002, str. 1).

ARTYKUŁ 22

1. W artykule 2 ustęp 2 akapit drugi Protokołu nr 34 w sprawie postanowień przejściowych odnoszących się do instytucji i organów Unii załączonego do Konstytucji i Traktatu EWEA, pomiędzy pozycją dotyczącą Belgii a pozycją dotyczącą Republiki Czeskiej dodaje się następującą pozycję:

„Bułgaria 10”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Portugalii a pozycją dotyczącą Słowenii dodaje się pozycję:

„Rumunia 14”.

2. W artykule 2 ustęp 2 akapit trzeci Protokołu nr 34 w sprawie postanowień przejściowych odnoszących się do instytucji i organów Unii załączonego do Konstytucji i Traktatu EWEA otrzymuje brzmienie:

„Uchwały wymagają do ich przyjęcia co najmniej 255 głosów „za”, oddanych przez większość członków, jeżeli Konstytucja wymaga, aby były przyjęte na wniosek Komisji. W innych przypadkach, uchwały wymagają do ich przyjęcia co najmniej 255 głosów „za”, oddanych przez co najmniej dwie trzecie członków.”.

ARTYKUŁ 23

W artykule 6 Protokołu nr 34 w sprawie postanowień przejściowych odnoszących się do instytucji i organów Unii załączonego do Konstytucji i Traktatu EWEA, pomiędzy pozycją dotyczącą Belgii a pozycją dotyczącą Republiki Czeskiej dodaje się następującą pozycję:

„Bułgaria 12”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Portugalii a pozycją dotyczącą Słowenii dodaje się pozycję:

„Rumunia 15”.

ARTYKUŁ 24

W artykule 7 Protokołu nr 34 w sprawie postanowień przejściowych odnoszących się do instytucji i organów Unii załączonego do Konstytucji i Traktatu EWEA, pomiędzy pozycją dotyczącą Belgii a pozycją dotyczącą Republiki Czeskiej dodaje się następującą pozycję:

„Bułgaria 12”

oraz pomiędzy pozycją dotyczącą Portugalii a pozycją dotyczącą Słowenii dodaje się pozycję:

„Rumunia 15”.

TYTUŁ III

POSTANOWIENIA FINANSOWE

ARTYKUŁ 25

1. Od dnia przystąpienia Bułgaria i Rumunia dokonają wpłat następujących kwot odpowiadających ich udziałom w kapitale wpłacanym na kapitał subskrybowany określony w artykule 4 Protokołu nr 5 ustanawiającego Statut Europejskiego Banku Inwestycyjnego załączonego do Konstytucji¹.

Bułgaria	14 800 000 EUR
Rumunia	42 300 000 EUR

Wkłady te zostaną wpłacone w ośmiu równych ratach, których termin płatności przypada na 31 maja 2007 roku, 31 maja 2008 roku, 31 maja 2009 roku, 30 listopada 2009 roku, 31 maja 2010 roku, 30 listopada 2010 roku, 31 maja 2011 roku oraz 30 listopada 2011 roku

¹ Podane liczby mają charakter orientacyjny i są oparte na danych z 2003 r. opublikowanych przez Eurostat.

2. Bułgaria i Rumunia dokonają wpłaty w ośmiu równych ratach, których termin płatności przypada w dniach wskazanych w ustępie 1, przeznaczonej na kapitał zapasowy i rezerwy równoważne kapitałowi zapasowemu jak również na kwoty, które mają jeszcze zostać przeznaczone na kapitał zapasowy i rezerwy, obejmujące bilans rachunku zysków i strat na koniec miesiąca poprzedzającego przystąpienie, wykazane przez Bank w bilansie, kwot odpowiadających następującym udziałom procentowym w kapitale zapasowym i rezerwach¹:

Bułgaria	0,181%
Rumunia	0,517%.

3. Kapitał i wpłaty określone w ustępach 1 i 2 są wnoszone przez Bułgarię i Rumunię w gotówce w euro, o ile, w drodze odstępstwa, Rada Gubernatorów jednomyślnie nie postanowi inaczej.

¹ Podane liczby mają charakter orientacyjny i są oparte na danych z 2003 r. opublikowanych przez Eurostat.

ARTYKUŁ 26

1. Bułgaria i Rumunia wpłacają następujące kwoty na rzecz Funduszu Badawczego Węgla i Stali, o którym mowa w decyzji 2002/234/EWWiS przedstawicieli rządów Państw Członkowskich zebranych w Radzie, z dnia 27 lutego 2002 r. w sprawie skutków finansowych wygaśnięcia Traktatu EWWiS oraz w sprawie Funduszu Badawczego Węgla i Stali¹:

(w milionach EUR, według cen bieżących)

Bułgaria	11,95
Rumunia	29,88.

2. Wkłady do Funduszu Badawczego Węgla i Stali zostaną wniesione w czterech ratach, poczynając od roku 2009, płatnych w następujący sposób, w każdym przypadku pierwszego dnia roboczego pierwszego miesiąca każdego roku:

2009: 15%
2010: 20%
2011: 30%
2012: 35%.

¹ Dz.U. L 79 z 22.3.2002, str. 42.

ARTYKUŁ 27

1. Przetargi, zawieranie umów oraz dokonywanie płatności pomocy przedakcesyjnej na podstawie programu Phare¹, programu Phare CBC² oraz pomocy na podstawie Instrumentu Przejściowego określonego w artykule 31 są od dnia przystąpienia zarządzane przez agencje wdrażające w Bułgarii i Rumunii.

Kontrola uprzednia sprawowana przez Komisję nad przetargami i zawieraniem umów, zostanie zniesiona decyzją Komisji podjętą w tym celu, po przeprowadzeniu przez Komisję procedury akredytacyjnej oraz po pozytywnej ocenie Rozszerzonego Zdecentralizowanego Systemu Wdrażania (EDIS), zgodnie z kryteriami i warunkami określonymi w Załączniku do rozporządzenia Rady (WE) nr 1266/1999 z dnia 21 czerwca 1999 r. w sprawie koordynacji pomocy dla państw ubiegających się o członkostwo w Unii Europejskiej w ramach strategii przedakcesyjnej i zmieniającego rozporządzenie (EWG) nr 3906/89³ oraz w artykule 164 rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich⁴.

¹ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3906/89 z dnia 18 grudnia 1989 r. w sprawie pomocy gospodarczej dla państw Europy Środkowej i Wschodniej (Dz.U. L 375 z 23.12.1989, str. 11). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 769/2004 (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, str. 1).

² Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2760/98 z dnia 18 grudnia 1998 r. dotyczące wykonania programu współpracy transgranicznej w ramach programu PHARE (Dz.U. L 345 z 19.12.1998, str. 49). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1822/2003 (Dz.U. L 267 z 17.10.2003, str. 9).

³ Dz.U. L 161 z 26.6.1999, str. 68.

⁴ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 248 z 16.9.2002, str. 1).

Jeżeli decyzja Komisji o zniesieniu kontroli uprzednich nie zostanie przyjęta przed dniem przystąpienia, wszelkie umowy podpisane między dniem przystąpienia a dniem, w którym zostanie podjęta decyzja Komisji, nie kwalifikują się do pomocy przedakcesyjnej.

Jednakże, wyjątkowo, jeżeli podjęcie decyzji przez Komisję o zniesieniu kontroli uprzednich zostanie opóźnione po dniu przystąpienia z powodów, których nie można przypisać władzom Bułgarii lub Rumunii, Komisja może przyjąć, w odpowiednio uzasadnionych przypadkach, iż umowy podpisane między dniem przystąpienia a dniem podjęcia decyzji przez Komisję, kwalifikują się do otrzymania środków pomocy przedakcesyjnej, oraz kontynuować wdrażanie pomocy przedakcesyjnej przez ograniczony okres, podczas którego Komisja będzie sprawować uprzednią kontrolę nad przetargami i zawieraniem umów.

2. Do zobowiązań finansowych podjętych przed przystąpieniem, na mocy przedakcesyjnych Instrumentów Finansowych, o których mowa w ustępie 1, a także zobowiązań podjętych po przystąpieniu na podstawie Instrumentu Przejściowego określonego w artykule 31, w tym do zawarcia i rejestracji następnych zobowiązań indywidualnych i płatności, dokonanych po dniu przystąpienia, stosuje się zasady i przepisy dotyczące przedakcesyjnych instrumentów finansowania; zobowiązania te będą obciążać odpowiednie pozycje budżetowe, aż do dnia zamknięcia danych programów i projektów. Niezależnie od powyższego, procedury zamówień publicznych rozpoczęte po przystąpieniu zostaną przeprowadzone zgodnie z odpowiednimi przepisami unijnymi.

3. Ostatnie ustalanie programu pomocy przedakcesyjnej, o której mowa w ustępie 1, ma miejsce w ostatnim roku poprzedzającym przystąpienie. Umowy dotyczące działań podejmowanych na podstawie tych programów należy zawrzeć w ciągu kolejnych dwóch lat. Nie przedłuża się okresu, w którym zawierane są umowy. Wyjątkowo i w odpowiednio uzasadnionych przypadkach, może zostać przyznane ograniczone przedłużenie tego okresu w celu realizacji umów.

Niezależnie od powyższego, fundusze przedakcesyjne przeznaczone na pokrycie kosztów administracyjnych, jak określono w ustępie 4, mogą być przydzielane w ciągu pierwszych dwóch lat po przystąpieniu. W przypadku kosztów audytu i oceny, fundusze przedakcesyjne mogą być przydzielane na okres do pięciu lat po przystąpieniu.

4. Aby zapewnić konieczne stopniowe wycofywanie przedakcesyjnych instrumentów finansowych, o których mowa w ustępie 1, jak również programu ISPA¹, Komisja może podjąć wszelkie właściwe środki zapewniające, iż niezbędna liczba pracowników zostanie utrzymana w Bułgarii i Rumunii przez okres nieprzekraczający dziewiętnastu miesięcy po dniu przystąpienia. W tym okresie, urzędnicy, członkowie personelu tymczasowego i kontraktowego powołani na stanowiska w Bułgarii i Rumunii przed przystąpieniem, którzy mają pozostać na stanowiskach w tych państwach po dniu przystąpienia, mają wyjątkowo prawo do takich samych warunków finansowych i materialnych, jakie Komisja stosowała wobec nich przed przystąpieniem zgodnie z regulaminem pracowniczym urzędników Wspólnot Europejskich i warunkami zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich, określonymi w rozporządzeniu Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68². Wydatki administracyjne, w tym płace innych niezbędnych pracowników, pokrywane są z pozycji budżetowej „Stopniowe wycofywanie pomocy przedakcesyjnej dla nowych Państw Członkowskich” lub równoważnych w ramach odpowiednich pozycji budżetu ogólnego Unii Europejskiej dotyczących rozszerzenia.

¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1267/1999 z dnia 21 czerwca 1999 r. ustanawiające Instrument Przedakcesyjnej Polityki Strukturalnej (Dz.U. L 161 z 26.9.1999, str. 73). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 769/2004 (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, str. 1).

² Dz.U. L 56 z 4.3.1968, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 723/2004 (Dz.U. L 124 z 27.4.2004, str. 1).

ARTYKUŁ 28

1. Środki, które w dniu przystąpienia były przedmiotem decyzji w sprawie przyznania pomocy na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 1267/1999 ustanawiającego Instrument Przedakcesyjnej Polityki Strukturalnej, oraz których wdrożenie nie zostało zakończone przed tą datą, są uznawane za zatwierdzone przez Komisję na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 1164/94 z dnia 16 maja 1994 r. ustanawiającego Fundusz Spójności¹. Kwoty, które nadal należy przeznaczyć na wdrożenie tych środków są przydzielane na podstawie rozporządzenia odnoszącego się do Funduszu Spójności obowiązującego w dniu przystąpienia oraz zapisywane w działach odpowiadających temu rozporządzeniu w ramach budżetu ogólnego Unii Europejskiej. O ile postanowienia ustępów 2-5 nie stanowią inaczej, przepisy dotyczące wdrażania środków zatwierdzonych zgodnie z tym rozporządzeniem mają zastosowanie do tych środków.

¹ Dz.U L 130 z 25.5.1994, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione Aktem Przystąpienia z 2003 r. (Dz.U. L 236 z 23.9.2003, str. 33).

2. Każda procedura udzielania zamówienia publicznego związana ze środkiem, o którym mowa w ustępie 1, które w dniu przystąpienia było już przedmiotem ogłoszenia o przetargu opublikowanego w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej stosowana jest zgodnie z zasadami określonymi w tym ogłoszeniu o przetargu. Jednakże nie stosuje się przepisów zawartych w artykule 165 rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich. Każda procedura udzielania zamówienia publicznego, związana ze środkiem, o którym mowa w ustępie 1, które nie było jeszcze przedmiotem ogłoszenia o przetargu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej powinna być zgodna z postanowieniami Konstytucji, aktami przyjętymi na jej podstawie oraz z politykami Unii, w tym politykami dotyczącymi ochrony środowiska, transportu, sieci transeuropejskich, konkurencji i udzielania zamówień publicznych.

3. Płatności dokonane przez Komisję w ramach środka wymienionego w ustępie 1 są zaksięgowane do najwcześniejszych otwartych zobowiązań dokonanych w pierwszej kolejności zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1267/1999 a następnie stosownie do rozporządzenia odnoszącego się do Funduszu Spójności obowiązującego w danym czasie.

4. Dla środków wymienionych w ustępie 1 stosuje się zasady regulujące kwalifikację wydatków zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1267/1999, poza właściwie uzasadnionymi przypadkami, gdy decyzje podejmuje Komisja na wniosek zainteresowanego Państwa Członkowskiego.

5. Komisja może podjąć decyzję, w wyjątkowych i należycie uzasadnionych przypadkach, zezwalającą na szczególne wyjątki od przepisów, które mają zastosowanie do środków określonych w ustępie 1 na podstawie rozporządzenia odnoszącego się do Funduszu Spójności obowiązującego w dniu przystąpienia.

ARTYKUŁ 29

W przypadku, gdy okres wieloletnich zobowiązań w ramach programu SAPARD¹ związanych z zalesianiem gruntów rolnych, wsparciem dla tworzenia grup producentów lub systemów rolno-środowiskowych, wykracza poza ostateczny dopuszczalny termin płatności w ramach programu SAPARD, nieuregulowane zobowiązania zostaną pokryte w ramach programu rozwoju obszarów wiejskich na lata 2007-2013. Jeżeli w tym zakresie będą konieczne szczególne środki przejściowe, przyjmowane są one zgodnie z procedurą określoną w artykule 50 ustęp 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/1999 z dnia 21 czerwca 1999 r. ustanawiającego przepisy ogólne w sprawie funduszy strukturalnych².

¹ Rozporządzenie (WE) nr 1268/1999 z dnia 21 czerwca 1999 r. w sprawie wspólnotowych środków pomocowych na rzecz działań przedakcesyjnych w dziedzinie rolnictwa oraz rozwoju obszarów wiejskich w państwach Europy Środkowej i Wschodniej ubiegających się o członkostwo w Unii Europejskiej w okresie przedakcesyjnym (Dz.U. L 161 z 26.6.1999, str. 87). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2008/2004 (Dz.U. L 349 z 25.11.2004, str. 12).

² Dz.U. L 161 z 26.6.1999, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione Aktem Przystąpienia z 2003 r. (Dz.U. L 236 z 23.9.2003, str. 33).

ARTYKUŁ 30

1. Bułgaria po ostatecznym zamknięciu, zgodnie ze zobowiązaniami, przed rokiem 2003 jednostek 1 i 2 elektrowni jądrowej w Kozłoduju, przeznaczonych do późniejszej likwidacji, zobowiązuje się do ostatecznego zamknięcia jednostek 3 i 4 tej elektrowni w 2006 roku oraz do późniejszej likwidacji tych jednostek.

2. W latach 2007-2009, Wspólnota dostarczy Bułgarii pomoc finansową na wsparcie jej wysiłków likwidacyjnych i przezwycięzenie konsekwencji zamknięcia i likwidacji jednostek 1-4 elektrowni jądrowej w Kozłoduju.

Pomoc obejmuje między innymi: środki wspierające likwidację jednostek 1-4 elektrowni jądrowej w Kozłoduju; środki w dziedzinie ochrony środowiska zgodne z dorobkiem; środki na modernizację produkcji, przesyłu i dystrybucji energii konwencjonalnej w Bułgarii; środki mające na celu podniesienie sprawności energetycznej, zwiększenie wykorzystania odnawialnych źródeł energii i poprawienie bezpieczeństwa dostaw energii.

Pomoc zagwarantowana na lata 2007-2009, wynosi 210 milionów EUR (według cen z roku 2004) i zostanie przekazana w równych transzach rocznych w wysokości 70 milionów EUR (według cen z roku 2004).

Pomoc lub jej część może być udostępniona jako wkład Wspólnoty do Międzynarodowego Funduszu Wspierania Likwidacji Elektrowni Kozłoduj, zarządzanego przez Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju.

3. Komisja może przyjąć przepisy dotyczące wdrażania pomocy, o której mowa w ustępie 2. Przepisy te zostaną przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji¹. W tym celu Komisja będzie wspierana przez komitet. Zastosowanie znajdują artykuły 4 i 7 decyzji 1999/468/WE. Okres, o którym mowa w artykule 4 ustęp 3 decyzji 1999/468/WE wynosi sześć tygodni. Komitet przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.

ARTYKUŁ 31

1. W pierwszym roku po przystąpieniu, Unia przekazuje na rzecz Bułgarii i Rumunii tymczasową pomoc finansową (zwaną dalej „Instrumentem Przejściowym”), mającą na celu rozwój i wzmocnienie potencjału administracyjnego i sądowego w celu wprowadzenia w życie i egzekwowania prawa Unii, jak również rozwijania wymiany dobrych praktyk. Pomoc ta zapewnia finansowanie projektów w zakresie rozwoju instytucjonalnego oraz pomocniczych, mniejszych inwestycji.

¹ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

2. Pomoc ma na celu zaspokojenie ciągłej potrzeby wzmocnienia potencjału instytucjonalnego w niektórych dziedzinach poprzez działania, które nie mogą być finansowane w ramach funduszy strukturalnych lub funduszy dotyczących rozwoju obszarów wiejskich.

3. Dla projektów współpracy pomiędzy organami administracji publicznej mających na celu rozwój instytucjonalny nadal ma zastosowanie procedura zaproszenia do składania wniosków poprzez sieć punktów kontaktowych w Państwach Członkowskich, ustanowiona w ramach Umów ramowych z Państwami Członkowskimi dla celów pomocy przedakcesyjnej.

Środki przydzielone w ramach Instrumentu Przejściowego dla Bułgarii i Rumunii wynoszą, w pierwszym roku po przystąpieniu, według cen z roku 2004, 82 miliony EUR z przeznaczeniem na działania wynikające z priorytetów krajowych i horyzontalnych. Środki te zatwierdza organ budżetowy w ramach limitów perspektywy finansowej.

4. Decyzje dotyczące przyznania pomocy na podstawie Instrumentu Przejściowego są podejmowane, a przyznana pomoc jest wdrażana zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3906/89 w sprawie pomocy gospodarczej dla niektórych państw Europy Środkowej i Wschodniej.

ARTYKUŁ 32

1. Niniejszym tworzy się instrument przepływu środków pieniężnych i instrument finansowy Schengen jako tymczasowy instrument pomocy dla Bułgarii i Rumunii, między dniem przystąpienia a końcem 2009 roku w celu finansowania działań na nowych granicach zewnętrznych Unii służących wprowadzeniu w życie dorobku Schengen oraz kontroli na granicach zewnętrznych, a także w celu usprawnienia przepływu środków pieniężnych w budżetach krajowych.

2. W latach 2007-2009 Bułgaria i Rumunia będą miały dostęp do następujących kwot (według cen z roku 2004) w formie płatności zryczałtowanych na podstawie tymczasowego instrumentu przepływu środków pieniężnych i instrumentu finansowego Schengen:

(w milionach EUR, ceny z roku 2004)

	2007	2008	2009
Bułgaria	121,8	59,1	58,6
Rumunia	297,2	131,8	130,8

3. Co najmniej 50% środków przydzielonych dla każdego państwa na podstawie tymczasowego instrumentu przepływu środków pieniężnych i instrumentu finansowego Schengen wykorzystuje się w celu wsparcia Bułgarii i Rumunii w wypełnianiu ich obowiązku finansowania działań na nowych granicach zewnętrznych Unii wprowadzających w życie dorobek Schengen oraz w celu wsparcia kontroli na granicach zewnętrznych.

4. Jedna dwunasta każdej kwoty rocznej jest wypłacana na rzecz Bułgarii i Rumunii pierwszego dnia roboczego każdego miesiąca odpowiedniego roku. Zryczałtowane płatności zostaną wykorzystane w ciągu trzech lat od otrzymania pierwszej płatności. Bułgaria i Rumunia przedłożą, nie później niż sześć miesięcy po zakończeniu tego trzyletniego okresu, obszernie sprawozdanie z ostatecznego wykonania płatności zryczałtowanych na podstawie części tymczasowego instrumentu przepływu środków pieniężnych dotyczącej Schengen i instrumentu finansowego Schengen wraz oświadczeniem zawierającym uzasadnienie takich wydatków. Wszelkie niewykorzystane lub nieuzasadnione wydatki zostaną zwrócone Komisji.

5. Komisja może przyjąć wszelkie przepisy techniczne niezbędne dla funkcjonowania tymczasowego instrumentu przepływu środków pieniężnych i instrumentu finansowego Schengen.

ARTYKUŁ 33

1. Bez uszczerbku dla przyszłych decyzji dotyczących polityki w tym zakresie, ogólne środki przydzielone na działania strukturalne, które mają być udostępnione Bułgarii i Rumunii w ciągu trzyletniego okresu 2007-2009, są następujące:

(w milionach EUR, ceny z roku 2004)

	2007	2008	2009
Bułgaria	539	759	1 002
Rumunia	1 399	1 972	2 603

2. W ciągu trzyletniego okresu 2007-2009, zakres i charakter interwencji w ramach tych ustalonych kopert dla danego kraju są określone na podstawie przepisów mających w tym czasie zastosowanie do wydatków na działania strukturalne.

ARTYKUŁ 34

1. Oprócz przepisów dotyczących rozwoju obszarów wiejskich obowiązujących w dniu przystąpienia, postanowienia określone w sekcjach I-III Załącznika VIII mają zastosowanie do Bułgarii i Rumunii w latach 2007-2009, a szczególne postanowienia finansowe określone w sekcji IV Załącznika VIII mają zastosowanie w całym okresie programowania w latach 2007-2013.
2. Bez uszczerbku dla przyszłych decyzji dotyczących polityki w tym zakresie, środki przydzielone z EFOGR, Sekcja Gwarancji, na rozwój obszarów wiejskich w Bułgarii i Rumunii w ciągu trzyletniego okresu 2007-2009 wynoszą 3 041 milionów EUR (według cen z roku 2004).
3. Zgodnie z procedurą określoną w artykule 50 ustęp 2 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999, w razie konieczności, przyjmuje się przepisy wykonawcze w celu stosowania postanowień Załącznika VIII.
4. Rada, stanowiąc na wniosek Komisji oraz po konsultacji z Parlamentem Europejskim, wprowadza wszelkie dostosowania postanowień Załącznika VIII tam gdzie to konieczne w celu zapewnienia spójności z przepisami dotyczącymi rozwoju obszarów wiejskich.

ARTYKUŁ 35

Co roku, w ramach dostosowań technicznych do perspektywy finansowej, Komisja dostosowuje wysokość kwot określonych w artykułach 30, 31, 32, 33 i 34 zgodnie ze zmianami cen.

TYTUŁ IV

POZOSTAŁE POSTANOWIENIA

ARTYKUŁ 36

1. Jeżeli przed końcem trzyletniego okresu następującego po przystąpieniu pojawią się trudności, które są poważne i mogą utrzymywać się w jakimkolwiek sektorze gospodarki, lub mogą spowodować poważne pogorszenie sytuacji gospodarczej danego obszaru, Bułgaria lub Rumunia może zwrócić się o zezwolenie na podjęcie środków ochronnych w celu naprawienia sytuacji i dostosowania danego sektora do gospodarki rynku wewnętrznego.

W takich samych okolicznościach każde z obecnych Państw Członkowskich może zwrócić się o zezwolenie na podjęcie środków ochronnych w stosunku do Bułgarii lub Rumunii, lub do obydwu tych państw.

2. Na wniosek zainteresowanego państwa, Komisja w ramach procedury nadzwyczajnej, przyjmuje rozporządzenia europejskie lub decyzje europejskie określające środki ochronne, które uważa za niezbędne, wskazując warunki i zasady ich wprowadzenia w życie.

W razie poważnych trudności gospodarczych i na wyraźny wniosek zainteresowanego Państwa Członkowskiego, Komisja podejmuje działania w ciągu pięciu dni roboczych od otrzymania wniosku wraz z odpowiednimi informacjami uzasadniającymi ten wniosek. Środki powzięte w ramach powyższej procedury stosuje się ze skutkiem natychmiastowym, biorąc pod uwagę interesy wszystkich zainteresowanych stron; nie mogą one pociągać za sobą konieczności przeprowadzania kontroli granicznych.

3. Środki dopuszczone na mocy ustępu 2 mogą obejmować odstępstwa od reguł zawartych w Konstytucji, a także w niniejszym Protokole, w takim zakresie i na takie okresy, jakie są absolutnie niezbędne do realizacji celów, o których mowa w ustępie 1. Pierwszeństwo przyznaje się środkom, które w możliwie najmniejszy sposób zakłócają funkcjonowanie rynku wewnętrznego.

ARTYKUŁ 37

Jeżeli Bułgaria lub Rumunia nie wykona zobowiązań podjętych w ramach negocjacji w sprawie przystąpienia powodując poważne naruszenie funkcjonowania rynku wewnętrznego, włączając w to jakiegokolwiek zobowiązania we wszystkich politykach sektorowych dotyczących działalności gospodarczej o skutku transgranicznym lub bezpośrednio ryzyko wystąpienia takiego naruszenia, Komisja może, do końca najwyżej trzyletniego okresu następującego po dniu przystąpienia, na uzasadniony wniosek Państwa Członkowskiego lub z własnej inicjatywy, przyjąć rozporządzenia europejskie lub decyzje europejskie wprowadzające odpowiednie środki.

Środki powinny być proporcjonalne, a pierwszeństwo przyznaje się środkom, które w możliwie najmniejszy sposób zakłócają funkcjonowanie rynku wewnętrznego, a w stosownych przypadkach, pierwszeństwo przyznaje się istniejącym sektorowym mechanizmom ochronnym. Takie środki ochronne nie mogą stanowić środka arbitralnej dyskryminacji ani ukrytych ograniczeń w handlu między Państwami Członkowskimi. Klauzula ochronna może mieć zastosowanie także przed dniem przystąpienia na podstawie wyników monitorowania, a przyjęte środki wchodzi w życie od dnia przystąpienia, o ile nie przewidują one późniejszego terminu. Środki te utrzymuje się nie dłużej niż jest to absolutnie niezbędne, a w każdym przypadku zostaną one zniesione w momencie zrealizowania odpowiedniego zobowiązania. Mogą one jednak być stosowane po upływie okresu określonego w akapicie pierwszym, tak długo jak odpowiednie zobowiązania nie będą wykonane. W związku z postępami poczynionymi przez dane nowe Państwo Członkowskie w wykonywaniu swoich zobowiązań, Komisja może odpowiednio dostosować środki. W odpowiednim czasie przed uchynieniem rozporządzeń europejskich i decyzji europejskich ustanawiających środki ochronne, Komisja powiadamia Radę i uwzględnia w pełni wszelkie uwagi poczynione przez Radę w tym zakresie.

ARTYKUŁ 38

Jeżeli w Bułgarii lub Rumunii wystąpią poważne braki lub bezpośrednie ryzyko wystąpienia takich braków w transpozycji, we wprowadzaniu w życie lub w stosowaniu decyzji ramowych lub jakichkolwiek innych odpowiednich zobowiązań, instrumentów współpracy i decyzji odnoszących się do wzajemnego uznawania w obszarze prawa karnego - zgodnie z tytułem VI Traktatu o Unii Europejskiej oraz z dyrektywami i rozporządzeniami odnoszącymi się do wzajemnego uznawania w sprawach cywilnych na mocy tytułu IV Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, oraz ustaw europejskich i europejskich ustaw ramowych przyjętych na podstawie sekcji 3 i 4 rozdziału IV tytułu III części III Konstytucji, Komisja może przyjąć rozporządzenia europejskie lub decyzje europejskie ustanawiające odpowiednie środki, wskazując warunki i zasady, na jakich będą one wprowadzane w życie, do końca najwyżej trzyletniego okresu następującego po dniu przystąpienia, na uzasadniony wniosek Państwa Członkowskiego lub z własnej inicjatywy, po przeprowadzeniu konsultacji z Państwami Członkowskimi.

Środki te mogą przyjąć postać czasowego zawieszenia stosowania odpowiednich postanowień i decyzji w stosunkach między Bułgarią lub Rumunią i innym Państwem Członkowskim lub Państwami Członkowskimi, bez uszczerbku dla kontynuacji ścisłej współpracy sądowej. Klauzula ochronna może mieć zastosowanie także przed dniem przystąpienia na podstawie wyników monitorowania a przyjęte środki wchodzi w życie od dnia przystąpienia, o ile nie przewidują one późniejszego terminu. Środki te utrzymuje się nie dłużej, niż jest to absolutnie niezbędne, a w każdym przypadku, zostaną one zniesione w momencie uzupełnienia braków. Mogą one jednak być stosowane po upływie okresu określonego w akapicie pierwszym, tak długo jak utrzymują się te braki. W związku z postępami poczynionymi przez zainteresowane nowe Państwo Członkowskie w uzupełnianiu braków, Komisja może odpowiednio dostosować środki, po przeprowadzeniu konsultacji z Państwami Członkowskimi. W odpowiednim czasie przed uchynieniem rozporządzeń europejskich i decyzji europejskich ustanawiających środki ochronne, Komisja powiadamia Radę i uwzględnia w pełni wszelkie uwagi poczynione przez Radę w tym zakresie.

ARTYKUŁ 39

1. Jeżeli na podstawie stałego monitorowania przez Komisję zobowiązań podjętych przez Bułgarię i Rumunię w ramach negocjacji w sprawie przystąpienia, a w szczególności sprawozdań Komisji w zakresie monitorowania, istnieją przekonujące dowody, że stan przygotowań do przyjęcia i wprowadzenia w życie dorobku w Bułgarii lub Rumunii jest taki, iż występuje poważne ryzyko, że którekolwiek z tych państw jest w sposób oczywisty nieprzygotowane, aby spełnić wymagania związane z członkostwem do dnia przystąpienia wyznaczonego na 1 stycznia 2007 roku w wielu istotnych obszarach, Rada może, stanowiąc jednomyślnie na podstawie zalecenia Komisji, podjąć decyzję, że data przystąpienia tego państwa zostanie przesunięta na dzień 1 stycznia 2008 roku.
2. Niezależnie od postanowień ustępu 1, Rada może, stanowiąc większością kwalifikowaną na podstawie zalecenia Komisji, podjąć decyzję, o której mowa w ustępie 1 w odniesieniu do Rumunii, jeżeli zauważono poważne braki w wypełnianiu przez Rumunię jednego lub kilku zobowiązań i wymogów wymienionych w Załączniku IX, punkt I.
3. Niezależnie od postanowień ustępu 1 oraz bez uszczerbku dla artykułu 37, Rada może, stanowiąc większością kwalifikowaną na podstawie zalecenia Komisji oraz po szczegółowej ocenie dotyczącej postępów poczynionych przez Rumunię w dziedzinie polityki konkurencji, przeprowadzonej jesienią 2005 roku, podjąć decyzję wspomnianą w ustępie 1 w odniesieniu do Rumunii, jeżeli zauważono poważne braki w wypełnianiu przez Rumunię zobowiązań podjętych na podstawie Układu Europejskiego¹ lub jednego, albo większej liczby zobowiązań i wymogów wymienionych w Załączniku IX, punkt II.

¹ Układ Europejski ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Rumunią, z drugiej strony (Dz.U. L 357 z 31.12.1994, str. 2).

4. W przypadku podjęcia decyzji na podstawie ustępu 1, 2 lub 3, Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, natychmiast podejmuje decyzję dotyczącą dostosowań w niniejszym Protokole oraz Załącznikach i Dodatkach do niego, które mogą okazać się konieczne w związku z decyzją o przesunięciu daty przystąpienia.

ARTYKUŁ 40

W celu uniknięcia zakłócenia właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego, stosowanie przepisów krajowych Bułgarii i Rumunii w trakcie okresów przejściowych określonych w Załącznikach VI i VII nie może prowadzić do wprowadzenia kontroli granicznych pomiędzy Państwami Członkowskimi.

ARTYKUŁ 41

Jeżeli dla ułatwienia przejścia z systemu istniejącego w Bułgarii i Rumunii na system wynikający ze stosowania wspólnej polityki rolnej na warunkach określonych w niniejszym Protokole, niezbędne są środki przejściowe, Komisja przyjmuje takie środki zgodnie z procedurą, o której mowa w artykule 25 ustęp 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż¹ - lub w stosownych przypadkach - z procedurą, o której mowa w odpowiednich artykułach innych rozporządzeń w sprawie wspólnej organizacji rynków rolnych lub ustaw europejskich zastępujących je, lub też zgodnie z odpowiednią procedurą określoną w mających zastosowanie przepisach. Środki przejściowe, o których mowa w niniejszym artykule, mogą być podejmowane przez okres trzech lat od daty przystąpienia, a ich stosowanie jest ograniczone do tego okresu. Ustawa europejska przyjęta przez Radę może przedłużyć ten okres. Rada stanowi jednomyślnie po konsultacji z Parlamentem Europejskim.

Środki przejściowe odnoszące się do wprowadzania w życie instrumentów dotyczących wspólnej polityki rolnej nie wymienione w niniejszym Protokole, które są niezbędne w wyniku przystąpienia, zostaną określone przed datą przystąpienia w rozporządzeniach europejskich lub decyzjach europejskich przyjętych przez Radę na wniosek Komisji lub w przypadku gdy wpływają na instrumenty pierwotnie przyjęte przez Komisję, w rozporządzeniach europejskich lub decyzjach europejskich przyjętych przez Komisję zgodnie z procedurą wymaganą dla przyjęcia takich instrumentów.

¹ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78.

ARTYKUŁ 42

Jeżeli środki przejściowe są niezbędne do ułatwienia przejścia z systemu istniejącego w Bułgarii i Rumunii na system wynikający z zastosowania unijnych przepisów weterynaryjnych, fitosanitarnych i w zakresie bezpieczeństwa żywności, Komisja przyjmuje takie środki zgodnie z właściwą procedurą określoną w mających zastosowanie przepisach. Powyższe środki są podejmowane przez okres trzech lat następujących po dacie przystąpienia i ich stosowanie jest ograniczone do tego okresu.

CZĘŚĆ PIĄTA

POSTANOWIENIA DOTYCZĄCE WPROWADZENIA W ŻYCIE NINIEJSZEGO PROTOKOŁU

TYTUŁ I

POWOŁYWANIE INSTYTUCJI I ORGANÓW

ARTYKUŁ 43

Parlament Europejski dokona zmian swojego regulaminu, które są niezbędne z uwagi na przystąpienie.

ARTYKUŁ 44

Rada dokona zmian swojego regulaminu, które są niezbędne z uwagi na przystąpienie.

ARTYKUŁ 45

Z dniem przystąpienia, do Komisji zostanie mianowany obywatel każdego nowego Państwa Członkowskiego. Nowych członków Komisji mianuje Rada, we wspólnym porozumieniu z przewodniczącym Komisji, po konsultacji z Parlamentem Europejskim oraz zgodnie z kryteriami określonymi w artykule I-26 ustęp 4 Konstytucji.

Mandaty członków mianowanych w ten sposób wygasają w tym samym czasie co mandaty członków sprawujących tę funkcję w dniu przystąpienia.

ARTYKUŁ 46

1. Do Trybunału Sprawiedliwości mianuje się dwóch sędziów oraz dwóch sędziów mianuje się do Sądu.

2. Mandat jednego z sędziów Trybunału Sprawiedliwości mianowanych zgodnie z ustępem 1 wygasa dnia 6 października 2009 roku Sędzia ten zostanie wybrany w drodze losowania. Mandat drugiego sędziego wygasa dnia 6 października 2012 roku.

Mandat jednego z sędziów Sądu mianowanych zgodnie z ustępem 1 wygasa dnia 31 sierpnia 2007 roku Sędzia ten zostanie wybrany w drodze losowania. Mandat drugiego sędziego wygasa dnia 31 sierpnia 2010 roku.

3. Trybunał Sprawiedliwości dokona zmian swojego regulaminu, które są niezbędne z uwagi na przystąpienie.

Sąd, w porozumieniu z Trybunałem Sprawiedliwości, dokona zmian swojego regulaminu, które są niezbędne z uwagi na przystąpienie.

Zmienione regulaminy wymagają zgody Rady.

4. W sprawach zawisłych przed Trybunałem lub Sądem w dniu przystąpienia, w których postępowanie ustne rozpoczęło się przed tym dniem, pełny skład Trybunału i Sądu oraz skład izb są takie, jak przed dniem przystąpienia oraz w sprawach tych stosowane są regulaminy obowiązujące w dniu poprzedzającym dzień przystąpienia.

ARTYKUŁ 47

Do Trybunału Obrachunkowego zostanie z dniem przystąpienia mianowany na okres sześciu lat obywatel każdego nowego Państwa Członkowskiego.

ARTYKUŁ 48

Komitet Regionów zostaje powiększony przez mianowanie 27 członków reprezentujących instytucje regionalne i lokalne w Bułgarii i Rumunii, posiadających mandat wyborczy organów regionalnych lub lokalnych bądź odpowiedzialnych politycznie przed wybranym zgromadzeniem. Mandaty członków mianowanych w ten sposób wygasają w tym samym czasie co mandaty członków sprawujących tę funkcję w dniu przystąpienia.

ARTYKUŁ 49

Komitet Ekonomiczno-Społeczny zostaje powiększony przez mianowanie 27 członków reprezentujących różne grupy gospodarcze i społeczne w ramach zorganizowanego społeczeństwa obywatelskiego w Bułgarii i Rumunii. Mandaty członków mianowanych w ten sposób wygasają w tym samym czasie co mandaty członków sprawujących tę funkcję w dniu przystąpienia.

ARTYKUŁ 50

Dostosowania w zasadach dotyczących komitetów ustanowionych przez Konstytucję oraz w ich regulaminach, które są niezbędne z uwagi na przystąpienie, wprowadza się możliwie najszybciej po przystąpieniu.

ARTYKUŁ 51

1. Nowi członkowie komitetów, grup lub innych organów utworzonych na podstawie Konstytucji lub aktu instytucji są mianowani na warunkach i zgodnie z procedurami mianowania członków tych komitetów, grup lub innych organów. Mandaty nowo mianowanych członków wygasają w tym samym czasie co mandaty członków sprawujących tę funkcję w dniu przystąpienia.

2. Skład komitetów lub grup utworzonych na podstawie Konstytucji lub aktu instytucji, których liczba członków jest stała niezależnie od liczby Państw Członkowskich zostaje całkowicie odnowiony w dniu przystąpienia, chyba że mandaty obecnych członków wygasają w ciągu jednego roku od dnia przystąpienia.

TYTUŁ II

STOSOWANIE AKTÓW INSTYTUCJI

ARTYKUŁ 52

Od dnia przystąpienia Bułgaria i Rumunia są uznawane za adresatów europejskich ustaw ramowych, rozporządzeń europejskich i decyzji europejskich w rozumieniu artykułu I-33 Konstytucji oraz dyrektyw i decyzji w rozumieniu artykułu 249 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską i artykułu 161 Traktatu EWEA, o ile takie europejskie ustawy ramowe, rozporządzenia europejskie i decyzje europejskie oraz takie dyrektywy i decyzje zostały skierowane do wszystkich obecnych Państw Członkowskich. Z wyjątkiem decyzji europejskich, które wchodzi w życie zgodnie z artykułem I - 39 ustęp 2 Konstytucji oraz dyrektyw i decyzji, które weszły w życie zgodnie z artykułem 254 ustępy 1 i 2 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, uznaje się, że Bułgarii i Rumunii notyfikowano takie decyzje europejskie oraz takie dyrektywy i decyzje w dniu przystąpienia.

ARTYKUŁ 53

1. Bułgaria i Rumunia wprowadzają w życie środki niezbędne do osiągnięcia, od dnia przystąpienia, zgodności z przepisami europejskich ustaw ramowych i tych rozporządzeń europejskich, które są wiążące w odniesieniu do rezultatu, który ma zostać osiągnięty, ale pozostawiają organom krajowym swobodę wyboru form i środków w rozumieniu artykułu I-33 Konstytucji, a także z przepisami dyrektyw i decyzji w rozumieniu artykułu 249 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską i artykułu 161 Traktatu EWEA, chyba że w niniejszym Protokole przewidziano inny termin. Informują one Komisję o tych środkach najpóźniej do dnia przystąpienia lub, w stosownych przypadkach, w terminie przewidzianym w tym celu w niniejszym Protokole.

2. W zakresie, w jakim zmiany do dyrektyw w rozumieniu artykułu 249 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską i artykułu 161 Traktatu EWEA wprowadzone niniejszym Protokołem wymagają wprowadzenia zmian w przepisach ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych obecnych Państw Członkowskich, państwa te wprowadzą w życie środki niezbędne do osiągnięcia, od dnia przystąpienia, zgodności ze zmienionymi dyrektywami, chyba że w niniejszym Protokole przewidziano inny termin. Informują one Komisję o tych środkach najpóźniej do dnia przystąpienia lub, w stosownych przypadkach, w terminie przewidzianym w tym celu w niniejszym Protokole.

ARTYKUŁ 54

Przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne zmierzające do zapewnienia na terytorium Bułgarii i Rumunii ochrony zdrowia pracowników i społeczeństwa przed zagrożeniem wynikającym z promieniowania jonizującego są, zgodnie z artykułem 33 Traktatu EWEA, przekazywane Komisji przez te państwa w terminie trzech miesięcy od dnia przystąpienia.

ARTYKUŁ 55

Na właściwie uzasadniony wniosek przedłożony Komisji przez Bułgarię lub Rumunię nie później niż w dniu przystąpienia, Rada, stanowiąc na wniosek Komisji, a w przypadku gdy dany akt został przyjęty przez Komisję, Komisja, może przyjąć rozporządzenia europejskie lub decyzje europejskie przewidujące czasowe odstępstwa od aktów instytucji przyjętych między dniem 1 października 2004 roku a dniem przystąpienia. Środki są przyjmowane zgodnie z zasadami głosowania obowiązującymi w przypadku przyjmowania aktu, w stosunku do którego wnioskuje się o czasowe odstępstwo. W przypadku, gdy odstępstwa takie zostaną przyjęte po dniu przystąpienia, mogą być one stosowane od dnia przystąpienia.

ARTYKUŁ 56

W przypadku, gdy akty instytucji przyjęte przed dniem przystąpienia wymagają dostosowań w związku z przystąpieniem, a niezbędne dostosowania nie zostały przewidziane w niniejszym Protokole lub jego Załącznikach, Rada, stanowiąc na wniosek Komisji, a w przypadku, gdy akt podstawowy został przyjęty przez Komisję, Komisja, przyjmuje w tym celu niezbędne akty. W przypadku, gdy dostosowania takie zostaną przyjęte po dniu przystąpienia, mogą być one stosowane od dnia przystąpienia.

ARTYKUŁ 57

O ile nie przewidziano inaczej, Rada na wniosek Komisji przyjmuje rozporządzenia europejskie lub decyzje europejskie ustanawiające niezbędne środki w celu wprowadzenia w życie postanowień niniejszego Protokołu.

ARTYKUŁ 58

Teksty aktów instytucji przyjęte przed dniem przystąpienia i sporządzone przez Radę, Komisję lub Europejski Bank Centralny w językach bułgarskim i rumuńskim, od dnia przystąpienia są autentyczne na takich samych warunkach jak teksty sporządzone w obecnych językach urzędowych. Zostaną one opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, jeśli teksty w obecnych językach były w ten sposób opublikowane.

TYTUŁ III

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

ARTYKUŁ 59

Załączniki I do IX i dodatki do nich stanowią integralną część niniejszego Protokołu.

ARTYKUŁ 60

Rząd Republiki Włoskiej przekaze rządowi Republiki Bułgarii i Rumunii uwierzytelnione kopie Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, jak również traktatów zmieniających lub uzupełniających ten traktat w językach angielskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, irlandzkim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim i włoskim.

Teksty tego traktatu sporządzone w językach bułgarskim i rumuńskim są załączone do niniejszego Protokołu. Teksty te są autentyczne na takich samych warunkach jak teksty traktatu, o których mowa w pierwszym akapicie, sporządzone w obecnych językach.

ARTYKUŁ 61

Uwierzytelnione kopie umów międzynarodowych złożonych w archiwum Sekretariatu Generalnego Rady Unii Europejskiej zostaną przekazane rządowi Republiki Bułgarii i Rumunii przez Sekretarza Generalnego.

Wykaz konwencji i protokołów,
do których przystąpi Bułgaria i Rumunia z dniem przystąpienia
(określony w artykule 3 ustęp 3 Protokołu)

1. Konwencja z dnia 19 czerwca 1980 r. o prawie właściwym dla zobowiązań umownych, otwarta do podpisu w Rzymie dnia 19 czerwca 1980 r. (Dz.U. L 266 z 9.10.1980, str. 1)
 - Konwencja z dnia 10 kwietnia 1984 r. o przystąpieniu Republiki Greckiej do Konwencji o prawie właściwym dla zobowiązań umownych, otwartej do podpisu w Rzymie dnia 19 czerwca 1980 r. (Dz.U. L 146 z 31.5.1984, str. 1)
 - Protokół Pierwszy z dnia 19 grudnia 1988 r. w sprawie wykładni przez Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich Konwencji o prawie właściwym dla zobowiązań umownych, otwartej do podpisu w Rzymie dnia 19 czerwca 1980 r. (Dz.U. L 48 z 20.2.1989, str. 1)

- Protokół Drugi z dnia 19 grudnia 1988 r. przyznający Trybunałowi Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich pewne kompetencje w zakresie wykładni Konwencji o prawie właściwym dla zobowiązań umownych, otwartej do podpisu w Rzymie dnia 19 czerwca 1980 r. (Dz.U. L 48 z 20.2.1989, str. 17)

- Konwencja z dnia 18 maja 1992 r. o przystąpieniu Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej do Konwencji o prawie właściwym dla zobowiązań umownych, otwartej do podpisu w Rzymie dnia 19 czerwca 1980 r. (Dz.U. L 333 z 18.11.1992, str. 1)

- Konwencja z dnia 29 listopada 1996 r. o przystąpieniu Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji do Konwencji o prawie właściwym dla zobowiązań umownych, otwartej do podpisu w Rzymie dnia 19 czerwca 1980 r. oraz do Pierwszego i Drugiego Protokołu w sprawie wykładni tej Konwencji przez Trybunał Sprawiedliwości (Dz.U. C 15 z 15.1.1997, str. 10)

2. Konwencja z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych (Dz.U. L 225 z 20.8.1990, str. 10)
- Konwencja z dnia 21 grudnia 1995 r. o przystąpieniu Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji do Konwencji w sprawie eliminacji podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych (Dz.U. C 26 z 31.1.1996, str. 1)
 - Protokół z dnia 25 maja 1999 r. zmieniający Konwencję z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie eliminacji podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych (Dz.U. C 202 z 16.7.1999, str. 1)

3. Konwencja z dnia 26 lipca 1995 r. sporządzona na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej o ochronie interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. C 316 z 27.11.1995, str. 49)
 - Protokół z dnia 27 września 1996 r. sporządzony na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej do Konwencji o ochronie interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. C 313 z 23.10.1996, str. 2)
 - Protokół z dnia 29 listopada 1996 r. sporządzony na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie wykładni w trybie prejudycjalnym przez Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich Konwencji o ochronie interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. C 151 z 20.5.1997, str. 2)
 - Protokół Drugi z dnia 19 czerwca 1997 r. sporządzony na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej do Konwencji finansowych o ochronie interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. C 221 z 19.7.1997, str. 12)

4. Konwencja z dnia 26 lipca 1995 r. sporządzona na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Policji (Konwencja o Europolu) (Dz.U. C 316 z 27.11.1995, str. 2)
- Protokół z dnia 24 lipca 1996 r. sporządzony na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie wykładni w trybie prejudycjalnym przez Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich Konwencji w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Policji (Dz.U. C 299 z 9.10.1996, str. 2)
 - Protokół z dnia 19 czerwca 1997 r. sporządzony na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej oraz artykułu 41 ustęp 3 Konwencji o Europolu w sprawie przywilejów i immunitetów Europolu, członków jego organów, zastępców dyrektora i pracowników Europolu (Dz.U. C 221 z 19.7.1997, str. 2)
 - Protokół z dnia 30 listopada 2000 r. sporządzony na podstawie artykułu 43 ustęp 1 Konwencji w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Policji (Konwencji o Europolu) zmieniający artykuł 2 oraz Załącznik do tej Konwencji (Dz.U. C 358 z 13.12.2000, str. 2)

- Protokół z dnia 28 listopada 2002 r. zmieniający Konwencję w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Policji (Konwencję o Europolu) oraz Protokół w sprawie przywilejów i immunitetów Europolu, członków jego organów, zastępców dyrektora i pracowników Europolu (Dz.U. C 312 z 16.12.2002, str. 2)
 - Protokół z dnia 27 listopada 2003 r. sporządzony na podstawie artykułu 43 ustęp 1 Konwencji w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Policji (Konwencji o Europolu), zmieniający tą Konwencję (Dz.U. C 2 z 6.1.2004, str. 3)
5. Konwencja z dnia 26 lipca 1995 r. sporządzona na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej o wykorzystaniu technologii informatycznej dla potrzeb celnych (Dz.U. C 316 z 27.11.1995, str. 34)
- Protokół z dnia 29 listopada 1996 r. sporządzony na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie wykładni w trybie prejudycjalnym przez Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich Konwencji o wykorzystaniu technologii informatycznej dla potrzeb celnych (Dz.U. C 151 z 20.5.1997, str. 16)

- Protokół z dnia 12 marca 1999 r. sporządzony na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie zakresu prania wpływów pieniężnych w Konwencji o wykorzystaniu technologii informatycznej dla potrzeb celnych oraz włączenia numeru rejestracyjnego środków transportu do Konwencji (Dz.U. C 91 z 31.3.1999, str. 2)
 - Protokół z dnia 8 maja 2003 r. ustanowiony zgodnie z artykułem 34 Traktatu o Unii Europejskiej zmieniający w zakresie utworzenia identyfikującej bazy danych rejestru celnego Konwencję o wykorzystaniu technologii informatycznej dla potrzeb celnych (Dz.U. C 139 z 13.6.2003, str. 2)
6. Konwencja z dnia 26 maja 1997 r. sporządzona na podstawie artykułu K.3 ustęp 2 litera c) Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie zwalczania korupcji funkcjonariuszy Wspólnot Europejskich lub funkcjonariuszy Państw Członkowskich Unii Europejskiej (Dz.U. C 195 z 25.6.1997, str. 2)
7. Konwencja z dnia 18 grudnia 1997 r. sporządzona na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie pomocy wzajemnej i współpracy między administracjami celnymi (Dz.U. C 24 z 23.1.1998, str. 2)

8. Konwencja z dnia 17 czerwca 1998 r. sporządzona na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej o zakazie prowadzenia pojazdów mechanicznych (Dz.U. C 216 z 10.7.1998, str. 2)
 9. Konwencja z dnia 29 maja 2000 r. ustanowiona przez Radę zgodnie z artykułem 34 Traktatu o Unii Europejskiej o wzajemnej pomocy prawnej w sprawach karnych pomiędzy Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej (Dz.U. C 197 z 12.7.2000, str. 3)
 - Protokół z dnia 16 października 2001 r. ustanowiony przez Radę zgodnie z artykułem 34 Traktatu o Unii Europejskiej do Konwencji o wzajemnej pomocy prawnej w sprawach karnych pomiędzy Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej (Dz.U. C 326 z 21.11.2001, str. 2)
-

Wykaz przepisów dorobku Schengen
w postaci, w jakiej zostały włączone w ramy Unii Europejskiej
oraz akty na nim oparte lub w inny sposób z nim związane,
które będą obowiązywały i będą miały zastosowanie
w nowych Państwach Członkowskich od dnia przystąpienia
(określony w artykule 4 ustęp 1 Protokołu)

1. Układ między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec i Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach z dnia 14 czerwca 1985 r.¹

¹ Dz.U. L 239 z 22.9.2000, str. 13.

2. Następujące postanowienia Konwencji wykonawczej podpisanej w Schengen dnia 19 czerwca 1990 r.¹ do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach oraz jej Aktu końcowego i dołączonych wspólnych deklaracji, zmienionej przez niektóre akty wymienione w ustępie 8 poniżej:

Artykuł 1 w zakresie, w jakim dotyczy postanowień niniejszego ustępu; artykuły 3 do 7, z wyłączeniem artykułu 5 ustęp 1 litera d); artykuł 13; artykuły 26 i 27; artykuł 39; artykuły 44 do 59; artykuły 61 do 63; artykuły 65 do 69; artykuły 71 do 73; artykuły 75 i 76; artykuł 82; artykuł 91; artykuły 126 do 130 w zakresie, w jakim odnoszą się do postanowień niniejszego ustępu; oraz artykuł 136; Wspólne Deklaracje 1 oraz 3 Aktu końcowego.

¹ Dz. U. L 239 z 22.9.2000, str. 19. Konwencja ostatnio zmieniona rozporządzeniem Rady (WE) nr 871/2004 (Dz.U. L 162 z 30.4.2004, str. 29).

3. Następujące postanowienia układów w sprawie przystąpienia do Konwencji wykonawczej podpisanej w Schengen dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, ich Aktów końcowych i powiązanych deklaracji, zmienionych przez niektóre akty wymienione w ustępie 8 poniżej:

- a) Umowa podpisana dnia 27 listopada 1990 r. w sprawie przystąpienia Republiki Włoskiej:
 - Artykuł 4,
 - Wspólna Deklaracja 1 w części II Aktu końcowego;

- b) Umowa podpisana w dniu 25 czerwca 1991 r. w sprawie przystąpienia Królestwa Hiszpanii:
 - Artykuł 4,
 - Wspólna Deklaracja 1 w części II Aktu końcowego,
 - Deklaracja 2 w części III Aktu końcowego;

- c) Umowa podpisana dnia 25 czerwca 1991 r. w sprawie przystąpienia Republiki Portugalskiej:
 - Artykuły 4, 5 oraz 6,
 - Wspólna Deklaracja 1 w części II Aktu końcowego;

- d) Umowa podpisana dnia 6 listopada 1992 r. w sprawie przystąpienia Republiki Greckiej:
 - Artykuły 3, 4 oraz 5,
 - Wspólna Deklaracja 1 w części II Aktu końcowego,
 - Deklaracja 2 w części III Aktu końcowego;

- e) Umowa podpisana dnia 28 kwietnia 1995 r. w sprawie przystąpienia Republiki Austrii:
 - Artykuł 4,
 - Wspólna Deklaracja 1 w części II Aktu końcowego;

- f) Umowa podpisana dnia 19 grudnia 1996 r. w sprawie przystąpienia Królestwa Danii:
 - Artykuł 4, artykuł 5 ustęp 2 oraz artykuł 6,
 - Wspólne Deklaracje 1 oraz 3 w części II Aktu końcowego;

- g) Umowa podpisana dnia 19 grudnia 1996 r. w sprawie przystąpienia Republiki Finlandii:
 - Artykuły 4 oraz 5,
 - Wspólne Deklaracje 1 oraz 3 w części II Aktu końcowego,
 - Deklaracja Rządu Republiki Finlandii w sprawie Wysp Alandzkich w części III Aktu końcowego;

- h) Umowa podpisana dnia 19 grudnia 1996 r. w sprawie przystąpienia Królestwa Szwecji:
 - Artykuły 4 oraz 5,
 - Wspólne Deklaracje 1 oraz 3 w części II Aktu końcowego.

- 4. Następujące umowy zawarte przez Radę zgodnie z art. 6 Protokołu z Schengen:
 - Umowa z dnia 18 maja 1999 r. zawarta przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotycząca włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, włączając załączniki, akty końcowe, deklaracje i wymiany listów załączone do nich¹, zatwierdzone decyzją Rady 1999/439/WE².

¹ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, str. 36.

² Dz.U. L 176 z 10.7.1999, str. 35.

- Umowa z dnia 30 czerwca 1999 r. zawarta przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii w sprawie ustanowienia praw i zobowiązań między Irlandią i Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z jednej strony, a Republiką Islandii i Królestwem Norwegii z drugiej strony, w obszarach dorobku Schengen, które stosują się do tych państw¹, zatwierdzona decyzją Rady 2000/29/WE²
- Umowa podpisana dnia 25 października 2004 r. przez Radę Unii Europejskiej i Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen³.

¹ Dz.U. L 15 z 20.1.2000, str. 2.

² Dz.U. L 15 z 20.1.2000, str. 1.

³ Do czasu zawarcia niniejszej Umowy w zakresie, w jakim ma tymczasowe zastosowanie

5. Przepisy następujących decyzji Komitetu Wykonawczego utworzonego na mocy Konwencji wykonawczej podpisanej w Schengen dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, zmienione przez niektóre akty wymienione w ustępie 8 poniżej:

SCH/Com-ex (93) 10 Decyzja Komitetu Wykonawczego z dnia 14 grudnia 1993 r. dotycząca deklaracji Ministrów i Sekretarza Stanu

SCH/Com-ex (93) 14 Decyzja Komitetu Wykonawczego z dnia 14 grudnia 1993 r. w sprawie poprawy praktycznej współpracy sądowej w zakresie zwalczania handlu narkotykami

SCH/Com-ex (94) 16 rev Decyzja Komitetu Wykonawczego z dnia 21 listopada 1994 r. w sprawie uzyskiwania wspólnych pieczęci wjazdu i wyjazdu

SCH/Com-ex (94) 28 rev Decyzja Komitetu Wykonawczego z dnia 22 grudnia 1994 r. w sprawie zaświadczenia przewidzianego w artykule 75 do celów przewożenia środków odurzających i substancji psychotropowych

SCH/Com-ex (94) 29 rev 2 Decyzja Komitetu Wykonawczego z dnia 22 grudnia 1994 r. w sprawie wprowadzenia w życie Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 19 czerwca 1990 r.

SCH/Com-ex (95) 21 Decyzja Komitetu Wykonawczego z dnia 20 grudnia 1995 r. w sprawie szybkiej wymiany między Państwami Schengen statystycznych i szczególnych danych dotyczących możliwych wadliwych działań na granicach zewnętrznych

SCH/Com-ex (98) 1 rev 2 Decyzja Komitetu Wykonawczego z dnia 21 kwietnia 1998 r. w sprawie działań grupy roboczej w zakresie, w jakim dotyczy to przepisów powyższego ustępu 2

SCH/ Com-ex (98) 26 def Decyzja Komitetu Wykonawczego z dnia 16 września 1998 r. ustanawiająca Stały Komitet ds. oceny i wprowadzania w życie dorobku Schengen

SCH/Com-ex (98) 35 rev 2 Decyzja Komitetu Wykonawczego z dnia 16 września 1998 r. w sprawie przekazywania Wspólnego Podręcznika państwom ubiegającym się o członkostwo w UE

SCH/Com-ex (98) 37 def 2 Decyzja Komitetu Wykonawczego z dnia 27 października 1998 r. w sprawie przyjęcia środków do walki z nielegalną imigracją w zakresie, w jakim dotyczy to przepisów powyższego ustępu 2

SCH/Com-ex (98) 51 rev 3 Decyzja Komitetu Wykonawczego z dnia 16 grudnia 1998 r. sprawie transgranicznej współpracy policji w dziedzinie zapobiegania i wykrywania przestępczości

SCH/Com-ex (98) 52 Decyzja Komitetu Wykonawczego z dnia 16 grudnia 1998 r. w sprawie podręcznika transgranicznej współpracy policji w zakresie, w jakim dotyczy przepisów powyższego ustępu 2

SCH/Com-ex (98) 57 Decyzja Komitetu Wykonawczego z dnia 16 grudnia 1998 r. w sprawie wprowadzenia zharmonizowanych formularzy zapewniających dowód zaproszenia, finansowania i zakwaterowania

SCH/Com-ex (98) 59 rev Decyzja Komitetu Wykonawczego z dnia 16 grudnia 1998 r. w sprawie skoordynowanego rozmieszczania doradców ds. dokumentów

SCH/Com-ex (99) 1 rev 2 Decyzja Komitetu Wykonawczego z dnia 28 kwietnia 1999 r. w sprawie sytuacji związanej z narkotykami

SCH/Com-ex (99) 6 Decyzja Komitetu Wykonawczego z dnia 28 kwietnia 1999 r. w sprawie dorobku Schengen odnoszącego się do telekomunikacji

SCH/Com-ex (99) 7 rev 2 Decyzja Komitetu Wykonawczego z dnia 28 kwietnia 1999 r. w sprawie oficerów łącznikowych

SCH/Com-ex (99) 8 rev 2 Decyzja Komitetu Wykonawczego z dnia 28 kwietnia 1999 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących wynagradzania informatorów

SCH/Com-ex (99) 10 Decyzja Komitetu Wykonawczego z dnia 28 kwietnia 1999 r. w sprawie nielegalnego handlu bronią palną

SCH/Com-ex (99) 13 Decyzja Komitetu Wykonawczego z dnia 28 kwietnia 1999 r. w sprawie ostatecznych wersji Wspólnego Podręcznika i Wspólnych Instrukcji Konsularnych:

- Załączniki 1 do 3, 7, 8 oraz 15 Wspólnych Instrukcji Konsularnych
- Wspólny Podręcznik w zakresie, w jakim dotyczy postanowień ustępu 2 powyżej, włączając w to załączniki 1, 5, 5A, 6, 10, 13

SCH/Com-ex (99) 18 Decyzja Komitetu Wykonawczego z dnia 28 kwietnia 1999 r. w sprawie poprawy współpracy policji w dziedzinie zapobiegania i wykrywania przestępstw.

6. Następujące deklaracje Komitetu Wykonawczego utworzonego na mocy Konwencji wykonawczej podpisanej w Schengen dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach w zakresie, w jakim dotyczą postanowień powyższego ustępu 2:

SCH/Com-ex (96) decl 6 rev 2 Deklaracja Komitetu Wykonawczego z dnia 26 czerwca 1996 r. w sprawie ekstradycji

SCH/Com-ex (97) decl 13 rev 2 Deklaracja Komitetu Wykonawczego z dnia 9 lutego 1998 r. w sprawie uprowadzania małoletnich.

7. Następujące decyzje Centralnej Grupy utworzonej na mocy Konwencji wykonawczej podpisanej w Schengen dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, w zakresie w jakim dotyczą postanowień powyższego ustępu 2:

SCH/C (98) 117 Decyzja Centralnej Grupy z dnia 27 października 1998 r. w sprawie przyjęcia środków do walki z nielegalną imigracją

SCH/C (99) 25 Decyzja Centralnej Grupy z dnia 22 marca 1999 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących wynagrodzenia informatorów.

8. Następujące akty oparte na dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związane:

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1683/95 z dnia 29 maja 1995 r. ustanawiające jednolity formularz wizowy (Dz.U. L 164 z 14.7.1995, str. 1)

Decyzja Rady 1999/307/WE z dnia 1 maja 1999 r. ustanawiająca szczegółowe warunki włączenia sekretariatu Schengen do Sekretariatu Generalnego Rady (Dz.U. L 119 z 7.5.1999, str. 49)

Decyzja Rady 1999/435/WE z dnia 20 maja 1999 r. dotycząca definicji dorobku Schengen do celów określenia, zgodnie ze stosownymi postanowieniami Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską i Traktatu o Unii Europejskiej, podstawy prawnej dla każdego z postanowień lub decyzji stanowiących dorobek Schengen (Dz.U. L 176 z 10.7.1999, str. 1)

Decyzja Rady 1999/436/WE z dnia 20 maja 1999 r. określająca, zgodnie ze stosownymi postanowieniami Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską i Traktatu o Unii Europejskiej, podstawę prawną dla każdego z postanowień lub decyzji stanowiących dorobek Schengen (Dz.U. L 176 z 10.7.1999, str. 17)

Decyzja Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 176 z 10.7.1999, str. 31)

Decyzja Rady 1999/848/WE z dnia 13 grudnia 1999 r. w sprawie pełnego stosowania dorobku Schengen w Grecji (Dz.U. L 327 z 21.12.1999, str. 58)

Decyzja Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotycząca wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowanie wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 131 z 1.6.2000, str. 43)

Decyzja Rady 2000/586/WSiSW z dnia 28 września 2000 r. ustanawiająca procedurę zmiany art. 40 ust. 4 i 5, art. 41 ust. 7 i art. 65 ust. 2 Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach (Dz.U. L 248 z 3.10. 2000, str. 1)

Decyzja Rady 2000/751/WE z dnia 30 listopada 2000 r. w sprawie odtajnienia niektórych części Wspólnego Podręcznika przyjętego przez Komitet Wykonawczy ustanowiony Konwencją wykonawczą do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. (Dz.U. L 303 z 2.12.2000, str. 29)

Decyzja Rady 2000/777/WE z dnia 1 grudnia 2000 r. w sprawie stosowania dorobku Schengen w Danii, Finlandii, Szwecji oraz w Islandii i Norwegii (Dz.U. L 309 z 9.10.2000, str. 24)

Rozporządzenie Rady (WE) nr 539/2001 z dnia 15 marca 2001 r. wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu (Dz.U. L 81 z 21.3.2001, str. 1)

Rozporządzenie Rady nr 789/2001/WE z dnia 24 kwietnia 2001 r. zastrzegające dla Rady uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do niektórych szczegółowych przepisów i procedur praktycznych rozpatrywania wniosków wizowych (Dz.U. L 116 z 26.4.2001, str.2)

Rozporządzenie Rady nr 790/2001/WE z dnia 24 kwietnia 2001 r. zastrzegające dla Rady uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do niektórych szczegółowych przepisów i procedur praktycznych przeprowadzania kontroli granicznej i nadzoru (Dz.U. L 116 z 26.4.2001, str. 5)

Decyzja Rady 2001/329/WE z dnia 24 kwietnia 2001 r. uzupełniająca część VI i załączniki 3, 6 i 13 do Wspólnych Instrukcji Konsularnych oraz załączniki 5 lit. a), 6 lit. a) i 8 do Wspólnego Podręcznika (Dz.U. L 116 z 26.4.2001, str. 32) w zakresie, w jakim dotyczy to załącznika 3 do Wspólnych Instrukcji Konsularnych i załącznika 5 lit. a) do Wspólnego Podręcznika

Dyrektywa Rady 2001/51/WE z dnia 28 czerwca 2001 r. uzupełniająca postanowienia art. 26 Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. (Dz.U. L 187 z 10.7.2001, str. 45)

Decyzja Rady 2001/886/WSiSW z dnia 6 grudnia 2001 r. w sprawie rozwoju Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) (Dz.U. L 328 z 13.12.2001, str. 1)

Rozporządzenie Rady (WE) nr 2414/2001 z dnia 7 grudnia 2001 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 539/2001 wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych Państw Członkowskich oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu (Dz.U. L 327 z 12.12.2001, str. 1)

Rozporządzenie Rady (WE) nr 2424/2001 z dnia 6 grudnia 2001 r. w sprawie rozwoju Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) (Dz.U. L 328 z 13.12.2001, str. 4)

Rozporządzenie Rady (WE) nr 333/2002 z dnia 18 lutego 2002 r. w sprawie jednolitego formularza umieszczania wizy wydanej przez Państwo Członkowskie osobom posiadającym dokumenty podróży, które nie są uznane przez Państwo Członkowskie sporządzające formularz (Dz.U. L 53 z 23.2.2002, str. 4)

Rozporządzenie Rady (WE) nr 334/2002 z dnia 18 lutego 2002 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1683/95 ustanawiające jednolity formularz wizowy (Dz.U. L 53 z 23.2.2002, str. 7)

Decyzja Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, str. 20)

Decyzja Rady 2002/352/WE z dnia 25 kwietnia 2002 r. w sprawie nowelizacji Wspólnego Podręcznika (Dz.U. L 123 z 9.5.2002, str. 47)

Decyzja Rady 2002/353/WE z dnia 25 kwietnia 2002 r. w sprawie odtajnienia części II Wspólnego Podręcznika przyjętego przez Komitet Wykonawczy ustanowiony przez Konwencję wykonawczą do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. (Dz.U. L 123 z 9.5.2002, str. 49)

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1030/2002 z dnia 13 czerwca 2002 r. ustanawiające jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich (Dz.U. L 157 z 15.6.2002, str. 1)

Decyzja Rady 2002/587/WE z dnia 12 lipca 2002 r. w sprawie nowelizacji Wspólnego Podręcznika (Dz.U. L 187 z 16.7.2002, str. 50)

Decyzja ramowa Rady 2002/946/WSiSW z dnia 28 listopada 2002 r. w sprawie wzmocnienia systemu karnego w celu zapobiegania ułatwianiu nielegalnego wjazdu, tranzytu i pobytu (Dz.U. L 328 z 5.12.2002, str.1)

Dyrektywa Rady 2002/90/WE z dnia 28 listopada 2002 r. definiująca ułatwianie nielegalnego wjazdu, tranzytu i pobytu (Dz.U. L 328 z 5.12.2002, str. 17)

Decyzja Rady 2003/170/WSiSW z dnia 27 lutego 2003 r. w sprawie wspólnego wykorzystywania oficerów łącznikowych oddelegowanych za granicę przez organy ścigania Państw Członkowskich (Dz.U. L 67 z 12.3.2003, str. 27)

Rozporządzenie Rady (WE) nr 453/2003 z dnia 6 marca 2003 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 539/2001 wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu (Dz.U. L 69 z 13.3.2003, str. 10)

Decyzja Rady 2003/725/WSiSW z dnia 2 października 2003 r. zmieniająca postanowienia art. 40 ust. 1 i 7 Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach (Dz.U. L 260 z 3.10.2000, str. 37)

Dyrektywa Rady 2003/110/WE z dnia 25 listopada 2003 r. w sprawie pomocy w przypadkach tranzytu do celów deportacji drogą powietrzną (Dz.U. L 321 z 6.12.2003, str. 26)

Rozporządzenie Rady (WE) nr 377/2004 z dnia 19 lutego 2004 r. w sprawie utworzenia sieci oficerów łącznikowych ds. imigracji (Dz.U. L 64 z 2.3.2004, str. 1)

Decyzja Rady 2004/466/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. zmieniająca Wspólny Podręcznik w celu włączenia postanowień dotyczących celowych kontroli granicznych małoletnich pod opieką (Dz.U. L 157 z 30.4.2004, str. 136)

Dyrektywa Rady 2004/82/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie obowiązku przekazywania przez przewoźników danych dotyczących pasażerów (Dz.U. L 261 z 6.8.2004, str. 24)

Decyzja Rady 2004/573/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie organizacji wspólnych lotów w celu deportacji, z terytoriów dwóch lub większej liczby Państw Członkowskich, obywateli państw trzecich, którzy podlegają indywidualnym nakazom deportacji (Dz.U. L 261 z 6.8.2004, str. 28)

Decyzja Rady 2004/574/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. zmieniająca Wspólny Podręcznik (Dz.U. L 261 z 6.8.2004, str. 36)

Decyzja Rady 2004/512/WE z dnia 8 czerwca 2004 r. w sprawie ustanowienia Systemu Informacji Wizowej (VIS) (Dz.U. L 213 z 15.6.2004, str. 5)

Rozporządzenie Rady (WE) nr 2007/2004 z dnia 26 października 2004 r. ustanawiające Europejską Agencję Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej (Dz.U. L 349 z 25.11.2004, str. 1)

Rozporządzenie Rady (WE) nr 2133/2004 z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie obowiązku właściwych władz Państw Członkowskich w zakresie systematycznego stemplowania dokumentów podróży obywateli państw trzecich przy przekraczaniu przez nich zewnętrznych granic Państw Członkowskich oraz zmieniające w związku z tym przepisy Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen oraz Wspólny Podręcznik (Dz.U. L 369 z 16.12.2004, str. 5)

Rozporządzenie Rady (WE) nr 2252/2004 z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie norm dotyczących zabezpieczeń i danych biometrycznych w paszportach i dokumentach podróży wydawanych przez Państwa Członkowskie (Dz.U. L 385 z 29.12.2004, str. 1).

Wykaz, o którym mowa w artykule 16 Protokołu:
dostosowania aktów przyjętych przez instytucje

1. PRAWO SPÓLEK

PRAWO WŁASNOŚCI PRZEMYSŁOWEJ

I. WSPÓLNOTOWY ZNAK TOWAROWY

31994 R 0040: Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 11 z 14.1.1994, str. 1), zmienione przez:

- 31994 R 3288: Rozporządzenie Rady (WE) nr 3288/94 z dnia 22.12.1994 r. (Dz.U. L 349 z 31.12.1994, str. 83),
- 32003 R 0807: Rozporządzenie Rady (WE) nr 807/2003 z dnia 14.4.2003 r. (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 36),
- 12003 T: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej (Dz.U. L 236 z 23.9.2003, str. 33),

- 32003 R 1653: Rozporządzenie Rady (WE) nr 1653/2003 z dnia 18.6.2003 r. (Dz.U. L 245 z 29.9.2003, str. 36),
- 32003 R 1992: Rozporządzenie Rady (WE) nr 1992/2003 z dnia 27.10.2003 r. (Dz.U. L 296 z 14.11.2003, str. 1),
- 32004 R 0422: Rozporządzenie Rady (WE) nr 422/2004 z dnia 19.2.2004 r. (Dz.U. L 70 z 9.3.2004, str. 1).

Artykuł 159a ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Od dnia przystąpienia Bułgarii, Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Rumunii, Słowenii i Słowacji (dalej określanych jako „nowe Państwo/Państwa Członkowskie”), wspólnotowy znak towarowy zarejestrowany lub zgłoszony zgodnie z niniejszym rozporządzeniem przed odpowiednim dniem przystąpienia ulega rozszerzeniu na terytorium tych Państw Członkowskich, tak aby wywierał taki sam skutek w całej Wspólnocie.”.

II. DODATKOWE ŚWIADECTWA OCHRONNE

1. 31992 R 1768: Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1768/92 z dnia 18 czerwca 1992 r. dotyczące stworzenia dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych (Dz.U. L 182 z 2.7.1992, str. 1), zmienione przez:

- 11994 N: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji (Dz.U. C 241 z 29.8.1994, str. 21),
- 12003 T: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej (Dz.U. L 236 z 23.9.2003, str. 33).

a) W artykule 19a dodaje się następujące litery:

- „k) na każdy produkt leczniczy chroniony ważnym patentem podstawowym, dla którego pierwsze zezwolenie na obrót jako produkt leczniczy zostało uzyskane po dniu 1 stycznia 2000 r. można wydać świadectwo w Bułgarii, o ile wniosek o to świadectwo zostanie złożony w ciągu sześciu miesięcy od dnia przystąpienia;
- l) na każdy produkt leczniczy chroniony ważnym patentem podstawowym, dla którego pierwsze zezwolenie na obrót jako produkt leczniczy zostało uzyskane po dniu 1 stycznia 2000 r. można wydać świadectwo w Rumunii. W przypadkach kiedy upłynął termin, o którym mowa w art. 7 ust. 1, możliwe jest ubieganie się o świadectwo przez okres sześciu miesięcy rozpoczynający się nie później, niż w dniu przystąpienia.”

b) Artykuł 20 ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do dodatkowych świadectw ochronnych udzielonych zgodnie z przepisami krajowymi Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Malty, Polski, Rumunii, Słowenii i Słowacji odpowiednio przed dniem ich przystąpienia.”.

2. 31996 R 1610: Rozporządzenie (WE) nr 1610/96 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lipca 1996 r. dotyczące stworzenia dodatkowego świadectwa ochronnego dla środków ochrony roślin (Dz.U. L 198 z 8.8.1996, str. 30), zmienione przez:

– 12003 T: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej (Dz.U. L 236 z 23.9.2003, str. 33).

a) W artykule 19a dodaje się następujące litery:

„k) na każdy środek ochrony roślin chroniony ważnym patentem podstawowym, dla którego pierwsze zezwolenie na wprowadzenie do obrotu jako środek ochrony roślin zostało uzyskane po dniu 1 stycznia 2000 r. można wydać świadectwo w Bułgarii, o ile wniosek o to świadectwo zostanie złożony w ciągu sześciu miesięcy od dnia przystąpienia.

l) na każdy środek ochrony roślin chroniony ważnym patentem podstawowym, dla którego pierwsze zezwolenie na wprowadzenie do obrotu jako środek ochrony roślin zostało uzyskane po dniu 1 stycznia 2000 r. można wydać świadectwo w Rumunii. W przypadkach kiedy upłynął termin, o którym mowa w art. 7 ust. 1, możliwe jest ubieganie się o świadectwo przez okres sześciu miesięcy rozpoczynający się nie później, niż w dniu przystąpienia.”

b) Artykuł 20 ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do dodatkowych świadectw ochronnych udzielonych zgodnie z przepisami krajowymi Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Malty, Polski, Rumunii, Słowenii i Słowacji odpowiednio przed dniem ich przystąpienia.”

III. WZORY WSPÓLNOTOWE

32002 R 0006: Rozporządzenie Rady (EWG) nr 6/2002 z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych (Dz.U. L 3 z 5.1.2002, str. 1), zmienione przez:

- 12003 T: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej (Dz.U. L 236 z 23.9.2003, str. 33).

Artykuł 110a ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Od dnia przystąpienia Bułgarii, Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Rumunii, Słowenii i Słowacji (dalej określanych jako „nowe Państwo/Państwa Członkowskie”), wspólnotowy wzór chroniony lub zgłoszony zgodnie z niniejszym rozporządzeniem przed odpowiednim dniem przystąpienia ulega rozszerzeniu na terytorium tych Państw Członkowskich, tak by wywierał taki sam skutek w całej Wspólnocie.”.

2. ROLNICTWO

1. 31989 R 1576: Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1576/89 z dnia 29 maja 1989 r. ustanawiające ogólne zasady definicji, opisu i prezentacji napojów spirytusowych (Dz.U. L 160 z 12.6.1989, str. 1), zmienione przez:

- 31992 R 3280: Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3280/92 z dnia 9.11.1992 r. (Dz.U. L 327 z 13.11.1992, str. 3),
- 31994 R 3378: Rozporządzenie (WE) nr 3378/94 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22.12.1994 r. (Dz.U. L 366 z 31.12.1994, str. 1),
- 11994 N: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji (Dz.U. C 241 z 29.8.1994, str. 21),

- 12003 T: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej (Dz.U. L 236 z 23.9.2003, str. 33),
 - 32003 R 1882: Rozporządzenie (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29.9.2003 r. (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).
- a) W artykule 1 ustęp 4 litera i) dodaje się następujący punkt:
- „5) Nazwę „okowita owocowa” można zastąpić oznaczeniem " Pălincă " jedynie w odniesieniu do napoju spirytusowego produkowanego w Rumunii.”;
- b) W załączniku II dodaje się następujące oznaczenia geograficzne:
- w ustępie 4: „Vinars Târnave”, „Vinars Vaslui”, „Vinars Murfatlar”, „Vinars Vrancea”, „Vinars Segarcea”

- w ustępie 6: „Сунгурларска гроздова ракия / Гроздова ракия от Сунгурларе / Sungurlarska grozdowa rakija / Grozdowa rakija z Sungurlare", "Сливенска перла (Сливенска гроздова ракия / Гроздова ракия от Сливен) / Sliwenska perla (Sliwenska grozdowa rakija / Grozdowa rakija ze Sliwena)", "Стралджанска мускатова ракия / Мускатова ракия от Стралджа / Straldjanska muscatowa rakija / Muscatowa rakija ze Straldja", "Поморийска гроздова ракия / Гроздова ракия от Поморие / Pomorijska grozdowa rakija / Grozdowa rakija z Pomoria", "Русенска бисерна гроздова ракия / Бисерна гроздова ракия от Русе / Rusenska biserna grozdowa rakija / Biserna grozdowa rakija z Ruse", "Бургаска мускатова ракия / Мускатова ракия от Бургас / Burgaska muscatowa rakija / Muscatowa rakija z Burgas", "Добруджанска мускатова ракия / Мускатова ракия от Добруджа / Dobrudzanska muscatowa rakija / Muscatowa rakija z Dobrudzy", "Сухиндолска гроздова ракия / Гроздова ракия от Сухиндол / Suhindolska grozdowa rakija / Grozdowa rakija z Suhindola", "Карловска гроздова ракия / Гроздова ракия от Карлово / Karlowska grozdowa rakija / Grozdowa rakija z Karlowa”

- w punkcie 7: „Троянска сливова ракия / Сливова ракия от Троян / Trojanska sliwowa rakija / Sliwowa rakija z Trojan", "Силистренска кайсиева ракия / Кайсиева ракия от Силистра / Silistrenska kaysiewa rakija / Kaysiewa rakija z Silistra", "Тервелска кайсиева ракия / Кайсиева ракия от Тервел / Terwelska kaysiewa rakija / Kaysiewa rakija z Tervela", "Ловешка сливова ракия / Сливова ракия от Ловеч / Loweska sliwowa rakija / Sliwowa rakija z Lovech", "Țuică Zetea de Medieșu Aurit", "Țuică de Valea Milcovului", "Țuică de Buzău", "Țuică de Argeș", "Țuică de Zalău", "Țuică ardelenescă de Bistrița", "Horincă de Maramureș", "Horincă de Cămârzan", "Horincă de Seini", "Horincă de Chioar", "Horincă de Lăpuș", "Turț de Oaș", "Turț de Maramureș”.

2. 31991 R 1601: Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1601/91 z dnia 10 czerwca 1991 r. ustanawiające ogólne zasady definicji, opisu i prezentacji win aromatyzowanych, aromatyzowanych napojów winopochodnych i aromatyzowanych koktajli winopodobnych (Dz.U. L 149 z 14.6.1991, str. 1), zmienione przez:

- 31992 R 3279: Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3279/92 z dnia 9.11.1992 r. (Dz.U. L 327 z 13.11.1992, str. 1),
- 11994 N: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji (Dz.U. C 241 z 29.8.1994, str. 21),

- 31994 R 3378: Rozporządzenie (WE) nr 3378/94 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22.12.1994 r. (Dz.U. L 366 z 31.12.1994, str. 1),
- 31996 R 2061: Rozporządzenie (WE) nr 2061/96 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8.10.1996 r. (Dz.U. L 277 z 30.10.1996, str. 1),
- 32003 R 1882: Rozporządzenie (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29.9.2003 r. (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

W artykule 2 ustęp 3, po literze h) dodaje się następującą literę:

- „i) Pelin: aromatyzowany napój winopochodny produkowany z białego lub czerwonego wina, z koncentratu moszczu gronowego, z soku winogronowego (lub z cukru buraczanego) oraz z określonej nalewki ziołowej, który ma zawartość alkoholu nie mniejszą niż 8,5% obj., zawartość cukru wyrażoną w cukrze inwertowanym 45-50 gramów na litr, oraz całkowitą kwasowość nie mniejszą niż 3 gramy na litr wyrażoną w kwasie winowym.”

oraz, litera i) zostaje zmieniona na j).

3. 31992 R 2075: Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2075/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku surowca tytoniowego (Dz.U. L 215 z 30.7.1992, str. 70), zmienione przez:

- 11994 N: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji (Dz.U. C 241 z 29.8.1994, str. 21),
- 31994 R 3290: Rozporządzenie Rady (WE) nr 3290/94 z dnia 22.12.1994 r. (Dz.U. L 349 z 31.12.1994, str. 105),
- 31995 R 0711: Rozporządzenie Rady (WE) nr 711/95 z dnia 27.3.1995 r. (Dz.U. L 73 z 1.4.1995, str. 13),
- 31996 R 0415: Rozporządzenie Rady (WE) nr 415/96 z dnia 4.3.1996 r. (Dz.U. L 59 z 8.3.1996, str. 3),
- 31996 R 2444: Rozporządzenie Rady (WE) nr 2444/96 z dnia 17.12.1996 r. (Dz.U. L 333 z 21.12.1996, str. 4),
- 31997 R 2595: Rozporządzenie Rady (WE) nr 2595/97 z dnia 18.12.1997 r. (Dz.U. L 351 z 23.12.1997, str. 11),
- 31998 R 1636: Rozporządzenie Rady (WE) nr 1636/98 z dnia 20.7.1998 r. (Dz.U. L 210 z 28.7.1998, str. 23),
- 31999 R 0660: Rozporządzenie Rady (WE) nr 660/1999 z dnia 22.3.1999 r. (Dz.U. L 83 z 27.3.1999, str. 10),
- 32000 R 1336: Rozporządzenie Rady (WE) nr 1336/2000 z dnia 19.6.2000 r. (Dz.U. L 154 z 27.6.2000, str. 2),
- 32002 R 0546: Rozporządzenie Rady (WE) nr 546/2002 z dnia 25.3.2002 r. (Dz.U. L 84 z 28.3.2002, str. 4),
- 32003 R 0806: Rozporządzenie Rady (WE) nr 806/2003 z dnia 14.4.2003 r. (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 1),

- 32003 R 2319: Rozporządzenie Rady (WE) nr 2319/2003 z dnia 17.12.2003 r. (Dz.U. L 345 z 31.12.2003, str. 17),
- 12003 T: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej (Dz.U. L 236 z 23.9.2003, str. 33).

a) W załączniku, punkt V. „Sun-cured”, dodaje się następujące pozycje:

„Molotova

Ghimpați

Bărăgan”

- b) W załączniku, punkt VI. „Basma”, dodaje się następujące pozycje:

„Djebel
Nevrokop
Dupnica
Melnik
Ustina
Harmanli
Krumovgrad
Iztochen Balkan
Topolovgrad
Svilengrad
Srednogorska yaka”

- c) W załączniku, punkt VIII. „Kaba Koulak (klasyczny)”, dodaje się następujące pozycje:

„Severna Bulgaria
Tekne”.

4. 31996 R 2201: Rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków przetworów owocowych i warzywnych (Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 29) zmienione przez:
- 31997 R 2199: Rozporządzenie Rady (WE) nr 2199/97 z dnia 30.10.1997 r. (Dz.U. L 303 z 6.11.1997, str. 1),
 - 31999 R 2701: Rozporządzenie Rady (WE) nr 2701/1999 z dnia 14.12.1999 r. (Dz.U. L 327 z 21.12.1999, str. 5),
 - 32000 R 2699: Rozporządzenie Rady (WE) nr 2699/2000 z dnia 4.12.2000 r. (Dz.U. L 311 z 12.12.2000, str. 9),
 - 32001 R 1239: Rozporządzenie Rady (WE) nr 1239/2001 z dnia 19.6.2001 r. (Dz.U. L 171 z 26.6.2001, str. 1),
 - 32002 R 0453: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 453/2002 z dnia 13.3.2002 r. (Dz.U. L 72 z 14.3.2002, str. 9),
 - 12003 T: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej (Dz.U. L 236 z 23.9.2003, str. 33),
 - 32004 R 0386: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 386/2004 z dnia 1.3.2004 r. (Dz.U. L 64 z 2.3.2004, str. 25).

Załącznik III otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK III

Progi dla przetwórstwa, o których mowa w art. 5

Masa netto produktu świeżego

(w tonach)

		Pomidory	Brzoskwinie	Gruszki
Progi wspólnotowe		8 860 061	560 428	105 659
Progi krajowe	Bułgaria	156 343	17 843	n.d.
	Republika Czeska	12 000	1 287	11
	Grecja	1 211 241	300 000	5 155
	Hiszpania	1 238 606	180 794	35 199
	Francja	401 608	15 685	17 703
	Włochy	4 350 000	42 309	45 708
	Cypr	7 944	6	n.d.
	Łotwa	n.d.	n.d.	n.d.
	Węgry	130 790	1 616	1 031
	Malta	27 000	n.d.	n.d.
	Niderlandy	n.d.	n.d.	243
	Austria	n.d.	n.d.	9
	Polska	194 639	n.d.	n.d.
	Portugalia	1 050 000	218	600
	Rumunia	50 390	523	n.d.
Słowacja	29 500	147	n.d.	

n.d. = nie dotyczy

”

5. 31998 R 2848: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2848/98 z dnia 22 grudnia 1998 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2075/92 w zakresie systemu premii, określania kwot produkcyjnych i przyznawania specjalnej pomocy grupom producentów w sektorze surowca tytoniowego (Dz.U. L 358 z 31.12.1998, str.17), zmienione przez:
- 31999 R 0510: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 510/1999 z dnia 8.3.1999 r. (Dz.U. L 60 z 9.3.1999, str. 54),
 - 31999 R 0731: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 731/1999 z dnia 7.4.1999 r. (Dz.U. L 93 z 8.4.1999, str. 20),
 - 31999 R 1373: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1373/1999 z dnia 25.6.1999 r. (Dz.U. L 162 z 26.6.1999, str. 47),
 - 31999 R 2162: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2162/1999 z dnia 12.10.1999 r. (Dz.U. L 265 z 13.10.1999, str. 13),
 - 31999 R 2637: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2637/1999 z dnia 14.12.1999 r. (Dz.U. L 323 z 15.12.1999, str. 8),

- 32000 R 0531: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 531/2000 z dnia 10.3.2000 r. (Dz.U. L 64 z 11.3.2000, str. 13),
- 32000 R 0909: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 909/2000 z dnia 2.5.2000 r. (Dz.U. L 105 z 3.5.2000, str. 18),
- 32000 R 1249: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1249/2000 z dnia 15.6.2000 r. (Dz.U. L 142 z 16.6.2000, str. 3),
- 32001 R 0385: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 385/2001 z dnia 26.2.2001 r. (Dz.U. L 57 z 27.2.2001, str. 18),
- 32001 R 1441: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1441/2001 z dnia 16.7.2001 r. (Dz.U. L 193 z 17.7.2001, str. 5),
- 32002 R 0486: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 486/2002 z dnia 18.3.2002 r. (Dz.U. L 76 z 19.3.2002, str. 9),
- 32002 R 1005: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1005/2002 z dnia 12.6.2002 r. (Dz.U. L 153 z 13.6.2002, str. 3),
- 32002 R 1501: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1501/2002 z dnia 22.8.2002 r. (Dz.U. L 227 z 23.8.2002, str. 16),
- 32002 R 1983: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1983/2002 z dnia 7.11.2002 r. (Dz.U. L 306 z 8.11.2002, str. 8),
- 32004 R 1809: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1809/2004 z dnia 18.10.2004 r. (Dz.U. L 318 z 19.10.2004, str. 18).

Załącznik I otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK I
PROCENT PROGÓW GWARANTOWANYCH DLA KAŻDEGO PAŃSTWA
CZŁONKOWSKIEGO LUB
OKREŚLONEGO REGIONU DLA UZNANIA GRUP PRODUCENTÓW

Państwo Członkowskie lub określony region utworzenia grupy producentów	Procent
Niemcy, Hiszpania (z wyjątkiem Kastylii-Leon, Nawarry i strefy Compezo w Kraju Basków), Francja (z wyjątkiem Nord-Pas-de-Calais i Pikardii), Włochy, Portugalia (z wyjątkiem Autonomicznego Regionu Azorów), Belgia, Austria, Rumunia	2 %
Grecja (z wyjątkiem Epiru), Autonomiczny Region Azorów (Portugalia), Nord-Pas-de-Calais i Pikardia (Francja), Bułgaria (z wyjątkiem gmin Banite, Złatograd, Madan oraz Dospat w regionie Djebel oraz gmin Weliki Preslaw, Warbitca, Szumen, Smiadowo, Warna, Dalgopol, Generał Toszewo, Dobricz, Kawarna, Kruszari, Szabla oraz Antonowo w rejonie Bułgarii Północnej)	1 %
Kastyliia-Leon (Hiszpania), Nawarra (Hiszpania), strefa Campezo w Kraju Basków (Hiszpania), Epir (Grecja) gminy Banite, Złatograd, Madan oraz Dospat w regionie Djebel oraz Weliki Preslaw, Warbitca, Szumen, Smiadwo, Warna, Dalgopol, Generał Toszewo, Dobricz, Kawarna, Kruszari, Szabla oraz Antonowo w rejonie Bułgarii Północnej (Bułgaria)	0,3 %

”

6. 31999 R 1493: Rozporządzenie Rady (WE) nr 1493/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina (Dz.U. L 179 z 14.7.1999, str. 1), zmienione przez:
- 32000 R 1622: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1622/2000 z dnia 24.7.2000 r. (Dz.U. L 194 z 31.7.2000, str. 1),
 - 32000 R 2826: Rozporządzenie Rady (WE) nr 2826/2000 z dnia 19.12.2000 r. (Dz.U. L 328 z 23.12.2000, str. 2),
 - 32001 R 2585: Rozporządzenie Rady (WE) nr 2585/2001 z dnia 19.12.2001 r. (Dz.U. L 345 z 29.12.2001, str. 10),
 - 32003 R 0806: Rozporządzenie Rady (WE) nr 806/2003 z dnia 14.4.2003 r. (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 1),
 - 12003 T: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej (Dz.U. L 236 z 23.9.2003, str. 33),
 - 32003 R 1795: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1795/2003 z dnia 13.10.2003 r. (Dz.U. L 262 z 14.10.2003, str. 13).

a) W artykule 6 dodaje się następujący ustęp:

„5. W przypadku Bułgarii i Rumunii, przyznaje się nowo utworzone prawa do sadzenia na produkcję win gatunkowych por, w wysokości 1,5% całkowitej powierzchni winnic, wynoszące 2302,5 hektarów dla Bułgarii oraz 2830,5 hektarów dla Rumunii poczynając od dnia przystąpienia. Prawa te przydziela się na poczet krajowej rezerwy, do której ma zastosowanie art. 5. ”

b) W załączniku III, (Strefy uprawy winorośli) w punkcie 2 dodaje się następującą literę:

„g) na terytorium Rumunii, obszar Podişul Transilvaniei”

c) W załączniku III, (Strefy uprawy winorośli) w punkcie 3 ostatnie zdanie otrzymuje brzmienie:

„d) na terytorium Słowacji, region Tokaj

e) na terytorium Rumunii, obszary uprawy winorośli nie wymienione w pkt 2 g) lub 5 f).”

d) W załączniku III, (Strefy uprawy winorośli) w punkcie 5 dodaje się następujące litery:

„e) na terytorium Bułgarii, obszary uprawy winorośli położone w następujących regionach: Dunawska Ravnina (Дунавска равнина), Rejon Czarnomorski (Черноморски район), Rozowa Dolina (Розова долина)

f) na terytorium Rumunii, obszary uprawy winorośli położone w następujących regionach: Dealurile Buzăului, Dealu Mare, Severinului oraz Plaiurile Drâncei, Colinele Dobrogei, Terasale Dunării, region południowy, w tym regiony piaszczyste i inne sprzyjające regiony”

e) W załączniku III, (Strefy uprawy winorośli) w punkcie 6 dodaje się następującą pozycję:

„Na terytorium Bułgarii, strefa uprawy winorośli C III a) obejmuje obszary uprawy winorośli nie wymienione w pkt 5 e).”

f) W załączniku V, część D.3 dodaje się następujące wyrazy:

„oraz w Rumunii”.

7. 32000 R 1673: Rozporządzenie Rady (WE) nr 1673/2000 z dnia 27 lipca 2000 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków lnu i konopi uprawianych na włókno (Dz.U. L 193 z 29.7.2000, str. 16) zmienione przez:

- 32002 R 0651: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 651/2002 z dnia 16.4.2002 r. (Dz.U. L 101 z 17.4.2002, str. 3),
- 12003 T: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej (Dz.U. L 236 z 23.9.2003, str. 33),
- 32003 R 1782: Rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29.9.2003 r. (Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1),
- 32004 R 0393: Rozporządzenie Rady (WE) nr 393/2004 z dnia 24.2.2004 r. (Dz.U. L 65 z 3.3.2004, str. 4).

a) Artykuł 3 ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ustanawia się maksymalną gwarantowaną ilość długiego włókna lnu wynoszącą 80 878 ton na rok gospodarczy, która jest rozdzielona pomiędzy wszystkie Państwa Członkowskie jako krajowe ilości gwarantowane, w następujący sposób:

- 13 800 ton dla Belgii,
- 13 ton dla Bułgarii,
- 1 923 tony dla Republiki Czeskiej,
- 300 ton dla Niemiec,
- 30 ton dla Estonii,
- 50 ton dla Hiszpanii,
- 55 800 ton dla Francji,
- 360 ton dla Łotwy,
- 2 263 tony dla Litwy,
- 4 800 ton dla Niderlandów,
- 150 ton dla Austrii,
- 924 tony dla Polski,

- 50 ton dla Portugalii,
- 42 tony dla Rumunii,
- 73 tony dla Słowacji,
- 200 ton dla Finlandii,
- 50 ton dla Szwecji,
- 50 ton dla Zjednoczonego Królestwa.”

b) W artykule 3 ustęp 2 akapit wprowadzający oraz litera a) otrzymują brzmienie:

„2. Ustanawia się maksymalną gwarantowaną ilość krótkiego włókna lnu i włókna konopi wynoszącą 147 265 ton na rok gospodarczy, która może być objęta pomocą. Ilość ta rozdzielona jest w następujący sposób:

- a) krajowe gwarantowane ilości dla następujących Państw Członkowskich:
- 10 350 ton dla Belgii,
 - 48 ton dla Bułgarii,
 - 2 866 ton dla Republiki Czeskiej,

- 12 800 ton dla Niemiec,
- 42 tony dla Estonii,
- 20 000 ton dla Hiszpanii,
- 61 350 ton dla Francji,
- 1 313 ton dla Łotwy,
- 3 463 tony dla Litwy,
- 2 061 ton dla Węgier,
- 5 550 ton dla Niderlandów,
- 2 500 ton dla Austrii,
- 462 tony dla Polski,
- 1 750 ton dla Portugalii,
- 921 ton dla Rumunii,
- 189 ton dla Słowacji,
- 2 250 ton dla Finlandii,
- 2 250 ton dla Szwecji,
- 12 100 ton dla Zjednoczonego Królestwa.

Jednakże krajowa gwarantowana ilość ustanowiona dla Węgier dotyczy wyłącznie konopi uprawianych na włókno.”

8. 32003 R 1782: Rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001 (Dz.U. L 270 z 21.10.2000, str. 1), zmienione przez:

- 32004 R 0021: Rozporządzenie Rady (WE) nr 21/2004 z dnia 17.12.2003 r. (Dz.U. L 5 z 09.1.2004, str. 8),
- 32004 R 0583: Rozporządzenie Rady (WE) nr 583/2004 z dnia 22.3.2004 r. (Dz.U. L 91 z 30.3.2004, str. 1),
- 32004 D 0281: Decyzja Rady 2004/281/WE z dnia 22.3.2004 r. (Dz.U. L 93 z 30.3.2004, str. 1),
- 32004 R 0864: Rozporządzenie Rady (WE) nr 864/2004 z dnia 29.4.2004 r. (Dz.U. L 161 z 30.4.2004, str. 48).

a) Artykuł 2 litera g) otrzymuje brzmienie:

„g) „nowe Państwa Członkowskie” oznaczają Bułgarię, Republikę Czeską, Estonię, Cypr, Łotwę, Litwę, Węgry, Malte, Polskę, Rumunię, Słowenię i Słowację.”

b) W artykule 5 ustęp 2, na końcu akapitu pierwszego dodaje się następujące zdanie:

„Jednakże Bułgaria i Rumunia zapewniają, że grunty, które były trwałymi pastwiskami w dniu 1 stycznia 2007 pozostają trwałymi pastwiskami.”

c) W artykule 54 ustęp 2, na końcu akapitu pierwszego dodaje się następujące zdanie:

„Jednakże w przypadku Bułgarii i Rumunii jako datę w odniesieniu do wniosków o pomoc obszarową wyznacza się 30 czerwca 2005 r.”

d) W artykule 71g dodaje się następujący ustęp:

„9. W przypadku Bułgarii i Rumunii:

a) trzyletni okres referencyjny, o którym mowa w ust. 2 trwa od 2002 do 2004 r.;

b) za rok, o którym mowa w ust. 3 lit. a) przyjmuje się rok 2004;

c) w ust. 4 akapit pierwszy odniesienie do roku 2004 oraz/lub 2005 zastępuje się odniesieniem do roku 2005 oraz/lub 2006, zaś odniesienia do roku 2004 zastępuje się odniesieniami do roku 2005.”

e) W artykule 71h dodaje się następujące zdanie:

„Jednakże w przypadku Bułgarii i Rumunii odniesienie do 30 czerwca 2003 r. zmienia się na 30 czerwca 2005 r.”

f) Artykuł 74 ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pomoc jest przyznawana dla krajowych obszarów bazowych znajdujących się w tradycyjnych strefach produkcji wyszczególnionych w załączniku X.

Powierzchnia obszarów bazowych wynosi, jak następuje:

Bułgaria	21 800 ha
Grecja	617 000 ha
Hiszpania	594 000 ha
Francja	208 000 ha
Włochy	1 646 000 ha
Cypr	6 183 ha
Węgry	2 500 ha
Austria	7 000 ha
Portugalia	118 000 ha”

g) Artykuł 78 ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Niniejszym ustanawia się maksymalną gwarantowaną powierzchnię wynoszącą 1 648 000 ha, dla której może być przyznawana pomoc.”

h) Artykuł 80 ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Pomoc wynosi jak następuje, według plonów w odnośnych Państwach Członkowskich:

	Rok gospodarczy 2004/2005 oraz w przypadku stosowania art. 71 (EUR/ha)	Od roku gospodarczego 2005/2006 włącznie (EUR/ha)
Bułgaria	-	345,225
Grecja	1 323,96	561,00
Hiszpania	1 123,95	476,25
Francja:		
– poza terytoriami zamorskimi	971,73	411,75
– Gujana Francuska	1 329,27	563,25
Włochy	1 069,08	453,00
Węgry	548,70	232,50
Portugalia	1 070,85	453,75
Rumunia	-	126,075

”

i) Artykuł 81 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 81

Obszary

Niniejszym ustanawia się krajowy obszar bazowy dla każdego Państwa Członkowskiego będącego producentem. Jednakże dla Francji ustanawia się dwa obszary bazowe. Obszary bazowe mają następującą powierzchnię:

Bułgaria	4 166 ha
Grecja	20 333 ha
Hiszpania	104 973 ha
Francja:	
– metropolia	19 050 ha
– Gujana Francuska	4 190 ha
Włochy	219 588 ha
Węgry	3 222 ha
Portugalia	24 667 ha
Rumunia	500 ha

Państwo Członkowskie może podzielić swój obszar lub obszary bazowe na podobszary bazowe zgodnie z obiektywnymi kryteriami.”

j) Artykuł 84 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 84

Obszary

1. Państwo Członkowskie przyznaje pomoc wspólnotową w ramach limitu pułapu obliczonego poprzez pomnożenie liczby hektarów swoich KPG, ustalonych w ust. 3, przez średnią kwotę wynoszącą 120,75 EUR.
2. Niniejszym ustanawia się maksymalną powierzchnię gwarantowaną wynoszącą 829 229 ha.

3. Maksymalna powierzchnia gwarantowana, o której mowa w ust. 2, jest dzielona na następujące KPG:

<u>Krajowe powierzchnie gwarantowane (KPG)</u>	
Belgia	100 ha
Bułgaria	11 984 ha
Niemcy	1 500 ha
Grecja	41 100 ha
Hiszpania	568 200 ha
Francja	17 300 ha
Włochy	130 100 ha
Cypr	5 100 ha
Luksemburg	100 ha
Węgry	2 900 ha
Niderlandy	100 ha
Austria	100 ha
Polska	4 200 ha
Portugalia	41 300 ha
Rumunia	1 645 ha
Słowenia	300 ha
Słowacja	3 100 ha
Zjednoczone Królestwo	100 ha

4. Państwo Członkowskie może podzielić swoją KPG na podobszary zgodnie z obiektywnymi kryteriami, w szczególności na poziomie regionalnym lub w odniesieniu do produkcji.”

k) W artykule 95 ustęp 4 dodaje się następujące akapity:

„Dla Bułgarii i Rumunii ilości całkowite, o których mowa w akapicie pierwszym, są określone w tabeli f) załącznika I rozporządzenia Rady (WE) nr 1788/2003; weryfikuje się je zgodnie z art. 6 ust. 1 akapit szósty rozporządzenia Rady (WE) nr 1788/2003.

Dla Bułgarii i Rumunii 12-miesięczny okres, o którym mowa w akapicie pierwszym wyznacza się na lata 2006/2007.”

l) W artykule 103 dodaje się następujące zdanie do drugiego akapitu:

„Jednakże w przypadku Bułgarii i Rumunii warunkiem dla zastosowania niniejszego akapitu jest zastosowanie systemu jednolitej płatności obszarowej w 2007 r. oraz opowiedzenie się za stosowaniem art. 66.”

m) Artykuł 105 ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dopłata uzupełniająca do płatności obszarowej, wynosząca:

- 291 EUR na hektar dla roku gospodarczego 2005/2006,
 - 285 EUR na hektar począwszy od roku gospodarczego 2006/2007 włącznie,
- jest wypłacana dla gruntów przeznaczonych pod uprawę pszenicy durum w tradycyjnych strefach produkcyjnych wyszczególnionych w załączniku X, przy zastosowaniu następujących limitów:

	(hektary)
Bułgaria	21 800
Grecja	617 000
Hiszpania	594 000
Francja	208 000
Włochy	1 646 000
Cypr	6 183
Węgry	2 500
Austria	7 000
Portugalia	118 000

”

n) W artykule 108 dodaje się następujące zdanie do drugiego ustępu:

„Jednakże w przypadku Bułgarii i Rumuni wnioski o płatności nie mogą być składane w odniesieniu do gruntów, które w dniu 30 czerwca 2005 roku stanowiły trwałe pastwiska, znajdowały się na nich trwałe plantacje albo drzewa lub też były wykorzystywane dla celów pozarolniczych.”

o) Artykuł 110c ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Niniejszym ustanawia się krajowy obszar bazowy dla:

- Bułgarii: 10 237 ha
- Grecji: 370 000 ha
- Hiszpanii: 70 000 ha
- Portugalii: 360 ha. ”;

p) Artykuł 110c ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wysokość pomocy na każdy kwalifikujący się hektar wynosi:

- Bułgaria: 263 EUR;
- Grecja: 594 EUR dla 300 000 hektarów oraz 342,85 EUR dla pozostałych 70 000 hektarów
- Hiszpania: 1 039 EUR;
- Portugalia: 556 EUR. ”

q) Artykuł 116 ustęp 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zastosowanie mają następujące państwa:

Państwo Członkowskie	Prawa (x 1 000)
Belgia	70
Bułgaria	2 058,483
Republika Czeska	66,733
Dania	104
Niemcy	2 432
Estonia	48
Grecja	11 023
Hiszpania	19 580
Francja	7 842
Irlandia	4 956
Włochy	9 575
Cypr	472,401
Łotwa	18,437
Litwa	17,304

Luksemburg	4
Węgry	1 146
Malta	8,485
Niderlandy	930
Austria	206
Polska	335,88
Portugalia	2 690
Rumunia	5 880,620
Słowenia	84,909
Słowacja	305,756
Finlandia	80
Szwecja	180
Zjednoczone Królestwo	19 492
Ogółem	89 607,008

»

r) Artykuł 123 ustęp 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Mają zastosowanie następujące pułapy regionalne:

Belgia	235 149
Bułgaria	90 343
Republika Czeska	244 349
Dania	277 110
Niemcy	1 782 700

Estonia	18 800
Grecja	143 134
Hiszpania	713 999*
Francja	1 754 732**
Irlandia	1 077 458
Włochy	598 746
Cypr	12 000
Łotwa	70 200
Litwa	150 000
Luksemburg	18 962
Węgry	94 620
Malta	3 201
Niderlandy	157 932
Austria	373 400
Polska	926 000
Portugalia	175 075***
Rumunia	452 000
Słowenia	92 276
Słowacja	78 348
Finlandia	250 000
Szwecja	250 000
Zjednoczone Królestwo	1 419 811****

- * Bez uszczerbku dla szczegółowych przepisów ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 1454/2001.
- ** Bez uszczerbku dla szczegółowych przepisów ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 1452/2001.
- *** Bez uszczerbku dla szczegółowych przepisów ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 1453/2001.
- **** Pułap ten zwiększa się czasowo o 100 000 sztuk do wielkości 1 519 811 sztuk do chwili gdy żywe zwierzęta w wieku poniżej sześciu miesięcy mogą zostać wyeksportowane.”

s) Artykuł 126 ustęp 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Mają zastosowanie następujące pułapy krajowe:

Belgia	394 253
Bułgaria	16 019
Republika Czeska	90 300
Dania	112 932
Niemcy	639 535
Estonia	13 416
Grecja	138 005
Hiszpania *	1 441 539
Francja **	3 779 866
Irlandia	1 102 620
Włochy	621 611
Cypr	500
Łotwa	19 368
Litwa	47 232
Luksemburg	18 537
Węgry	117 000
Malta	454
Niderlandy	63 236
Austria	375 000
Polska	325 581
Portugalia ***	416 539
Rumunia	150 000
Słowenia	86 384
Słowacja	28 080
Finlandia	55 000
Szwecja	155 000
Zjednoczone Królestwo	1 699 511

* Bez uszczerbku dla szczegółowych przepisów ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 1454/2001.

** Bez uszczerbku dla szczegółowych przepisów ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 1452/2001.

*** Bez uszczerbku dla szczegółowych przepisów ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 1453/2001. ”

t) W artykule 130 ustęp 3, akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Pułapy krajowe dla nowych Państw Członkowskich są określone w poniższej tabeli.

	Buhaje, woły, krowy i jałówki	Cielęta w wieku powyżej 1 miesiąca i poniżej 8 miesięcy oraz o wadze tuszy do 185 kg
Bułgaria	22 191	101 542
Republika Czeska	483 382	27 380
Estonia	107 813	30 000
Cypr	21 000	–
Łotwa	124 320	53 280
Litwa	367 484	244 200
Węgry	141 559	94 439
Malta	6 002	17
Polska	1 815 430	839 518
Rumunia	1 148 000	85 000
Słowenia	161 137	35 852
Słowacja	204 062	62 841

»

u) W artykule 143a dodaje się następujący ustęp:

„Jednakże dla Bułgarii i Rumunii płatności bezpośrednie wprowadza się zgodnie z następującym harmonogramem wzrostu, wyrażonym jako odsetek mającego wówczas zastosowanie poziomu takich płatności we Wspólnocie ustalonego 30 kwietnia 2004 r.:

- 25% w 2007 r.,
- 30% w 2008 r.,
- 35% w 2009 r.,
- 40% w 2010 r.,
- 50% w 2011 r.,
- 60% w 2012 r.,
- 70% w 2013 r.,
- 80% w 2014 r.,
- 90% w 2015 r.,
- 100% od 2016 r. ”

v) W artykule 143b ustęp 4 dodaje się następujący akapit:

„Jednakże dla Bułgarii i Rumunii grunty rolne znajdujące się w systemie jednolitej płatności obszarowej stanowią część użytkowanych gruntów rolnych utrzymywanych w dobrym stanie rolniczym, produkujących bądź nie, w stosownych przypadkach dostosowanych według obiektywnych kryteriów, przedstawionych przez Bułgarię i Rumunię po zatwierdzeniu przez Komisję.”

w) Artykuł 143b ustęp 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Dla każdego nowego Państwa Członkowskiego system jednolitej płatności obszarowej jest dostępny w okresie obowiązywania do końca 2006 r. z możliwością dwukrotnego odnowienia na okres roku na wniosek nowego Państwa Członkowskiego. Jednakże dla Bułgarii i Rumunii system jednolitej płatności obszarowej jest dostępny w okresie obowiązywania do końca 2009 r. z możliwością dwukrotnego odnowienia na okres roku na wniosek tych państw. Z zastrzeżeniem przepisów ust. 11, każde nowe Państwo Członkowskie może podjąć decyzję o zakończeniu stosowania tego systemu na koniec pierwszego lub drugiego roku jego stosowania, w celu zastosowania systemu jednolitej płatności. Nowe Państwa Członkowskie zgłaszają Komisji zamiar zakończenia stosowania tego systemu do dnia 1 sierpnia ostatniego roku stosowania.”

x) W artykule 143b ustęp 11 dodaje się następujący akapit:

„Dla Bułgarii i Rumunii, do końca pięcioletniego okresu stosowania systemu jednolitej płatności obszarowej (tj. do 2011 r.), stosuje się stawki procentowe określone w art. 143a. Jeżeli stosowanie systemu jednolitej płatności obszarowej jest przedłużone poza ten termin, zgodnie z decyzją podjętą na mocy lit. b), stawkę procentową określoną w drugim akapicie art. 143a na rok 2011 stosuje się do końca ostatniego roku stosowania systemu jednolitej płatności obszarowej.”

y) Artykuł 143c ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Nowe Państwa Członkowskie będą miały możliwość, po uzyskaniu zezwolenia od Komisji, uzupełniania jakichkolwiek płatności bezpośrednich do poziomu:

- a) w stosunku do wszystkich płatności bezpośrednich, 55% poziomu płatności bezpośrednich we Wspólnocie obowiązujących na dzień 30 kwietnia 2004 r. w roku 2004, 60 % w 2005 r. i 65 % w 2006 r., a od 2007 r. do 30 punktów procentowych ponad mający zastosowanie poziom, o którym mowa w art. 143a w odpowiednim roku. Dla Bułgarii i Rumunii zastosowanie mają następujące poziomy: 55% poziomu płatności bezpośrednich we Wspólnocie obowiązujących na dzień 30 kwietnia 2004 r. w roku 2007, 60% w 2008 r. i 65% w 2009 r., a od 2010 r. do 30 punktów procentowych ponad mający zastosowanie poziom, o którym mowa w art. 143a w odpowiednim roku. Jednakże Republika Czeska może uzupełniać płatności bezpośrednie w sektorze ziemniaków przeznaczonych do produkcji skrobi ziemniaczanej do 100% poziomu stosowanego we Wspólnocie ustanowionego 30 kwietnia 2004 r. Jednakże w odniesieniu do płatności bezpośrednich, o których mowa w rozdziale 7 tytułu IV niniejszego rozporządzenia, mają zastosowanie następujące stawki maksymalne: 85% w 2004 r., 90% w 2005 r., 95% w 2006 r. oraz 100% w 2007 r. Dla Bułgarii i Rumunii zastosowanie mają następujące stawki maksymalne: 85% w 2007 r., 90% w 2008 r., 95% w 2009 r. oraz 100% w 2010 r.;

lub

- b) i) w odniesieniu do płatności bezpośrednich innych niż system jednolitej płatności, całkowity poziom bezpośredniego wsparcia, jakie rolnik mógłby otrzymać w stosunku do poszczególnych produktów w nowych Państwach Członkowskich w roku kalendarzowym 2003 w ramach krajowego systemu podobnego do WPR, powiększony o 10 punktów procentowych. Jednakże dla Litwy rokiem odniesienia jest rok kalendarzowy 2002. Dla Bułgarii i Rumunii rokiem odniesienia jest rok kalendarzowy 2006. Dla Słowenii wzrost wynosi 10 punktów procentowych w 2004 r., 15 punktów procentowych w roku 2005, 20 punktów procentowych w roku 2006 oraz 25 punktów procentowych od roku 2007;
- ii) w odniesieniu do systemu jednolitej płatności całkowita suma uzupełniającej krajowej pomocy bezpośredniej, która może zostać przyznana przez nowe Państwo Członkowskie w danym roku, zostaje ograniczona do określonej koperty finansowej. Koperta ta jest równa różnicy pomiędzy:
- całkowitą sumą krajowego systemu bezpośredniego wsparcia podobnego do WPR, który będzie dostępny w odpowiednich nowych Państwach Członkowskich w roku kalendarzowym 2003 lub, w przypadku Litwy, w roku kalendarzowym 2002; suma ta za każdym razem będzie zwiększana o 10 punktów procentowych. Jednakże dla Bułgarii i Rumunii rokiem odniesienia jest rok kalendarzowy 2006. Dla Słowenii wzrost wynosi 10 punktów procentowych w 2004 r., 15 punktów procentowych w 2005 r., 20 punktów procentowych w roku 2006 oraz 25 punktów procentowych od roku 2007,

oraz

- pułap krajowy dla tego nowego Państwa Członkowskiego wymieniony w załączniku VIIa dostosowuje się, w stosownych przypadkach, zgodnie z art. 64 ust. 2 oraz art. 70 ust. 2.

W celu wyliczenia całkowitej sumy, o której mowa w pierwszym tiret powyżej, zawarte zostają krajowe płatności bezpośrednie oraz/lub ich składniki odpowiadające wspólnotowym płatnościom bezpośrednimi oraz/lub ich składniki, które zostały wzięte pod uwagę przy wyliczaniu efektywnego pułapu danego nowego Państwa Członkowskiego zgodnie z art. 64 ust. 2, art. 70 ust. 2 oraz art. 71c.

Dla każdej odpowiedniej płatności bezpośredniej nowe Państwo Członkowskie może zdecydować się na zastosowanie powyższej opcji a) lub b).

Całkowite bezpośrednie wsparcie jakie rolnik może otrzymać w nowych Państwach Członkowskich po przystąpieniu na mocy odpowiednich dopłat bezpośrednich, obejmujących wszystkie uzupełniające krajowe płatności bezpośrednie, nie przekroczy poziomu wsparcia bezpośredniego, jakie przysługiwałoby rolnikowi na mocy odpowiedniego systemu płatności bezpośrednich stosowanego w tym czasie w Państwach Członkowskich Wspólnoty w kształcie na dzień 30 kwietnia 2004 r.”

z) Artykuł 154a ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Środki, o których mowa w ust. 1 mogą zostać przyjęte w okresie od 1 maja 2004 r. do 30 czerwca 2009 r. i nie będą miały zastosowania po tej dacie. Jednakże w przypadku Bułgarii i Rumunii okres ten rozpoczyna się 1 stycznia 2007 r. i kończy się 31 grudnia 2011 r. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, może przedłużyć te okresy.”

aa) W załączniku III, dodaje się następujące przypisy:

do tytułu punktu A:

„* W przypadku Bułgarii i Rumunii odniesienie do 2005 r. należy rozumieć jako odniesienie do pierwszego roku stosowania Systemu Jednolitej Płatności.”

do tytułu punktu B:

„* W przypadku Bułgarii i Rumunii odniesienie do 2006 r. należy rozumieć jako odniesienie do drugiego roku stosowania Systemu Jednolitej Płatności.”

oraz, do tytułu punktu C:

„* W przypadku Bułgarii i Rumunii odniesienie do 2007 r. należy rozumieć jako odniesienie do trzeciego roku stosowania Systemu Jednolitej Płatności.”

ab) Załącznik VIIIA otrzymuje następujące brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK VIIIA

Pułapy krajowe określone w artykule 71c

Pułapy zostały wyliczone z uwzględnieniem harmonogramu wzrostu przewidzianego w artykule 143a, a zatem nie ma wymogu ich redukcji.

(w milionach EUR)

Rok kalendaryzowy	Bułgaria	Republika Czeska	Estonia	Cypr	Łotwa	Litwa	Węgry	Malta	Polska	Rumunia	Słowenia	Słowacja
2005	-	228,8	23,4	8,9	33,9	92,0	350,8	0,67	724,6	-	35,8	97,7
2006	-	266,7	27,3	12,5	39,6	107,3	420,2	0,83	881,7	-	41,9	115,4
2007	200,3	343,6	40,4	16,3	55,6	146,9	508,3	1,64	1 140,8	440,0	56,1	146,6
2008	240,4	429,2	50,5	20,4	69,5	183,6	634,9	2,05	1 425,9	527,9	70,1	183,2
2009	281,0	514,9	60,5	24,5	83,4	220,3	761,6	2,46	1 711,0	618,1	84,1	219,7
2010	321,2	600,5	70,6	28,6	97,3	257,0	888,2	2,87	1 996,1	706,4	98,1	256,2
2011	401,4	686,2	80,7	32,7	111,2	293,7	1 014,9	3,28	2 281,1	883,0	112,1	292,8
2012	481,7	771,8	90,8	36,8	125,1	330,4	1 141,5	3,69	2 566,2	1 059,6	126,1	329,3
2013	562,0	857,5	100,9	40,9	139,0	367,1	1 268,2	4,10	2 851,3	1 236,2	140,2	365,9
2014	642,3	857,5	100,9	40,9	139,0	367,1	1 268,2	4,10	2 851,3	1 412,8	140,2	365,9
2015	722,6	857,5	100,9	40,9	139,0	367,1	1 268,2	4,10	2 851,3	1 589,4	140,2	365,9
kolejne lata	802,9	857,5	100,9	40,9	139,0	367,1	1 268,2	4,10	2 851,3	1 766,0	140,2	365,9

»

ac) W załączniku X dodaje się następujące pozycje:

„BULGARIA

Starozagorski

Haskovski

Slivenski

Yambolski

Burgaski

Dobrichki

Plovdivski”

ad) Załącznik XIB otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK XIB

Krajowe obszary bazowe oraz plony referencyjne roślin uprawnych w nowych Państwach Członkowskich, określone w artykule 101 oraz 103

	Obszar bazowy (hektary)	Plony referencyjne (t/ha)
Bulgaria	2 625 258	2,90
Republika Czeska	2 253 598	4,20
Estonia	362 827	2,40
Cypr	79 004	2,30
Łotwa	443 580	2,50
Litwa	1 146 633	2,70
Węgry	3 487 792	4,73
Malta	4 565	2,02
Polska	9 454 671	3,00
Rumunia	7 012 666	2,65
Słowenia	125 171	5,27
Słowacja	1 003 453	4,06

”.

9. 32003 R 1788: Rozporządzenie Rady (WE) nr 1788/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające opłatę wyrównawczą w sektorze mleka i przetworów mlecznych (Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 123), zmienione przez:

– 32004 D 0281: Decyzja Rady 2004/281/WE z dnia 22.3.2004 r. (Dz.U. L 93 z 30.3.2004, str. 1).

a) W artykule 1 ustęp 4 dodaje się następujący akapit:

„Ustanawia się specjalną rezerwę restrukturyzacyjną dla Bułgarii i Rumunii określoną w tabeli g) w załączniku I. Rezerwa ta zostaje uwolniona od 1 kwietnia 2009 r. w zakresie, w którym konsumpcja mleka i przetworów mlecznych w ramach gospodarstwa w każdym z tych państw będzie maleć poczynając od 2002 r. Komisja podejmuje decyzję w sprawie uwolnienia rezerwy i jej rozdziału pomiędzy dostawców oraz w sprawie kwoty sprzedaży bezpośredniej zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 23 ust. 2, na podstawie oceny raportu przedłożonego Komisji przez Bułgarię a także przez Rumunię do 31 grudnia 2008 r. Raport ten szczegółowo omawia rezultaty i trendy aktualnego procesu restrukturyzacji w krajowym sektorze mleczarskim, w szczególności przejście z produkcji służącej konsumpcji w ramach gospodarstwa na produkcję na potrzeby rynku.”

b) Artykuł 1 ustęp 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Dla Bułgarii, Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Rumunii, Słowenii i Słowacji krajowe ilości referencyjne zawierają wszystkie ilości mleka krowiego lub ekwiwalentu mleka dostarczonego podmiotom skupującym lub sprzedawanego bezpośrednio do spożycia, bez względu na to czy jest ono produkowane lub wprowadzane do obrotu w ramach środka przejściowego stosowanego w tych krajach.”

c) W artykule 1 dodaje się następujący ustęp:

„6. Dla Bułgarii i Rumunii opłatę wyrównawczą stosuje się od 1 kwietnia 2007 r.”

d) W artykule 6 ustęp 1 akapity drugi i trzeci otrzymują brzmienie:

„Dla Bułgarii, Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Rumunii, Słowenii i Słowacji podstawa dla omawianych indywidualnych ilości referencyjnych jest określona w tabeli f) w załączniku I.

W przypadku Bułgarii, Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Rumunii, Słowenii i Słowacji dwunastomiesięczny okres do ustanowienia indywidualnych ilości referencyjnych rozpoczyna się: 1 kwietnia 2001 r. dla Węgier, 1 kwietnia 2002 r. dla Malty i Litwy, 1 kwietnia 2003 r. dla Republiki Czeskiej, Cypru, Estonii, Łotwy i Słowacji, 1 kwietnia 2004 r. dla Polski i Słowenii oraz 1 kwietnia 2006 r. dla Bułgarii i Rumunii.”

e) W artykule 6 ustęp 1 dodaje się następujący akapit:

„Dla Bułgarii i Rumunii rozdział ilości całkowitej pomiędzy dostawą a sprzedaż bezpośrednią określony w tabeli f) w załączniku I jest poddawany przeglądowi na podstawie rzeczywistych wielkości dostaw i sprzedaży bezpośredniej w 2006 r. oraz, w razie potrzeby, dostosowana przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 23 ust. 2.”

f) W artykule 9 ustęp 2, akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Dla Bułgarii, Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Polski, Rumunii, Słowenii i Słowacji referencyjna zawartość tłuszczu, o której mowa w ust. 1 jest taka sama jak referencyjna zawartość tłuszczu ilości przyznanych producentom w następujących datach: 31 marca 2002 r. dla Węgier, 31 marca 2003 r. dla Litwy, 31 marca 2004 r. dla Republiki Czeskiej, Cypru, Estonii, Łotwy i Słowacji, 31 marca 2005 r. dla Polski i Słowenii oraz 31 marca 2007 r. dla Bułgarii i Rumunii.”

g) W artykule 9 ustęp 5 dodaje się następujący akapit:

„Dla Rumunii referencyjna zawartość tłuszczu, o której mowa w załączniku II jest poddawana przeglądowi na podstawie rzeczywistych wartości dla całego roku 2004 oraz, w razie potrzeby, dostosowana przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 23 ust. 2.”

h) W załączniku I, tabele d), e), f) oraz g) otrzymują brzmienie:

„d) Okres 2007/2008

Państwo Członkowskie	Ilości w tonach
Belgia	3 343 535,000
Bułgaria	979 000,000
Republika Czeska	2 682 143,000
Dania	4 499 900,000
Niemcy	28 143 464,000
Estonia	624 483,000
Grecja	820 513,000
Hiszpania	6 116 950,000
Francja	24 478 156,000
Irlandia	5 395 764,000
Włochy	10 530 060,000
Cypr	145 200,000
Łotwa	695 395,000
Litwa	1 646 939,000
Luksemburg	271 739,000
Węgry	1 947 280,000
Malta	48 698,000
Niderlandy	11 185 440,000
Austria	2 776 895,000
Polska	8 964 017,000
Portugalia	1 939 187,000
Rumunia	3 057 000,000
Słowenia	560 424,000
Słowacja	1 013 316,000
Finlandia	2 431 047,324
Szwecja	3 336 030,000
Zjednoczone Królestwo	14 755 647,000

e) Okres od 2008/2009 do 2014/2015

Państwo Członkowskie	Ilości w tonach
Belgia	3 360 087,000
Bułgaria	979 000,000
Republika Czeska	2 682 143,000
Dania	4 522 176,000
Niemcy	28 282 788,000
Estonia	624 483,000
Grecja	820 513,000
Hiszpania	6 116 950,000
Francja	24 599 335,000
Irlandia	5 395 764,000
Włochy	10 530 060,000
Cypr	145 200,000
Łotwa	695 395,000
Litwa	1 646 939,000
Luksemburg	273 084,000
Węgry	1 947 280,000
Malta	48 698,000
Niderlandy	11 240 814,000
Austria	2 790 642,000
Polska	8 964 017,000
Portugalia	1 948 550,000
Rumunia	3 057 000,000
Słowenia	560 424,000
Słowacja	1 013 316,000
Finlandia	2 443 069,324
Szwecja	3 352 545,000
Zjednoczone Królestwo	14 828 597,000

- f) Ilości referencyjne dla dostaw oraz sprzedaży bezpośredniej, o których mowa w artykule 6 ustęp 1 akapit drugi

Państwo Członkowskie	Ilości referencyjne dla dostaw w tonach	Ilości referencyjne dla sprzedaży bezpośredniej w tonach
Bułgaria	722 000	257 000
Republika Czeska	2 613 239	68 904
Estonia	537 188	87 365
Cypr	141 337	3 863
Łotwa	468 943	226 452
Litwa	1 256 440	390 499
Węgry	1 782 650	164 630
Malta	48 698	–
Polska	8 500 000	464 017
Rumunia	1 093 000	1 964 000
Słowenia	467 063	93 361
Słowacja	990 810	22 506

- g) Wielkości specjalnej rezerwy restrukturyzacyjnej, o których mowa w artykule 1 ustęp 4

Państwo Członkowskie	Wielkości specjalnej rezerwy restrukturyzacyjnej w tonach
Bułgaria	39 180
Republika Czeska	55 788
Estonia	21 885
Łotwa	33 253
Litwa	57 900
Węgry	42 780
Polska	416 126
Rumunia	188 400
Słowenia	16 214
Słowacja	27 472

”

(i) Tabela w załączniku II otrzymuje brzmienie:

„REFERENCYJNA ZAWARTOŚĆ TŁUSZCZU

Państwo Członkowskie	Referencyjna zawartość tłuszczu (g/kg)
Belgia	36,91
Bułgaria	39,10
Republika Czeska	42,10
Dania	43,68
Niemcy	40,11
Estonia	43,10
Grecja	36,10
Hiszpania	36,37
Francja	39,48
Irlandia	35,81
Włochy	36,88
Cypr	34,60
Łotwa	40,70
Litwa	39,90
Luksemburg	39,17
Węgry	38,50
Niderlandy	42,36
Austria	40,30
Polska	39,00
Portugalia	37,30
Rumunia	35,93
Słowenia	41,30
Słowacja	37,10
Finlandia	43,40
Szwecja	43,40
Zjednoczone Królestwo	39,70

”

3. POLITYKA TRANSPORTOWA

31996 L 0026: Dyrektywa Rady 96/26/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. w sprawie dostępu do zawodu przewoźnika drogowego transportu rzeczy i przewoźnika drogowego transportu osób oraz wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji, mająca na celu ułatwienie im korzystania z prawa swobody przedsiębiorczości w dziedzinie transportu krajowego i międzynarodowego (Dz.U. L 124 z 23.5.1996, str. 1), zmieniona przez:

- 31998 L 0076: Dyrektywa Rady 98/76/WE z dnia 1.10.1998 r. (Dz.U. L 277 z 14.10.1998, str. 17),
- 12003 T: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej (Dz.U. L 236 z 23.9.2003, str. 33),
- 32004 L 0066: Dyrektywa Rady 2004/66/WE z dnia 26.4.2004 r. (Dz.U. L 168 z 1.5.2004, str. 35).

a) W artykule 10 dodaje się następujące ustępy:

„11. W drodze odstępstwa od ust. 3, świadectwa wydane przewoźnikom drogowego transportu rzeczy w Bułgarii przed dniem przystąpienia traktuje się jako równorzędne świadectwom wydawanym na mocy niniejszej dyrektywy jedynie gdy zostały wydane dla:

- międzynarodowych przewoźników drogowego transportu rzeczy i przewoźników drogowego transportu osób na mocy rozporządzenia nr 11 z dnia 31 października 2002 r. w sprawie międzynarodowego przewozu drogowego osób i rzeczy (Dziennik Państwowy nr 108 z dnia 19 listopada 2002 r.), po 19 listopada 2002 r.;
- krajowych przewoźników drogowego transportu rzeczy i przewoźników drogowego transportu osób na mocy rozporządzenia nr 33 z dnia 3 listopada 1999 r. w sprawie publicznego przewozu drogowego osób i rzeczy na terytorium Bułgarii (Dziennik Państwowy nr 108 z dnia 19 listopada 2002 r.), po 19 listopada 2002 r.”.

„12. W drodze odstępstwa od ust. 3, świadectwa wydane przewoźnikom drogowym w Rumunii przed dniem przystąpienia traktuje się jako równorzędne świadectwom wydawanym na mocy niniejszej dyrektywy jedynie wtedy, gdy zostały wydane od dnia 28 stycznia 2000 r. przewoźnikom międzynarodowego i krajowego drogowego transportu rzeczy i osób na mocy rozporządzenia Ministra Transportu nr 761 z dnia 21 grudnia 1999 r. o mianowaniu, szkoleniu i wydawaniu świadectw zawodowych osobom, które stale i skutecznie koordynują działania w zakresie transportu drogowego.”

b) W artykule 10b akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Świadectwa kwalifikacji zawodowych, o których mowa w art. 10 ust. 4-12, mogą być ponownie wydane przez zainteresowane Państwa Członkowskie w postaci świadectwa określonego w załączniku Ia.”.

4. PODATKI

1. 31977 L 0388: Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliconą podstawą wymiaru podatku (Dz.U. L 145 z 13.6.1977, str. 1), zmieniona przez:

- 11979 H: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Republiki Greckiej (Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 95),
- 31980 L 0368: Dyrektywa Rady 80/368/EWG z dnia 26.3.1980 r. (Dz.U. L 90 z 3.4.1980, str. 41),
- 31984 L 0386: Dyrektywa Rady 84/386/EWG z dnia 31.7.1984 r. (Dz.U. L 208 z 3.8.1984, str. 58),
- 11985 I: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej (Dz.U. L 302 z 15.11.1985, str. 167),
- 31989 L 0465: Dyrektywa Rady 89/465/EWG z dnia 18.7.1989 r. (Dz.U. L 226 z 3.8.1989, str. 21),
- 31991 L 0680: Dyrektywa Rady 91/680/EWG z dnia 16.12.1991 r. (Dz.U. L 376 z 31.12.1991, str. 1),

- 31992 L 0077: Dyrektywa Rady 92/77/EWG z dnia 19.10.1992 r. (Dz.U. L 316 z 31.10.1992, str. 1),
- 31992 L 0111: Dyrektywa Rady 92/111/EWG z dnia 14.12.1992 r. (Dz.U. L 384 z 30.12.1992, str. 47),
- 31994 L 0004: Dyrektywa Rady 94/4/WE z dnia 14.2.1994 r. (Dz.U. L 60 z 3.3.1994, str. 14),
- 31994 L 0005: Dyrektywa Rady 94/5/WE z dnia 14.2.1994 r. (Dz.U. L 60 z 3.3.1994, str. 16),
- 31994 L 0076: Dyrektywa Rady 94/76/WE z dnia 22.12.1994 r. (Dz.U. L 365 z 31.12.1994, str. 53),
- 31995 L 0007: Dyrektywa Rady 95/7/WE z dnia 10.4.1995 r. (Dz.U. L 102 z 5.5.1995, str. 18),
- 31996 L 0042: Dyrektywa Rady 96/42/WE z dnia 25.6.1996 r. (Dz.U. L 170 z 9.7.1996, str. 34),
- 31996 L 0095: Dyrektywa Rady 96/95/WE z dnia 20.12.1996 r. (Dz.U. L 338 z 28.12.1996, str. 89),
- 31998 L 0080: Dyrektywa Rady 98/80/WE z dnia 12.10.1998 r. (Dz.U. L 281 z 17.10.1998, str. 31),
- 31999 L 0049: Dyrektywa Rady 1999/49/WE z dnia 25.5.1999 r. (Dz.U. L 139 z 2.6.1999, str. 27),
- 31999 L 0059: Dyrektywa Rady 1999/59/WE z dnia 17.6.1999 r. (Dz.U. L 162 z 26.6.1999, str. 63),
- 31999 L 0085: Dyrektywa Rady 1999/85/WE z dnia 22.10.1999 r. (Dz.U. L 277 z 28.10.1999, str. 34),
- 32000 L 0017: Dyrektywa Rady 2000/17/WE z dnia 30.3.2000 r. (Dz.U. L 84 z 5.4.2000, str. 24),
- 32000 L 0065: Dyrektywa Rady 2000/65/WE z dnia 17.10.2000 r. (Dz.U. L 269 z 21.10.2000, str. 44),
- 32001 L 0004: Dyrektywa Rady 2001/4/WE z dnia 19.1.2001 r. (Dz.U. L 22 z 24.1.2001, str. 17),
- 32001 L 0115: Dyrektywa Rady 2001/115/WE z dnia 20.12.2001 r. (Dz.U. L 15 z 17.1.2002, str. 24),
- 32002 L 0038: Dyrektywa Rady 2002/38/WE z dnia 7.5.2002 r. (Dz.U. L 128 z 15.5.2002, str. 41),
- 32002 L 0093: Dyrektywa Rady 2002/93/WE z dnia 3.12.2002 r. (Dz.U. L 331 z 7.12.2002, str. 27),
- 12003 T: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej (Dz.U. L 236 z 23.9.2003, str. 33),

- 32003 L 0092: Dyrektywa Rady 2003/92/WE z dnia 7.10.2003 r. (Dz.U. L 260 z 11.10.2003, str. 8),
- 32004 L 0007: Dyrektywa Rady 2004/7/WE z dnia 20.1.2004 r. (Dz.U. L 27 z 30.1.2004, str. 44),
- 32004 L 0015: Dyrektywa Rady 2004/15/WE z dnia 10.2.2004 r. (Dz.U. L 52 z 21.2.2004, str. 61),
- 32004 L 0066: Dyrektywa Rady 2004/66/WE z dnia 26.4.2004 r. (Dz.U. L 168 z 1.5.2004, str. 35).

W artykule 24a, po tiret „– w Republice Czeskiej: 35 000 EUR” dodaje się następujące tiret:

„– w Bułgarii: 25 600 EUR;”

oraz, po tiret „– w Polsce: 10 000 EUR” dodaje się następujące tiret:

„– w Rumunii: 35 000 EUR;”

2. 31992 L 0083: Dyrektywa Rady 92/83/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych (Dz.U. L 316 z 31.10.1992, str. 21), zmieniona przez:

– 12003 T: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach – Przystąpienie Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej (Dz.U. L 236 z 23.9.2003, str. 33),

a) Artykuł 22 ustęp 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Bułgaria i Republika Czeska mogą stosować obniżoną stawkę podatku akcyzowego, nie mniejszą niż 50 % podstawowej krajowej stawki podatku akcyzowego na alkohol etylowy, w odniesieniu do alkoholu etylowego produkowanego przez gorzelnie należące do producentów owoców produkujące rocznie ponad 10 hektolitrow alkoholu etylowego z owoców dostarczanych im przez gospodarstwa domowe producentów owoców. Stosowanie obniżonej stawki jest ograniczone do 30 litrów alkoholu owocowego rocznie na gospodarstwo domowe producentów owoców, przeznaczonego wyłącznie na własny użytek.”

b) Artykuł 22 ustęp 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Węgry, Rumunia i Słowacja mogą stosować obniżoną stawkę podatku akcyzowego, nie mniejszą niż 50 % podstawowej krajowej stawki podatku akcyzowego na alkohol etylowy, w odniesieniu do alkoholu etylowego produkowanego przez gorzelnie należące do producentów owoców produkujące rocznie ponad 10 hektolitrow alkoholu etylowego z owoców dostarczanych im przez gospodarstwa domowe producentów owoców. Stosowanie obniżonej stawki jest ograniczone do 50 litrów alkoholu owocowego rocznie na gospodarstwo domowe producentów owoców, przeznaczonego wyłącznie na własny użytek. Komisja dokona przeglądu tego uzgodnienia w 2015 r. i przedstawi Radzie sprawozdanie omawiające możliwe zmiany w tym zakresie.”

Wykaz, o którym mowa w artykule 17 Protokołu:
dodatkowe dostosowania aktów
przyjętych przez instytucje

1. ROLNICTWO

A. USTAWODAWSTWO ROLNE

1. Traktat ustanawiający Konstytucję dla Europy, Część III, Tytuł III, Rozdział III, Sekcja 4,
Rolnictwo i rybołówstwo

Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji i po konsultacji z Parlamentem Europejskim, zmienia rozporządzenie dotyczące wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru, w celu uwzględnienia przystąpienia Bułgarii i Rumunii, dostosowując kwoty dla cukru i izoglukozy oraz maksymalne zapotrzebowanie na import cukru surowego, określone w poniższej tabeli, które można dostosować w ten sam sposób jak kwoty dla obecnych Państw Członkowskich w celu zapewnienia zgodności z obowiązującymi zasadami i celami wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru.

Uzgodnione ilości

(w tonach)

	Bułgaria	Rumunia
Podstawowa ilość dla cukru ¹	4 752	109 164
z czego: A	4 320	99 240
B	432	9 924
maksymalne zapotrzebowanie (wyrażone w cukrze białym) na import cukru surowego	198 748	329 636
Podstawowa ilość dla izoglukozy ²	56 063	9 981
z czego: A	56 063	9 790
B	0	191

¹ W tonach cukru białego.

² W tonach substancji suchej.

Jeżeli Bułgaria wystąpi z takim wnioskiem w roku 2006, wyżej wymienione podstawowe ilości A i B dla cukru zostaną zamienione na odpowiednie podstawowe ilości A i B dla izoglukozy.

2. 31998 R 2848: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2848/98 z dnia 22 grudnia 1998 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2075/92 w zakresie systemu premii, określania kwot produkcyjnych i przyznawania specjalnej pomocy grupom producentów w sektorze surowca tytoniowego (Dz.U. L 358 z 31.12.1998, str.17), zmienione przez:
- 31999 R 0510: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 510/1999 z dnia 8.3.1999 r. (Dz.U. L 60 z 9.3.1999, str. 54),
 - 31999 R 0731: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 731/1999 z dnia 7.4.1999 r. (Dz.U. L 93 z 8.4.1999, str. 20),
 - 31999 R 1373: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1373/1999 z dnia 25.6.1999 r. (Dz.U. L 162 z 26.6.1999, str. 47),
 - 31999 R 2162: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2162/1999 z dnia 12.10.1999 r. (Dz.U. L 265 z 13.10.1999, str. 13),
 - 31999 R 2637: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2637/1999 z dnia 14.12.1999 r. (Dz.U. L 323 z 15.12.1999, str. 8),
 - 32000 R 0531: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 531/2000 z dnia 10.3.2000 r. (Dz.U. L 64 z 11.3.2000, str. 13),
 - 32000 R 0909: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 909/2000 z dnia 2.5.2000 r. (Dz.U. L 105 z 3.5.2000, str. 18),
 - 32000 R 1249: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1249/2000 z dnia 15.6.2000 r. (Dz.U. L 142 z 16.6.2000, str. 3),

- 32001 R 0385: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 385/2001 z dnia 26.2.2001 r. (Dz.U. L 57 z 27.2.2001, str. 18),
- 32001 R 1441: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1441/2001 z dnia 16.7.2001 r. (Dz.U. L 193 z 17.7.2001, str. 5),
- 32002 R 0486: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 486/2002 z dnia 18.3.2002 r. (Dz.U. L 76 z 19.3.2002, str. 9),
- 32002 R 1005: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1005/2002 z dnia 12.6.2002 r. (Dz.U. L 153 z 13.6.2002, str. 3).
- 32002 R 1501: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1501/2002 z dnia 22.8.2002 r. (Dz.U. L 227 z 23.8.2002, str. 16),
- 32002 R 1983: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1983/2002 z dnia 7.11.2002 r. (Dz.U. L 306 z 8.11.2002, str. 8),
- 32004 R 1809: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1809/2004 z dnia 18.10.2004 r. (Dz.U. L 318 z 19.10.2004, str. 18).

Komisja przyjmie w odpowiednich przypadkach, przy zastosowaniu procedury określonej w artykule 23 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2075/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku surowca tytoniowego¹, niezbędne zmiany dotyczące wspólnotowego wykazu uznanych obszarów produkcyjnych określonych w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 2848/98 przed przystąpieniem w celu uwzględnienia przystąpienia Bułgarii i Rumunii, w szczególności mając na uwadze włączenie do tego wykazu obszarów produkcyjnych wskazanych przez Bułgarię i Rumunię.

¹ Dz.U. L 215 z 30.7.1992, str. 70.

3. 32003 R 1782: Rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71, oraz (WE) nr 2529/2001 (Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1) zmienione przez:

- 32004 R 0021: Rozporządzenie Rady (WE) nr 21/2004 z dnia 17.12.2003 r. (Dz.U. L 5 z 9.1.2004, str. 8),
 - 32004 R 0583: Rozporządzenie Rady (WE) nr 583/2004 z dnia 22.3.2004 r. (Dz.U. L 91 z 30.3.2004, str. 1),
 - 32004 D 0281: Decyzja Rady 2004/281/WE z dnia 22.3.2004 r. (Dz.U. L 93 z 30.3.2004, str. 1),
 - 32004 R 0864: Rozporządzenie Rady (WE) nr 864/2004 z dnia 29.4.2004 r. (Dz.U. L 161 z 30.4.2004, str. 48).
- a) Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji oraz po konsultacji z Parlamentem Europejskim, przyjmuje niezbędne postanowienia dotyczące Bułgarii i Rumunii mające na celu integrację środków pomocowych dotyczących nasion z systemami wsparcia ustanowionymi w przepisach tytułu III, rozdział 6 oraz tytułu IV A rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

- i) Przepisy te obejmują następującą zmianę załącznika XI A „Pułapy pomocy w odniesieniu do nasion w nowych Państwach Członkowskich, określone w art. 99 ust. 3” rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 583/2004:

„ZAŁĄCZNIK XI A

Pułapy pomocy w odniesieniu do nasion w nowych Państwach Członkowskich określone
w art. 99 ust. 3

(milion EUR)

Rok kalendarzowy	Bułgaria	Republika Czeska	Estonia	Cypr	Łotwa	Litwa	Węgry	Malta	Polska	Rumunia	Słowenia	Słowacja
2005	-	0,87	0,04	0,03	0,10	0,10	0,78	0,03	0,56	-	0,08	0,04
2006	-	1,02	0,04	0,03	0,12	0,12	0,90	0,03	0,65	-	0,10	0,04
2007	0,11	1,17	0,05	0,04	0,14	0,14	1,03	0,04	0,74	0,19	0,11	0,05
2008	0,13	1,46	0,06	0,05	0,17	0,17	1,29	0,05	0,93	0,23	0,14	0,06
2009	0,15	1,75	0,07	0,06	0,21	0,21	1,55	0,06	1,11	0,26	0,17	0,07
2010	0,17	2,04	0,08	0,07	0,24	0,24	1,81	0,07	1,30	0,30	0,19	0,08
2011	0,22	2,33	0,10	0,08	0,28	0,28	2,07	0,08	1,48	0,38	0,22	0,09
2012	0,26	2,62	0,11	0,09	0,31	0,31	2,33	0,09	1,67	0,45	0,25	0,11
2013	0,30	2,91	0,12	0,10	0,35	0,35	2,59	0,10	1,85	0,53	0,28	0,12
2014	0,34	2,91	0,12	0,10	0,35	0,35	2,59	0,10	1,85	0,60	0,28	0,12
2015	0,39	2,91	0,12	0,10	0,35	0,35	2,59	0,10	1,85	0,68	0,28	0,12
2016	0,43	2,91	0,12	0,10	0,35	0,35	2,59	0,10	1,85	0,75	0,28	0,12
kolejne lata	0,43	2,91	0,12	0,10	0,35	0,35	2,59	0,10	1,85	0,75	0,28	0,12

»

- ii) Przydziały krajowe maksymalnych ilości nasion, od których wypłacana jest pomoc wynoszą:

Uzgodnione krajowe maksymalne przydziały nasion, od których wypłacana jest pomoc:

(w tonach)

	Bułgaria	Rumunia
Nasiona ryżu (<i>Oryza sativa</i> L)	883,2	100
Nasiona inne niż nasiona ryżu	936	2 294

- b) Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji oraz po konsultacji z Parlamentem Europejskim, przyjmuje niezbędne przepisy dotyczące Bułgarii i Rumunii w celu włączenia pomocy związanej z uprawą tytoniu do systemów wsparcia określonych w przepisach tytułu III rozdział 6 i tytułu IV A rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

Uzgodniony podział krajowych progów gwarantowanych dla tytoniu jest następujący:

Uzgodniony podział krajowych progów gwarantowanych dla upraw tytoniu
(w tonach)

	Bułgaria	Rumunia
Ogółem, z czego:	47 137	12 312
I Flue-cured (tytoń suszony w piecach)	9 023	4 647
II Light air-cured (tytoń suszony powietrzem)	3 208	2 370
V Sun-cured (tytoń suszony na słońcu)		5 295
VI Basma	31 106	
VIII Kaba-Koulak	3 800	

B. Ustawodawstwo weterynaryjne i fitosanitarne

31999 L 0105: Dyrektywa Rady 1999/105/WE z dnia 22 grudnia 1999 r. w sprawie obrotu leśnym materiałem rozmnożeniowym (Dz.U. L 11 z 15.1.2000, str. 17).

Komisja dostosuje w stosownych przypadkach zgodnie z procedurą określoną w artykule 26 ustęp 3 dyrektywy 1999/105/WE treść Załącznika I do dyrektywy w odniesieniu do gatunków leśnych *Pinus peuce* Griseb., *Fagus orientalis* Lipsky, *Quercus frainetto* Ten. oraz *Tilia tomentosa* Moench.

Wykaz, o którym mowa w artykule 18 Protokołu:
pozostałe postanowienia stałe

1. PRAWO SPÓLEK

Traktat ustanawiający Konstytucję dla Europy, Część III, Tytuł III, Rozdział I, Sekcja 3: Swobodny przepływ towarów

SZCZEGÓLNY MECHANIZM

W odniesieniu do Bułgarii lub Rumunii uprawniony, lub osoba wywodząca od niego swoje uprawnienia z patentu lub dodatkowego świadectwa ochronnego na produkty farmaceutyczne, zgłoszone w Państwie Członkowskim w czasie, gdy taka ochrona na ten produkt nie mogła zostać udzielona w jednym z wyżej wymienionych nowych Państw Członkowskich, może powoływać się na prawa z tego patentu lub z dodatkowego świadectwa ochronnego w celu zapobieżenia importowi i wprowadzaniu do obrotu tego produktu w Państwie lub Państwach Członkowskich gdzie dany produkt korzysta z ochrony z patentu lub z dodatkowego świadectwa ochronnego, nawet jeżeli produkt ten został wprowadzony do obrotu w nowym Państwie Członkowskim po raz pierwszy przez uprawnionego lub za jego zgodą.

Każda osoba zamierzająca importować lub wprowadzać do obrotu produkty farmaceutyczne objęte powyższym akapitem w Państwie Członkowskim, w którym produkt korzysta z ochrony z patentu lub z dodatkowego świadectwa ochronnego musi wykazać właściwym organom we wniosku dotyczącym tego importu, że uprawniony lub osoba wywodząca od niego swoje prawa z tytułu tej ochrony została o tym powiadomiona z miesięcznym wyprzedzeniem.

2. POLITYKA KONKURENCJI

Traktat ustanawiający Konstytucję dla Europy, część III, tytuł III, rozdział I, sekcja 5: Reguły konkurencji

1. Następujące programy pomocowe lub pomoc indywidualna wprowadzone w życie w nowym Państwie Członkowskim przed dniem przystąpienia i mające nadal zastosowanie po tym dniu uznaje się w dniu przystąpienia za istniejącą pomoc w rozumieniu artykułu III-168 ustęp 1 Konstytucji:
 - a) środki pomocowe wprowadzone w życie przed dniem 10 grudnia 1994 roku;
 - b) środki pomocowe wymienione w dodatku do niniejszego załącznika;

- c) środki pomocowe, które przed dniem przystąpienia zostały uznane przez organ nadzorujący pomoc państwa w nowym Państwie Członkowskim jako zgodne z dorobkiem i w stosunku do których Komisja, zgodnie z procedurą przewidzianą w ustępie 2, nie zgłosiła sprzeciwu w związku z istnieniem poważnych wątpliwości co do zgodności tych środków ze wspólnym rynkiem.

Wszystkie środki mające nadal zastosowanie po dniu przystąpienia, które stanowią pomoc państwa i które nie spełniają określonych powyżej warunków, uznaje się w dniu przystąpienia za nową pomoc państwa do celów stosowania artykułu III-168 ustęp 3 Konstytucji.

Powyższe postanowienia nie mają zastosowania do pomocy w sektorze transportu ani do działalności związanej z produkcją, przetwarzaniem lub wprowadzaniem do obrotu produktów wymienionych w załączniku I do Konstytucji z wyjątkiem produktów rybołówstwa i produktów pochodnych.

Powyższe postanowienia są również bez uszczerbku dla środków przejściowych w zakresie polityki konkurencji wymienionych w niniejszym Protokole oraz środków określonych w załączniku VII, rozdziale 4, sekcji B tego Protokołu.

2. W zakresie, w jakim nowe Państwo Członkowskie zamierza przedstawić Komisji do zbadania środek pomocowy w ramach procedury określonej w ustępie 1 litera c), przekazuje ono regularnie Komisji:

- a) wykaz istniejących środków pomocowych, które zostały ocenione przez krajowy organ nadzorujący pomoc państwa i które zostały uznane przez ten organ za zgodne z dorobkiem; oraz
- b) wszelkie pozostałe informacje, które są niezbędne dla oceny zgodności środka pomocowego, który podlega badaniu,

zgodnie z określonym formatem sprawozdawczości dostarczonym przez Komisję.

Jeżeli Komisja nie wyrazi sprzeciwu w stosunku do istniejącego środka pomocowego w związku z poważnymi wątpliwościami co do jego zgodności ze wspólnym rynkiem, w ciągu 3 miesięcy od dnia otrzymania kompletnej informacji dotyczącej tego środka pomocowego lub od dnia otrzymania oświadczenia nowego Państwa Członkowskiego, w którym informuje ono Komisję, iż uznaje informacje przekazane za kompletne, ponieważ żądane dodatkowe informacje nie są dostępne lub zostały już przekazane, uważa się, iż Komisja nie zgłosiła sprzeciwu w tym zakresie.

Wszelkie środki pomocowe zgłoszone Komisji przed dniem przystąpienia, zgodnie z procedurą opisaną w ustępie 1 litera c), objęte są powyższą procedurą niezależnie od faktu, iż w okresie badania nowe Państwo Członkowskie, którego badanie dotyczy, stało się już członkiem Unii.

3. Decyzję Komisji o wyrażeniu sprzeciwu wobec środka pomocowego, w rozumieniu ustępu 1 litera c), uznaje się za decyzję o wszczęciu formalnej procedury dochodzenia w rozumieniu rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE¹.

Jeżeli taka decyzja zostanie podjęta przed dniem przystąpienia, staje się ona skuteczna dopiero z dniem przystąpienia.

4. Bez uszczerbku dla procedur dotyczących istniejącej pomocy określonych w Artykule III-168 Konstytucji, programy pomocowe i pomoc indywidualną przyznawaną w odniesieniu do działalności w sektorze transportu, stosowane w nowym Państwie Członkowskim przed dniem przystąpienia i nadal stosowane po tym dniu, uznaje się za pomoc istniejącą w rozumieniu Artykułu III-168 ustęp 1 Konstytucji, z zastrzeżeniem następującego warunku:

¹ Dz.U. L 83 z 27.3.1999, str. 1, ostatnio zmienione Aktem Przystąpienia z 2003 r. (Dz.U. L 236 z 23.9.2003, str. 33).

- o środkach pomocowych Komisja jest powiadamiana w ciągu czterech miesięcy od dnia przystąpienia. Powiadomienie to zawiera informację na temat podstaw prawnych każdego środka. Za datę powiadomienia Komisji o istniejących środkach pomocowych oraz projektach udzielenia lub zmiany pomocy, o których Komisja została powiadomiona przed dniem przystąpienia, uznaje się dzień przystąpienia.

Powyższe środki pomocowe uznaje się za „istniejącą” pomoc w rozumieniu Artykułu III-168 ustęp 1 Konstytucji do końca trzeciego roku od dnia przystąpienia.

Nowe Państwa Członkowskie, w razie konieczności, zmieniają te środki pomocowe, w celu zapewnienia zgodności z wytycznymi stosowanymi przez Komisję, najpóźniej do końca trzeciego roku od dnia przystąpienia. Po tym terminie pomoc, która jest niezgodna z tymi wytycznymi uznaje się za nową pomoc.

5. W odniesieniu do Rumunii, ustęp 1 litera c) ma zastosowanie jedynie do środków zbadanych przez rumuński organ nadzorujący pomoc państwa po dniu, w którym bilans wykonywania przepisów w zakresie pomocy państwa w Rumunii w okresie poprzedzającym przystąpienie osiągnie zadowalający stan; data ta jest określana przez Komisję na podstawie stałego monitorowania zobowiązań podjętych przez Rumunię w ramach negocjacji w sprawie przystąpienia. Taki zadowalający stan zostanie uznany za osiągnięty jedynie po wykazaniu przez Rumunię konsekwentnego stosowania pełnej i odpowiedniej kontroli pomocy państwa w odniesieniu do wszystkich środków pomocowych przyznawanych w Rumunii, w tym przyjmowania i wykonywania przez rumuński organ nadzorujący pomoc państwa wystarczająco i prawidłowo uzasadnionych decyzji zawierających dokładną ocenę tego, czy dany środek pomocowy ma charakter pomocy państwa oraz prawidłowe zastosowanie kryteriów zgodności.

Komisja może zgłosić sprzeciw, w związku z występowaniem poważnych wątpliwości co do zgodności ze wspólnym rynkiem, wobec wszelkich środków pomocowych przyznanych w okresie przed przystąpieniem między dniem 1 września 2004 roku a datą określoną w wyżej wymienionej decyzji Komisji stwierdzającej, że osiągnięto zadowalający stan wykonania przepisów. Taką decyzję Komisji o zgłoszeniu sprzeciwu wobec środka pomocowego uznaje się za decyzję o wszczęciu formalnej procedury dochodzenia w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 659/1999. Jeżeli taka decyzja zostanie podjęta przed dniem przystąpienia, staje się ona skuteczna dopiero z dniem przystąpienia.

Jeżeli po wszczęciu formalnej procedury dochodzenia Komisja podejmie decyzję negatywną, nakaże Rumunii podjęcie wszelkich niezbędnych środków celem uzyskania rzeczywistego zwrotu środków pomocowych od beneficjenta. Pomoc podlegająca zwrotowi obejmuje odsetki naliczone według właściwej stopy ustalonej zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 794/2004¹, płatne od tego samego dnia.

¹ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 794/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (Dz.U. L 140 z 30.4.2004, str. 1).

3. ROLNICTWO

a) Traktat ustanawiający Konstytucję dla Europy, Część III, Tytuł III, Rozdział III, Sekcja 4:
Rolnictwo i rybołówstwo

1. Wspólnota przejmuje według wartości wynikającej z zastosowania artykułu 8 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1883/78 z dnia 2 sierpnia 1978 r. ustanawiającego ogólne reguły finansowania interwencji przez Europejski Fundusz Orientacji i Gwarancji Rolnej, Sekcja Gwarancji¹¹ zapasy publiczne utrzymywane w dniu przystąpienia przez nowe Państwa Członkowskie a będące rezultatem ich polityki wspierania rynku. Zapasy te są przejmowane jedynie pod warunkiem, że we Wspólnocie przeprowadza się interwencję publiczną w zakresie przedmiotowych produktów i że zapasy te odpowiadają wymogom interwencji wspólnotowej.
2. Wszelkie zapasy produktów, zarówno prywatne jak i publiczne, znajdujące się w swobodnym obrocie na terytorium nowych Państw Członkowskich w dniu przystąpienia, przekraczające ilości, które mogą być uznane za normalny poziom zapasów, muszą zostać usunięte na koszt nowego Państwa Członkowskiego.

¹ Dz.U L 216 z 5.8.1978, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1259/96 (Dz.U. L 163 z 2.7.1996, str. 10).

Pojęcie zwykłego poziomu zapasów definiuje się dla każdego produktu na podstawie kryteriów i celów właściwych dla każdej ze wspólnych organizacji rynku.

3. Zapasy, o których mowa w ustępie 1, odejmuje się od wielkości przekraczającej normalny poziom zapasów.
4. Komisja wprowadza i stosuje uzgodnienia opisane powyżej zgodnie z procedurą określoną w artykule 13 rozporządzenia Rady (WE) nr 1258/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej¹ lub, w odpowiednich przypadkach, zgodnie z procedurą określoną w artykule 42 ustęp 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 30 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru², lub w odpowiednich artykułach innych rozporządzeń w sprawie wspólnej organizacji rynków rolnych, lub właściwą procedurą komitetu, określoną w obowiązujących przepisach.

¹ Dz.U L 160 z 26.6.1999, str. 103.

² Dz.U L 178 z 30.6.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 39/2004 (Dz.U. L 6 z 10.1.2004, str. 16).

- b) Traktat ustanawiający Konstytucję dla Europy, część III, tytuł III, rozdział I, sekcja 5:
Reguły konkurencji

Bez uszczerbku dla procedur dotyczących istniejącej pomocy określonych w artykule III-168 Konstytucji, systemy pomocy i pomoc indywidualna przyznawana w odniesieniu do działalności związanej z produkcją, przetwarzaniem lub wprowadzaniem do obrotu produktów wymienionych w załączniku I do Konstytucji, z wyjątkiem produktów rybołówstwa i produktów pochodnych, wprowadzone w życie w nowych Państwach Członkowskich przed dniem przystąpienia i nadal obowiązujące po tym dniu, uznaje się za pomoc istniejącą w rozumieniu artykułu III-168 ustęp 1 Konstytucji, pod warunkiem że spełniony jest następujący warunek:

- Komisja jest powiadomiona o środkach pomocowych w ciągu czterech miesięcy od dnia przystąpienia. Powiadomienie to zawiera informację na temat podstaw prawnych w odniesieniu do każdego ze środków. W przypadku istniejących środków pomocowych oraz projektów udzielenia lub zmiany środków pomocowych, o których Komisja została powiadomiona przed dniem przystąpienia, za datę powiadomienia Komisji uznaje się dzień przystąpienia. Komisja publikuje wykaz tych pomocy.

Takie środki pomocowe uznaje się za „istniejącą” pomoc w rozumieniu artykułu III-168 ustęp 1 Konstytucji przez okres trzech lat od dnia przystąpienia.

Nowe Państwa Członkowskie, w razie potrzeby, zmodyfikują te środki pomocowe, w celu zapewnienia zgodności z wytycznymi stosowanymi przez Komisję, najpóźniej przed upływem trzech lat od dnia przystąpienia. Po tym terminie pomoc, która jest niezgodna z tymi wytycznymi uznaje się za nową pomoc.

4. UNIA CELNA

Traktat ustanawiający Konstytucję dla Europy, część III, tytuł III, rozdział I, sekcja 3, swobodny przepływ towarów, podsekcja 1, unia celna

31992 R 2913: Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1), ostatnio zmienione przez:

- 12003 T: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej (Dz.U. L 236 z 23.9.2003, str. 33);

31993 R 2454: Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1), ostatnio zmienione przez:

- 32003 R 2286: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2286/2003 z dnia 18.12.2003 r. (Dz.U. L 343 z 31.12.2003, str. 1).

Rozporządzenie (EWG) nr 2913/92 i rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 stosuje się do nowych Państw Członkowskich z zastrzeżeniem poniższych postanowień szczególnych:

DOWÓD WSPÓLNOTOWEGO STATUSU TOWARÓW (HANDEL W RAMACH ROZSZERZONEJ WSPÓLNOTY)

1. Bez względu na przepisy artykułu 20 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92, towary, które w dniu przystąpienia są czasowo składowane lub też mają przeznaczenie celne lub są objęte jedną z procedur celnych, o których mowa w artykule 4 ustęp 15 litera b) i ustęp 16 litery b)-g) rozporządzenia w rozszerzonej Wspólnocie, lub też które są w trakcie transportu w rozszerzonej Wspólnocie po dokonaniu formalności eksportowych, są zwolnione z ceł i innych środków celnych przy zgłaszaniu do dopuszczenia ich do swobodnego obrotu w rozszerzonej Wspólnocie, pod warunkiem przedłożenia jednego z następujących dokumentów:

- a) dowód preferencyjnego pochodzenia, prawidłowo wystawiony lub sporządzony przed dniem przystąpienia, zgodnie z postanowieniami jednego z układów europejskich wymienionych poniżej lub też jednej z równoważnych umów preferencyjnych zawartych między nowymi Państwami Członkowskimi, który to dokument zawiera zakaz zwrotu lub też zwolnienia z opłat celnych w stosunku do materiałów niepochodzących, użytych do wytworzenia produktów, dla których wystawiony lub sporządzony został dowód pochodzenia (zasada zakazu zwrotu);

Układy europejskie:

- 21994 A 1231 (24) Bułgaria: Układ Europejski ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi, z jednej strony a Republiką Bułgarii, z drugiej strony – Protokół 4 dotyczący definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej¹;
- 21994 A 1231 (20) Rumunia: Układ Europejski ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi, z jednej strony a Rumunią, z drugiej strony – Protokół 4 dotyczący definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej².

¹ Dz.U. L 358 z 31.12.1994, str. 3. Protokół ostatnio zmieniony decyzją nr 1/2003 Rady Stowarzyszenia UE - Bułgaria z dnia 4.6.2003 r. (Dz.U. L 191 z 30.7.2003, str. 1).

² Dz.U. L 357 z 31.12.1994, str. 2. Protokół ostatnio zmieniony decyzją nr 2/2003 Rady Stowarzyszenia UE - Bułgaria z dnia 25.9.2003 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

- b) dowolny dowód potwierdzający status wspólnotowy, o którym mowa w artykule 314c rozporządzenia (EWG) nr 2454/93;
- c) karnet ATA wydany przed dniem przystąpienia w obecnym Państwie Członkowskim lub w nowym Państwie Członkowskim.

2. Do celów wystawiania dowodów, o których mowa w ustępie 1 litera b) powyżej w odniesieniu do sytuacji w dniu przystąpienia oraz uzupełniając przepisy artykułu 4 ustęp 7 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92, pojęcie „towary wspólnotowe” oznacza towary:

- całkowicie uzyskane na obszarze jednego z nowych Państw Członkowskich na identycznych warunkach, jak przewidziane w artykule 23 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 i nie zawierające towarów przywiezionych z innych państw lub terytoriów; lub
- przywiezione z innych państw i terytoriów niż dane państwo oraz dopuszczone do swobodnego obrotu w tym państwie; lub
- uzyskane lub wyprodukowane w danym państwie z towarów, o których mowa tylko w drugim tiret niniejszego ustępu albo z towarów, o których mowa w pierwszym i drugim tiret niniejszego ustępu.

3. W celu weryfikacji dowodów, o których mowa w ustępie 1 litera a) powyżej, zastosowanie mają postanowienia dotyczące definicji terminu „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej zawarte w odpowiednich układach europejskich lub równoważnych umowach preferencyjnych zawartych między nowymi Państwami Członkowskimi. Wnioski o późniejszą weryfikację tych dowodów są przyjmowane przez właściwe organy celne obecnych Państw Członkowskich i nowych Państw Członkowskich przez okres trzech lat od daty wydania danego dowodu pochodzenia i mogą być składane przez te organy przez okres trzech lat licząc od daty przyjęcia dowodu pochodzenia dołączonego do zgłoszenia do swobodnego obrotu.

DOWÓD PREFERENCYJNEGO POCHODZENIA (HANDEL Z PAŃSTWAMI TRZECIMI, WŁĄCZAJĄC TURCJĘ W RAMACH UMÓW PREFERENCYJNYCH DOTYCZĄCYCH ROLNICTWA, WĘGLA I WYROBÓW STALOWYCH)

4. Bez uszczerbku dla możliwości zastosowania jakiegokolwiek środka wynikającego ze wspólnej polityki handlowej, dowód pochodzenia prawidłowo wystawiony przez państwa trzecie lub sporządzony w ramach umów preferencyjnych zawartych przez nowe Państwa Członkowskie z tymi państwami, lub też wystawiony lub sporządzony w ramach jednostronnego ustawodawstwa krajowego nowych Państw Członkowskich, jest przyjmowany w odpowiednich nowych Państwach Członkowskich, pod warunkiem że:

- a) uzyskanie takiego pochodzenia uprawnia do preferencyjnego traktowania taryfowego na podstawie preferencyjnych środków taryfowych zawartych w umowach lub uzgodnieniach, które Wspólnota zawarła lub przyjęła w odniesieniu do państw trzecich lub grup państw, zgodnie z przepisami artykułu 20 ustęp 3 litery d) i e) rozporządzenia (EWG) nr 2913/92; oraz
- b) dowód pochodzenia oraz dokumenty przewozowe zostały wystawione lub sporządzone najpóźniej w dniu poprzedzającym dzień przystąpienia; oraz
- c) dowód pochodzenia zostanie przedstawiony organom celnym w terminie czterech miesięcy od dnia przystąpienia.

W przypadku gdy towary zostały zgłoszone do dopuszczenia do swobodnego obrotu w nowym Państwie Członkowskim przed dniem przystąpienia, dowód pochodzenia wystawiony lub sporządzony z mocą wsteczną na podstawie uzgodnień lub umów preferencyjnych obowiązujących w tym nowym Państwie Członkowskim w dniu dopuszczenia do swobodnego obrotu, może być przyjęty w danym nowym Państwie Członkowskim, pod warunkiem że został przedstawiony organom celnym w terminie czterech miesięcy od dnia przystąpienia.

5. Bułgaria i Rumunia są upoważnione do utrzymania w mocy upoważnień nadających status „upoważnionego eksportera” udzielonych w ramach umów zawartych z państwami trzecimi, pod warunkiem że:

- a) takie postanowienie jest również przewidziane w umowach zawartych przed dniem przystąpienia przez te państwa trzecie ze Wspólnotą; oraz
- b) upoważnieni eksporterzy stosują reguły pochodzenia przewidziane w tych umowach.

Nie później niż rok po dniu przystąpienia nowe Państwa Członkowskie zastąpią te upoważnienia nowymi, wystawionymi na warunkach określonych w przepisach wspólnotowych.

6. W celu weryfikacji dowodów, o których mowa w ustępie 4, zastosowanie mają postanowienia dotyczące definicji terminu „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej zawarte w odpowiednich umowach i uzgodnieniach. Wnioski o późniejszą weryfikację tych dowodów są przyjmowane przed właściwe organy celne obecnych Państw Członkowskich i nowych Państw Członkowskich przez okres trzech lat od daty wydania danego dowodu pochodzenia i mogą być składane przez te organy przez okres trzech lat licząc od daty przyjęcia dowodu pochodzenia dołączonego do zgłoszenia do swobodnego obrotu.

7. Bez uszczerbku dla możliwości zastosowania jakiegokolwiek środka wynikającego ze wspólnej polityki handlowej, dowód pochodzenia wystawiony z mocą wsteczną przez państwa trzecie w ramach umów preferencyjnych zawartych przez Wspólnotę z tymi państwami, jest przyjmowany w nowych Państwach Członkowskich w celu dopuszczenia do swobodnego obrotu towarów, które w dniu przystąpienia są w trakcie transportu lub czasowo składowane w składzie celnym lub w wolnym obszarze celnym w jednym z tych państw trzecich lub w tym nowym Państwie Członkowskim, pod warunkiem że nowe Państwo Członkowskie, w którym ma miejsce dopuszczenie do swobodnego obrotu nie zawarło umowy o wolnym handlu z państwem trzecim w odniesieniu do przedmiotowych produktów, która obowiązywała w chwili wystawiania dokumentów przewozowych, oraz pod warunkiem, że:

- a) uzyskanie takiego pochodzenia uprawnia do preferencyjnego traktowania taryfowego na podstawie preferencyjnych środków taryfowych zawartych w umowach lub uzgodnieniach, które Wspólnota zawarła lub przyjęła w odniesieniu do państw trzecich lub grup państw, zgodnie z przepisami artykułu 20 ustęp 3 litery d) i e) rozporządzenia (EWG) nr 2913/92; oraz
- b) dokumenty przewozowe zostały wystawione najpóźniej w dniu poprzedzającym dzień przystąpienia; oraz
- c) dowód pochodzenia wystawiony z mocą wsteczną zostanie przedstawiony organom celnym w okresie czterech miesięcy od dnia przystąpienia.

8. W celu weryfikacji dowodów, o których mowa w ustępie 7, zastosowanie mają postanowienia dotyczące definicji terminu „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej zawarte w odpowiednich umowach i uzgodnieniach.

DOWÓD STATUSU TOWARÓW NA PODSTAWIE PRZEPISÓW DOTYCZĄCYCH SWOBODNEGO OBROTU PRODUKTAMI PRZEMYSŁOWYMI W RAMACH UNII CELNEJ WE Z TURCJĄ

9. Dowody pochodzenia prawidłowo wystawione przez Turcję lub nowe Państwo Członkowskie w ramach umów preferencyjnych stosowanych między tymi państwami i pozwalających na kumulację pochodzenia ze Wspólnotą na podstawie identycznych reguł pochodzenia oraz zakazujących wszelkich zwrotów lub zawieszenia opłat celnych w odniesieniu do danych produktów, są przyjmowane w odpowiednich państwach jako potwierdzenie statusu towaru na podstawie przepisów dotyczących swobodnego obrotu produktami przemysłowymi, określonych w decyzji nr 1/95 Rady Stowarzyszenia WE-Turcja¹, pod warunkiem że:

- a) dowód pochodzenia oraz dokumenty przewozowe zostały wystawione najpóźniej w dniu poprzedzającym dzień przystąpienia; oraz

¹ Decyzja nr 1/95 Rady Stowarzyszenia WE - Turcja z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie wprowadzania w życie ostatniego etapu unii celnej (Dz.U. L 35 z 13.2.1996, str. 1). Decyzja ostatnio zmieniona decyzją nr 2/99 Rady Stowarzyszenia WE - Turcja (Dz.U. L 72 z 18.3.1999, str. 36).

- b) dowód pochodzenia zostanie przedstawiony organom celnym w okresie czterech miesięcy od dnia przystąpienia.

W przypadku gdy towary zostały zgłoszone do dopuszczenia do swobodnego obrotu w Turcji lub nowym Państwie Członkowskim przed dniem przystąpienia w ramach wspomnianych wcześniej umów preferencyjnych, dowód pochodzenia wystawiony z mocą wsteczną na podstawie tych umów może także być przyjęty, pod warunkiem że został przedstawiony organom celnym w terminie czterech miesięcy od dnia przystąpienia.

10. W celu weryfikacji dowodów, o których mowa w ustępie 9, zastosowanie mają postanowienia dotyczące definicji terminu „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej zawarte w odpowiednich umowach preferencyjnych. Wnioski o późniejszą weryfikację tych dowodów są przyjmowane przez właściwe organy celne obecnych Państw Członkowskich i nowych Państw Członkowskich przez okres trzech lat od daty wydania danego dowodu pochodzenia i mogą być składane przez te organy przez okres trzech lat licząc od daty przyjęcia dowodu pochodzenia dołączonego do zgłoszenia do swobodnego obrotu.

11. Bez uszczerbku dla możliwości zastosowania środków wynikających ze wspólnej polityki handlowej, świadectwo przewozowe A.TR wystawione na podstawie przepisów dotyczących swobodnego obrotu produktami przemysłowymi, określonych w decyzji nr 1/95 Rady Stowarzyszenia WE-Turcja, jest przyjmowane w nowych Państwach Członkowskich w celu dopuszczenia do swobodnego obrotu towarów, które w dniu przystąpienia są w trakcie transportu po dokonaniu formalności eksportowych na terenie Wspólnoty lub Turcji lub są czasowo składowane lub też poddane są jednej z procedur celnych określonych w artykule 4 ustęp 16 litery b)-h) rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 w Turcji lub w danym Państwie Członkowskim, pod warunkiem że:

- a) w odniesieniu do danych towarów nie przedstawiono żadnego dowodu pochodzenia, określonego w ustępie 9; oraz
- b) towary spełniają warunki stosowania przepisów dotyczących swobodnego obrotu produktami przemysłowymi; oraz
- c) dokumenty przewozowe zostały wystawione najpóźniej w dniu poprzedzającym dzień przystąpienia; oraz
- d) świadectwo przewozowe A.TR zostanie przedstawione organom celnym w okresie czterech miesięcy od dnia przystąpienia.

12. Do celu weryfikacji świadectw przewozowych A.TR, o których mowa w ustępie 11, zastosowanie mają przepisy dotyczące wystawiania świadectw przewozowych A.TR oraz metod współpracy administracyjnej zgodnie z decyzją nr 1/2001 Komitetu Współpracy Celnej WE - Turcja¹.

PROCEDURY CELNE

13. Czasowe składowanie i procedury celne, o których mowa w artykule 4 ustęp 16 litery b)-h) rozporządzenia (EWG) nr 2913/92, które rozpoczęto przed przystąpieniem zostają zakończone lub zamknięte na warunkach określonych w przepisach wspólnotowych.

W przypadku gdy zakończenie lub zamknięcie powoduje powstanie długu celnego, kwota należności przywozowych do zapłacenia oznacza kwotę obowiązującą w chwili, gdy powstał dług celny zgodnie ze Wspólną Taryfą Celną, a zapłaconą kwotę uznaje się za środki własne Wspólnoty.

14. Procedury dotyczące składów celnych, o których mowa w artykułach 84-90 oraz artykułach 98-113 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 oraz artykułach 496-535 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 mają zastosowanie do nowych Państw Członkowskich z zastrzeżeniem poniższych postanowień szczególnych:

¹ Decyzja nr 1/2001 Komitetu Współpracy Celnej WE - Turcja z dnia 28.3.2001 r. zmieniająca decyzję nr 1/96 określającą szczegółowe zasady stosowania decyzji nr 1/95 Rady Stowarzyszenia WE-Turcja (Dz.U. L 98 z 7.4.2001, str. 31). Decyzja ostatnio zmieniona decyzją nr 1/2003 Komitetu Współpracy Celnej WE - Turcja (Dz.U. L 28 z 4.2.2003, str. 51).

- jeżeli wysokość długu celnego jest ustalona w oparciu o właściwości przywożonych towarów, wartość celną oraz ilość przywożonych towarów w chwili przyjęcia zgłoszenia celnego poddającego towary procedurze składu celnego, a zgłoszenie zostało przyjęte przed dniem przystąpienia, wówczas wymienione elementy wynikać będą z przepisów obowiązujących w danym nowym Państwie Członkowskim przed dniem przystąpienia.

15. Procedury dotyczące uszlachetniania czynnego wymienione w artykułach 84-90 oraz artykułach 114-129 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 oraz artykułach 496-523 oraz artykułach 536-550 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 mają zastosowanie do nowych Państw Członkowskich z zastrzeżeniem poniższych postanowień szczególnych:

- jeżeli wysokość długu celnego jest ustalona w oparciu o właściwości przywożonych towarów, ich klasyfikację taryfową, ilość, wartość celną oraz pochodzenie przywożonych towarów w chwili poddania ich procedurze, a zgłoszenie o poddaniu ich procedurze zostało przyjęte przed dniem przystąpienia, wówczas wymienione elementy wynikać będą z przepisów obowiązujących przed dniem przystąpienia w danym nowym Państwie Członkowskim;
- w przypadku gdy zakończenie tej procedury powoduje powstanie długu celnego, w celu zachowania równości pomiędzy posiadaczami pozwoleń mającymi siedzibę w obecnych Państwach Członkowskich a tymi w nowych Państwach Członkowskich, od należności przywozowych należnych zgodnie z warunkami przepisów wspólnotowych są płacone odsetki wyrównawcze począwszy od dnia przystąpienia;

- jeżeli zgłoszenie o objęciu procedurą uszlachetniania czynnego zostało przyjęte w ramach systemu ceł zwrotnych, zwrot cła zostanie dokonany na warunkach określonych w przepisach wspólnotowych, przez nowe Państwo Członkowskie i na jego koszt, w przypadku gdy dług celny, w odniesieniu do którego wnioskowany jest zwrot, powstał przed dniem przystąpienia.

16. Procedury dotyczące odprawy czasowej określone w artykułach 84-90 i 137-144 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 oraz w artykułach 496-523 i 553-584 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 mają zastosowanie do nowych Państw Członkowskich z zastrzeżeniem poniższych postanowień szczególnych:

- jeżeli wysokość długu celnego jest ustalona w oparciu o właściwości przywożonych towarów, ich klasyfikację taryfową, ilość, wartość celną oraz pochodzenie przywożonych towarów w chwili poddania ich procedurze, a zgłoszenie o poddaniu ich procedurze zostało przyjęte przed dniem przystąpienia, wówczas elementy te wynikają z przepisów obowiązujących przed dniem przystąpienia w danym nowym Państwie Członkowskim;

- w przypadku gdy zakończenie tej procedury powoduje powstanie długu celnego, w celu utrzymania zasady równości pomiędzy posiadaczami pozwoleń mającymi siedzibę w obecnych Państwach Członkowskich a tymi w nowych Państwach Członkowskich, od należności przywozowych należnych zgodnie z warunkami wynikającymi z przepisów wspólnotowych są płacone odsetki wyrównawcze począwszy od dnia przystąpienia.

17. Procedury dotyczące uszlachetniania biernego określone w artykułach 84-90 i 145-160 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 oraz w artykułach 496-523 i 585-592 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 mają zastosowanie do nowych Państw Członkowskich z zastrzeżeniem poniższych postanowień szczególnych:

- Artykuł 591 ustęp 2 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 stosuje się odpowiednio do czasowego wywozu towarów, które zostały czasowo wywiezione przed dniem przystąpienia z nowych Państw Członkowskich.

POZOSTAŁE POSTANOWIENIA

18. Pozwolenia na stosowanie procedur celnych, o których mowa w artykule 4 ustęp 16 litery d), e) i g) rozporządzenia (EWG) nr 2913/92, które zostały udzielone przed dniem przystąpienia, obowiązują do upływu terminu ich ważności ale nie dłużej niż rok od dnia przystąpienia.

19. Procedury dotyczące powstania długu celnego, księgowania oraz pokrycia należności wynikających z kontroli, o których mowa w artykułach 201-232 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 oraz artykułach 859-876a rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 mają zastosowanie do nowych Państw Członkowskich z zastrzeżeniem poniższych postanowień szczególnych:

- egzekucja należności jest prowadzona na warunkach określonych w przepisach wspólnotowych. Jednakże w przypadku gdy dług celny powstał przed dniem przystąpienia, egzekucja należności jest prowadzona zgodnie z warunkami obowiązującymi w nowym Państwie Członkowskim przed przystąpieniem, przez to państwo oraz na jego rzecz.

20. Procedury dotyczące zwrotu i umorzenia należności, o których mowa w artykułach 235-242 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 oraz artykułach 877-912 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 mają zastosowanie do nowych Państw Członkowskich z zastrzeżeniem poniższych postanowień szczególnych:

- zwrot i umorzenie należności celnych jest dokonywane na warunkach określonych w przepisach wspólnotowych. Jednakże w przypadku gdy należności celne, których dotyczy wnioski o zwrot lub umorzenie, odnoszą się do długu celnego, który powstał przed dniem przystąpienia, zwrot i umorzenie należności następuje zgodnie z warunkami obowiązującymi w nowym Państwie Członkowskim przed przystąpieniem, przez to państwo oraz na jego koszt.

Dodatek do ZAŁĄCZNIKA V

Wykaz istniejących środków pomocowych, o których mowa w punkcie 1 litera b) istniejącego mechanizmu pomocy określonego w rozdziale 2 Załącznika V

Uwaga: Środki pomocowe wymienione w niniejszym dodatku można wyłącznie uznać za istniejącą pomoc do celów stosowania istniejącego mechanizmu pomocy, określonego w rozdziale 2 załącznika V w stopniu, w jakim objęte są one zakresem jego pierwszego ustępu.

Nr			Tytuł (oryginał)	Data zatwierdzenia przez krajowy organ nadzorujący pomoc państwa	Okres
PCz	Nr	Rok			
BG	1	2004	Предоговаряне на задълженията към държавата, възникнали по реда на Закона за уреждане на необслужваните кредити, договорени до 31.12.1990 г. със "Силома" АД, гр.Силистра, чрез удължаване на срока на изплащане на главницата за срок от 15 години	29.7.2004	2004-2018
BG	2	2004	Средства за компенсиране от държавния бюджет на доказан от "Български пощи" ЕАД дефицит от изпълнението на универсалната пощенска услуга	18.11.2004	31.12.2010
BG	3	2004	Целево финансиране на дейността на Българската телеграфна агенция- направление "Информационно обслужване"	16.12.2003	31.12.2010

Wykaz, o którym mowa w artykule 20 Protokołu:
środki przejściowe dotyczące Bułgarii

1. SWOBODNY PRZEPIYW OSÓB

Traktat ustanawiający Konstytucję dla Europy.

31968 R 1612: Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników we Wspólnocie (Dz.U. L 257 z 19.10.1968, str. 2), ostatnio zmienione przez:

– 32004 L 0038: Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29.4.2004 r. (Dz.U. L 158 z 30.4.2004, str. 77);

31996 L 0071: Dyrektywa 96/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1996 r. dotycząca delegowania pracowników w ramach świadczenia usług (Dz.U. L 18 z 21.1.1997, str. 1);

32004 L 0038: Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii oraz członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i przebywania na terytorium Państw Członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 oraz uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158 z 30.4.2004, str. 77).

1. Artykuł III-133 i akapit pierwszy artykułu III-144 Konstytucji mają w pełni zastosowanie w odniesieniu do swobodnego przepływu pracowników oraz swobody świadczenia usług związanych z czasowym delegowaniem pracowników, określonym w artykule 1 dyrektywy 96/71/WE, między Bułgarią z jednej strony, a każdym z obecnych Państw Członkowskich z drugiej strony, wyłącznie z zastrzeżeniem postanowień przejściowych określonych w ustępach 2-14.

2. W drodze odstępstwa od artykułów 1-6 rozporządzenia (EWG) nr 1612/68, przez okres dwóch lat od dnia przystąpienia, obecne Państwa Członkowskie będą stosować środki krajowe lub środki wynikające z umów dwustronnych, regulujące dostęp obywateli bułgarskich do ich rynków pracy. Obecne Państwa Członkowskie mogą utrzymać takie środki przez okres pięciu lat od dnia przystąpienia.

Obywatele bułgarscy pracujący legalnie w obecnym Państwie Członkowskim w dniu przystąpienia, którzy zostali dopuszczeni do rynku pracy tego Państwa Członkowskiego na nieprzerwany okres co najmniej 12 miesięcy będą korzystać z dostępu do rynku pracy tego Państwa Członkowskiego, lecz nie będą korzystać z dostępu do rynku pracy innych Państw Członkowskich stosujących środki krajowe.

Obywatele bułgarscy, dopuszczeni do rynku pracy obecnego Państwa Członkowskiego po dniu przystąpienia na nieprzerwany okres co najmniej 12 miesięcy również korzystają z tych samych praw.

Obywatele bułgarscy, o których mowa w akapitach drugim i trzecim, tracą uprawnienia wskazane w powyższych akapitach, jeżeli z własnej woli opuszczą rynek pracy danego obecnego Państwa Członkowskiego.

Obywatele bułgarscy pracujący legalnie w obecnym Państwie Członkowskim w dniu przystąpienia, lub w okresie, w którym stosowane są środki krajowe i którzy zostali dopuszczeni do rynku pracy tego Państwa Członkowskiego na okres krótszy niż 12 miesięcy, nie korzystają z powyższych praw.

3. Przed upływem dwuletniego okresu następującego po dniu przystąpienia, Rada dokona przeglądu funkcjonowania środków przejściowych, o których mowa w ustępie 2, na podstawie sprawozdania przedstawionego przez Komisję.

Po zakończeniu powyższego przeglądu, przed upływem dwuletniego okresu następującego po dniu przystąpienia, obecne Państwa Członkowskie notyfikują Komisji, czy będą nadal stosować środki krajowe lub środki wynikające z umów dwustronnych, czy też od tego czasu będą stosować artykuły 1-6 rozporządzenia (EWG) nr 1612/68. W przypadku braku takiej notyfikacji, stosuje się artykuły 1-6 rozporządzenia (EWG) nr 1612/68.

4. Na wniosek Bułgarii można przeprowadzić jeden dodatkowy przegląd. Zastosowanie znajduje procedura określona w ustępie 3, która zostanie zakończona w ciągu sześciu miesięcy od daty otrzymania wniosku Bułgarii.

5. Państwo Członkowskie, które utrzymuje stosowanie środków krajowych lub środków wynikających z umów dwustronnych może po upływie pięcioletniego okresu określonego w ustępie 2, w przypadku zaistnienia poważnych zakłóceń na rynku pracy lub groźby ich wystąpienia, oraz po notyfikowaniu Komisji, utrzymać te środki przez okres siedmiu lat od dnia przystąpienia. W przypadku braku takiej notyfikacji, stosuje się artykuły 1-6 rozporządzenia (EWG) nr 1612/68.

6. W ciągu siedmioletniego okresu następującego po dniu przystąpienia, te Państwa Członkowskie, w których na mocy ustępów 3, 4 lub 5, w stosunku do obywateli bułgarskich mają zastosowanie artykuły 1-6 rozporządzenia (EWG) nr 1612/68, i które wydają w tym okresie, w celu monitorowania, pozwolenia na pracę dla obywateli bułgarskich, będą czynić to automatycznie.

7. Te Państwa Członkowskie, w których na mocy ustępów 3, 4, lub 5, w stosunku do obywateli bułgarskich mają zastosowanie artykuły 1-6 rozporządzenia (EWG) nr 1612/68, mogą w okresie siedmiu lat od dnia przystąpienia zastosować procedury określone w poniższych akapitach.

W przypadku, gdy w Państwie Członkowskim, o którym mowa w akapicie pierwszym możliwe jest wystąpienie lub też występują zakłócenia na krajowym rynku pracy, które stanowią poważne zagrożenie dla poziomu życia lub poziomu zatrudnienia w danym regionie lub zawodzie, to Państwo Członkowskie informuje o tym Komisję i pozostałe Państwa Członkowskie oraz przekazuje im wszelkie szczegółowe informacje. Na podstawie tych informacji, Państwo Członkowskie może wystąpić do Komisji o stwierdzenie, iż stosowanie artykułów 1-6 rozporządzenia (EWG) nr 1612/68 zostaje całkowicie lub częściowo zawieszony, w celu unormowania sytuacji w tym regionie lub w tym zawodzie. Komisja podejmuje decyzję w sprawie zawieszenia, jego czasu trwania i zakresu w terminie dwóch tygodni od otrzymania takiego wniosku oraz notyfikuje Radzie podjęcie takiej decyzji. W ciągu dwóch tygodni od daty podjęcia decyzji przez Komisję każde Państwo Członkowskie ma prawo wystąpić do Rady o uchylenie lub zmianę tej decyzji. Rada rozstrzyga taki wniosek w terminie dwóch tygodni stanowiąc większością kwalifikowaną.

Państwo Członkowskie, o którym mowa w akapicie pierwszym, może w nagłych i wyjątkowych przypadkach, zawiesić stosowanie artykułów 1-6 rozporządzenia (EWG) nr 1612/68, po czym przekazuje Komisji notyfikację „ex post” wraz z uzasadnieniem.

8. W okresie, gdy stosowanie artykułów 1-6 rozporządzenia (EWG) nr 1612/68 jest zawieszona na mocy ustępów 2-5 oraz 7, artykuł 23 dyrektywy 2004/38/WE ma pod następującymi warunkami zastosowanie w Bułgarii w odniesieniu do obywateli obecnych Państw Członkowskich oraz w obecnych Państwach Członkowskich w odniesieniu do obywateli bułgarskich w zakresie, w jakim dotyczy prawa członków rodziny do podjęcia zatrudnienia:

- współmałżonek pracownika oraz ich zstępni poniżej 21 roku życia lub pozostający na utrzymaniu pracownika, zamieszkujący legalnie z pracownikiem na terytorium Państwa Członkowskiego w dniu przystąpienia, uzyskują po dniu przystąpienia natychmiastowy dostęp do rynku pracy tego Państwa Członkowskiego. Postanowienia tego nie stosuje się wobec członków rodziny pracownika legalnie dopuszczonego do rynku pracy Państwa Członkowskiego na okres krótszy niż 12 miesięcy,
- współmałżonek pracownika oraz ich zstępni poniżej 21 roku życia lub pozostający na utrzymaniu pracownika, zamieszkujący legalnie z pracownikiem na terytorium Państwa Członkowskiego od daty późniejszej niż dzień przystąpienia, lecz w czasie stosowania postanowień przejściowych, określonych powyżej, uzyskują dostęp do rynku pracy danego Państwa Członkowskiego, po upływie przynajmniej osiemnastu miesięcy zamieszkania w tym Państwie Członkowskim lub też począwszy od trzeciego roku następującego po dniu przystąpienia, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej.

Powyższe postanowienia pozostają bez uszczerbku dla korzystniejszych środków krajowych lub wynikających z umów dwustronnych.

9. W zakresie, w jakim przepisy dyrektywy 2004/38/WE, które przejmują przepisy dyrektywy 68/360/EWG¹ nie mogą zostać oddzielone od przepisów rozporządzenia (EWG) nr 1612/68, których stosowanie jest odroczone na mocy ustępów 2-5 oraz 7 i 8, Bułgaria i obecne Państwa Członkowskie mogą odstąpić od stosowania tych przepisów w zakresie niezbędnym do zastosowania ustępów 2-5 oraz 7 i 8.

10. W każdym przypadku, gdy środki krajowe lub środki wynikające z umów dwustronnych są stosowane przez obecne Państwa Członkowskie na mocy powyższych przepisów przejściowych, Bułgaria może utrzymać w mocy równoważne środki w stosunku do obywateli Państwa lub Państw Członkowskich stosujących te środki.

11. Jeżeli stosowanie artykułów 1-6 rozporządzenia (EWG) nr 1612/68 jest zawieszona przez którekolwiek z obecnych Państw Członkowskich, Bułgaria może skorzystać z procedur, o których mowa w ustępie 7 w stosunku do Rumunii. W takim okresie, wydawanie przez Bułgarię obywatelom rumuńskim pozwoleń na pracę w celu monitorowania odbywa się automatycznie.

¹ Dyrektywa Rady 68/360/EWG z dnia 15 października 1968 r. w sprawie zniesienia ograniczeń w przemieszczaniu się i pobycie pracowników Państw Członkowskich i ich rodzin we Wspólnocie (Dz.U. L 257 z 19.10.1968, str. 13), dyrektywa ostatnio zmieniona przez Akt Przystąpienia z 2003 r. (Dz.U. L 236 z 23.9.2003, str. 33) oraz uchylona ze skutkiem od dnia 30 kwietnia 2006 r. przez dyrektywę 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 158 z 30.4.2004, str. 77).

12. Każde obecne Państwo Członkowskie stosujące środki krajowe zgodnie z ustępami 2-5 oraz 7-9, może zapewnić, zgodnie z prawem krajowym, szerszy zakres swobody przemieszczania się niż istniejący w dniu przystąpienia, włączając w to pełny dostęp do rynku pracy. Od trzeciego roku następującego po dniu przystąpienia, każde obecne Państwo Członkowskie stosujące środki krajowe może w każdej chwili podjąć decyzję o stosowaniu zamiast nich artykułów 1-6 rozporządzenia (EWG) nr 1612/68. O takiej decyzji informuje się Komisję.

13. Niemcy i Austria, w celu zaradzenia poważnym zakłóceniom lub groźbie ich wystąpienia w szczególnych wrażliwych sektorach usług na ich rynkach pracy, które to zakłócenia lub groźba ich wystąpienia mogą pojawić się w niektórych regionach w wyniku transgranicznego świadczenia usług, określonego w artykule 1 dyrektywy 96/71/WE, i tak długo jak te państwa stosują, na mocy postanowień przejściowych określonych powyżej, środki krajowe lub też środki wynikające z umów dwustronnych dotyczących swobodnego przepływu pracowników bułgarskich, mogą, po notyfikowaniu Komisji, odstąpić od stosowania pierwszego ustępu artykułu III-144 Konstytucji w celu ograniczenia czasowego przepływu pracowników, których prawo do podjęcia pracy w Niemczech lub Austrii podlega środkom krajowym w związku ze świadczeniem usług przez przedsiębiorstwa mające siedzibę w Bułgarii.

Wykaz usług, do których może mieć zastosowanie powyższe odstępstwo, jest następujący:

– w Niemczech:

Sektor	Kod NACE*, chyba że wskazano inaczej
Usługi budowlane, włączając w to działalność pokrewną	45.1 do 4; Działalność wymieniona w załączniku do dyrektywy 96/71/WE
Sprzątanie przemysłowe	74.70 Sprzątanie przemysłowe
Inne usługi	74.87 Wyłącznie działalność dekoratorów wnętrz

– w Austrii:

Sektor	Kod NACE*, chyba że wskazano inaczej
Usługi związane z ogrodnictwem	01.41
Cięcie, rzeźbienie i wykańczanie kamienia	26.7
Ręczny wyrób konstrukcji z metalu i części tych elementów	28.11
Usługi budowlane, włączając w to działalność pokrewną	45.1 do 4; Działalność wymieniona w załączniku do dyrektywy 96/71/WE
Działalność związana z ochroną	74.60
Sprzątanie przemysłowe	74.70
Pielęgnowanie w domu	85.14
Praca społeczna i działalność świadczona bez zakwaterowania	85.32

* NACE: patrz 31990 R 3037: Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3037/90 z dnia 9 października 1990 r. w sprawie statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej we Wspólnocie Europejskiej (Dz.U. L 293 z 24.10.1990, str. 1). Rozporządzenie ostatnio zmienione przez 32003 R 1882: Rozporządzenie (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29.9.2003 r. (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

W zakresie, w jakim Niemcy lub Austria odstępują od stosowania pierwszego akapitu artykułu III-144 Konstytucji zgodnie z powyższymi akapitami, Bułgaria może, po notyfikowaniu Komisji, podjąć równoważne środki.

Zastosowanie przepisów niniejszego ustępu nie spowoduje wprowadzenia warunków dotyczących czasowego przepływu pracowników w związku z transgranicznym świadczeniem usług między Niemcami lub Austrią a Bułgarią, które byłyby bardziej restrykcyjne od tych, które obowiązywały w dniu podpisania Traktatu o Przystąpieniu.

14. Zastosowanie przepisów ustępów 2-5 oraz 7-12 nie spowoduje wprowadzenia warunków dostępu obywateli bułgarskich do rynków pracy obecnych Państw Członkowskich, które byłyby bardziej restrykcyjne od tych, które obowiązywały w dniu podpisania Traktatu o Przystąpieniu.

Niezależnie od stosowania przepisów zawartych w ustępach 1-13, obecne Państwa Członkowskie, w okresie stosowania środków krajowych lub środków wynikających z umów dwustronnych, przyznają pierwszeństwo dostępu do ich rynku pracy pracownikom będącym obywatelami Państw Członkowskich przed pracownikami będącymi obywatelami państw trzecich.

Bułgarscy pracownicy migrujący oraz członkowie ich rodzin legalnie zamieszkujący oraz pracujący w innym Państwie Członkowskim lub pracownicy migrujący z innych Państw Członkowskich oraz członkowie ich rodzin legalnie zamieszkujący i pracujący w Bułgarii nie są traktowani w sposób bardziej restrykcyjny niż osoby pochodzące z państw trzecich, zamieszkujące i pracujące, odpowiednio, w tym Państwie Członkowskim lub w Bułgarii. Ponadto, zgodnie z zasadą preferencji wspólnotowej, pracownicy migrujący z państw trzecich, zamieszkujący i pracujący w Bułgarii, nie są traktowani korzystniej niż obywatele Bułgarii.

2. SWOBODNY PRZEPIYW USŁUG

31997 L 0009: Dyrektywa 97/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 marca 1997 r. w sprawie systemów rekompensat dla inwestorów (Dz.U. L 84 z 26.3.1997, str. 22).

W drodze odstępstwa od artykułu 4 ustęp 1 dyrektywy 97/9/WE, do dnia 31 grudnia 2009 roku, w Bułgarii nie stosuje się minimalnego poziomu rekompensat. Bułgaria zapewni, aby jej system rekompensat dla inwestorów przewidywał zabezpieczenie w wysokości nie niższej niż 12 000 EUR od dnia 1 stycznia 2007 roku do dnia 31 grudnia 2007 roku oraz w wysokości nie niższej niż 15 000 EUR od dnia 1 stycznia 2008 roku do dnia 31 grudnia 2009 roku.

W okresie przejściowym, inne Państwa Członkowskie mają prawo uniemożliwić działalność oddziałowi bułgarskiej firmy inwestycyjnej, założonemu na ich terytoriach, chyba że i do czasu, gdy taki oddział przyłączy się do oficjalnie uznawanego na terytorium danego Państwa Członkowskiego systemu rekompensat dla inwestorów, w celu pokrycia różnicy pomiędzy bułgarskim poziomem rekompensat a minimalnym poziomem rekompensat, przewidzianym w artykule 4 ustęp 1 dyrektywy 97/9/WE.

3. SWOBODNY PRZEPIŹYW KAPITAŁU

Traktat ustanawiający Konstytucję dla Europy.

1. Bez względu na zobowiązania wynikające z Traktatu ustanawiającego Konstytucję dla Europy, Bułgaria może utrzymać w mocy przez okres pięciu lat od dnia przystąpienia ograniczenia ustanowione w jej przepisach, istniejące w chwili podpisania Traktatu o Przystąpieniu, dotyczące nabywania własności nieruchomości stanowiących tzw. „drugie domy” przez obywateli Państw Członkowskich lub państw będących stronami Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (EOG) nie zamieszkałych w Bułgarii oraz przez osoby prawne utworzone zgodnie z przepisami prawa innego Państwa Członkowskiego lub państwa EOG.

Obywatele Państw Członkowskich i obywatele państw będących stronami Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, którzy legalnie zamieszkują w Bułgarii nie podlegają przepisom poprzedniego akapitu ani jakimkolwiek przepisom lub procedurom innym niż te, które mają zastosowanie wobec obywateli Bułgarii.

2. Bez względu na zobowiązania wynikające z Traktatu ustanawiającego Konstytucję dla Europy, Bułgaria może utrzymać w mocy przez okres siedmiu lat od dnia przystąpienia ograniczenia ustanowione w jej przepisach, istniejące w chwili podpisania Traktatu o Przystąpieniu, dotyczące nabywania gruntów rolnych, lasów i gruntów leśnych przez obywateli innego Państwa Członkowskiego lub państwa będącego stroną Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (EOG) oraz przez osoby prawne utworzone zgodnie z przepisami prawa innego Państwa Członkowskiego lub państwa EOG. W żadnym przypadku, obywatele Państw Członkowskich nie mogą być traktowani w sposób mniej korzystny w zakresie nabywania gruntów rolnych, lasów i gruntów leśnych niż w dniu podpisania Traktatu o Przystąpieniu lub być traktowani w sposób bardziej restrykcyjny niż obywatele państw trzecich.

Rolnicy indywidualni będący obywatelami innego Państwa Członkowskiego, którzy chcą osiedlić się i zamieszkać w Bułgarii, nie podlegają przepisom wymienionym w poprzednim akapicie ani procedurom innym niż te, które mają zastosowanie wobec obywateli Bułgarii.

Ogólny przegląd niniejszych środków przejściowych zostanie przeprowadzony w trzecim roku następującym po dniu przystąpienia. W tym celu Komisja przedstawia Radzie sprawozdanie. Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, może zdecydować o skróceniu lub zakończeniu okresu przejściowego określonego w pierwszym akapicie.

4. ROLNICTWO

A. USTAWODAWSTWO ROLNE

31997 R 2597: Rozporządzenie Rady (WE) nr 2597/97 z dnia 18 grudnia 1997 r. ustanawiające dodatkowe zasady dotyczące wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych w odniesieniu do mleka spożywczego (Dz. U. L 351 z 23.12.1997, str. 13), ostatnio zmienione przez:

- 31999 R 1602: Rozporządzenie Rady (WE) nr 1602/1999 z dnia 19.7.1999 r. (Dz.U. L 189 z 22.7.1999, str. 43).

W drodze odstępstwa od artykułu 3 ustęp 1 litery b) i c) rozporządzenia (WE) nr 2597/97, wymogi odnoszące się do zawartości tłuszczu nie dotyczą mleka spożywczego wyprodukowanego w Bułgarii w okresie do 30 kwietnia 2009 roku, tak aby mleko o zawartości tłuszczu 3% (m/m) można wprowadzać do obrotu jako mleko pełne, a mleko o zawartości tłuszczu co najmniej 2% (m/m) jako mleko półtłuste. Mleko spożywcze, które nie spełnia wymogów związanych z zawartością tłuszczu może być wprowadzane do obrotu wyłącznie w Bułgarii lub wywożone do państw trzecich.

B. USTAWODAWSTWO WETERYNARYJNE I FITOSANITARNE

PRZEPISY WETERYNARYJNE

32004 R 0853: Rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne zasady higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 139 z 30.4.2004, str. 55).

- a) Zakłady mleczarskie wymienione w rozdziałach I i II dodatku do niniejszego załącznika, do dnia 31 grudnia 2009 roku mogą otrzymywać dostawy surowego mleka, które nie spełnia wymagań zawartych w rozporządzeniu (WE) nr 853/2004, załącznik III sekcja IX rozdział I podrozdziały II i III, lub które przetwarzano niezgodnie z tymi wymaganiami, pod warunkiem że gospodarstwa, z których mleko to jest dostarczane są wymienione w wykazie prowadzonym w tym celu przez władze bułgarskie.
- b) Jeżeli zakłady wymienione w literze a) powyżej korzystają z postanowień tej litery, produkty pochodzące z tych zakładów mogą być wprowadzane jedynie na rynek krajowy lub dalej przetwarzane w zakładach w Bułgarii również objętych postanowieniami litery a), niezależnie od daty wprowadzenia do obrotu. Produkty te muszą być oznaczone innym znakiem identyfikacyjnym niż znak przewidziany w artykule 5 rozporządzenia (WE) nr 853/2004.

- c) Zakłady wymienione w rozdziale II dodatku do niniejszego załącznika mogą, do dnia 31 grudnia 2009 roku, przetwarzać mleko spełniające i niespełniające wymagań UE na odrębnych liniach produkcyjnych. W tym kontekście, za mleko niespełniające wymagań UE uważa się mleko, o którym mowa w literze a). Zakłady te muszą całkowicie spełniać wymagania UE dla zakładów, łącznie z wprowadzeniem systemu analizy zagrożeń i krytycznych punktów kontroli (HACCP) (o którym mowa w artykule 5 rozporządzenia (WE) nr 852/2004¹) i muszą wykazać zdolność całkowitego spełnienia następujących warunków, włącznie ze wskazaniem ich właściwych linii produkcyjnych:
- podjąć wszelkie konieczne działania w celu umożliwienia ścisłego przestrzegania wewnętrznych procedur segregacji mleka począwszy od odbioru do ostatecznego etapu produkcji, włącznie z ustaleniem tras odbioru mleka, oddzielnym przechowywaniem i przetwarzaniem mleka spełniającego i niespełniającego wymagań UE, specjalnym pakowaniem i etykietowaniem produktów na bazie mleka niespełniającego wymagań UE, jak również oddzielnym przechowywaniem tych produktów,
 - określić procedury zapewniające możliwość śledzenia pochodzenia surowca, włącznie z koniecznym udokumentowaniem przepływu produktów i księgowością dla produktów oraz korelacji surowca spełniającego i niespełniającego wymagań z kategoriami wytwarzanych produktów,

¹ Rozporządzenie (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29.4.2004 r. w sprawie higieny żywności (Dz.U. L 139 z 30.4.2004, str. 1).

- poddać całość surowego mleka obróbce termicznej w temperaturze co najmniej 71,7 °C przez 15 sekund, oraz
- podjąć wszelkie właściwe środki w celu zapewnienia, że znaki identyfikacyjne nie są wykorzystywane w sposób oszukańczy.

Władze bułgarskie są zobowiązane:

- zapewnić, by prowadzący lub zarządzający każdym z danych zakładów podejmował wszelkie konieczne środki w celu zapewnienia ścisłego przestrzegania wewnętrznych procedur segregacji mleka,
- przeprowadzać badania i niezapowiedziane kontrole przestrzegania segregacji mleka, oraz
- przeprowadzać badania w zatwierdzonych laboratoriach wszystkich surowców i produktów końcowych w celu sprawdzenia ich zgodności z wymaganiami rozporządzenia (WE) nr 853/2004 załącznik III sekcja IX rozdział II, włącznie z kryteriami mikrobiologicznymi dla produktów na bazie mleka.

Mleko i/lub produkty na bazie mleka pochodzące z odrębnych linii produkcyjnych przetwarzających surowe mleko niespełniające wymagań UE w zatwierdzonych zakładach mleczarskich mogą być wprowadzane do obrotu jedynie na warunkach określonych w literze b). Produkty na bazie surowego mleka spełniającego wymagania UE przetworzonego na odrębnej linii produkcyjnej w zakładzie wymienionym w rozdziale II dodatku do niniejszego załącznika mogą być wprowadzane do obrotu jako produkty spełniające wymagania UE, jeżeli przestrzegano wszystkich warunków dotyczących segregacji linii produkcyjnych.

- d) Mleko i przetwory mleczne produkowane zgodnie z przepisami określonymi w literze c), otrzymują wsparcie na podstawie przepisów tytułu I rozdziały II i III, z wyjątkiem artykułu 11, oraz przepisów tytułu II rozporządzenia (WE) nr 1255/1999¹, jedynie jeżeli są opatrzone owalnym znakiem identyfikacyjnym określonym w załączniku II sekcja I rozporządzenia (WE) nr 853/2004.
- e) Bułgaria zapewnia, że będzie stopniowo spełniać wymagania strukturalne określone w literze a) oraz przekazywać Komisji roczne sprawozdania dotyczące postępów dokonanych w zakresie modernizacji gospodarstw mlecznych i systemu odbioru mleka. Bułgaria zapewnia, że wymagania te zostaną całkowicie spełnione do dnia 31 grudnia 2009 roku.

¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych (Dz. U. L 160 z 26.6.1999, str. 48). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 186/2004 (Dz.U. L 29 z 3.2.2004, str. 6).

- f) Komisja może, zgodnie z procedurą określoną w artykule 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002¹, zaktualizować dodatek A do niniejszego załącznika przed przystąpieniem i przed dniem 31 grudnia 2009 roku, dodając lub wykreślając poszczególne zakłady w związku z dokonanymi przez nie postępowaniami przy usuwaniu istniejących braków oraz w związku z wynikami procesu monitorowania.

W celu zapewnienia należytego funkcjonowania powyższego systemu przejściowego mogą zostać przyjęte szczegółowe przepisy wykonawcze zgodnie z procedurą określoną w artykule 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002.

¹ Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. bezpieczeństwa żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1642/2003 (Dz.U. L 245 z 29.9.2003, str. 4).

5. POLITYKA TRANSPORTOWA

1. 31993 R 3118: Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3118/93 z dnia 25 października 1993 r. ustanawiające warunki wykonywania w Państwie Członkowskim usług krajowego transportu drogowego rzeczy przez przewoźników nie mających siedziby w tym państwie (Dz.U. L 279 z 12.11.1993, str. 1), ostatnio zmienione przez:

– 32002 R 0484: Rozporządzenie (WE) nr 484/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 1.3.2002 r. (Dz.U. L 76 z 19.3.2002, str. 1).

a) W drodze odstępstwa od artykułu 1 rozporządzenia (EWG) nr 3118/93 i do końca trzeciego roku następującego po dniu przystąpienia, przewoźnicy mający swoją siedzibę w Bułgarii, są wyłączeni ze świadczenia usług w zakresie krajowego transportu drogowego rzeczy w innych Państwach Członkowskich, a przewoźnicy mający swoją siedzibę w innych Państwach Członkowskich są wyłączeni ze świadczenia usług w zakresie krajowego transportu drogowego rzeczy w Bułgarii.

b) Przed końcem trzeciego roku następującego po dniu przystąpienia, Państwa Członkowskie notyfikują Komisji czy okres ten zostanie przedłużony o maksymalnie o dwa lata, czy też będą one od tego czasu w pełni stosować artykuł 1 tego rozporządzenia. W przypadku braku takiej notyfikacji, stosuje się artykuł 1 rozporządzenia. Wyłącznie przewoźnicy mający swoją siedzibę w tych Państwach Członkowskich, w których ma zastosowanie artykuł 1 rozporządzenia, mogą świadczyć usługi w zakresie krajowego transportu drogowego rzeczy w pozostałych Państwach Członkowskich, w których artykuł 1 ma również zastosowanie.

- c) Te Państwa Członkowskie, w których na mocy litery b), artykuł 1 rozporządzenia ma zastosowanie, mogą zastosować procedurę określoną poniżej, do końca piątego roku następującego po dniu przystąpienia.

Jeżeli w Państwie Członkowskim, określonym w poprzednim akapicie występują poważne zakłócenia na rynku krajowym lub jego części spowodowane kabożem lub z jego powodu pogorszone, takie jak znaczna nadwyżka podaży nad popytem lub też zagrożenie dla równowagi finansowej lub przetrwania znacznej liczby przedsiębiorstw zajmujących się drogowym transportem rzeczy, to Państwo Członkowskie poinformuje o tym Komisję i inne Państwa Członkowskie i przekaże im wszelkie stosowne szczegółowe informacje. Na podstawie tych informacji, Państwo Członkowskie może wystąpić do Komisji o zawieszenie, w całości lub w części, stosowania artykułu 1 rozporządzenia, w celu przywrócenia normalnej sytuacji.

Komisja zbada sytuację na podstawie danych dostarczonych przez zainteresowane Państwo Członkowskie i w terminie miesiąca od otrzymania wniosku podejmie decyzję o konieczności przyjęcia środków ochronnych. Zastosowanie ma procedura określona w ustępie 3 akapity drugi, trzeci i czwarty oraz w artykule 7 ustępy 4, 5 i 6 rozporządzenia.

Państwo Członkowskie, o którym mowa w akapicie pierwszym, może, w nagłych i wyjątkowych przypadkach, zawiesić stosowanie artykułu 1 rozporządzenia, po czym przekazuje się Komisji notyfikację *ex post* wraz z uzasadnieniem.

- d) Tak długo jak artykuł 1 rozporządzenia nie jest stosowany na mocy liter a) i b) powyżej, Państwa Członkowskie mogą regulować dostęp do krajowego transportu drogowego rzeczy poprzez stopniową wymianę zezwoleń kabotażowych na podstawie porozumień dwustronnych. Mają one również możliwość dokonania pełnej liberalizacji.
- e) Zastosowanie postanowień liter a)-c) nie doprowadzi do bardziej restrykcyjnego dostępu do krajowych usług drogowego transportu rzeczy niż ten, który istniał w dniu podpisania Traktatu o Przystąpieniu.

2. 31996 L 0026: Dyrektywa Rady 96/26/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. w sprawie dostępu do zawodu przewoźnika drogowego transportu rzeczy i przewoźnika drogowego transportu osób oraz wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji, mająca na celu ułatwienie im korzystania z prawa swobody przedsiębiorczości w dziedzinie transportu krajowego i międzynarodowego (Dz.U. L 124 z 23.5.1996, str. 1), ostatnio zmieniona przez:

- 32004 L 0066: Dyrektywa Rady 2004/66/WE z dnia 26.4.2004 r. (Dz.U. L 168 z 1.5.2004, str. 35).

Do dnia 31 grudnia 2010 roku, artykuł 3 ustęp 3 litera c) dyrektywy 96/26/WE nie ma zastosowania w Bułgarii w stosunku do podmiotów prowadzących działalność wyłącznie w zakresie krajowego transportu drogowego rzeczy lub osób.

Dostępny kapitał oraz rezerwy posiadane przez te przedsiębiorstwa stopniowo osiągną minimalne poziomy ustanowione w tym artykule, zgodnie z poniższym harmonogramem:

- do dnia 1 stycznia 2007 roku przedsiębiorstwo musi posiadać dostępny kapitał i rezerwy wynoszące co najmniej 5 850 EUR w przypadku, gdy używany jest tylko jeden pojazd oraz co najmniej 3 250 EUR na każdy dodatkowy pojazd;
- do dnia 1 stycznia 2008 roku przedsiębiorstwo musi posiadać dostępny kapitał i rezerwy wynoszące co najmniej 6 750 EUR w przypadku, gdy używany jest tylko jeden pojazd oraz co najmniej 3 750 EUR na każdy dodatkowy pojazd;
- do dnia 1 stycznia 2009 roku przedsiębiorstwo musi posiadać dostępny kapitał i rezerwy wynoszące co najmniej 7 650 EUR w przypadku, gdy używany jest tylko jeden pojazd oraz co najmniej 4 250 EUR na każdy dodatkowy pojazd;
- do dnia 1 stycznia 2010 roku przedsiębiorstwo musi posiadać dostępny kapitał i rezerwy wynoszące co najmniej 8 550 EUR w przypadku, gdy używany jest tylko jeden pojazd oraz co najmniej 4 750 EUR na każdy dodatkowy pojazd.

3. 31996 L 0053: Dyrektywa Rady 96/53/WE z dnia 25 lipca 1996 r. ustanawiająca dla niektórych pojazdów drogowych poruszających się na terytorium Wspólnoty maksymalne dopuszczalne wymiary w ruchu krajowym i międzynarodowym oraz maksymalne dopuszczalne obciążenia w ruchu międzynarodowym (Dz.U. L 235 z 17.9.1996, str. 59), ostatnio zmieniona przez:

– 32002 L 0007: Dyrektywa 2002/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18.2.2002 r. (Dz.U. L 67 z 9.3.2002, str. 47).

W drodze odstępstwa od artykułu 3 ustęp 1 dyrektywy 96/53/WE, pojazdy, które spełniają normy wyznaczone dla kategorii 3.2.1, 3.4.1, 3.4.2 i 3.5.1 określone w załączniku I do tej dyrektywy, mogą korzystać jedynie z niezmodernizowanych części bułgarskiej sieci dróg do dnia 31 grudnia 2013 roku, pod warunkiem że spełniają bułgarskie normy nacisku na oś.

Począwszy od dnia przystąpienia, nie mogą być wprowadzane żadne ograniczenia poruszania się pojazdów spełniających wymogi dyrektywy 96/53/WE na głównych drogach tranzytowych wymienionych w załączniku I do decyzji nr 1692/96/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lipca 1996 r. w sprawie wspólnotowych wytycznych dotyczących rozwoju transeuropejskiej sieci transportowej¹.

Bułgaria dostosuje się do harmonogramu zawartego w poniższych tabelach dotyczących modernizacji sieci dróg głównych. Wszelkie inwestycje w infrastrukturę z użyciem środków pochodzących z budżetu Wspólnoty, zapewniają, iż drogi są budowane lub modernizowane z uwzględnieniem zdolności przenoszenia dopuszczalnego nacisku 11,5 tony na oś.

¹ Dz.U. L 228 z 9.9.1996, str.1. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją nr 884/2004/WE (Dz.U. L 167 z 30.4.2004, str. 1).

Równoległe z zakończeniem procesu modernizacji, następować będzie stopniowe otwieranie bułgarskiej sieci dróg, włączając w to sieć objętą załącznikiem I do decyzji nr 1692/96/WE, dla pojazdów w międzynarodowym ruchu drogowym, spełniających normy określone w dyrektywie. Do celów załadunku i rozładunku, tam gdzie jest to technicznie możliwe, w ciągu całego okresu przejściowego dozwolone jest użytkowanie niezmodernizowanych części sieci dróg drugorzędnych.

Od dnia przystąpienia, wszystkie pojazdy w międzynarodowym ruchu drogowym wyposażone w zawieszanie pneumatyczne spełniające normy zawarte w dyrektywie 96/53/WE nie podlegają tymczasowym opłatom dodatkowym na całej bułgarskiej sieci dróg.

Tymczasowe dodatkowe opłaty za użytkowanie niezmodernizowanych części sieci dróg przez pojazdy w międzynarodowym ruchu drogowym, które nie są wyposażone w zawieszanie pneumatyczne, a spełniają normy zawarte w dyrektywie, nakłada się w sposób niedyskryminujący. System nakładania opłat jest przejrzysty a ich uiszczanie nie powoduje nadmiernego obciążenia administracyjnego lub opóźnienia dla użytkownika. Uiszczanie tych opłat nie doprowadzi również do systematycznej kontroli nacisku na oś na granicy. Przestrzeganie norm nacisku na oś zapewnia się w sposób niedyskryminujący na całym terytorium; dotyczy to również pojazdów zarejestrowanych w Bułgarii.

Program modernizacji dróg (km)

Tabela 1

N	DROGA	ODCINEK	DŁUGOŚĆ /KM	OTWARTA DLA RUCHU DROGOWEG O	ŚRODEK
1	2	3	4	5	6
1	I-5/E-85/	GABROVO - SHIPKA	18	2014	NOWA BUDOWA
2	I-5/E-85/	KARDJALI - PODKOVA(MAKAZA)	18	2008	NOWA BUDOWA
		RAZEM	36		
3	I-6	SOFIA - PIRDOP	56	2009	REMONT
4	I-7	SILISTRA - SHUMEN	88	2011	REMONT
5	I-7	PRESLAV - E-773	48	2010	ODBUDOWA
		RAZEM	136		
6	I-9 /E-87/	GRANICA Z RUMUNIĄ - BALCHIK	60	2009	REMONT
7	II-12	VIDIN - GRANICA Z SERBIĄ I CZARNOGÓRĄ	26	2008	ODBUDOWA
8	II-14	VIDIN - KULA - GRANICA Z SERBIĄ I CZARNOGÓRĄ	42	2009	ODBUDOWA
9	II-18	SOFIA OBWODNICA - ROZJAZD PÓLNOCNY	24	2014	NOWA BUDOWA
10	II-19	SIMITLI - GOTSE DELCHEV - GRANICA Z GRECJĄ	91	2008	REMONT

11	II-29	DOBRICH - VARNA	21	2010	REMONT
12	II-35	LOVECH - KARNARE	28	2011	ODBUDOWA
13	II-53	SLIVEN - JAMBOL	25	2010	REMONT
14	II-55	GURKOVO - NOVA ZAGORA	26	2010	REMONT
15	II-55	NOVA ZAGORA - SVILENGRAD	81	2012	REMONT
		RAZEM	107		
16	II-57	STARA ZAGORA - RADNEVO	42	2010	REMONT
17	II-62	KJUSTENDIL - DUPNITSA	26	2011	ODBUDOWA
18	II-63	PERNIK - GRANICA Z SERBIĄ I CZARNOGÓRĄ	20	2010	ODBUDOWA
19	II-73	SHUMEN - KARNOBAT	44	2012	ODBUDOWA
20	II-73	SHUMEN - KARNOBAT	119	2011	ODBUDOWA
		RAZEM	63		
21	II-78	RADNEVO - TOPOLOVGRAD	40	2013	REMONT
22	II-86	ASENOVGRAD - SMOLIAN	72	2014	ODBUDOWA
23	II-98	BURGAS - MALKO TARNOVO	64	2014	ODBUDOWA
24	III-197	GOTSE DELCHEV - SMOLIAN	87	2013	ODBUDOWA
25	III-198	GOTSE DELCHEV - GRANICA Z BYŁĄ JUGOSŁOWIAŃSKĄ REPUBLIKĄ MACEDONII	95	2013	ODBUDOWA
26	III-534	ELENA - NOVA ZAGORA	52	2012	ODBUDOWA
27	III-534	NOVA ZAGORA - SIMEONOVGRAD	53	2014	ODBUDOWA
		RAZEM	105		

28	III-601	KIUSTENDIL - GRANICA Z BYŁĄ JUGOSŁOWIAŃSKĄ REPUBLIKĄ MACEDONII	27	2011	NOWA BUDOWA
29	III-622	KIUSTENDIL - GRANICA Z BYŁĄ JUGOSŁOWIAŃSKĄ REPUBLIKĄ MACEDONII	31	2013	NOWA BUDOWA
30	III-865	SMOLIAN - MADAN	15	2011	ODBUDOWA
31	III-867	SMOLIAN - KARDJALI	69	2014	ODBUDOWA
32	III-868	OBWODNICA SMOLIAN	40	2012	NOWA BUDOWA
33	IV-410068	SIMITLI - GRANICA Z BYŁĄ JUGOSŁOWIAŃSKĄ REPUBLIKĄ MACEDONII	28	2009	NOWA BUDOWA
34		BYPASS PLOVDIV	4	2014	NOWA BUDOWA
	A1	AUTOSTRADA „TRAKIA” - STARA ZAGORA - KARNOBAT			
35		DZIAŁKA 2	33	2010	NOWA BUDOWA
36		DZIAŁKA 3	37	2011	NOWA BUDOWA
37		DZIAŁKA 4	48	2014	NOWA BUDOWA
		RAZEM	118		
		OGÓLEM	1598		

Tabela 2

	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	
ŚRODEK								
REMONT	91	116	114	88	81	40	0	
ODBUDOWA	26	42	68	88	96	182	258	
NOWA BUDOWA	18	28	33	64	40	31	94	
	135	186	215	240	217	253	352	1598 km

6. PODATKI

1. 31977 L 0388: Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz. U. L 145 z 13.6.1977, str. 1), ostatnio zmieniona przez:

– 32004 L 0066: Dyrektywa Rady 2004/66/WE z dnia 26.4.2004 r. (Dz.U. L 168 z 1.5.2004, str. 35).

Do celów stosowania artykułu 28 ustęp 3 litera b) dyrektywy 77/388/EWG Bułgaria może utrzymać zwolnienie międzynarodowego transportu osób z podatku od wartości dodanej, o którym mowa w punkcie 17 załącznika F do dyrektywy, do momentu spełnienia warunku określonego w artykule 28 ustęp 4 dyrektywy lub tak długo, jak takie samo zwolnienie jest stosowane przez którekolwiek z obecnych Państw Członkowskich, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej.

2. 31992 L 0079: Dyrektywa Rady 92/79/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie zbliżenia podatków od papierosów (Dz.U. L 316 z 31.10.1992, str. 8), ostatnio zmieniona przez:

– 32003 L 0117: Dyrektywa Rady 2003/117/WE z dnia 5.12.2003 r. (Dz.U. L 333 z 20.12.2003, str. 49).

W drodze odstępstwa od artykułu 2 ustęp 1 dyrektywy 92/79/EWG, Bułgaria może odroczyć stosowanie ogólnej minimalnej wysokości podatku akcyzowego do ceny sprzedaży detalicznej (z uwzględnieniem wszystkich podatków) papierosów należących do kategorii cenowej o największym popycie do dnia 31 grudnia 2009 roku, pod warunkiem że w tym okresie Bułgaria stopniowo dostosuje swoje stawki podatku akcyzowego do ogólnej minimalnej wysokości akcyzy określonej w dyrektywie.

Bez uszczerbku dla artykułu 8 dyrektywy Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania¹, po poinformowaniu Komisji, Państwa Członkowskie mogą utrzymać, tak długo jak wyżej wymienione odstępstwo jest stosowane, takie same ograniczenia ilościowe na papierosy, które mogą być wprowadzone na ich terytorium z Bułgarii bez dodatkowego opłacenia podatku akcyzowego, jak stosowane przy przywozie z państw trzecich. Państwa Członkowskie korzystające z tych możliwości mogą przeprowadzać niezbędne kontrole, pod warunkiem że nie wpłyną one na prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego.

3. 32003 L 0049: Dyrektywa Rady 2003/49/WE z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego do odsetek oraz należności licencyjnych między powiązаныmi spółkami różnych Państw Członkowskich (Dz.U. L 157 z 26.6.2003, str. 49), ostatnio zmieniona przez:

– 32004 L 0076: Dyrektywa Rady 2004/76/WE z dnia 29.4.2004 r. (Dz.U. L 157 z 30.4.2004, str. 106).

¹ Dz.U. L 76 z 23.3.1992, str. 11. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 807/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 36).

Bułgarii zezwala się na niestosowanie przepisów artykułu 1 dyrektywy 2003/49/WE do dnia 31 grudnia 2014 r. Podczas tego okresu przejściowego stawka podatku w odniesieniu do wypłat odsetek lub należności licencyjnych dokonanych na rzecz spółki powiązanej Państwa Członkowskiego lub na rzecz stałego zakładu spółki powiązanej innego Państwa Członkowskiego znajdującego się w innym Państwie Członkowskim nie może przekraczać 10% do dnia 31 grudnia 2010 roku oraz 5% w kolejnych latach do dnia 31 grudnia 2014 roku.

4. 32003 L 0096: Dyrektywa Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (Dz.U. L 283 z 31.10.2003, str. 51), ostatnio zmieniona przez:

- 32004 L 0075: Dyrektywa Rady 2004/75/WE z dnia 29.4.2004 r. (Dz.U. L 157 z 30.4.2004, str. 100).

- a) W drodze odstępstwa od artykułu 7 dyrektywy 2003/96/WE, Bułgaria może zastosować następujące okresy przejściowe:
- do dnia 1 stycznia 2011 roku w celu dostosowania krajowego poziomu opodatkowania benzyny bezołowiowej wykorzystywanej jako materiał pędny do minimalnego poziomu wynoszącego 359 EUR za 1000 l. Od dnia 1 stycznia 2008 roku efektywna stawka podatku stosowana w odniesieniu do benzyny bezołowiowej wykorzystywanej jako materiał pędny jest nie mniejsza niż 323 EUR za 1000 l,
 - do dnia 1 stycznia 2010 roku w celu dostosowania krajowego poziomu opodatkowania olejów napędowych i nafty wykorzystywanej jako materiał pędny do minimalnego poziomu wynoszącego 302 EUR za 1000 l oraz do dnia 1 stycznia 2013 roku w celu osiągnięcia minimalnego poziomu 330 EUR za 1000 l. Od dnia 1 stycznia 2008 roku efektywna stawka podatku stosowana w odniesieniu do olejów napędowych i nafty wykorzystywanej jako materiał pędny jest nie mniejsza niż 274 EUR za 1000 l.
- b) W drodze odstępstwa od artykułu 9 dyrektywy 2003/96/WE, Bułgaria może zastosować następujące okresy przejściowe:
- do dnia 1 stycznia 2010 roku w celu dostosowania krajowego poziomu opodatkowania węgla i koksu wykorzystywanych w miejskich systemach ciepłowniczych do minimalnych poziomów opodatkowania określonych w załączniku I tabela C,

- do dnia 1 stycznia 2009 roku w celu dostosowania krajowego poziomu opodatkowania węgla i koksu wykorzystywanych do celów innych niż miejskie systemy ciepłownicze do minimalnych poziomów opodatkowania określonych w załączniku I tabela C.

Od dnia 1 stycznia 2007 roku efektywne stawki podatku stosowane w odniesieniu do danych produktów energetycznych są nie niższe od 50% odpowiedniej minimalnej stawki wspólnotowej.

- c) W drodze odstępstwa od artykułu 10 dyrektywy 2003/96/WE, Bułgaria może zastosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2010 roku w celu dostosowania krajowego poziomu opodatkowania energii elektrycznej do minimalnych poziomów opodatkowania określonych w załączniku I tabela C. Od dnia 1 stycznia 2007 roku efektywne stawki podatku stosowane w odniesieniu do energii elektrycznej są nie niższe od 50% odpowiedniej minimalnej stawki wspólnotowej.

7. POLITYKA SPOŁECZNA I ZATRUDNIENIE

32001 L 0037: Dyrektywa 2001/37/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 czerwca 2001 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich, dotyczących produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz.U. L 194 z 18.7.2001, str. 26).

W drodze odstępstwa od artykułu 3 dyrektywy 2001/37/WE, terminem zastosowania maksymalnej zawartości substancji smolistych w papierosach produkowanych i wprowadzanych do obrotu na terytorium Bułgarii jest 1 stycznia 2011 roku. Podczas całego okresu przejściowego:

- papierosy wyprodukowane w Bułgarii, w których zawartość substancji smolistych jest wyższa niż 10 mg na papieros nie są wprowadzane do obrotu w innych Państwach Członkowskich;
- papierosy wyprodukowane w Bułgarii, w których zawartość substancji smolistych jest wyższa niż 13 mg na papieros nie są eksportowane do państw trzecich; wartość ta zostaje obniżona do 12 mg od 1 stycznia 2008 roku i do 11 mg od 1 stycznia 2010 roku;
- Bułgaria przekazuje Komisji regularnie aktualizowane informacje dotyczące harmonogramu i środków podejmowanych w celu zapewnienia zgodności z dyrektywą.

8. ENERGIA

31968 L 0414: Dyrektywa Rady 68/414/EWG z dnia 20 grudnia 1968 r. nakładająca na Państwa Członkowskie Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej obowiązek utrzymywania minimalnych zapasów surowej ropy naftowej i/lub produktów ropopochodnych (Dz.U. L 308 z 23.12.1968, str. 14), ostatnio zmieniona przez:

- 31998 L 0093: Dyrektywa Rady 98/93/WE z dnia 14.12.1998 r. (Dz.U. L 358 z 31.12.1998, str. 100).

W drodze odstępstwa od artykułu 1 ustęp 1 dyrektywy 68/414/EWG, do dnia 31 grudnia 2012 roku nie stosuje się w Bułgarii minimalnego poziomu zapasów produktów ropopochodnych. Bułgaria zapewni, aby jej minimalny poziom zapasów produktów ropopochodnych, w stosunku do każdej z kategorii produktów ropopochodnych wymienionych w artykule 2, odpowiadał przynajmniej następującej liczbie dni przeciętnego dziennego zużycia krajowego, określonego zgodnie z artykułem 1 ustęp 1:

- 30 dni do dnia 1 stycznia 2007 roku;
- 40 dni do dnia 31 grudnia 2007 roku;
- 50 dni do dnia 31 grudnia 2008 roku;
- 60 dni do dnia 31 grudnia 2009 roku;
- 70 dni do dnia 31 grudnia 2010 roku;
- 80 dni do dnia 31 grudnia 2011 roku;
- 90 dni do dnia 31 grudnia 2012 roku

9. TELEKOMUNIKACJA I TECHNOLOGIE INFORMACYJNE

32002 L 0022: Dyrektywa 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywa o usłudze powszechnej) (Dz.U. L 108 z 24.4.2002, str. 51).

W drodze odstępstwa od artykułu 30 ustęp 1 dyrektywy 2002/22/WE, Bułgaria może opóźnić wprowadzenie usługi przenoszenia numeru nie później niż do 1 stycznia 2009 roku.

10. ŚRODOWISKO NATURALNE

A. JAKOŚĆ POWIETRZA

1. 31994 L 0063: Dyrektywa 94/63/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie kontroli emisji lotnych związków organicznych (LZO) wynikających ze składowania paliwa i jego dystrybucji z terminali do stacji paliw (Dz.U. L 365 z 31.12.1994, str. 24), zmieniona przez:

– 32003 R 1882: Rozporządzenie (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29.9.2003 r. (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

- a) W drodze odstępstwa od artykułu 3 oraz załącznika I do dyrektywy 94/63/WE, wymagań dotyczących istniejących urządzeń do magazynowania w terminalach nie stosuje się w Bułgarii:
- do dnia 31 grudnia 2007 roku do urządzeń do magazynowania w 6 terminalach o przepustowości przekraczającej 25 000 ton rocznie lecz nie większej niż 50 000 ton rocznie;
 - do dnia 31 grudnia 2009 roku do urządzeń do magazynowania w 19 terminalach o przepustowości nie większej niż 25 000 ton rocznie.
- b) W drodze odstępstwa od artykułu 4 oraz załącznika II do dyrektywy 94/63/WE, wymagań dotyczących załadunku i rozładunku istniejących ruchomych cystern w terminalach nie stosuje się w Bułgarii:
- do dnia 31 grudnia 2007 roku do 12 terminali o przepustowości przekraczającej 25 000 ton rocznie lecz nie większej niż 150 000 ton rocznie;
 - do dnia 31 grudnia 2009 roku do 29 terminali o przepustowości nie większej niż 25 000 ton rocznie.

c) W drodze odstępstwa od artykułu 5 dyrektywy 94/63/WE, wymagań dotyczących istniejących ruchomych cystern w terminalach nie stosuje się w Bułgarii:

- do dnia 31 grudnia 2007 roku do 50 samochodów-cystern;
- do dnia 31 grudnia 2009 roku do dalszych 466 samochodów-cystern.

d) W drodze odstępstwa od artykułu 6 oraz załącznika III do dyrektywy 94/63/WE, wymagań dotyczących istniejących urządzeń do magazynowania na stacjach paliw nie stosuje się w Bułgarii:

- do dnia 31 grudnia 2007 roku do 355 stacji paliw o przepustowości przekraczającej 500 m³ rocznie lecz nie większej niż 1000 m³ rocznie;
- do dnia 31 grudnia 2009 roku do 653 stacji paliw o przepustowości nie większej niż 500 m³ rocznie.

2. 31999 L 0032: Dyrektywa Rady 1999/32/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. odnosząca się do redukcji zawartości siarki w niektórych paliwach ciekłych oraz zmieniająca dyrektywę 93/12/EWG (Dz.U. L 121 z 11.5.1999, str. 13), zmieniona przez:

- 32003 R 1882: Rozporządzenie (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29.9.2003 r. (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

- a) W drodze odstępstwa od artykułu 3 ustęp 1 dyrektywy 1999/32/WE, wymagań dotyczących zawartości siarki w ciężkich olejach opałowych do użytku krajowego nie stosuje się w Bułgarii do dnia 31 grudnia 2011 roku. W tym okresie przejściowym zawartość siarki nie przekracza 3,00% na jednostkę masy.
- b) W drodze odstępstwa od artykułu 4 ustęp 1 dyrektywy 1999/32/WE, wymagań dotyczących zawartości siarki w olejach napędowych do użytku krajowego nie stosuje się w Bułgarii do dnia 31 grudnia 2009 roku. W tym okresie przejściowym zawartość siarki nie przekracza 0,20% na jednostkę masy.

B. GOSPODARKA ODPADAMI

1. 31993 R 0259: Rozporządzenie Rady (EWG) nr 259/93 z dnia 1 lutego 1993 r. w sprawie nadzoru i kontroli przesyłania odpadów w obrębie, do Wspólnoty Europejskiej oraz poza jej obszar (Dz.U. L 30 z 6.2.1993, str. 1), ostatnio zmienione przez:

– 32001 R 2557: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2557/2001 z dnia 28.12.2001 r. (Dz.U. L 349 z 31.12.2001, str. 1).

- a) Do dnia 31 grudnia 2014 roku wszystkie skierowane do Bułgarii wysyłki odpadów przeznaczonych do odzysku, które zostały wymienione w załączniku II do rozporządzenia (EWG) nr 259/93 zostaną zgłoszone właściwym organom i przetworzone zgodnie z artykułami 6, 7 i 8 tego rozporządzenia.

- b) W drodze odstępstwa od artykułu 7 ustęp 4 rozporządzenia (EWG) nr 259/93, do dnia 31 grudnia 2009 roku właściwe organy bułgarskie mogą zgłosić sprzeciw wobec wysyłek do Bułgarii następujących rodzajów odpadów przeznaczonych do odzysku, zgodnie z podstawami sprzeciwu określonymi w artykule 4 ustęp 3 tego rozporządzenia. Do takich wysyłek ma zastosowanie artykuł 10 rozporządzenia.

AA. ODPADY ZAWIERAJĄCE METALE

- AA 090 Odpady i pozostałości arsenu
- AA 100 Odpady i pozostałości rtęci
- AA 130 Ciecz klarowana z trawienia metali

AB. ODPADY ZAWIERAJĄCE GŁÓWNIEMIE SKŁADNIKI NIEORGANICZNE, KTÓRE MOGĄ ZAWIERAĆ METALE I SKŁADNIKI ORGANICZNE

AC. ODPADY ZAWIERAJĄCE GŁÓWNIEMIE SKŁADNIKI ORGANICZNE, KTÓRE MOGĄ ZAWIERAĆ METALE I SKŁADNIKI NIEORGANICZNE

- AC 040 Pozostałości olejowe po benzynie ołowiowej
- AC 050 Płyny przewodzące ciepło (wymienniki ciepła)

- AC 060 Płyny hydrauliczne
- AC 070 Płyny hamulcowe
- AC 080 Płyny zapobiegające zamrażaniu
- AC 110 Fenole, związki fenolu zawierające chlorofenol w postaci płynów lub osadów
- AC 120 Polichlorowane naftaleny
- AC 150 Chlorofluorowęgle
- AC 160 Halony
- AC 190 Lekka frakcja ze strzępienia pojazdów
- AC 200 Organiczne związki zawierające fosfor
- AC 230 Chlorowcowe lub bezchlorowcowe bezwodne pozostałości podestylacyjne powstałe przy operacji regeneracji rozpuszczalników organicznych
- AC 240 Odpady powstałe przy produkcji alifatycznych węglowodorów (takich jak chlorometany, dichloroetan, chlorek winylu, chlorek winylidenu, chlorek allilowy oraz epichlorohydryna)
- AC 260 Płynny obornik świński; kał

AD. ODPADY, KTÓRE MOGĄ ZAWIERAĆ ALBO SKŁADNIKI NIEORGANICZNE
ALBO ORGANICZNE

- AD 010 Odpady powstałe przy produkcji oraz przygotowaniu produktów farmaceutycznych
Odpady które zawierają, składają się lub są zanieczyszczone jakkolwiek z następujących substancji:
 - AD 040 - Cyjanki nieorganiczne, z wyjątkiem nośników z metali szlachetnych zawierających śladowe ilości cyjanków nieorganicznych
 - AD 050 - Cyjanki organiczne
- AD 060 Odpady olejowo-wodne, węglowodory, emulsje
- AD 070 Odpady powstałe przy produkcji, przygotowaniu oraz stosowaniu farb drukarskich, barwników, pigmentów, powłok, lakierów
- AD 150 Naturalnie występujące organiczne materiały używane jako środek filtrujący (takie jak biofiltry)
- AD 160 Odpady komunalne/gospodarstw domowych

Okres ten może zostać przedłużony nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2012 roku na podstawie procedury określonej w artykule 18 dyrektywy Rady 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów¹, zmienionej dyrektywą Rady 91/156/EWG².

¹ Dz.U L 194 z 25.7.1975, str. 39. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

² Dz.U L 78 z 26.3.1991, str. 32.

c) W drodze odstępstwa od artykułu 7 ustęp 4 rozporządzenia (EWG) nr 259/93, do dnia 31 grudnia 2009 roku właściwe organy bułgarskie mogą zgłosić sprzeciw wobec skierowanych do Bułgarii wysyłek odpadów przeznaczonych do odzysku, wymienionych w załączniku IV do rozporządzenia oraz wobec wysyłek odpadów przeznaczonych do odzysku niewymienionych w załącznikach do rozporządzenia, zgodnie z podstawami sprzeciwu określonymi w artykule 4 ustęp 3 tego rozporządzenia.

d) W drodze odstępstwa od artykułu 7 ustęp 4 rozporządzenia (EWG) nr 259/93, właściwe organy bułgarskie sprzeciwiają się wysyłkom odpadów przeznaczonych do odzysku wymienionych w załącznikach II, III i IV do rozporządzenia i wysyłkom odpadów przeznaczonych do odzysku, niewymienionych w powyższych załącznikach przeznaczonych do obiektów korzystających z czasowego zwolnienia ze stosowania niektórych przepisów dyrektywy 96/61/WE z dnia 24 września 1996 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli¹ lub dyrektywy 2001/80/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2001 r. w sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza z dużych obiektów energetycznego spalania², w okresie, w którym czasowe odstępstwo ma zastosowanie do obiektu przeznaczenia.

2. 31994 L 0062: Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 94/62/WE z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz.U. L 365 z 31.12.1994, str. 10), ostatnio zmienione przez:

– 32004 L 0012: Dyrektywa 2004/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11.2.2004 r. (Dz.U. L 47 z 18.2.2004, str. 26).

¹ Dz.U L 257 z 10.10.1996, str. 26.

² Dz.U L 309 z 27.11.2001, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 2003 r. (Dz.U. L 236 z 23.9.2003, str. 33).

- a) W drodze odstępstwa od artykułu 6 ustęp 1 litera a) dyrektywy 94/62/WE, Bułgaria osiągnie ogólny poziom odzysku lub spalania w spalarniach odpadów z odzyskiem energii do dnia 31 grudnia 2011 roku, zgodnie z następującymi celami pośrednimi:
- 35% wagowo do dnia 31 grudnia 2006 roku, 39% w roku 2007 r., 42% w roku 2008, 46% w roku 2009. i 48% w roku 2010.
- b) W drodze odstępstwa od artykułu 6 ustęp 1 litera b) dyrektywy 94/62/WE, Bułgaria osiągnie ogólny poziom odzysku lub spalania w spalarniach odpadów z odzyskiem energii do dnia 31 grudnia 2014 roku, zgodnie z następującymi celami pośrednimi:
- 50% wagowo w roku 2011, 53% w roku 2012 i 56% w roku 2013.
- c) W drodze odstępstwa od artykułu 6 ustęp 1 litera c) dyrektywy 94/62/WE, Bułgaria osiągnie wartości docelowe recyklingu dla tworzyw sztucznych do dnia 31 grudnia 2009 roku zgodnie z następującymi celami pośrednimi:
- 8% wagowo do dnia 31 grudnia 2006 roku, 12% w roku 2007, 14,5% w roku 2008.

- d) W drodze odstępstwa od artykułu 6 ustęp 1 litera d) dyrektywy 94/62/WE, Bułgaria osiągnie ogólne wielkości docelowe recyklingu do dnia 31 grudnia 2014 roku zgodnie z następującymi celami pośrednimi:
- 34% wagowo do dnia 31 grudnia 2006 roku, 38% w roku 2007, 42% w roku 2008, 45% w roku 2009, 47% w roku 2010, 49% w roku 2011, 52% w roku 2012 i 54,9% w roku 2013.
- e) W drodze odstępstwa od artykułu 6 ustęp 1 litera e) punkt i) dyrektywy 94/62/WE, Bułgaria osiągnie wielkości docelowe recyklingu dla szkła do dnia 31 grudnia 2013 roku zgodnie z następującymi celami pośrednimi:
- 26% wagowo do dnia 31 grudnia 2006 roku, 33% w roku 2007, 40% w roku 2008, 46% w roku 2009, 51% w roku 2010, 55% w roku 2011 i 59,6% w roku 2012.
- f) W drodze odstępstwa od artykułu 6 ustęp 1 litera e) punkt (iv) dyrektywy 94/62/WE, Bułgaria osiągnie wielkości docelowe recyklingu dla tworzyw sztucznych, uwzględniając wyłącznie materiał, który w wyniku recyklingu wykorzystuje się jako tworzywo sztuczne, do dnia 31 grudnia 2013 roku zgodnie z następującymi celami pośrednimi:
- 17% wagowo w roku 2009, 19% w roku 2010, 20% w roku 2011 i 22% w roku 2012.

3. 31999 L 0031: Dyrektywa Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów (Dz.U. L 182 z 16.7.1999, str. 1), zmieniona przez:

– 32003 R 1882: Rozporządzenie (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29.9.2003 r. (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

W drodze odstępstwa od artykułu 5 ustęp 3 litery a) i b) oraz od załącznika I punkt 2 tiret drugie dyrektywy 1999/31/WE, a także bez uszczerbku dla artykułu 6 litera c) punkt ii) dyrektywy oraz dyrektywy Rady 75/442/EWG z dnia 17 lipca 1975 r. w sprawie odpadów¹, wymagania dla odpadów płynnych, żrących lub utleniających, a także wymagania dotyczące zapobiegania przedostawaniu się wód powierzchniowych do składowanych odpadów nie mają do dnia 31 grudnia 2014 roku zastosowania do następujących 14 istniejących obiektów:

1. Składowisko odpadów paleniskowych przy „Polimeri”, Warna, Dewnia;
2. „Solvay Sodi”, „Deven” oraz „Agropolichim” - składowisko mieszane popiołu i odpadów paleniskowych, Warna, Dewnia w prowincji Warna;
3. Składowisko popiołu przy EC „Varna”, Warna, Biełosław;
4. Składowisko popiołu przy „Sviloza”, Veliko Tarnovo, Swistow;
5. Składowisko popiołu przy EC „Zaharni zavodi”, Veliko Tarnovo, Gorna Orwahowica;
6. Składowisko popiołu przy „Vidachim v likvidatsia”, Widin, Widin;

¹ Dz.U. L 194 z 25.7.1975, str. 39. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 91/156/EWG oraz ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

7. Składowisko popiołu przy „Toplofikatsia-Ruse” EC „Ruse Wschód”, Ruse, Ruse;
8. EC „Republika”, „COF-Pernik” oraz składowisko popiołu przy „Kremikovtsi-Rudodobiv”, Pernik, Pernik;
9. Składowisko popiołu przy „Toplofikatsia Pernik” oraz składowisko popiołu przy „Solidus” Pernik, Pernik, Pernik;
10. Składowisko popiołu przy EC „Bobov dol”, Kiyustandi³, Bobow dol;
11. Składowisko popiołu przy „Brikel”, Stara Zagora, Galabowo;
12. Składowisko popiołu przy „Toplofikatsia Sliven”, Sliwen, Sliwen;
13. Składowisko popiołu przy EC „Maritsa 3”, Haskowo, Dimitrowgrad;
14. Składowisko popiołu przy EC „Maritsa 3”, Haskowo, Dimitrowgrad.

Bułgaria zapewni stopniowe zmniejszanie ilości odpadów składowanych w tych 14 istniejących obiektach, które nie spełniają wymogów, zgodnie z następującymi rocznymi maksymalnymi ilościami odpadów:

- do dnia 31 grudnia 2006 roku: 3 020 000 ton;
- do dnia 31 grudnia 2007 roku: 3 010 000 ton;
- do dnia 31 grudnia 2008 roku: 2 990 000 ton;
- do dnia 31 grudnia 2009 roku: 1 978 000 ton;
- do dnia 31 grudnia 2010 roku: 1 940 000 ton;
- do dnia 31 grudnia 2011 roku: 1 929 000 ton;
- do dnia 31 grudnia 2012 roku: 1 919 000 ton;
- do dnia 31 grudnia 2013 roku: 1 159 000 ton;
- do dnia 31 grudnia 2014 roku: 1 039 000 ton.

4. 32002 L 0096: Dyrektywa nr 2002/96/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 2003 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE) (Dz.U. L 37 z 13.2.2003, str. 24), zmieniona przez:

- 32003 L 0108: Dyrektywa 2003/108/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8.12.2003 r. (Dz.U. L 345 z 31.12.2003, str. 106).

W drodze odstępstwa od artykułu 5 ustęp 5 i artykułu 7 ustęp 2 dyrektywy 2002/96/WE, Bułgaria osiągnie poziom zbiórki selektywnej w wysokości co najmniej średnio 4 kg zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego na mieszkańca rocznie z gospodarstw domowych, oraz osiągnie poziom odzysku oraz poziom ponownego wykorzystania i recyklingu podzespołów, materiału i substancji do dnia 31 grudnia 2008 roku.

C. JAKOŚĆ WODY

31991 L 0271: Dyrektywa Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych (Dz.U. L 135 z 30.5.1991, str. 40), ostatnio zmieniona przez:

- 32003 R 1882: Rozporządzenie (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29.9.2003 r. (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

W drodze odstępstwa od artykułów 3 i 4 oraz artykułu 5 ustęp 2 dyrektywy 91/271/EWG, wymagań dotyczących systemów zbierania oraz oczyszczania ścieków komunalnych nie stosuje się w pełni w Bułgarii do dnia 31 grudnia 2014 roku zgodnie z następującym celem pośrednim:

- do dnia 31 grudnia 2010 roku zgodność z dyrektywą zostanie osiągnięta dla aglomeracji o liczbie mieszkańców powyżej 10 000.

D. KONTROLA ZANIECZYSZCZEŃ PRZEMYSŁOWYCH I ZARZĄDZANIE RYZYKIEM

1. 31996 L 0061: Dyrektywa Rady 96/61/WE z dnia 24 września 1996 r. dotycząca zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (Dz.U. L 257 z 10.10.1996, str. 26), ostatnio zmieniona przez:

- 32003 R 1882: Rozporządzenie (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29.9.2003 r. (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

W drodze odstępstwa od artykułu 5 ustęp 1 dyrektywy 96/61/WE, wymagań dotyczących udzielania pozwoleń dla istniejących instalacji nie stosuje się w Bułgarii w stosunku do następujących instalacji, do dnia wskazanego dla poszczególnych instalacji, w zakresie, w jakim obowiązuje wymóg działania instalacji zgodnie z dopuszczalnymi wartościami emisji, równoważnymi parametrami lub środkami technicznymi opartymi na najlepszych dostępnych technikach zgodnie z artykułem 9 ustępy 3 oraz 4:

Do dnia 31 grudnia 2008 roku:

- „Jambolen” – Jamboł (działalność 4.1 h)
- „Verila” – Rawno Pole (działalność 4.1)
- „Lakprom” – Swetowraciane (działalność 4.1 b)
- „Orgachim” – Ruse (działalność 4.1 j)
- „Neochim” – Dimitrowgrad (działalność 4.1 b)

Do dnia 31 grudnia 2009 roku:

- „Elisejna” gara Elisejna (działalność 2.5 a)

Do dnia 31 grudnia 2011 roku:

- EC „Ruse Wschód” – Ruse (działalność 1.1)
- EC „Varna” – Warna (działalność 1.1)

- EC „Bobov dol” – Sofia (działalność 1.1)
- EC przy „Lukoil Neftochim” – Burgas (działalność 1.1)
- „Lukoil Neftochim” – Burgas (działalność 1.2)
- „Kremikovtsi” – Sofia (działalność 2.2)
- „Radomir Metali” – Radomir (działalność 2.3 b)
- „Solidus” – Pernik (działalność 2.4)
- „Berg Montana fitingi” – Montana (działalność 2.4)
- „Energoremont” – Kresna (działalność 2.4)
- „Chugunoleene” – Ihtiman (działalność 2.4)
- „Alkomet” – Szumen (działalność 2.5 b)
- „Start” – Dobricz (działalność 2.5 b)
- „Alukom” – Plewen (działalność 2.5 b)
- „Energia” – Targowiszte (działalność 2.5 b)
- „Uspeh” – Lukowit (działalność 3.5)
- „Keramika” – Burgas (działalność 3.5)
- „Strojkeramika” – Mezdra (działalność 3.5)
- „Stradlja keramika” – Stradlja (działalność 3.5)
- „Balkankeramik” – Novi Iskar (działalność 3.5)
- „Szamot” – Elin Pelin (działalność 3.5)

- Fabryka ceramiki – Dragowiszica (działalność 3.5)
- „Favans” – Kaspichan (działalność 3.5)
- „Solvay Sodi” – Dewnia (działalność 4.2 d)
- „Polimeri” – Dewnia (działalność 4.2 c)
- „Agropolychim” – Dewnia (działalność 4.3)
- „Neochim” – Dimitrowgrad (działalność 4.3)
- „Agrija” – Płowdiw (działalność 4.4)
- „Balkanpharma” – Razgrad (działalność 4.5)
- „Biovet” – Pesztera (działalność 4.5)
- „Catchup-frukt” – Aitos (działalność 6.4 b)
- „Bulgarikum” – Burgas (działalność 6.4 c)
- „Serdika 90” – Dobricz (działalność 6.4 c)
- „Ekarisaj” – Warna (działalność 6.5)
- „Ekarisaj Bert” – Burgas (działalność 6.5).

W pełni skoordynowane pozwolenia zawierające indywidualne wiążące harmonogramy mające na celu uzyskanie pełnej zgodności, zostaną wydane dla tych instalacji przed dniem 30 października 2007 roku. Powyższe pozwolenia zapewnią stosowanie zasad ogólnych dotyczących podstawowych obowiązków prowadzących, zgodnie z artykułem 3 tej dyrektywy, do dnia 30 października 2007 roku.

2. 32001 L 0080: Dyrektywa 2001/80/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2001 r. w sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza z dużych obiektów energetycznego spalania (Dz.U. L 309 z 27.11.2001, str. 1), zmieniona przez:

– 12003 T: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej (Dz.U. L 236 z 23.9.2003, str. 33).

a) W drodze odstępstwa od artykułu 4 ustęp 3 oraz części A załączników III, IV i VII do dyrektywy 2001/80/WE, wartości dopuszczalnych emisji dla dwutlenku siarki oraz pyłu nie stosuje się w następujących zakładach w Bułgarii do daty wskazanej dla każdej jednostki danego zakładu:

– EC „Varna”:

- Jednostka 1 do dnia 31 grudnia 2009 roku
- Jednostka 2 do dnia 31 grudnia 2010 roku
- Jednostka 3 do dnia 31 grudnia 2011 roku
- Jednostka 4 do dnia 31 grudnia 2012 roku
- Jednostka 5 do dnia 31 grudnia 2013 roku
- Jednostka 6 do dnia 31 grudnia 2014 roku

- EC „Bobov dol”:
 - Jednostka 2 do dnia 31 grudnia 2011 roku
 - Jednostka 3 do dnia 31 grudnia 2014 roku

- EC „Ruse - Wschód”:
 - Jednostki 3 i 4 do dnia 31 grudnia 2009 roku
 - Jednostki 1 i 2 do dnia 31 grudnia 2011 roku

- EC przy „Lukoil Neftochim” Burgas:
 - Jednostki 2, 7-11 do dnia 31 grudnia 2011 roku

W tym okresie przejściowym emisje dwutlenku siarki i pyłu ze wszystkich obiektów energetycznego spalania zgodnie z dyrektywą 2001/80/WE nie mogą przekroczyć następujących pułapów przejściowych:

- do roku 2008: 179 700 ton SO₂ rocznie; 8 900 ton pyłu rocznie;
 - do roku 2012: 103 000 ton SO₂ rocznie; 6 000 ton pyłu rocznie;
- b) W drodze odstępstwa od artykułu 4 ustęp 3 oraz części A załącznika VI do dyrektywy 2001/80/WE, wartości dopuszczalnych emisji tlenków azotu nie mają zastosowania w Bułgarii do dnia 31 grudnia 2011 roku w odniesieniu do jednostek 2, 7-11 obiektu energetycznego spalania EC „Lukoil Neftochim” Burgas.

W tym okresie przejściowym, emisja tlenków azotu ze wszystkich obiektów energetycznego spalania zgodnie z dyrektywą 2001/80/WE nie może przekroczyć następujących pułapów pośrednich:

- do roku 2008: 42 900 ton rocznie
- do roku 2012: 33 300 ton rocznie

- c) Do dnia 1 stycznia 2011 roku Bułgaria przedstawi Komisji uaktualniony plan, wraz z planem inwestycyjnym, stopniowego dostosowania pozostałych obiektów, które nie spełniają wymogów, wraz z dokładnym określeniem etapów stosowania dorobku. Plany te zapewnią dalszą redukcję emisji do znacznie niższego poziomu niż cele pośrednie określone w literach a) i b) powyżej, w szczególności w odniesieniu do emisji w latach 2012-2014. Jeżeli Komisja uzna, biorąc pod uwagę w szczególności skutki dla środowiska oraz potrzebę ograniczenia zakłóceń konkurencji na rynku wewnętrznym z powodu środków przejściowych, że plany te są niewystarczające do osiągnięcia tych celów, poinformuje o tym Bułgarię. W ciągu następnych trzech miesięcy Bułgaria poinformuje o podjętych środkach służących osiągnięciu tych celów. Jeżeli następnie Komisja uzna, po konsultacji z Państwami Członkowskimi, że środki te są niewystarczające do osiągnięcia tych celów, rozpocznie postępowanie w sprawie naruszenia zgodnie z artykułem III-360 Konstytucji.

ROZDZIAŁ I

Wykaz zakładów, które mogą przetwarzać mleko niespełniające norm UE
określonych w rozdziale 4 sekcja B litera a) załącznika VI

Nr	Nr wet.	Nazwa i adres zakładu	Lokalizacja danego zakładu
Region Blagoevgrad – nr 1			
1	BG 0112004	„Matand” EOOD gr. Pernik ul. „Lenin” 111	s. Eleshnitsa
Region Burgas – nr 2			
2	BG 0212013	ET „Marsi-Mincho Bakalov” gr. Burgas j.k. „Vazrajdane” bl. 1	Burgas j.k. „Pobeda” ul. „Baykal” 9
3	BG 0212027	DZZD „Mlechen svyat” gr. Burgas j.k. „Izgrev” ul. „Malchika” 3	s. Debelt ul. „Indje voyvoda” 5 obl. Burgaska

4	BG 0212028	„Vester” OOD gr. Burgas ul. „Fotinov” 36	s. Sigmen
5	BG 0212047	„Complektstroy” EOOD gr. Burgas ul. „Aleksandar Stamboliiski” 17	s. Veselie
Region Vidin – nr 5			
6	BG 0512025	„El Bi Bulgarikum” EAD gr. Vidin	gr. Vidin Yujna promishlena zona
Region Vratsa – nr 6			
7	BG 0612010	„Hadjiiski i familiya” EOOD s. Gradeshnitsa	s. Gradeshnitsa
8	BG 0612027	„Mlechen ray 99” EOOD gr. Vratsa j.k. „Dabnika” bl. 48 ap. 3	gr. Vratsa j.k. Bistrets Stopanski dvor
9	BG 0612035	ET „Nivego” s. Chiren	s. Chiren

Region Gabrovo – nr 7			
10	BG 0712001	„Ben Invest” OOD s. Kostenkovtsi obsht. Gabrovo	s. Kostenkovtsi obsht. Gabrovo
11	BG 0712002	„Shipka 97” AD gr. Gabrovo ul. „V. Levski” 2	gr. Gabrovo ul. „V. Levski” 2
12	BG 0712003	„Elvi” OOD s. Velkovtsi obsht. Gabrovo	s. Velkovtsi obsht. Gabrovo
13	BG 0712008	„Milkieks” OOD gr. Sevlievo j.k. „d-r Atanas Moskov”	Gr. Sevlievo j.k. „Atanas Moskov”
Region Dobrich – nr 8			
14	BG 0812002	„AVITA” OOD gr. Sofia ul. „20-ti April” 6	s. Tsarichino
15	BG 0812008	„Roles 2000” OOD gr. Varna ul. „Tsar Ivan Shishman” 13	s. Kardam
16	BG 0812019	„Filipopolis” OOD gr. Plovdiv ul. „Hristo Danov” 2	s. Jeglartsi

17	BG 0812029	„AKURAT – MLECHNA PROMISHLENOST” OOD gr. Sofia ul. „Baba Vida 2”	gr. Dobrich j.k. „Riltsi”
18	BG 0812030	„FAMA” AD gr. Varna ul. „Evlogi Georgiev” 23	gr. Dobrich bul. „Dobrudja” 2
Region Kardjali – nr 9			
19	BG 0912004	ET „Rado” s. Byal izvor	s. Byal izvor obsht. Ardino
Region Kiustendil – nr 10			
20	BG 1012012	„Galkom” OOD gr. Dupnitsa	gr. Dupnitsa ul. „Venelin” 57
21	BG 1012008	ET „Nikolay Kolev” s. Konyavo	s. Konyavo

Region Lovech – nr 11			
22	BG 1112001	„Prima Lakta” Ltd. Gr. Lovech Ul. „Troyansko shose” 1	gr. Lovech ul. „Troyansko shose”
23	BG 1112004	„Mlekoprodukt” OOD gr. Lovech	s. Goran
24	BG 1112008	„Plod” AD gr. Apriltsi	gr. Apriltsi
25	BG 1112012	„Stilos” OOD gr. Dupnitsa ul. „Batenberg” 64	s. Lesidren
Region Pazardjik – nr 13			
26	BG 1312011	„Eko-F” EAD gr. Sofia ul. „Stara planina” 34	s. Karabunar
27	BG 1312015	„Mevgal Bulgaria” EOOD gr. Velingrad	gr. Velingrad j.k. „Industrialen”
28	BG 1312022	ET „Palmito-Vesela Popova” gr. Plovdiv ul. „Koprivkite” 23	gr. Strelcha ul. „Osvobojdienie” 17

Region Pleven – nr 15			
29	BG 1512003	„Mandra 1” EOOD s. Obnova	s. Tranchovitsa
30	BG 1512006	„Mandra” OOD s. Obnova	s. Obnova
31	BG 1512008	ET „Viola” gr. Koynare	gr. Koynare ul. „Hristo Botev” 16
32	BG 1512010	ET „Militsa Lazarova - 90” gr. Slavyanovo	gr. Slavyanovo ul. „Asen Zlatarev” 2
Region Plovdiv – nr 16			
33	BG 1612009	ET „D.Madjarov” gr. Plovdiv	gr. Stamboliiski-mandra
34	BG 1612013	ET „Polidey - EI” gr. Karlovo	s. Domlyan
35	BG 1612017	„Snep” OOD gr. Rakovski	gr. Rakovski ul. „F.Stanislavov” 57
36	BG 1612020	ET „Bor -Chvor” s. Dalbok izvor	s. Dalbok izvor

37	BG 1612023	„Vanela” OOD gr. Plovdiv bul. „Bulgaria” 170	s. Tsarimir
38	BG 1612024	SD „Kostovi - EMK” gr. Saedinenie	gr. Saedinenie
39	BG 1612039	„Topolovo-Agrokomers” OOD gr. Sofia z.k. Dianabad, bl.20	s. Topolovo Stopanski dvor
40	BG 1612040	„Mlechni produkti” OOD gr. Plovdiv	s. Manole
Region Razgrad – nr 17			
41	BG 1712002	ET „Rosver” gr. Tsar Kaloyan ul. „Ivan Vazov” 4	gr. Tsar Kaloyan ul. „Sofia” 41
42	BG 1712010	„Bulagrotreyd” OOD gr. Ruse ul. „Elin Pelin” 15A	s. Juper

43	BG 1712020	ET „Prelest-Sevim Ahmed” s. Podayva ul. „Struma” 12	s. Lavino Stopanski dvor
44	BG 1712042	ET „Madar” s. Madrevo ul. „Han Kubrat” 65	s. Terter Stopanski dvor
Region Ruse – nr 18			
45	BG 1812002	„Laktis-Byala” AD gr. Byala	gr. Byala ul. „Stefan Stambolov” 75
46	BG 1812005	ET „DAV” gr. Ruse ul. „6-ti Septemvri” 43	gr. Vetovo
47	BG 1812022	ZKPU „Tetovo” s. Tetovo	s. Tetovo ul. „Tsar Osvoboditel” 5
48	BG 1812011	ET „Georgi Bojinov-Gogo” s. Nikolovo	s. Nikolovo

Region Silistra – nr 19			
49	BG 1912004	ET „Merone-Hristo Kunev” gr. Silistra bul. „Makedonia” 150	gr. Alfatar
50	BG 1912013	„JOSI” OOD gr. Sofia ul. „Hadji Dimitar” 142 vh.A	s. Chernolik
51	BG 1912024	„Buldeks” OOD gr. Silistra ul. „D.Donchev” 6	s. Belitsa
Region Sliven – nr 20			
52	BG 2012007	„Delta lakt” OOD gr. Stara Zagora ul. „Tsar Kaloyan” 20	s. Stoil Voyvoda
53	BG 2012020	„Yotovi” OOD gr. Sliven j.k. Rechitsa ul. „Kosharite” 12	gr. Sliven j.k. Rechitsa
54	BG 2012022	„Bratya Zafirovi” OOD gr. Sliven ul. „Treti mart” 7	gr. Sliven Industrialna zona Zapad

55	BG 2012030	„Agroprodukt” OOD gr. Sliven ul. ”Oreshak” 24	s. Dragodanovo
56	BG 2012036	„Minchevi” OOD s. Korten obl. Sliven	s. Korten obl. Sliven
Region Smolian – nr 21			
57	BG 2112001	„Belev” EOOD gr. Smolyan	gr. Smolyan ul. „Trakiya” 15
58	BG 2112021	„Rossi” EOOD gr. Dospat	gr. Dospat
59	BG 2112018	ET „Rosen Atanasov-Komers” s. Kutela	s. Kutela
60	BG 2112023	ET „Iliyan Isakov” s. Trigrad	s. Trigrad obsht. Devin

Region miasto Sofia – nr 22			
61	BG 2212001	„Danon – Serdika” AD gr. Sofia ul. „Ohridsko ezero” 3	ul. „Ohridsko ezero” 3
62	BG 2212002	„Formalat” EOOD s. G.Lozen ul. „Saedinenie” 132	s. G. Lozen ul. „Saedinenie” 132
63	BG 2212009	„Serdika-94” OOD j.k. Jeleznitsa	j.k. Jeleznitsa
64	BG 2212022	„Megle - MJ” OOD ul. „Probuda” 14	ul. „Probuda” 12-14
65	BG 2212023	„EL BI BULGARIKUM” EAD gr. Sofia ul. „Saborna” 9	ul. „Malashevska” 12A
Region okręg Sofia – nr 23			
66	BG 2312013	ET „Dobrev” s. Dragushinovo	s. Dragushinovo
67	BG 2312016	AD „Bovis” s. Trudovets	s. Trudovets
68	BG 2312026	„Dyado Liben” OOD gr. Sofia ul. „Hubcha” 2	gr. Koprivshtitsa bul. „H.Nencho Palaveev” 137

69	BG 2312033	„Balkan Spetsial” OOD gr. Sofia	s. Gorna Malina
70	BG 2312002	ET „Danim” gr. Elin Pelin	gr. Elin Pelin bul. „Vitosha” 18A
Region Stara Zagora – nr 24			
71	BG 2412019	„Dekada” OOD gr. Stara Zagora bul. ”Ruski” 41 et.3 ap.9	s. Elhovo
72	BG 2412023	Agricultural Institute gr. Stara Zagora	gr. Stara Zagora
73	BG 2412033	„Gospodinovi” OOD gr. Stara Zagora pl. „Beroe” 1 ap.21	s. Julievo

Region Targovishte – nr 25			
74	BG 2512004	„PIP Trade” OOD gr. Sofia ul. „Baba Vida” 2	s. Davidovo
75	BG 2512006	„Hadad” OOD s. Makariopolsko	s. Makariopolsko
76	BG 2512016	„Milktrejd-BG” OOD gr. Sofia obsht. „Studentska” 58-A-115	s. Saedinenie obl. Targovishte
77	BG 2512017	„YU E S - Komers” OOD gr. Opaka	s. Golyamo Gradishte ul. „Rakovski” 2
Region Yambol – nr 28			
78	BG 2812002	„Arachievi” OOD gr. Elhovo ul. „Bakalov” 19	s. Kirilovo
79	BG 2812003	„Balgarski jogurt” OOD s. Ravda	s. Veselinovo Kompleks „Ekaterina”
80	BG 2812025	„Sakarela” OOD gr. Yambol ul. „Hr. Botev” 24-B-15	gr. Yambol ul. „Preslav” 269

ROZDZIAŁ II

Wykaz zakładów, które mogą przetwarzać mleko spełniające i niespełniające norm UE
określonych w rozdziale 4 sekcja B litery a) i c) załącznika VI

Nr	Nr wet.	Nazwa i adres zakładu	Lokalizacja danego zakładu
Region Veliko Tarnovo – nr 4			
1	BG 0412002	„Sofbiolayf-BG” OOD gr. Svishtov	gr. Svishtov ul. „33-ti svishtovski polk.” 67
2	BG 0412009	„Milki-luks” OOD gr. Plovdiv	s. Byala Cherkva
3	BG 0412010	„Bi Si Si Handel” OOD gr. Elena	gr. Elena ul. „Treti mart” 19
Region Vratsa – nr 6			
4	BG 0612012	ET „Zorov -97” gr. Vratsa j.k. Kulata ul. „Palkovitsa” 7	Vrachanski balkan, mestnost „Parshevitsa”
Region Dobrich – nr 8			
5	BG 0812009	„Serdika - 90” AD gr. Dobrich	gr. Dobrich ul. „25 septemvri” 100

Region Lovech – nr 11			
6	BG 1112006	„Kondov Ekoproduktsiya” OOD gr. Sofia	s. Staro selo
Region Plovdiv – nr 16			
7	BG 1612001	„OMK” gr. Sofia	gr. Plovdiv bul. „Dunav” 3
8	BG 1612002	„Shipka 99” OOD gr. Parvomay	gr. Parvomay
9	BG 1612037	„Filipopolis-RK” OOD gr. Plovdiv	gr. Plovdiv j.k. „Proslav” ul. „Prosveta” 2A
10	BG 1612041	„Elit-95” EOOD s. Dalbok izvor	s. Dalbok izvor

Region Ruse – nr 18			
11	BG 1812003	„Sirma Prista” AD gr. Ruse	gr. Ruse bul. „3-ti mart” 1
Region Sliven – nr 20			
12	BG 2012006	„Mlechen pat” AD gr. Sofia ul. „Vasil Levski” 109	gr. Nova Zagora j.k. Industrialen
13	BG 2012009	„Vangard” OOD gr. Sliven ul. „Al. Stamboliiski” 1	s. Jelyo voyvoda obl. Sliven
14	BG 2012019	„Hemus milk komers” OOD gr. Sliven ul. „Neofit Rilski” 3a	gr. Sliven Industrialna zona Zapad j.k. 10
15	BG 2012042	„Tirbul” EAD gr. Sliven	„Tirbul” EAD gr. Sliven
Region Stara Zagora – nr 24			
16	BG 2412005	„Markeli” AD gr. Stara Zagora ul. „Sv.Kn.Boris” 67 et.3 ap.6	gr. Kazanlak j.k. Industrialen

Region Targovishte – nr 25			
17	BG 2512001	„Mladost -2002” OOD gr. Targovishte	gr. Targovishte bul. „29-ti yanuari” 7
18	BG 2512020	„Mizia-Milk” OOD gr. Targovishte ul. „Rodopi” 5	gr. Targovishte Industrialna zona
Region Haskovo – nr 26			
19	BG 2612047	„Balgarsko sirene” OOD gr. Harmanli ul. „Gotse Delchev” 1	gr. Haskovo bul. „Saedinenie” 94
Region Yambol – nr 28			
20	BG 2812022	„Karil i Tanya” OOD gr. Yambol	gr. Yambol ul. „Graf Ignatiev” 189

Wykaz, o którym mowa w artykule 20 Protokołu:
środki przejściowe dotyczące Rumunii

1. SWOBODNY PRZEPIY W OSÓB

Traktat ustanawiający Konstytucję dla Europy

31968 R 1612: Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników we Wspólnocie (Dz.U. L 257 z 19.10.1968, str. 2), ostatnio zmienione przez:

– 32004 L 0038: Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29.4.2004 r. (Dz.U. L 158 z 30.4.2004, str. 77);

31996 L 0071: Dyrektywa 96/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1996 r. dotycząca delegowania pracowników w ramach świadczenia usług (Dz.U. L 18 z 21.1.1997, str. 1);

32004 L 0038: Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii oraz członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i przebywania na terytorium Państw Członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 oraz uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158 z 30.4.2004, str. 77).

1. Artykuł III-133 i akapit pierwszy artykułu III-144 Konstytucji mają w pełni zastosowanie wyłącznie w odniesieniu do swobodnego przepływu pracowników oraz swobody świadczenia usług związanych z czasowym delegowaniem pracowników, określonym w artykule 1 dyrektywy 96/71/WE, między Rumunią z jednej strony, a każdym z obecnych Państw Członkowskich z drugiej strony, wyłącznie z zastrzeżeniem postanowień przejściowych określonych w ustępach 2-14.

2. W drodze odstępstwa od artykułów 1-6 rozporządzenia (EWG) nr 1612/68, przez okres dwóch lat od dnia przystąpienia, obecne Państwa Członkowskie będą stosować środki krajowe lub środki wynikające z umów dwustronnych, regulujące dostęp obywateli rumuńskich do ich rynków pracy. Obecne Państwa Członkowskie mogą utrzymać takie środki przez okres pięciu lat od dnia przystąpienia.

Obywatele rumuńscy pracujący legalnie w obecnym Państwie Członkowskim w dniu przystąpienia, którzy zostali dopuszczeni do rynku pracy tego Państwa Członkowskiego na nieprzerwany okres co najmniej 12 miesięcy będą korzystać z dostępu do rynku pracy tego Państwa Członkowskiego, lecz nie będą korzystać z dostępu do rynku pracy innych Państw Członkowskich stosujących środki krajowe.

Obywatele rumuńscy dopuszczeni do rynku pracy obecnego Państwa Członkowskiego po dniu przystąpienia na nieprzerwany okres co najmniej 12 miesięcy również korzystają z tych samych praw.

Obywatele rumuńscy, o których mowa w akapitach drugim i trzecim, tracą uprawnienia wskazane w powyższych akapitach, jeżeli z własnej woli opuszczą rynek pracy danego obecnego Państwa Członkowskiego.

Obywatele rumuńscy pracujący legalnie w obecnym Państwie Członkowskim w dniu przystąpienia, lub w okresie, w którym stosowane są środki krajowe i którzy zostali dopuszczeni do rynku pracy tego Państwa Członkowskiego na okres krótszy niż 12 miesięcy, nie korzystają z powyższych praw.

3. Przed upływem dwuletniego okresu następującego po dniu przystąpienia, Rada dokona przeglądu funkcjonowania środków przejściowych, o których mowa w ustępie 2 na podstawie sprawozdania przedstawionego przez Komisję.

Po zakończeniu powyższego przeglądu, przed upływem dwuletniego okresu następującego po dniu przystąpienia, obecne Państwa Członkowskie notyfikują Komisji, czy będą nadal stosować środki krajowe lub środki wynikające z umów dwustronnych, czy też od tego czasu będą stosować artykuły 1-6 rozporządzenia (EWG) nr 1612/68. W przypadku braku takiej notyfikacji, stosuje się artykuły 1-6 rozporządzenia (EWG) nr 1612/68.

4. Na wniosek Rumunii można przeprowadzić jeden dodatkowy przegląd. Zastosowanie znajduje procedura określona w ustępie 3, która zostanie zakończona w ciągu sześciu miesięcy od daty otrzymania wniosku Rumunii.

5. Państwo Członkowskie, które utrzymuje środki krajowe lub środki wynikające z umów dwustronnych może po upływie pięcioletniego okresu określonego w ustępie 2, w przypadku zaistnienia poważnych zakłóceń na rynku pracy lub groźby ich wystąpienia, oraz po notyfikowaniu Komisji, utrzymać te środki przez okres siedmiu lat od dnia przystąpienia. W przypadku braku takiej notyfikacji, stosuje się artykuły 1-6 rozporządzenia (EWG) nr 1612/68.

6. W ciągu siedmioletniego okresu następującego po dniu przystąpienia, te Państwa Członkowskie, w których na mocy ustępu 3, 4 lub 5, w stosunku do obywateli rumuńskich mają zastosowanie artykuły 1-6 rozporządzenia (EWG) nr 1612/68, i które wydają w tym okresie, w celu monitorowania, pozwolenia na pracę dla obywateli rumuńskich, będą czynić to automatycznie.

7. Te Państwa Członkowskie, w których na mocy ustępów 3, 4, lub 5, w stosunku do obywateli rumuńskich mają zastosowanie artykuły 1-6 rozporządzenia (EWG) nr 1612/68, mogą w okresie siedmiu lat od dnia przystąpienia zastosować procedury określone w poniższych akapitach.

W przypadku, gdy w Państwie Członkowskim, o którym mowa w akapicie pierwszym możliwe jest wystąpienie lub też występują zakłócenia na krajowym rynku pracy, które mogą stanowić poważne zagrożenie dla poziomu życia lub poziomu zatrudnienia w danym regionie lub zawodzie, to Państwo Członkowskie informuje o tym Komisję i pozostałe Państwa Członkowskie i przekazuje im wszelkie szczegółowe informacje. Na podstawie tych informacji, Państwo Członkowskie może wystąpić do Komisji o stwierdzenie, iż stosowanie artykułów 1- 6 rozporządzenia (EWG) nr 1612/68 zostaje całkowicie lub częściowo zawieszona, w celu unormowania sytuacji w tym regionie lub w tym zawodzie. Komisja podejmuje decyzję w sprawie zawieszenia, jego czasu trwania i zakresu w terminie dwóch tygodni od otrzymania takiego wniosku oraz notyfikuje Radzie podjęcie takiej decyzji. W ciągu dwóch tygodni od daty podjęcia decyzji przez Komisję każde Państwo Członkowskie ma prawo wystąpić do Rady o uchylenie lub zmianę tej decyzji. Rada rozstrzyga taki wniosek w terminie dwóch tygodni stanowiąc większością kwalifikowaną.

Państwo Członkowskie, o którym mowa w akapicie pierwszym, może w nagłych i wyjątkowych przypadkach, zawiesić stosowanie artykułów 1-6 rozporządzenia (EWG) nr 1612/68, po czym przekazuje Komisji notyfikację *ex post* wraz z uzasadnieniem.

8. W okresie, gdy stosowanie artykułów 1-6 rozporządzenia (EWG) nr 1612/68 jest zawieszona na mocy ustępów 2-5 oraz 7, artykuł 23 dyrektywy 2004/38/WE ma pod następującymi warunkami zastosowanie w Rumunii w odniesieniu do obywateli obecnych Państw Członkowskich oraz w obecnych Państwach Członkowskich w odniesieniu do obywateli rumuńskich w zakresie, w jakim dotyczy prawa członków rodziny do podjęcia zatrudnienia:

- współmałżonek pracownika oraz ich zstępni poniżej 21 roku życia lub pozostający na utrzymaniu pracownika, zamieszkujący legalnie z pracownikiem na terytorium Państwa Członkowskiego w dniu przystąpienia, uzyskują po dniu przystąpienia natychmiastowy dostęp do rynku pracy tego Państwa Członkowskiego. Postanowienia tego nie stosuje się wobec członków rodziny pracownika legalnie dopuszczonego do rynku pracy Państwa Członkowskiego na okres krótszy niż 12 miesięcy,
- współmałżonek pracownika oraz ich zstępni poniżej 21 roku życia lub pozostający na utrzymaniu pracownika, zamieszkujący legalnie z pracownikiem na terytorium Państwa Członkowskiego począwszy od daty późniejszej niż dzień przystąpienia, lecz w czasie stosowania postanowień przejściowych, określonych powyżej, uzyskują dostęp do rynku pracy danego Państwa Członkowskiego, po upływie przynajmniej osiemnastu miesięcy zamieszkania w tym Państwie Członkowskim lub też począwszy od trzeciego roku następującego po dniu przystąpienia, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej.

Powyższe postanowienia pozostają bez uszczerbku dla korzystniejszych środków krajowych lub wynikających z umów dwustronnych.

9. W zakresie, w jakim przepisy dyrektywy 2004/38/WE, które przejmują przepisy dyrektywy 68/360/EWG¹ nie mogą zostać oddzielone od przepisów rozporządzenia (EWG) nr 1612/68, których stosowanie jest odroczone na mocy ustępów 2-5 oraz 7 i 8, Rumunia i obecne Państwa Członkowskie mogą odstąpić od stosowania tych przepisów w zakresie niezbędnym do zastosowania ustępów 2-5 oraz 7 i 8.

10. W każdym przypadku, gdy środki krajowe lub środki wynikające z umów dwustronnych są stosowane przez obecne Państwa Członkowskie na mocy powyższych przepisów przejściowych, Rumunia może utrzymać w mocy równoważne środki w stosunku do obywateli Państwa lub Państw Członkowskich stosujących te środki.

11. Jeżeli stosowanie artykułów 1-6 rozporządzenia (EWG) nr 1612/68 jest zawieszane przez którekolwiek z obecnych Państw Członkowskich, Rumunia może skorzystać z procedur, o których mowa w ustępie 7 w stosunku do Bułgarii. W takim okresie, wydawanie przez Rumunię obywatelom bułgarskim pozwoleń na pracę w celu monitorowania odbywa się automatycznie.

12. Każde obecne Państwo Członkowskie stosujące środki krajowe zgodnie z ustępami 2-5 oraz 7-9, może zapewnić, zgodnie z prawem krajowym, szerszy zakres swobody przemieszczania się niż istniejący w dniu przystąpienia, włączając w to pełny dostęp do rynku pracy. Od trzeciego roku następującego po dniu przystąpienia, każde obecne Państwo Członkowskie stosujące środki krajowe może w każdej chwili podjąć decyzję o stosowaniu zamiast nich artykułów 1-6 rozporządzenia (EWG) nr 1612/68. O takiej decyzji informuje się Komisję.

¹ Dyrektywa Rady 68/360/EWG z dnia 15 października 1968 r. w sprawie zniesienia ograniczeń w przemieszczaniu się i pobycie pracowników Państw Członkowskich i ich rodzin we Wspólnocie (Dz.U. L 257 z 19.10.1968, str. 13), dyrektywa ostatnio zmieniona przez Akt Przystąpienia z 2003 r. (Dz.U. L 236 z 23.9.2003, str. 33) oraz uchylona ze skutkiem od dnia 30 kwietnia 2006 r. przez dyrektywę 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 158 z 30.4.2004, str. 77).

13. Niemcy i Austria, w celu zaradzenia poważnym zakłóceniom lub groźbie ich wystąpienia w szczególnych wrażliwych sektorach usług na ich rynkach pracy, które to zakłócenia lub groźba ich wystąpienia mogą pojawić się w niektórych regionach w wyniku transgranicznego świadczenia usług, określonego w artykule 1 dyrektywy 96/71/WE, i tak długo jak te Państwa stosują, na mocy postanowień przejściowych określonych powyżej, środki krajowe lub też środki wynikające z umów dwustronnych dotyczących swobodnego przepływu pracowników rumuńskich, mogą, po notyfikowaniu Komisji, odstąpić od stosowania pierwszego ustępu artykułu III-144 Konstytucji w celu ograniczenia czasowego przepływu pracowników, których prawo do podjęcia pracy w Niemczech lub Austrii podlega środkom krajowym w związku ze świadczeniem usług przez przedsiębiorstwa mające siedzibę w Rumunii.

Wykaz usług, do których może mieć zastosowanie powyższe odstępstwo, jest następujący:

– w Niemczech:

Sektor	Kod NACE*, chyba że wskazano inaczej
Usługi budowlane, włączając w to działalność pokrewną	45.1 do 4; Działalność wymieniona w załączniku do dyrektywy 96/71/WE
Sprzątanie przemysłowe	74.70 Sprzątanie przemysłowe
Inne usługi	74.87 Wyłącznie działalność dekoratorów wewnątrz

– w Austrii:

Sektor	Kod NACE* , chyba że wskazano inaczej
Usługi związane z ogrodnictwem	01.41
Cięcie, rzeźbienie i wykańczanie kamienia	26.7
Ręczny wyrób konstrukcji z metalu i części tych elementów	28.11
Usługi budowlane, włączając w to działalność pokrewną	45.1 do 4; Działalność wymieniona w załączniku do dyrektywy 96/71/WE
Działalność związana z ochroną	74.60
Sprzątanie przemysłowe	74.70
Pielęgnowanie w domu	85.14
Praca społeczna i działalność świadczona bez zakwaterowania	85.32

* NACE: patrz 31990 R 3037: Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3037/90 z dnia 9 października 1990 r. w sprawie statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej we Wspólnocie Europejskiej (Dz.U. L 293 z 24.10.1990, str. 1). Rozporządzenie ostatnio zmienione przez 32003 R 1882: Rozporządzenie (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29.9.2003 r. (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

W zakresie, w jakim Niemcy lub Austria odstępują od stosowania pierwszego ustępu artykułu III-144 Konstytucji zgodnie powyższymi akapitami, Rumunia może, po notyfikowaniu Komisji, podjąć równoważne środki.

Zastosowanie przepisów niniejszego ustępu nie spowoduje wprowadzenia warunków dotyczących czasowego przepływu pracowników w związku z transgranicznym świadczeniem usług między Niemcami lub Austrią a Rumunią, które byłyby bardziej restrykcyjne od tych, które obowiązywały w dniu podpisania Traktatu o Przystąpieniu.

14. Zastosowanie przepisów ustępów 2-5 oraz 7-12 nie spowoduje wprowadzenia warunków dostępu obywateli rumuńskich do rynków pracy obecnych Państw Członkowskich, które byłyby bardziej restrykcyjne od tych, które obowiązywały w dniu podpisania Traktatu o Przystąpieniu.

Niezależnie od stosowania przepisów zawartych w ustępach 1-13, obecne Państwa Członkowskie, w okresie stosowania środków krajowych lub środków wynikających z umów dwustronnych, przyznają pierwszeństwo dostępu do ich rynku pracy pracownikom będącym obywatelami Państw Członkowskich przed pracownikami będącymi obywatelami państw trzecich.

Rumuńscy pracownicy migrujący oraz członkowie ich rodzin legalnie zamieszkujący oraz pracujący w innym Państwie Członkowskim lub też pracownicy migrujący z innych Państw Członkowskich oraz członkowie ich rodzin legalnie zamieszkujący i pracujący w Rumunii nie są traktowani w sposób bardziej restrykcyjny niż osoby pochodzące z państw trzecich, zamieszkujące i pracujące, odpowiednio, w tym Państwie Członkowskim lub w Rumunii. Ponadto, zgodnie z zasadą preferencji wspólnotowej, pracownicy migrujący z państw trzecich, zamieszkujący i pracujący w Rumunii, nie są traktowani korzystniej niż obywatele Rumunii.

2. SWOBODNY PRZEPEŁYW USŁUG

31997 L 0009: Dyrektywa 97/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 marca 1997 r. w sprawie systemów rekompensat dla inwestorów (Dz.U. L 84 z 26.3.1997, str. 22).

W drodze odstępstwa od artykułu 4 ustęp 1 dyrektywy 97/9/WE, do dnia 31 grudnia 2011 roku, w Rumunii nie stosuje się minimalnego poziomu rekompensat. Rumunia zapewni, aby jej system rekompensat dla inwestorów przewidywał zabezpieczenie w wysokości nie niższej niż 4500 EUR od dnia 1 stycznia 2007 roku do dnia 31 grudnia 2007 roku, 7000 EUR od dnia 1 stycznia 2008 roku do dnia 31 grudnia 2008 roku, 9000 EUR od dnia 1 stycznia 2009 roku do dnia 31 grudnia 2009 roku, 11 000 od dnia 1 stycznia 2010 roku do dnia 31 grudnia 2010 roku oraz 15 000 EUR od dnia 1 stycznia 2011 roku do dnia 31 grudnia 2011 roku.

W okresie przejściowym, inne Państwa Członkowskie mają prawo uniemożliwić działalność oddziału rumuńskiej firmy inwestycyjnej, założonego na ich terytorium, chyba że i do czasu, gdy taki oddział przyłączy się do oficjalnie uznawanego na terytorium danego Państwa Członkowskiego systemu rekompensat dla inwestorów, w celu pokrycia różnicy między rumuńskim poziomem rekompensat oraz minimalnym poziomem rekompensat, przewidzianym w artykule 4 ustęp 1 dyrektywy 97/9/WE.

3. SWOBODNY PRZEPIŹYW KAPITAŁU

Traktat ustanawiajacy Konstytucje dla Europy.

1. Bez wzgledu na zobowiazania wynikajace z Traktatu ustanawiajacego Konstytucje dla Europy, Rumunia moze utrzymac w mocy przez okres pieciu lat od dnia przystapienia ograniczenia ustanowione w jej przepisach, istniejace w chwili podpisania Traktatu o Przystapieniu, dotyczace nabywania wlasnosci nieruchomosci stanowiacych tzw. „drugie domy” przez obywateli Panstw Czlonkowskich lub panstw bedacych stronami Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (EOG) nie zamieszkalych w Rumunii oraz przez przedsiebiorstwa utworzone zgodnie z przepisami prawa innego Panstwa Czlonkowskiego lub panstwa EOG, nie majace siedziby ani oddzialu lub przedstawicielstwa na terytorium Rumunii.

Obywatele Panstw Czlonkowskich i obywatele panstw bedacych stronami Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, ktorzy legalnie zamieszkujacy w Rumunii, nie podlegaja przepisom poprzedniego akapitu ani jakimkolwiek przepisom lub procedurom innym niz te, ktore maja zastosowanie wobec obywateli Rumunii.

2. Bez względu na zobowiązania wynikające z Traktatu ustanawiającego Konstytucję dla Europy, Rumunia może utrzymać w mocy przez okres siedmiu lat od dnia przystąpienia ograniczenia ustanowione w jej przepisach, istniejące w chwili podpisania Traktatu o Przystąpieniu, dotyczące nabywania własności gruntów rolnych, lasów i gruntów leśnych przez obywateli Państw Członkowskich lub państwa będącego stroną Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (EOG) oraz przez przedsiębiorstwa utworzone zgodnie z przepisami prawa innego Państwa Członkowskiego lub państwa EOG, nie mające siedziby ani nie zarejestrowane w Rumunii. W żadnym przypadku, obywatele Państw Członkowskich nie mogą być traktowani w sposób mniej korzystny, w zakresie nabywania gruntów rolnych, lasów i gruntów leśnych niż w dniu podpisania Traktatu o Przystąpieniu lub być traktowani w sposób bardziej restrykcyjny niż obywatele państw trzecich.

Rolnicy indywidualni będący obywatelami innego Państwa Członkowskiego, którzy chcą osiedlić się i zamieszkać w Rumunii, nie podlegają przepisom wymienionym w poprzednim akapicie ani procedurom innym niż te, które mają zastosowanie wobec obywateli Rumunii.

Ogólny przegląd niniejszych środków przejściowych zostanie przeprowadzony w trzecim roku następującym po dniu przystąpienia. W tym celu Komisja przedstawia Radzie sprawozdanie. Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, może zdecydować o skróceniu lub zakończeniu okresu przejściowego określonego w pierwszym akapicie.

4. POLITYKA KONKURENCJI

A. POMOC PODATKOWA

1. Traktat ustanawiający Konstytucję dla Europy, Część III, tytuł III, rozdział I, sekcja 5, Reguły konkurencji

- a) Nie naruszając artykułów III-167 i III-168, w odniesieniu do przedsiębiorstw, którym przyznano świadectwo stałego inwestora na obszarze słabo rozwiniętym przed dniem 1 lipca 2003 roku, Rumunia może nadal przyznawać zwolnienia podatkowe dla osób prawnych na podstawie nadzwyczajnego rozporządzenia Rządu nr 24/1998 w sprawie obszarów słabo rozwiniętych, z jego późniejszymi zmianami:
- dla 3 obszarów słabo rozwiniętych (Brad, Valea Jiului, Bălan) do dnia 31 grudnia 2008 roku włącznie,
 - dla 22 obszarów słabo rozwiniętych (Comănești, Bucovina, Altân Tepe, Filipești, Ceptura, Albeni, Schela, Motru Rovinari, Rusca Montană, Bocșa, Moldova Nouă-Anina, Baraolt, Apuseni, Ștei-Nucet, Borod Șuncuiuș-Dobrești-Vadu Crișului, Popești-Derna-Aleșd, Ip, Hida-Surduc- Jibou-Bălan, Șarmășag-Chiejd-Bobota, Baia Mare, Borșa Vișeu, Rodna) do dnia 31 grudnia 2009 roku włącznie,

- dla 3 obszarów słabo rozwiniętych (Cugir, Zimnicea, Copșa Mică) do dnia 31 grudnia 2010 roku włącznie;

na następujących warunkach:

- pomoc państwa przyznaje się na inwestycje regionalne:
- intensywność netto takiej pomocy regionalnej nie przekracza poziomu 50% ekwiwalentu dotacji netto. Pułap ten można podnieść dla małych i średnich przedsiębiorstw o 15 punktów procentowych, pod warunkiem, że całkowita intensywność pomocy netto nie przekracza 75%,
- jeżeli przedsiębiorstwo prowadzi działalność w sektorze motoryzacyjnym¹, całkowita wielkość pomocy nie przekracza wartości 30% kwalifikujących się kosztów inwestycyjnych,

¹ W rozumieniu załącznika C komunikatu Komisji - Wielosektorowe zasady ramowe dotyczące pomocy regionalnej na rzecz dużych projektów inwestycyjnych (Dz.U. C 70 z 19.3.2002, str. 8), komunikat ostatnio zmieniony i opublikowany w Dz.U. C 263 z 1.11.2003, str. 3.

- okres wyznaczony dla obliczania wielkości pomocy, wobec której obowiązują wyżej wymienione pułapy, rozpoczyna się z dniem 2 stycznia 2003 roku; wszelka pomoc, o którą wystąpiono i którą otrzymano na podstawie dochodów uzyskanych przed tą datą jest wyłączona z tych obliczeń,
- do celów obliczania całkowitej wielkości pomocy, brana jest pod uwagę całkowita pomoc udzielana beneficjentowi w związku z kwalifikującymi się kosztami, włączając w to pomoc udzieloną w ramach innych programów i niezależnie od tego czy pomoc udzielana jest ze źródeł lokalnych, regionalnych, krajowych czy wspólnotowych,
- kwalifikujące się koszty określa się zgodnie z Wytycznymi w sprawie krajowej pomocy regionalnej¹,
- kwalifikujące się koszty, które można uwzględniać, to koszty poniesione między dniem 2 października 1998 roku (tj. dniem wejścia w życie programu na mocy nadzwyczajnego rozporządzenia Rządu nr 24/1998 w sprawie obszarów słabo rozwiniętych) a dniem 15 września 2004 roku.

¹ Dz.U. C 74 z 10.3.1998, str. 9, Wytyczne ostatnio zmienione i opublikowane w Dz.U. C 258 z 9.9.2000, str. 5.

b) Rumunia przekazuje Komisji:

- dwa miesiące po dniu przystąpienia - informacje dotyczące spełnienia określonych powyżej warunków,
- do końca grudnia 2010 roku - informacje dotyczące kwalifikujących się kosztów inwestycyjnych faktycznie poniesionych przez beneficjentów zgodnie z nadzwyczajnym rozporządzeniem Rządu nr 24/1998 w sprawie obszarów słabo rozwiniętych, z późniejszymi zmianami, oraz informacje o całkowitej wielkości pomocy otrzymanej przez beneficjentów, oraz
- półroczne sprawozdania z monitorowania pomocy udzielanej beneficjentom w sektorze motoryzacyjnym.

2. Traktat ustanawiający Konstytucję dla Europy, część III, tytuł III, rozdział I, sekcja 5, Reguły konkurencji
- a) Nie naruszając artykułów III-167 i III-168 Konstytucji, w odniesieniu do przedsiębiorstw, które podpisały umowy handlowe z administracjami stref wolnego handlu przed dniem 1 lipca 2002 roku, Rumunia może nadal udzielać zwolnień z opłat licencyjnych na podstawie ustawy nr 84/1992 o strefach wolnego handlu, ze zmianami, do dnia 31 grudnia 2011 roku na następujących warunkach:
- pomoc państwa przyznaje się na inwestycje regionalne:
 - intensywność netto takiej pomocy regionalnej nie przekracza poziomu 50% ekwiwalentu dotacji netto. Pułap ten można podnieść dla małych i średnich przedsiębiorstw o 15 punktów procentowych, pod warunkiem, że całkowita intensywność pomocy netto nie przekracza 75%,
 - jeżeli przedsiębiorstwo prowadzi działalność w sektorze motoryzacyjnym¹, całkowita wielkość pomocy nie przekracza wartości 30% kwalifikujących się kosztów inwestycyjnych,

¹ W rozumieniu załącznika C komunikatu Komisji - Wielosektorowe zasady ramowe dotyczące pomocy regionalnej na rzecz dużych projektów inwestycyjnych (Dz.U. C 70 z 19.3.2002, str. 8), komunikat ostatnio zmieniony i opublikowany w Dz.U. C 263 z 1.11.2003, str. 3.

- okres wyznaczony dla obliczania wielkości pomocy, wobec której obowiązują wyżej wymienione pułapy, rozpoczyna się z dniem 2 stycznia 2003 roku; wszelka pomoc, o którą wystąpiono i którą otrzymano na podstawie dochodów uzyskanych przed tą datą jest wyłączona z tych obliczeń,
- do celów obliczania całkowitej wielkości pomocy, brana jest pod uwagę całkowita pomoc udzielana beneficjentowi w związku z kwalifikującymi się kosztami, włączając w to pomoc udzieloną w ramach innych programów i niezależnie od tego czy pomoc udzielana jest ze źródeł lokalnych, regionalnych, krajowych czy wspólnotowych,
- kwalifikujące się koszty określa się zgodnie z Wytycznymi w sprawie krajowej pomocy regionalnej¹,
- kwalifikujące się koszty, które można uwzględniać, to koszty poniesione między dniem 30 lipca 1992 roku (tj. dniem wejścia w życie programu na mocy ustawy nr 84/1992 o strefach wolnego handlu) a dniem 1 listopada 2004 roku.

¹ Dz.U. C 74 z 10.3.1998, str. 9, Wytyczne ostatnio zmienione i opublikowane w Dz.U. C 258 z 9.9.2000, str. 5.

b) Rumunia przekazuje Komisji:

- dwa miesiące po dniu przystąpienia - informacje dotyczące spełnienia przedstawionych powyżej warunków,
- do końca grudnia 2011 roku - informacje dotyczące kwalifikujących się kosztów inwestycyjnych faktycznie poniesionych przez beneficjentów na mocy ustawy nr 84/1992 o strefach wolnego handlu, ze zmianami, oraz informacje o całkowitej wielkości pomocy otrzymanej przez beneficjentów, oraz
- półroczne sprawozdania z monitorowania pomocy udzielanej beneficjentom w sektorze motoryzacyjnym.

B. RESTRUKTURYZACJA HUTNICTWA ŻELAZA I STALI

Traktat ustanawiający Konstytucję dla Europy, część III, tytuł III, rozdział I, sekcja 5, Reguły konkurencji

1. Nie naruszając postanowień artykułów III-167 i III-168 Konstytucji, pomoc państwa udzieloną przez Rumunię dla celów restrukturyzacji na rzecz określonych części rumuńskiego hutnictwa żelaza i stali w latach 1993 - 2004 uznaje się za zgodną ze wspólnym rynkiem, pod warunkiem że:

- przedłużony do dnia 31 grudnia 2005 roku został okres, o którym mowa w artykule 9 ustęp 4 Protokołu 2 dotyczącego produktów EWWiS do Układu Europejskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi, z jednej strony a Rumunią, z drugiej strony¹,
- przestrzegane są postanowienia krajowego programu restrukturyzacji oraz indywidualnych biznes planów, na podstawie których obowiązywanie powyższego protokołu zostało przedłużone w trakcie całego okresu obejmującego lata 2002-2008,

¹ Dz.U. L 357 z 31.12.1994, str. 2. Układ ostatnio zmieniony decyzją nr 2/2003 Rady Stowarzyszenia UE/Rumunia z dnia 25.9.2003 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

- spełnione są warunki określone w tych postanowieniach i w Dodatku A,
 - nie jest udzielania ani wypłacana w żadnej formie pomoc państwa hutom objętym krajowym programem restrukturyzacji od dnia 1 stycznia 2005 roku do dnia 31 grudnia 2008 roku - końca okresu restrukturyzacji, oraz
 - nie jest udzielania ani wypłacana rumuńskiemu hutnictwu żelaza i stali pomoc państwa po dniu 31 grudnia 2004 roku. Do celów niniejszych postanowień i Dodatku A, przez pomoc państwa na restrukturyzację rozumie się każdy środek dotyczący hutnictwa żelaza i stali, który stanowi pomoc państwa w rozumieniu artykułu 87 ustęp 1 Traktatu WE oraz której nie można uznać za zgodną ze wspólnym rynkiem zgodnie z normalnymi regułami stosowanymi we Wspólnocie.
2. Wyłącznie przedsiębiorstwa wymienione w Dodatku A część I (dalej zwane „przedsiębiorstwami objętymi pomocą”) kwalifikują się do otrzymania pomocy państwa w ramach programu restrukturyzacji rumuńskiego hutnictwa żelaza i stali.

3. Restrukturyzacja rumuńskiego hutnictwa żelaza i stali, wynikająca z indywidualnych biznes planów przedsiębiorstw objętych pomocą i z krajowego programu restrukturyzacji oraz przeprowadzona zgodnie z warunkami określonymi w niniejszych postanowieniach i w Dodatku A zostanie zakończona nie później niż do dnia 31 grudnia 2008 roku (dalej zwanego „końcem okresu restrukturyzacji”).

4. Przedsiębiorstwo objęte pomocą nie może:

- a) w przypadku łączenia z innym przedsiębiorstwem nie wymienionym w Dodatku A, część I, przenieść korzyści wynikającej z pomocy udzielonej przedsiębiorstwu nią objętemu;
- b) przejąć aktywów żadnego przedsiębiorstwa nie wyszczególnionego w Dodatku A, część I, oraz przenieść korzyści wynikającej z pomocy udzielonej jej w okresie do dnia 31 grudnia 2008 roku.

5. Przy każdej następnej zmianie formy własności któregośkolwiek z przedsiębiorstw objętych pomocą przestrzegane będą warunki i zasady dotyczące trwałej konkurencyjności, pomocy państwa i ograniczenia zdolności produkcyjnych, określone w niniejszych postanowieniach i Dodatku A.

6. Przedsiębiorstwa nie wymienione jako „przedsiębiorstwa objęte pomocą” w Dodatku A, część I nie kwalifikują się do otrzymania pomocy państwa w ramach programu restrukturyzacji lub innej pomocy nie uznanej za zgodną ze wspólnotowymi regułami pomocy państwa i nie wymagają w związku z tym ograniczenia zdolności produkcyjnych. Wszelkich ograniczeń zdolności produkcyjnych tych przedsiębiorstw nie wlicza się do minimum ograniczeń.

7. Całkowita kwota brutto pomocy na cele restrukturyzacji, która ma zostać udzielona przedsiębiorstwom objętym pomocą zostanie określona w uzasadnieniach dla każdego środka pomocy określonego w ostatecznym krajowym programie restrukturyzacji oraz w indywidualnych biznes planach, które mają zostać zatwierdzone przez władze rumuńskie oraz które podlegają ostatecznej weryfikacji dotyczącej wypełniania kryteriów określonych w artykule 9 ustęp 4 protokołu 2 do Układu Europejskiego i zatwierdzeniu przez Radę. W żadnym przypadku, całkowita kwota pomocy na cele restrukturyzacji udzielona i wypłacona w okresie 1993-2004 nie może przekroczyć 49 985 miliardów ROL. W ramach ogólnego pułapu, stosuje się następujące pułapy lub maksymalne wielkości pomocy państwa udzielonej i wypłaconej każdemu przedsiębiorstwu objętemu pomocą w okresie 1993-2004:

Ispat Sidex Galați	30 598 miliardów ROL
Siderurgica Hunedoara	9 975 miliardów ROL
CS Reșița	4 707 miliardów ROL
IS Câmpia Turzii	2 234 miliardów ROL
COS Târgoviște	2 399 miliardów ROL
Donasid Călărași	72 miliardów ROL

Pomoc państwa powinna prowadzić do trwałej konkurencyjności przedsiębiorstw objętych pomocą w normalnych warunkach gospodarki rynkowej na koniec okresu restrukturyzacji. Wysokość i natężenie takiej pomocy muszą być ściśle ograniczone do tego, co jest absolutnie niezbędne w celu odzyskania takiej trwałej konkurencyjności. Trwałą konkurencyjność określa się biorąc pod uwagę punkty odniesienia określone w Dodatku A, część III.

Rumunia nie udzieli żadnej dodatkowej pomocy państwa na cele restrukturyzacji na rzecz rumuńskiego hutnictwa żelaza i stali.

8. W okresie od roku 1993 do 2008 przedsiębiorstwa objęte pomocą obniżą zdolności produkcyjne netto o minimum 2,05 miliona ton dla wyrobów gotowych.

Obniżenie zdolności produkcyjnych mierzone jest wyłącznie na podstawie trwałego zamknięcia instalacji produkcyjnych stali walcowanej na gorąco przez ich fizyczne zniszczenie w taki sposób, iż instalacje te nie mogą zostać przywrócone do użytku. Ogłoszenie upadłości przedsiębiorstwa z sektora hutnictwa żelaza i stali nie stanowi obniżenia zdolności produkcyjnych¹.

Obniżenie zdolności produkcyjnych netto o minimum 2,05 miliona ton oraz terminy zarówno zaprzestania produkcji jak i trwałego zamknięcia instalacji produkcyjnych powinny zostać dotrzymane zgodnie z harmonogramem określonym w Dodatku A, część II.

¹ Obniżenie zdolności produkcyjnych musi być trwałe w rozumieniu decyzji Komisji nr 3010/91/EWWiS (Dz.U. L 286 z 6.10.1991, str. 20.)

9. Indywidualne biznes plany powinny być zatwierdzone na piśmie przez spółki objęte pomocą. Powinny być wprowadzone w życie i w szczególności obejmować:

a) Dla Ispat Sidex Galați:

- i) wdrożenie programu inwestycyjnego dla modernizacji prac, poprawę wydajności, obniżenie kosztów (zwłaszcza zużycia energii elektrycznej) oraz poprawę jakości
- ii) przesunięcie w kierunku segmentów rynkowych obejmujących stalowe wyroby walcowane o wyższej wartości dodanej
- iii) poprawę skuteczności zarządzania i organizacji zarządzania
- iv) zakończenie finansowej restrukturyzacji przedsiębiorstwa
- v) wdrożenie inwestycji niezbędnych do uzyskania zgodności z przepisami w zakresie środowiska

b) Dla Siderurgica Hunedoara:

- i) modernizację instalacji w celu osiągnięcia przewidzianych planów sprzedaży
- ii) poprawę skuteczności zarządzania i organizacji zarządzania
- iii) wdrożenie inwestycji niezbędnych do uzyskania zgodności z przepisami w zakresie środowiska

c) Dla IS Câmpia Turzii:

- i) zwiększenie produkcji o wyższej wartości dodanej i produktów przetworzonych
- ii) wdrożenie programu inwestycyjnego w celu poprawy jakości produkcji
- iii) poprawę skuteczności zarządzania i organizacji zarządzania
- iv) wdrożenie inwestycji niezbędnych do uzyskania zgodności z przepisami w zakresie środowiska

d) Dla CS Reșița:

- i) specjalizację w zakresie półproduktów w celu zaopatrzenia lokalnego sektora rur
- ii) zamknięcia nieefektywnych instalacji
- iii) wdrożenie inwestycji niezbędnych do uzyskania zgodności z przepisami w zakresie środowiska

e) Dla COS Târgoviște:

- i) zwiększenie udziału produktów o wyższej wartości dodanej
- ii) wdrożenie programu inwestycyjnego w celu osiągnięcia obniżenia kosztów, wyższej wydajności i poprawy jakości
- iii) wdrożenie inwestycji niezbędnych do uzyskania zgodności z przepisami w zakresie środowiska

f) Dla Donasid Călărași:

- i) wdrożenie programu inwestycyjnego w celu modernizacji prac
- ii) zwiększenie udziału produktów gotowych
- iii) wdrożenie inwestycji niezbędnych do uzyskania zgodności z przepisami w zakresie środowiska.

10. Jakikolwiek późniejsze zmiany w narodowym programie restrukturyzacji oraz w indywidualnych biznes planach muszą być zatwierdzone przez Komisję, oraz tam gdzie jest to konieczne, przez Radę.

11. Wprowadzanie w życie programu restrukturyzacji nastąpi w warunkach pełnej przejrzystości oraz na podstawie zasad zdrowej gospodarki rynkowej.

12. Komisja i Rada ściśle monitorują wdrożenie programu restrukturyzacji i indywidualnych biznes planów, jak również spełnianie warunków określonych w tych postanowieniach i w Dodatku A przed i po przystąpieniu do roku 2009. W szczególności Komisja monitoruje główne zobowiązania i postanowienia określone w ustępach 7 i 8 dotyczących pomocy państwa, trwałej konkurencyjności i ograniczeń zdolności produkcyjnych, wykorzystując zwłaszcza wskaźniki restrukturyzacji określone w ustępie 9 i Dodatku A, część III. W tym celu Komisja składa sprawozdanie Radzie.

13. Proces monitorowania obejmuje niezależną ocenę, która ma być przeprowadzana corocznie w latach 2005-2009.

14. Rumunia w pełni stosuje się do wszystkich uzgodnień dotyczących monitorowania. W szczególności:

- Rumunia składa Komisji sprawozdania co sześć miesięcy, nie później niż dnia 15 marca i dnia 15 września każdego roku, o ile Komisja nie zdecyduje inaczej. Pierwsze sprawozdanie ma być złożone dnia 15 marca 2005 roku, a ostatnie dnia 15 marca 2009 roku;

- sprawozdania zawierają wszystkie informacje niezbędne do monitorowania procesu restrukturyzacji oraz obniżenia i wykorzystania zdolności produkcyjnych oraz dostarczają wystarczających danych finansowych umożliwiających przeprowadzenie oceny czy warunki i wymogi zawarte w niniejszych postanowieniach i w Dodatku **A** zostały spełnione. Sprawozdania zawierają co najmniej informacje wskazane w Dodatku **A**, część IV, w stosunku do którego Komisja zastrzega sobie prawo zmiany zgodnie z doświadczeniem zdobytym w okresie procesu monitorowania. Oprócz poszczególnych sprawozdań z działalności przedsiębiorstw objętych pomocą, sporządza się również sprawozdanie dotyczące ogólnej sytuacji w rumuńskim hutnictwie żelaza i stali, obejmujące przedstawienie ostatnich tendencji makroekonomicznych;
- Rumunia zobowiąże przedsiębiorstwa objęte pomocą do ujawnienia wszystkich właściwych danych, które w innych okolicznościach mogłyby zostać uznane za poufne. W ramach sporządzania sprawozdań dla Rady, Komisja zapewni, iż informacje poufne dotyczące poszczególnych spółek nie zostaną ujawnione.

15. Komitet Doradczy składający się z przedstawicieli władz rumuńskich i Komisji odbywa posiedzenia co sześć miesięcy. Posiedzenia Komitetu Doradczego mogą odbywać się *ad hoc*, jeżeli Komisja uzna to za niezbędne.

16. Jeżeli Komisja ustali, na podstawie procesu monitorowania, iż miały miejsce znaczne odchylenia od prognoz, w oparciu o które została dokonana ocena rozwoju makroekonomicznego, sytuacji finansowej przedsiębiorstw objętych pomocą lub oceny trwałej konkurencyjności, może wymagać od Rumunii podjęcia odpowiednich środków mających na celu wzmocnienie lub zmianę środków restrukturyzacyjnych dla odpowiednich przedsiębiorstw objętych pomocą.

17. Jeżeli proces monitorowania wykaże, iż:

- a) jakiegokolwiek warunki określone w tych postanowieniach i w Dodatku A nie zostały spełnione, lub
- b) zobowiązania podjęte w ramach przedłużenia okresu, w którym Rumunia będzie mogła wyjątkowo udzielać pomocy państwa dla celów restrukturyzacji jej przemysłu hutniczego zgodnie z Układem Europejskim nie zostały wykonane, lub,
- c) Rumunia w trakcie okresu restrukturyzacji udzieliła dodatkowej niezgodnej pomocy państwa na rzecz przedsiębiorstw objętych pomocą lub jakiegokolwiek przedsiębiorstwa w sektorze hutnictwa żelaza i stali,

Komisja podejmie odpowiednie środki, na mocy których każde przedsiębiorstwo będzie zobowiązane do zwrotu pomocy otrzymanej z naruszeniem warunków określonych w niniejszych postanowieniach oraz w Dodatku A. O ile to niezbędne, zastosuje się klauzule ochronne określone w artykule 37 Protokołu lub zgodnie z artykułem 39 Protokołu.

5. ROLNICTWO

A. USTAWODAWSTWO ROLNE

31999 R 1493: Rozporządzenie Rady (WE) nr 1493/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina (Dz.U. L 179 z 14.7.1999, str. 1), ostatnio zmienione przez:

- 32003 R 1795: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1795/2003 z dnia 13.10.2003 r. (Dz.U. L 262 z 14.10.2003, str. 13).

W drodze odstępstwa od artykułu 19 ustępy 1-3 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, Rumunia może uznać prawa ponownego sadzenia wynikające z karczowania uprawianych na obszarze 30 000 hektarów odmian hybrydowych, których nie można włączyć do klasyfikacji odmian winorośli. Powyższe uprawnienia do ponownego sadzenia mogą zostać wykorzystane do dnia 31 grudnia 2014 roku oraz wyłącznie do sadzenia *Vitis vinifera*.

Restrukturyzacja i przekształcenie tych winnic nie kwalifikuje się do uzyskania wsparcia wspólnotowego przewidzianego w artykule 13 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999. Można jednak udzielić pomocy państwa w odniesieniu do kosztów wynikających z ich restrukturyzacji i przekształcania. Taka pomoc nie może przekraczać 75% wszystkich kosztów na daną winnicę.

B. USTAWODAWSTWO WETERYNARYJNE I FITOSANITARNE

I. USTAWODAWSTWO WETERYNARYJNE

32004 R 0852: Rozporządzenie (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych (Dz.U. L 139 z 30.4.2004, str. 1).

32004 R 0853: Rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne zasady higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 139 z 30.4.2004, str. 55).

- a) Wymagania strukturalne określone w rozporządzeniu (WE) nr 852/2004, w załączniku II, rozdział II i rozporządzeniu (WE) nr 853/2004, w załączniku III, sekcja I, rozdziały II i III, sekcja II, rozdziały II i III oraz sekcja V, rozdział I, nie mają zastosowania do zakładów w Rumunii wymienionych w Dodatku B do niniejszego Załącznika do dnia 31 grudnia 2009 roku, z zastrzeżeniem warunków określonych poniżej.
- b) Jeżeli zakłady wymienione w literze a) powyżej korzystają z postanowień tej litery, produkty pochodzące z tych zakładów mogą być wprowadzane jedynie na rynek krajowy lub dalej przetwarzane w zakładach w Rumunii również objętych postanowieniami litery a), niezależnie od daty wprowadzenia do obrotu. Produkty te muszą być oznaczone innymi znakami jakości zdrowotnej lub znakami identyfikacyjnymi niż znaki przewidziane w artykule 5 rozporządzenia (WE) nr 853/2004.

Poprzedni akapit ma również zastosowanie do wszystkich produktów pochodzących ze zintegrowanych zakładów mięsnych, gdzie część zakładu podlega postanowieniom litery a).

- c) Zakłady mleczarskie wymienione w Dodatku B do niniejszego załącznika mogą otrzymywać dostawy surowego mleka, które nie spełnia wymagań zawartych w rozporządzeniu (WE) nr 853/2004, załącznik III, sekcja IX, rozdział I, podrozdziały II i III, lub które przetwarzano niezgodnie z tymi wymaganiami, pod warunkiem że gospodarstwa, z których mleko to jest dostarczane są wymienione w wykazie prowadzonym w tym celu przez władze rumuńskie. Rumunia przekazuje Komisji roczne sprawozdania dotyczące postępów w modernizacji tych gospodarstw mlecznych i systemu odbioru mleka.
- d) Rumunia zapewnia stopniowe spełnianie wymagań strukturalnych określonych w literze a). Przed dniem przystąpienia, Rumunia przedłoży Komisji plan modernizacji, zatwierdzony przez właściwy krajowy organ weterynaryjny, dla każdego z zakładów objętych środkiem określonym w literze a) i wymienionych w Dodatku B. Plan taki zawiera wykaz wszystkich braków w odniesieniu do wymagań określonych w literze a) oraz planowany termin ich usunięcia. Rumunia przekazuje Komisji roczne sprawozdania dotyczące postępów dokonanych w każdym z tych zakładów. Rumunia zapewni, że jedynie zakłady, które całkowicie spełnią te wymagania do dnia 31 grudnia 2009 roku będą mogły dalej prowadzić działalność.

- e) Komisja może, zgodnie z procedurą określoną w artykule 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002¹, zaktualizować dodatek B do niniejszego załącznika przed przystąpieniem i przed dniem 31 grudnia 2009 roku, dodając lub wykreślając poszczególne zakłady w związku z dokonanymi przez nie postępami przy usuwaniu istniejących braków oraz w związku z wynikami procesu monitorowania.

W celu zapewnienia należytego funkcjonowania powyższego systemu przejściowego mogą zostać przyjęte szczegółowe przepisy wykonawcze zgodnie z procedurą określoną w artykule 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002.

¹ Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. bezpieczeństwa żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1642/2003 (Dz.U. L 245 z 29.9.2003, str. 4).

II. PRZEPISY FITOSANITARNE

31991 L 0414: Dyrektywa Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 230 z 19.8.1991, str. 1), ostatnio zmieniona przez:

- 32004 L 0099: Dyrektywa Komisji 2004/99/WE z dnia 1.10.2004 r. (Dz.U. L 309 z 6.10.2004, str. 6).

W drodze odstępstwa od artykułu 13 ustęp 1 dyrektywy 91/414/EWG, Rumunia może przedłużyć terminy przekazywania informacji określonych w załączniku II i III do dyrektywy 91/414/EWG dotyczących środków ochrony roślin dopuszczonych w Rumunii i wprowadzonych do obrotu wyłącznie na terytorium Rumunii oraz zawierających związki miedzi (siarczan, tlenochlorek lub wodorotlenek), siarkę, acetochlor, dimetoat i 2,4-D, pod warunkiem że składniki te są w tym czasie wymienione w załączniku I do tej dyrektywy. Powyższe terminy mogą zostać przesunięte nie później niż do dnia 31 grudnia 2009 roku, z wyjątkiem terminu dla 2,4-D, który można przesunąć nie później niż do dnia 31 grudnia 2008 roku. Powyższe postanowienia mają zastosowanie jedynie do tych wnioskodawców, którzy rzeczywiście rozpoczęli prace nad gromadzeniem lub uzyskaniem wymaganych danych przed dniem 1 stycznia 2005 roku.

6. POLITYKA TRANSPORTOWA

1. 31993 R 3118: Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3118/93 z dnia 25 października 1993 r. ustanawiające warunki wykonywania w Państwie Członkowskim usług krajowego transportu drogowego rzeczy przez przewoźników nie mających siedziby w tym państwie (Dz.U. L 279 z 12.11.1993, str. 1), ostatnio zmienione przez:

– 32002 R 0484: Rozporządzenie (WE) nr 484/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 1.3.2002 r. (Dz.U. L 76 z 19.3.2002, str. 1).

a) W drodze odstępstwa od artykułu 1 rozporządzenia (EWG) nr 3118/93 i do końca trzeciego roku następującego po dniu przystąpienia, przewoźnicy mający swoją siedzibę w Rumunii, są wyłączeni ze świadczenia usług w zakresie krajowego drogowego transportu rzeczy w innych Państwach Członkowskich, a przewoźnicy mający swoją siedzibę w innych Państwach Członkowskich są wyłączeni ze świadczenia usług w zakresie krajowego transportu drogowego rzeczy w Rumunii.

b) Przed końcem trzeciego roku następującego po dniu przystąpienia, Państwa Członkowskie notyfikują Komisji czy okres ten zostanie przedłużony maksymalnie o dwa lata, czy też będą one od tego czasu w pełni stosować artykuł 1 tego rozporządzenia. W przypadku braku takiej notyfikacji, stosuje się artykuł 1 rozporządzenia. Wyłącznie przewoźnicy mający swoją siedzibę w tych Państwach Członkowskich, w których ma zastosowanie artykuł 1 rozporządzenia, mogą świadczyć usługi w zakresie krajowego drogowego transportu rzeczy w pozostałych Państwach Członkowskich, w których artykuł 1 ma również zastosowanie.

- c) Państwa Członkowskie, w których na mocy litery b), artykuł 1 rozporządzenia ma zastosowanie, mogą, do końca piątego roku następującego po dniu przystąpienia, zastosować procedurę określoną poniżej.

Jeżeli w Państwie Członkowskim, określonym w poprzednim akapicie występują poważne zakłócenia na rynku krajowym lub jego części spowodowane kabożem lub z jego powodu pogorszone, takie jak znaczna nadwyżka podaży nad popytem lub też zagrożenie dla równowagi finansowej lub przetrwania znacznej liczby przedsiębiorstw zajmujących się drogowym transportem rzeczy, to Państwo Członkowskie poinformuje o tym Komisję i inne Państwa Członkowskie i przekaże im wszelkie stosowne szczegółowe informacje. Na podstawie tych informacji, Państwo Członkowskie może wystąpić do Komisji o zawieszenie, w całości lub w części, stosowania artykułu 1 rozporządzenia, w celu przywrócenia normalnej sytuacji.

Komisja zbada sytuację na podstawie danych dostarczonych przez zainteresowane Państwo Członkowskie i w terminie miesiąca od otrzymania wniosku podejmie decyzję o konieczności przyjęcia środków ochronnych. Zastosowanie ma procedura określona w ustępie 3 akapity drugi, trzeci i czwarty oraz w artykule 7 ustępy 4, 5 i 6 rozporządzenia.

Państwo Członkowskie, o którym mowa w akapicie pierwszym, może, w nagłych i wyjątkowych przypadkach, zawiesić stosowanie artykułu 1 rozporządzenia, po czym przekazuje się Komisji notyfikację *ex post* wraz z uzasadnieniem.

- d) Tak długo jak artykuł 1 rozporządzenia nie jest stosowany na mocy liter a) i b) powyżej, Państwa Członkowskie mogą regulować dostęp do krajowego transportu drogowego rzeczy poprzez stopniową wymianę zezwoleń kabotażowych na podstawie porozumień dwustronnych. Mają one również możliwość dokonania pełnej liberalizacji.
- e) Zastosowanie postanowień liter a)-c) nie doprowadzi do bardziej restrykcyjnego dostępu do krajowych usług transportu drogowego rzeczy niż istniejący w dniu podpisania Traktatu o Przystąpieniu.

2. 31996 L 0053: Dyrektywa Rady 96/53/WE z dnia 25 lipca 1996 r. ustanawiająca dla niektórych pojazdów drogowych poruszających się na terytorium Wspólnoty maksymalne dopuszczalne wymiary w ruchu krajowym i międzynarodowym oraz maksymalne dopuszczalne obciążenia w ruchu międzynarodowym (Dz.U. L 235 z 17.9.1996, str. 59), ostatnio zmieniona przez:

- 32002 L 0007: Dyrektywa 2002/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18.2.2002 r. (Dz.U. L 67 z 9.3.2002, str. 47).

W drodze odstępstwa od artykułu 3 ustęp 1 dyrektywy 96/53/WE, pojazdy, które spełniają normy wyznaczone dla kategorii 3.2.1, 3.4.1, 3.4.2 i 3.5.1 określonych w załączniku I do tej dyrektywy, mogą do dnia 31 grudnia 2013 roku korzystać jedynie z niezmodernizowanych części rumuńskiej sieci dróg pod warunkiem, że spełniają rumuńskie normy dotyczące nacisku na oś.

Począwszy od dnia przystąpienia, nie mogą być wprowadzane żadne ograniczenia poruszania się pojazdów spełniających wymogi dyrektywy 96/53/WE na głównych drogach tranzytowych wymienionych w załączniku 5 do Umowy w sprawie transportu między WE a Rumunią¹ i w załączniku I do decyzji nr 1692/96/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lipca 1996 r. w sprawie wspólnotowych wytycznych dotyczących rozwoju transeuropejskiej sieci transportowej², które są wymienione poniżej:

1. Alba Iulia – Turda – Zalău – Satu Mare – Halmeu (droga E 81)
2. Zalău – Oradea – Borş (drogi 1 H i E 60)
3. Mărăşeşti – Bacău – Suceava – Siret (droga E 85)
4. Tişita – Tecuci – Huşi – Albiţa (droga E 581)
5. Simeria – Haţeg – Rovinari – Craiova – Calafat (droga E 79)
6. Lugoj – Caransebeş – Drobeta - Turnu Severin – Filiaşi – Craiova (droga E 70)

¹ Umowa między Wspólnotą Europejską a Rumunią w sprawie tranzytu drogowego dla przewozu rzeczy z dnia 28 czerwca 2001 r. (Dz.U. L 142 z 31.5.2002, str. 75).

² Dz.U. L 228 z 9.9.1996, str. 1. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją nr 884/2004/WE (Dz.U. L 167 z 30.4.2004, str. 1).

7. Craiova – Alexandria – București (droga 6)
8. Drobeta - Turnu Severin – Calafat (droga 56 A)
9. București – Buzău (drogi E 60/E 85)
10. București – Giurgiu (drogi E 70/E 85)
11. Brașov – Sibiu (droga E 68)
12. Timișoara – Stamora Moravița

Rumunia dostosuje się do harmonogramu zawartego w poniższej tabeli dotyczącej modernizacji sieci dróg drugorzędnych, zgodnie z poniższą mapą. Wszelkie inwestycje w infrastrukturę z użyciem środków pochodzących z budżetu Wspólnoty, powinny zapewniać, by drogi były budowane lub modernizowane z uwzględnieniem zdolności przenoszenia dopuszczalnego nacisku 11,5 tony na oś.

Równoległe z zakończeniem procesu modernizacji, następować będzie stopniowe otwarcie rumuńskiej sieci dróg drugorzędnych dla pojazdów w międzynarodowym ruchu drogowym, które spełniają normy zawarte w dyrektywie. Dla celów załadunku i rozładunku, tam gdzie jest to technicznie możliwe, w ciągu całego okresu przejściowego dozwolone będzie użytkowanie niezmodernizowanych części sieci dróg drugorzędnych.

Od dnia przystąpienia, wszystkie pojazdy w międzynarodowym ruchu drogowym spełniające normy zawarte w dyrektywie 96/53/WE podlegają jedynie tymczasowym opłatom dodatkowym na rumuńskiej sieci dróg drugorzędnych, jeżeli przekraczają one krajowe normy nacisku na oś. Pojazdy te nie podlegają tymczasowym opłatom dodatkowym na rumuńskiej sieci dróg drugorzędnych, jeżeli przekraczają one krajowe normy nacisku na oś ze względu na wymiary lub całkowitą wagę pojazdu. Ponadto pojazdy w międzynarodowym ruchu drogowym spełniające normy zawarte w dyrektywie 96/53/WE oraz wyposażone w zawieszenie pneumatyczne podlegają opłatom zmniejszonym o co najmniej 25%.

Tymczasowe dodatkowe opłaty za użytkowanie niezmodernizowanych części sieci dróg drugorzędnych przez pojazdy w międzynarodowym ruchu drogowym, spełniające normy określone w dyrektywie, nakłada się w sposób niedyskryminujący. System nakładania opłat jest przejrzysty, a ich uiszczanie nie powoduje nadmiernego obciążenia administracyjnego lub opóźnienia dla użytkownika. Uiszczanie tych opłat nie doprowadzi również do systematycznej kontroli nacisku na oś na granicy. Przestrzeganie norm nacisku na oś zapewnia się w sposób niedyskryminujący na całym terytorium; dotyczy to również pojazdów zarejestrowanych w Rumunii.

Opłaty dla pojazdów bez zawieszenia pneumatycznego spełniających normy określone w dyrektywie 96/53/WE nie są wyższe niż opłaty określone w poniższej tabeli (wyrażone w wielkościach z roku 2002). Pojazdy wyposażone w zawieszenie pneumatyczne spełniające normy zawarte w dyrektywie 96/53/WE podlegają opłatom zmniejszonym o co najmniej 25%.

Maksymalny poziom opłat (wielkości z roku 2002) dla pojazdów bez zawieszenia pneumatycznego nie przekraczających limitów zawartych w dyrektywie 96/53/WE

Stwierdzony nacisk na oś w pojazdach od-do	Wysokość opłaty dodatkowej za użytkowanie jednego kilometra niezmodernizowanej drogi (o maksymalnej nośności 10 ton na oś) wyrażona w EUR (liczby z roku 2002)
od 10 ton na oś do 10,5 tony na oś	0,11
od 10,5 tony na oś do 11 ton na oś	0,30
od 11 ton na oś do 11,5 tony na oś	0,44

Harmonogram dla modernizacji sieci dróg drugorzędnych, które będą stopniowo otwierane dla pojazdów nie przekraczających limitów dyrektywy 96/53/WE

Okres	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	OGÓŁEM
Km prowadzonych prac ¹	3 031	2 825	1 656	1 671	1 518	1 529	1 554	
Km oddane do użytku ²	960	1674	528	624	504	543	471	
Prace łącznie (w km)	3 916	5 590	6 118	6 742	7 246	7 789	8 260	8 260

¹ Km prowadzonych prac = odcinki dróg, na których prace są prowadzone w ciągu roku referencyjnego. Prace te mogą rozpocząć się w roku referencyjnym lub mogły się rozpocząć w poprzednich latach.

² Km oddane do użytku = odcinki dróg, na których zakończono prace lub które zostały oddane do użytku w roku referencyjnym.

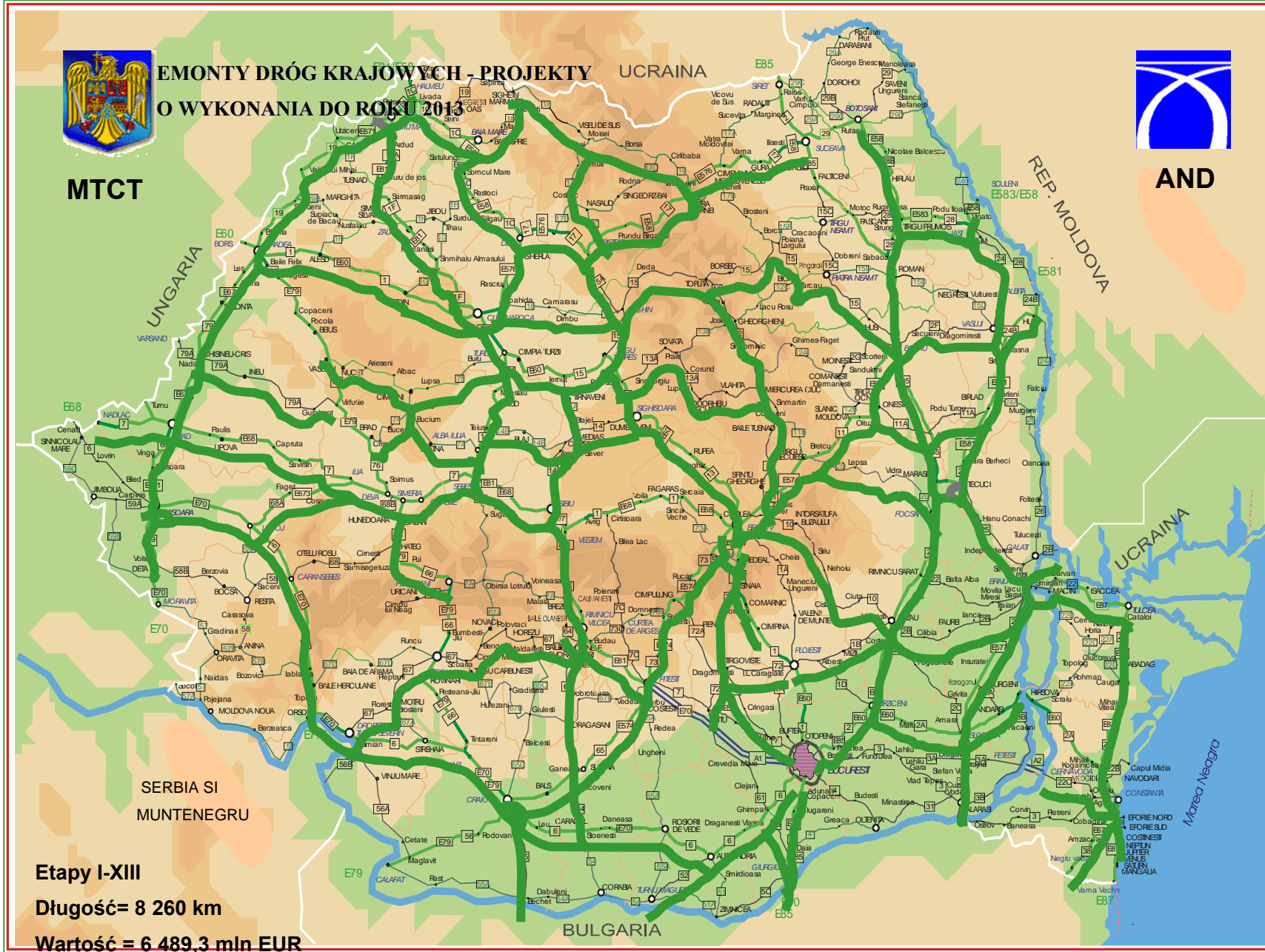
**EMONTY DRÓG KRAJOWYCH - PROJEKTY
O WYKONANIA DO ROKU 2013**

UCRAINA

AND

MTCT

Etapy I-XIII
Długość= 8 260 km
Wartość = 6 489,3 mln EUR

3. 31999 L 0062: Dyrektywa 1999/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 czerwca 1999 r. w sprawie pobierania opłat za użytkowanie niektórych typów infrastruktury przez pojazdy ciężarowe. (Dz.U. L 187 z 20.7.1999, str. 42), ostatnio zmieniona przez:

- 12003 T: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej (Dz.U. L 236 z 23.9.2003, str. 33).

W drodze odstępstwa od artykułu 6 ustęp 1 dyrektywy 1999/62/WE, do dnia 31 grudnia 2010 roku minimalne stawki podatkowe, ustanowione w załączniku I do dyrektywy, nie będą miały zastosowania w Rumunii do pojazdów wykorzystywanych wyłącznie w zakresie transportu krajowego.

W tym okresie, stawki stosowane przez Rumunię w odniesieniu do tych pojazdów będą stopniowo zmniejszane i osiągną poziom minimalnych stawek podatkowych określonych w załączniku I do dyrektywy, zgodnie z następującym harmonogramem:

- do dnia 1 stycznia 2007 roku, stawki stosowane przez Rumunię nie powinny być niższe niż 60% stawek minimalnych określonych w załączniku I do dyrektywy;
- do dnia 1 stycznia 2009 roku, stawki stosowane przez Rumunię nie powinny być niższe niż 80% stawek minimalnych określonych w załączniku I do dyrektywy.

7. PODATKI

1. 31977 L 0388: Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku (Dz. U. L 145 z 13.6.1977, str. 1), ostatnio zmieniona przez:
 - 32004 L 0066: Dyrektywa Rady 2004/66/WE z dnia 26.4.2004 r. (Dz.U. L 168 z 1.5.2004, str. 35).

Do celów stosowania artykułu 28 ustęp 3 litera b) dyrektywy 77/388/EWG Rumunia może utrzymać zwolnienie międzynarodowego transportu osób z podatku od wartości dodanej, o którym mowa w punkcie 17 załącznika F do dyrektywy, do momentu spełnienia warunku wymienionego w artykule 28 ustęp 4 dyrektywy lub tak długo, jak takie samo zwolnienie jest stosowane przez którekolwiek z obecnych Państw Członkowskich, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej.

2. 31992 L 0079: Dyrektywa Rady 92/79/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie zbliżenia podatków od papierosów (Dz.U. L 316 z 31.10.1992, str. 8), ostatnio zmieniona przez:

– 32003 L 0117: Dyrektywa Rady 2003/117/WE z dnia 5.12.2003 r. (Dz.U. L 333 z 20.12.2003, str. 49).

W drodze odstępstwa od artykułu 2 ustęp 1 dyrektywy 92/79/EWG, Rumunia może odroczyć stosowanie ogólnej minimalnej wysokości podatku akcyzowego do ceny sprzedaży detalicznej (wliczając wszystkie podatki) papierosów należących do kategorii cenowej o największym popycie do dnia 31 grudnia 2009 roku, pod warunkiem że w tym okresie Rumunia stopniowo dostosuje swoje stawki podatku akcyzowego do ogólnej minimalnej wysokości akcyzy określonej w dyrektywie.

Bez uszczerbku dla artykułu 8 dyrektywy Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania¹, po poinformowaniu Komisji, Państwa Członkowskie mogą utrzymać, tak długo jak wyżej wymienione odstępstwo jest stosowane, takie same ograniczenia ilościowe na papierosy, które mogą być wprowadzone na ich terytorium z Rumunii bez dodatkowego opłacenia podatku akcyzowego, jak te stosowane przy przywozie z państw trzecich. Państwa Członkowskie korzystające z tej możliwości mogą przeprowadzać niezbędne kontrole, pod warunkiem że nie wpłyną one na prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego.

¹ Dz.U L 76 z 23.3.1992, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 807/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 36).

3. 32003 L 0049: Dyrektywa Rady 2003/49/WE z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego do odsetek oraz należności licencyjnych między powiązаныmi spółkami różnych Państw Członkowskich (Dz.U. L 157 z 26.6.2003, str. 49), ostatnio zmieniona przez:

– 32004 L 0076: Dyrektywa Rady 2004/76/WE z dnia 29.4.2004 r. (Dz.U. L 157 z 30.4.2004, str. 106).

Rumunii zezwala się na niestosowanie przepisów artykułu 1 dyrektywy 2003/49/WE do dnia 31 grudnia 2010 roku. Podczas tego okresu przejściowego stawka podatku w odniesieniu do wypłat odsetek lub należności licencyjnych dokonanych na rzecz spółki powiązanej innego Państwa Członkowskiego lub na rzecz stałego zakładu spółki powiązanej Państwa Członkowskiego znajdującego się w innym Państwie Członkowskim nie może przekraczać 10%.

4. 32003 L 0096: Dyrektywa Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (Dz.U. L 283 z 31.10.2003, str. 51), ostatnio zmieniona przez:

– 32004 L 0075: Dyrektywa Rady 2004/75/WE z dnia 29.4.2004 r. (Dz.U. L 157 z 30.4.2004, str. 100).

- a) W drodze odstępstwa od artykułu 7 dyrektywy 2003/96/WE, Rumunia może zastosować następujące okresy przejściowe:
- do dnia 1 stycznia 2011 roku w celu dostosowania krajowego poziomu opodatkowania benzyny bezołowiowej wykorzystywanej jako materiał pędny do minimalnego poziomu wynoszącego 359 EUR za 1000 l. Od dnia 1 stycznia 2008 roku efektywna stawka podatku stosowana w odniesieniu do benzyny bezołowiowej wykorzystywanej jako materiał pędny jest nie mniejsza niż 323 EUR za 1000 l.
 - do dnia 1 stycznia 2013 roku w celu dostosowania krajowego poziomu opodatkowania olejów napędowych wykorzystywanych jako materiał pędny do minimalnego poziomu wynoszącego 330 EUR za 1000 l. Od dnia 1 stycznia 2008 roku efektywna stawka podatku stosowana w odniesieniu do olejów napędowych wykorzystywanych jako materiał pędny jest nie mniejsza niż 274 EUR za 1000 l, a od dnia 1 stycznia 2011 roku - nie mniejsza niż 302 EUR za 1000 l.
- b) W drodze odstępstwa od artykułu 9 dyrektywy 2003/96/WE, Rumunia może zastosować następujące okresy przejściowe:
- do dnia 1 stycznia 2010 roku w celu dostosowania krajowego poziomu opodatkowania gazu ziemnego wykorzystywanego do ogrzewania w celach nie związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą do minimalnych poziomów opodatkowania określonych w załączniku I tabela C,

- do dnia 1 stycznia 2010 roku w celu dostosowania krajowego poziomu opodatkowania ciężkiego oleju opałowego wykorzystywanego w miejskich systemach ciepłowniczych do minimalnych poziomów opodatkowania określonych w załączniku I tabela C,
- do dnia 1 stycznia 2009 roku w celu dostosowania krajowego poziomu opodatkowania ciężkiego oleju opałowego wykorzystywanego do celów innych niż miejskie systemy ciepłownicze do minimalnych poziomów opodatkowania określonych w załączniku I tabela C,

Od dnia 1 stycznia 2007 roku efektywna stawka podatku stosowana w odniesieniu do danych produktów ciężkiego oleju opałowego jest nie niższa niż 13 EUR za 1000 kg.

- c) W drodze odstępstwa od artykułu 10 dyrektywy 2003/96/WE, Rumunia może zastosować okres przejściowy do dnia 1 stycznia 2010 roku w celu dostosowania krajowego poziomu opodatkowania energii elektrycznej do minimalnych poziomów opodatkowania określonych w załączniku I tabela C. Od dnia 1 stycznia 2007 roku efektywne stawki podatku stosowane w odniesieniu do energii elektrycznej są nie niższe od 50% odpowiedniej minimalnej stawki wspólnotowej.

8. ENERGIA

31968 L 0414: Dyrektywa Rady 68/414/EWG z dnia 20 grudnia 1968 r. nakładająca na Państwa Członkowskie Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej obowiązek utrzymywania minimalnych zapasów surowej ropy naftowej i/lub produktów ropopochodnych (Dz.U. L 308 z 23.12.1968, str. 14), ostatnio zmieniona przez:

- 31998 L 0093: Dyrektywa Rady 98/93/WE z dnia 14.12.1998 r. (Dz.U. L 358 z 31.12.1998, str. 100).

W drodze odstępstwa od artykułu 1 ustęp 1 dyrektywy 68/414/EWG, do dnia 31 grudnia 2011 roku nie stosuje się w Rumunii minimalnego poziomu zapasów produktów ropopochodnych. Rumunia zapewni, aby jej minimalny poziom zapasów produktów ropopochodnych, w stosunku do każdej z kategorii produktów ropopochodnych wymienionych w artykule 2, odpowiadał przynajmniej następującej liczbie dni przeciętnego dziennego zużycia krajowego, określonego zgodnie z artykułem 1 ustęp 1:

- 68,75 dnia do dnia 1 stycznia 2007 roku;
- 73 dni do dnia 31 grudnia 2007 roku;
- 77,25 dnia do dnia 31 grudnia 2008 roku;
- 81,5 dnia do dnia 31 grudnia 2009 roku;
- 85,45 dnia do dnia 31 grudnia 2010 roku;
- 90 dni do dnia 31 grudnia 2011 roku

9. ŚRODOWISKO NATURALNE

A. JAKOŚĆ POWIETRZA

31994 L 0063: Dyrektywa 94/63/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie kontroli emisji lotnych związków organicznych (LZO) wynikających ze składowania paliwa i jego dystrybucji z terminali do stacji paliw (Dz.U. L 365 z 31.12.1994, str. 24), ostatnio zmieniona przez:

- 32003 R 1882: Rozporządzenie (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29.9.2003 r. (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).
- 1. W drodze odstępstwa od artykułu 3 oraz załącznika I do dyrektywy 94/63/WE, wymagań dotyczących istniejących urządzeń do magazynowania w terminalach nie stosuje się w Rumunii:
 - do dnia 31 grudnia 2007 roku do 115 zbiorników w 12 terminalach oraz do dnia 31 grudnia 2008 roku do 4 zbiorników w 1 terminalu o przepustowości przekraczającej 25 000 ton rocznie, lecz nie większej niż 50 000 ton rocznie;
 - do dnia 31 grudnia 2007 roku do 138 urządzeń do magazynowania w 13 terminalach, do dnia 31 grudnia 2008 roku do 57 urządzeń do magazynowania w 10 terminalach oraz do dnia 31 grudnia 2009 roku do 526 urządzeń do magazynowania w 63 terminalach o przepustowości załadowanego paliwa nie większej niż 25 000 ton rocznie.

2. W drodze odstępstwa od artykułu 4 oraz załącznika II do dyrektywy 94/63/WE, wymagań dotyczących załadunku i rozładunku istniejących ruchomych cystern w terminalach nie stosuje się w Rumunii:
 - do dnia 31 grudnia 2007 roku do 36 urzędzeń do załadunku i rozładunku w 12 terminalach o przepustowości powyżej 25 000 ton rocznie, lecz nie większej niż 15 000 ton rocznie;
 - do dnia 31 grudnia 2007 roku do 82 urzędzeń do załadunku i rozładunku w 18 terminalach, do dnia 31 grudnia 2008 roku do 14 urzędzeń do załadunku i rozładunku w 11 terminalach oraz do dnia 31 grudnia 2009 roku do 114 urzędzeń do załadunku i rozładunku w 58 terminalach o przepustowości nie większej niż 25 000 ton rocznie.

3. W drodze odstępstwa od artykułu 5 do dyrektywy 94/63/WE, wymagań dotyczących istniejących ruchomych cystern w terminalach nie stosuje się w Rumunii:
 - do dnia 31 grudnia 2007 roku do 31 samochodów-cystern;
 - do dnia 31 grudnia 2008 roku do dalszych 101 samochodów-cystern;
 - do dnia 31 grudnia 2009 roku do dalszych 432 samochodów-cystern;

4. W drodze odstępstwa od artykułu 6 oraz załącznika III do dyrektywy 94/63/WE, wymagań dotyczących istniejących zbiorników w stacjach paliw nie stosuje się w Rumunii:
- do dnia 31 grudnia 2007 roku w 116 stacjach paliw, do dnia 31 grudnia 2008 roku w dalszych 19 stacjach paliw, oraz do dnia 31 grudnia 2009 roku w dalszych 106 stacjach paliw o przepustowości ponad 1 000 m³ rocznie;
 - do dnia 31 grudnia 2007 roku w 49 stacjach paliw, do dnia 31 grudnia 2008 roku w dalszych 11 stacjach paliw, oraz do dnia 31 grudnia 2009 roku w dalszych 85 stacjach paliw o przepustowości ponad 500 m³ rocznie, lecz nie większej niż 1 000 m³ rocznie;
 - do dnia 31 grudnia 2007 roku w 23 stacjach paliw, do dnia 31 grudnia 2008 roku w dalszych 14 stacjach paliw, oraz do dnia 31 grudnia 2009 roku w dalszych 188 stacjach paliw o przepustowości nie większej niż 500 m³ rocznie;

B. GOSPODARKA ODPADAMI

1. 31993 R 0259: Rozporządzenie Rady (EWG) nr 259/93 z dnia 1 lutego 1993 r. w sprawie nadzoru i kontroli przesyłania odpadów w obrębie, do Wspólnoty Europejskiej oraz poza jej obszar (Dz.U. L 30 z 6.2.1993, str. 21), ostatnio zmienione przez:

- 32001 R 2557: Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2557/2001 z dnia 28.12.2001 r. (Dz.U. L 349 z 31.12.2001, str. 1),
- a) Do dnia 31 grudnia 2015 roku wszystkie skierowane do Rumunii wysyłki odpadów przeznaczonych do odzysku, wymienionych w załączniku II do rozporządzenia (EWG) nr 259/93 zostaną zgłoszone właściwym organom i przetworzone zgodnie z artykułami 6, 7 i 8 tego rozporządzenia.
- b) W drodze odstępstwa od artykułu 7 ustęp 4 rozporządzenia (EWG) nr 259/93, do dnia 31 grudnia 2011 roku właściwe organy Rumunii mogą zgłosić sprzeciw wobec wysyłek następujących rodzajów odpadów wymienionych w załączniku III, przeznaczonych do odzysku skierowanych do Rumunii, zgodnie z podstawami sprzeciwu określonymi w artykule 4 ustęp 3 tego rozporządzenia. Do takich wysyłek ma zastosowanie artykuł 10 rozporządzenia.

AA. ODPADY ZAWIERAJĄCE METALE

- AA 060 Pyły i pozostałości wanadu
- AA 080 Odpady, złom i pozostałości talu
- AA 090 Odpady i pozostałości arszeniku
- AA 100 Odpady i pozostałości rtęci
- AA 130 Ciecz klarowana z trawienia metali

AB. ODPADY ZAWIERAJĄCE GŁÓWNIIE SKŁADNIKI NIEORGANICZNE, KTÓRE
MOGĄ ZAWIERAĆ METALE I SKŁADNIKI ORGANICZNE

- AB 010 Żużle, pyły i pozostałości nie określone i nie wymienione gdzie indziej
- AB 020 Pozostałości powstałe w wyniku spalania odpadów komunalnych/z gospodarstw domowych
- AB 030 Odpady z systemów nie opartych na cyjankach, powstałe w wyniku powierzchniowego traktowania metali
- AB 040 Odpady szklane z lamp elektronowo-promieniowych oraz innego szkła aktywowanego
- AB 050 Osad fluorku wapnia
- AB 060 Pozostałe nieorganiczne związki fluoru w postaci cieczy lub osadu
- AB 080 Zużyte katalizatory nie znajdujące się na zielonej liście
- AB 090 Odpadowe hydraty aluminium
- AB 110 Roztwory zasadowe
- AB 120 Nieorganiczne związki halogenku nie określone i nie wymienione gdzie indziej

AC. ODPADY ZAWIERAJĄCE GŁÓWNIIE SKŁADNIKI ORGANICZNE, KTÓRE
MOGĄ ZAWIERAĆ METALE I SKŁADNIKI NIEORGANICZNE

- AC 040 Osady benzyny ołowiowej
- AC 050 Płyny przewodzące ciepło (wymienniki ciepła)
- AC 060 Płyny hydrauliczne
- AC 070 Płyny hamulcowe
- AC 080 Płyny zapobiegające zamarzaniu
- AC 090 Odpady z produkcji, preparowania i wykorzystywania żywic, lateksu, plastyfikatorów, klejów i spoiw
- AC 100 Nitroceluloza
- AC 110 Fenole, związki fenolu zawierające chlorofenol w postaci płynów lub osadów
- AC 120 Polichlorowane naftaleny
- AC 140 Katalizator trietyloaminowy do wiązania masy formierskiej
- AC 150 Chlorofluorowęgle
- AC 160 Halony
- AC 190 Lekka frakcja ze strzępienia pojazdów
- AC 200 Organiczne związki fosforu
- AC 210 Rozpuszczalniki nie fluorowcowane

- AC 220 Rozpuszczalniki fluorowcowane
- AC 230 Fluorowcowe lub bezfluorowcowe bezwodne pozostałości podestylacyjne powstałe przy operacji odzysku rozpuszczalników organicznych
- AC 240 Odpady powstałe przy produkcji alifatycznych fluorowcowych węglowodorów (takich jak chlorometany, dichloroetan, chlorek winylu, chlorek winylidenu, chlorek allilowy oraz epichlorohydryna)
- AC 260 Płynny obornik świński, kał
- AC 270 Osad ściekowy

AD. ODPADY MOGĄCE ZAWIERAĆ SKŁADNIKI NIEORGANICZNE LUB ORGANICZNE

- AD 010 Odpady powstałe przy produkcji oraz preparowaniu produktów farmaceutycznych
- AD 020 Odpady powstałe przy produkcji, preparowaniu i wykorzystywaniu środków biobójczych oraz wyrobów fitofarmaceutycznych
- AD 030 Odpady powstałe przy produkcji, preparowaniu i wykorzystywaniu środków chemicznych do konserwacji drewna
Odpady, które składają się lub są zanieczyszczone którąkolwiek z następujących substancji:
 - AD 040 - Cyjanki nieorganiczne, z wyjątkiem pozostałości w postaci stałej zawierających metale szlachetne, zawierających śladowe ilości cyjanków nieorganicznych
 - AD 050 - Cyjanki organiczne

- AD 080 Odpady o charakterze wybuchowym, gdy nie podlegają innym szczególnym przepisom prawa
- AD 110 Roztwory kwasów
- AD 120 Żywiec jonowymienne
- AD 130 Aparaty fotograficzne jednorazowego użytku z bateriami
- AD 140 Odpady z urządzeń do kontroli zanieczyszczeń przemysłowych do oczyszczania przemysłowych gazów wylotowych, nie określone i nie wymienione gdzie indziej
- AD 150 Naturalnie występujące organiczne materiały używane jako środek filtrujący (takie jak biofiltry)
- AD 160 Odpady komunalne i z gospodarstw domowych
- AD 170 Zużyty węgiel aktywny o charakterze niebezpiecznym i wynikający z wykorzystania w branży chemii organicznej, nieorganicznej oraz branży farmaceutycznej, oczyszczaniu ścieków, oczyszczaniu gazu/powietrza i podobnych zastosowań

Okres ten może zostać przedłużony nie dalej niż do dnia 31 grudnia 2015 roku w ramach procedury określonej w artykule 18 dyrektywy Rady 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów¹, zmienionej dyrektywą 91/156/EWG².

¹ Dz.U L 194 z 25.07.75, str. 39. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

² Dz.U L 78 z 26.3.1991, str. 32.

- c) W drodze odstępstwa od artykułu 7 ustęp 4 rozporządzenia (EWG) nr 259/93, do dnia 31 grudnia 2011 roku właściwe organy rumuńskie mogą zgłosić sprzeciw wobec skierowanych do Rumunii wysyłek odpadów przeznaczonych do odzysku, wymienionych w załączniku IV do rozporządzenia oraz wobec wysyłek odpadów przeznaczonych do odzysku niewymienionych w załącznikach do rozporządzenia, zgodnie z podstawami sprzeciwu określonymi w artykule 4 ustęp 3 tego rozporządzenia. Okres ten może zostać przedłużony nie dłużej niż do 31 grudnia 2015 roku zgodnie z procedurą określoną w artykule 18 dyrektywy Rady 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów¹ zmienionej dyrektywą Rady 91/156/EWG².
- d) W drodze odstępstwa od artykułu 7 ustęp 4 rozporządzenia (EWG) nr 259/93, właściwe organy rumuńskie sprzeciwiają się wysyłkom odpadów przeznaczonych do odzysku, wymienionych w załącznikach II, III oraz IV do rozporządzenia oraz wysyłkom odpadów przeznaczonych do odzysku, niewymienionych w powyższych załącznikach, skierowanych do obiektów korzystających z czasowego odstępstwa od stosowania niektórych przepisów dyrektywy Rady 96/61/WE z dnia 24 września 1996 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli³, dyrektywy 2000/76/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 grudnia 2000 r. w sprawie spalania odpadów⁴ lub dyrektywy 2001/80/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ograniczania emisji niektórych zanieczyszczeń powietrza pochodzących z dużych obiektów energetycznego spalania⁵, w okresie, w którym czasowe odstępstwo ma zastosowanie do obiektu przeznaczenia.

¹ Dz.U. L 194 z 25.7.1975, str. 39. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

² Dz.U. L 78 z 26.3.1991, str. 32.

³ Dz.U. L 257 z 10.10.1996, str. 26. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).
⁴ Dz.U. L 332 z 28.12.2000, str. 91.

⁵ Dz.U. L 309 z 27.11.2001, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 2003 r. (Dz.U. L 236 z 23.9.2003, str. 33).

2. 31994 L 0062: Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 94/62/WE z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz.U. L 365 z 31.12.1994, str. 10), ostatnio zmieniona przez:

– 32004 L 0012: Dyrektywa 2004/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11.2.2004 r. (Dz.U. L 47 z 18.2.2004, str. 26).

a) W drodze odstępstwa od artykułu 6 ustęp 1 litera a) dyrektywy 94/62/WE, Rumunia osiągnie ogólny poziom odzysku lub spalania w spalarniach odpadów z odzyskiem energii do dnia 31 grudnia 2011 roku zgodnie z następującymi celami pośrednimi:

– 32% wagowo do dnia 31 grudnia 2006 roku, 34% w roku 2007, 40% w roku 2008, 45% w roku 2009 oraz 48% w roku 2010.

b) W drodze odstępstwa od artykułu 6 ustęp 1 litera b) dyrektywy 94/62/WE, Rumunia osiągnie ogólny poziom odzysku lub spalania w spalarniach odpadów z odzyskiem energii do dnia 31 grudnia 2013 roku zgodnie z następującymi celami pośrednimi:

– 53% wagowo w roku 2011 i 57% w roku 2012.

- c) W drodze odstępstwa od artykułu 6 ustęp 1 litery c) dyrektywy 94/62/WE, Rumunia osiągnie ogólne wartości docelowe recyklingu dla tworzyw sztucznych do dnia 31 grudnia 2011 roku zgodnie z następującymi celami pośrednimi:
- 8% wagowo do dnia 31 grudnia 2006 roku, 10% w roku 2007, 11% w roku 2008, 12% w roku 2009 oraz 14% w roku 2010.
- d) W drodze odstępstwa od artykułu 6 ustęp 1 litera d) dyrektywy 94/62/WE, Rumunia osiągnie ogólne wartości docelowe recyklingu do dnia 31 grudnia 2013 roku zgodnie z następującymi celami pośrednimi:
- 26% wagowo do dnia 31 grudnia 2006 roku, 28% w roku 2007, 33% w roku 2008, 38% w roku 2009, 42% w roku 2010, 46% w roku 2011, oraz 50% w roku 2012.
- e) W drodze odstępstwa od artykułu 6 ustęp 1 litery e) punkt i) dyrektywy 94/62/WE, Rumunia osiągnie ogólne wartości docelowe recyklingu dla szkła do dnia 31 grudnia 2013 roku zgodnie z następującymi celami pośrednimi:

– 21% wagowo do dnia 31 grudnia 2006 roku, 22% w roku 2007, 32% w roku 2008, 38% w roku 2009, 44% w roku 2010, 48% w roku 2011, oraz 54% w roku 2012.

f) W drodze odstępstwa od artykułu 6 ustęp 1 litera e) punkt iv) dyrektywy 94/62/WE, Rumunia osiągnie ogólne wartości docelowe recyklingu dla tworzyw sztucznych, uwzględniając wyłącznie materiał, z którego w wyniku recyklingu uzyskuje się tworzywo sztuczne, do dnia 31 grudnia 2013 roku zgodnie z następującymi celami pośrednimi:

– 16% wagowo w roku 2011 i 18% w roku 2012.

g) W drodze odstępstwa od artykułu 6 ustęp 1 litery e) punkt v) dyrektywy 94/62/WE, Rumunia osiągnie ogólne wartości docelowe recyklingu w stosunku do drewna do dnia 31 grudnia 2011 roku zgodnie z następującymi celami pośrednimi:

– 4% wagowo do dnia 31 grudnia 2006 roku, 5% w roku 2007, 7% w roku 2008, 9% w roku 2009 i 12% w roku 2010.

3. 31999 L 0031: Dyrektywa Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów (Dz.U. L 182 z 16.7.1999, str. 1), ostatnio zmieniona przez:

– 32003 R 1882: Rozporządzenie (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29.9.2003 r. (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

- a) W drodze odstępstwa od artykułu 14 litera c) oraz punktów 2, 3, 4 i 6 załącznika I do dyrektywy 1999/31/WE oraz bez uszczerbku dla dyrektywy Rady 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów¹, oraz dyrektywy Rady 91/689/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. w sprawie odpadów niebezpiecznych², wymagań związanych z nadzorem nad zasobami wodnymi oraz zarządzaniem odciekami, ochroną gruntów i zasobów wodnych, nadzorem nad gazem oraz stabilnością nie stosuje się do 101 miejskich składowisk odpadów w Rumunii do dnia 16 lipca 2017 roku.

Rumunia zapewni stopniowe zmniejszanie ilości odpadów składowanych w powyższych 101 istniejących składowiskach miejskich niespełniających wymogów zgodnie z następującymi rocznymi maksymalnymi ilościami odpadów:

- do dnia 31 grudnia 2006 roku: 3 470 000 ton
- do dnia 31 grudnia 2007 roku: 3 240 000 ton
- do dnia 31 grudnia 2008 roku: 2 920 000 ton
- do dnia 31 grudnia 2009 roku: 2 920 000 ton
- do dnia 31 grudnia 2010 roku: 2 900 000 ton
- do dnia 31 grudnia 2011 roku: 2 740 000 ton
- do dnia 31 grudnia 2012 roku: 2 460 000 ton
- do dnia 31 grudnia 2013 roku: 2 200 000 ton
- do dnia 31 grudnia 2014 roku: 1 580 000 ton
- do dnia 31 grudnia 2015 roku: 1 420 000 ton
- do dnia 31 grudnia 2016 roku: 1 210 000 ton.

¹ Dz.U. L 194 z 25.7.1975, str. 39. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 91/156/EWG i ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

² Dz.U. L 377 z 31.12.1991, str. 20. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 94/31/WE (Dz.U. L 168 z 2.7.1994, str. 28).

- b) W drodze odstępstwa od artykułu 5 ustęp 3 litery a) i b) oraz załącznika I punkt 2 drugie tiret do dyrektywy 1999/31/EW oraz bez uszczerbku dla artykułu 6 litera c) punkt ii) tej dyrektywy i dyrektywy 75/442/EWG, wymagań dotyczących odpadów płynnych, żrących i utleniających oraz dotyczących zapobiegania wpływowi wód powierzchniowych do składowanych odpadów nie stosuje się w Rumunii do następujących 23 istniejących obiektów do dnia wyznaczonego dla każdego obiektu:

Do dnia 31 grudnia 2007 roku

1. S.C. BEGA UPSOM Ocna Mureș, Ocna Mureș, powiat Alba

Do dnia 31 grudnia 2008 roku

2. S.C. TERMOELECTRICA SA - SE Doicești, Doicești, powiat Dâmbovița
3. S.C. COMPLEXUL ENERGETIC ROVINARI SA, Cicani-Beterega, powiat Gorj
4. RAAN Dr.Tr.Severin - Sucursala ROMAG – TERMO, Drobeta Turnu Severin, Mehedinți

Do dnia 31 grudnia 2009 roku

5. COMPLEXUL ENERGETIC CRAIOVA - SE Craiova, Valea Mănăstirii, powiat Dolj
6. COMPLEXUL ENERGETIC CRAIOVA - SE Ișalnița, Ișalnița II, powiat Dolj
7. COMPLEXUL ENERGETIC CRAIOVA - SE Ișalnița, Ișalnița I, powiat Dolj
8. S.C. ELECTROCENTRALE DEVA SA - SE Paroșeni, Căprișoara, powiat Hunedoara
9. S.C. TERMICA SA Suceava, Suceava, powiat Suceava

Do dnia 31 grudnia 2010 roku

10. S.C. ELECTROCENTRALE DEVA SA, Bejan, Hunedoara
11. S.C. ALUM Tulcea, Tulcea, powiat Tulcea

Do dnia 31 grudnia 2011 roku

12. S.C. UZINA TERMOELECTRICĂ GIURGIU SA, Giurgiu, powiat Giurgiu

Do dnia 31 grudnia 2012 roku

13. CET Bacău, Furnicari – Bacău, Bacău
14. S.C. COMPLEXUL ENERGETIC TURCENI, Valea Ceplea, powiat Gorj
15. S.C. COMPLEXUL ENERGETIC TURCENI, Valea Ceplea, powiat Gorj
16. S.C. UZINELE SODICE Govora, Govora, powiat Vâlcea
17. S.C. CET Govora SA, Govora, powiat Vâlcea

Do dnia 31 grudnia 2013 roku

18. S.C. CET Arad, Arad, powiat Arad
19. S.C. ELECTROCENTRALE ORADEA SA, Sântaul Mic, powiat Bihor
20. S.C. ELECTROCENTRALE ORADEA SA, Sântaul Mic, powiat Bihor
21. S.C. ELECTROCENTRALE ORADEA SA, Sântaul Mic, powiat Bihor
22. CET II Iași, Holboca, powiat Iași
23. S.C. Uzina Electrică Zalău, Hereclean – Panic, powiat Sălaj

Rumunia zapewni stopniowe zmniejszanie ilości płynnych odpadów składowanych w powyższych 23 istniejących obiektach niespełniających wymogów zgodnie z następującymi rocznymi ilościami maksymalnymi:

- do dnia 31 grudnia 2006 roku: 11 286 000 ton
- do dnia 31 grudnia 2007 roku: 11 286 000 ton
- do dnia 31 grudnia 2008 roku: 11 120 000 ton
- do dnia 31 grudnia 2009 roku: 7 753 000 ton
- do dnia 31 grudnia 2010 roku: 4 803 000 ton
- do dnia 31 grudnia 2011 roku: 3 492 000 ton
- do dnia 31 grudnia 2012 roku: 3 478 000 ton
- do dnia 31 grudnia 2013 roku: 520 000 ton.

- c) W drodze odstępstwa od artykułu 5 ustęp 3 litery a) i b) oraz załącznika I punkt 2, drugie tiret do dyrektywy 1999/31/WE oraz bez uszczerbku dla artykułu 6 litera c) punkt ii) tej dyrektywy i dyrektywy 75/442/EWG, wymogów dotyczących odpadów płynnych, żrących i utleniających oraz dotyczących zapobiegania przedostawaniu się wód powierzchniowych do składowanych odpadów nie stosuje się w Rumunii do następujących 5 istniejących zbiorników odpadów płynnych do dnia wyznaczonego dla każdego zbiornika:

Do dnia 31 grudnia 2009 roku

1. BĂITA Ștei, Fânațe, powiat Bihor

Do dnia 31 grudnia 2010 roku

2. TRANSGOLD Baia Mare, Aurul-Recea, powiat Maramureș
3. MINBUCOVINA Vatra Dornei, Ostra-Valea Straja, powiat Suceava

Do dnia 31 grudnia 2011 roku

4. CUPRUMIN Abrud, Valea Șesei, powiat Alba
5. CUPRUMIN Abrud, Valea Ștefancei, powiat Alba

Rumunia zapewni stopniowe zmniejszanie ilości odpadów płynnych składowanych w powyższych 5 istniejących zbiornikach odpadów płynnych niespełniających wymogów, zgodnie z następującymi rocznymi ilościami maksymalnymi:

- do dnia 31 grudnia 2006 roku: 6 370 000 ton
- do dnia 31 grudnia 2007 roku: 5 920 000 ton (z czego 2 100 000 ton niebezpiecznych, 3 820 000 ton innych niż niebezpieczne);
- do dnia 31 grudnia 2008 roku: 4 720 000 ton (z czego 2 100 000 ton niebezpiecznych, 2 620 000 ton innych niż niebezpieczne);

- do dnia 31 grudnia 2009 roku: 4 720 000 ton (z czego 2 100 000 ton niebezpiecznych, 2 620 000 ton innych niż niebezpieczne);
 - do dnia 31 grudnia 2010 roku: 4 640 000 ton (z czego 2 100 000 ton niebezpiecznych, 2 540 000 ton innych niż niebezpieczne);
 - do dnia 31 grudnia 2011 roku: 2 470 000 ton (tylko inne niż niebezpieczne).
- d) W drodze odstępstwa od przepisów artykułu 2 litera g) tiret drugie dyrektywy 1999/31/WE oraz bez uszczerbku dla przepisów dyrektywy 75/442/EWG oraz dyrektywy 91/689/EWG, teren, który jest stale wykorzystywany do czasowego składowania odpadów niebezpiecznych wytworzonych na terytorium Rumunii nie będzie uznawany za składowisko w Rumunii do dnia 31 grudnia 2009 roku.

Do dnia 30 czerwca każdego roku począwszy od 30 czerwca 2007 roku Rumunia przedstawia Komisji sprawozdanie dotyczące stopniowego wprowadzania w życie dyrektywy oraz zgodności z celami pośrednimi.

4. 32002 L 0096: Dyrektywa 2002/96/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 2003 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE) (Dz.U. L 37 z 13.2.2003, str. 24), zmieniona przez:

– 32003 L 0108: Dyrektywa 2003/108/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8.12.2003 r. (Dz.U. L 345 z 31.12.03, str. 106),

W drodze odstępstwa od artykułu 5 ustęp 5 i artykułu 7 ustęp 2 dyrektywy 2002/96/WE, Rumunia osiągnie poziom zbiórki selektywnej w wysokości średnio co najmniej cztery kilogramy zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego rocznie na mieszkańca z gospodarstw domowych, jak również poziom odzysku oraz poziom ponownego wykorzystania i recyklingu podzespołów, materiałów i substancji do dnia 31 grudnia 2008 roku.

C. JAKOŚĆ WODY

1. 31983 L 0513: Dyrektywa Rady 83/513/EWG z dnia 26 września 1983 r. w sprawie wartości dopuszczalnych dla ścieków oraz wskaźników jakości wód w odniesieniu do zrzutów kadmu (Dz.U. L 291 z 24.10.1983, str. 1), ostatnio zmieniona przez:

– 31991 L 0692: Dyrektywa Rady 91/692/EWG z dnia 23.12.1991 r. (Dz.U. L 377 z 31.12.1991, str. 48),

- 31984 L 0156: Dyrektywa Rady 84/156/EWG z dnia 8 marca 1984 r. w sprawie wartości dopuszczalnych dla ścieków i wskaźników jakości wód w odniesieniu do zrzutów rtęci z sektorów innych niż przemysł elektrolizy chlorków metali alkalicznych (Dz.U. L 74 z 17.3.1984, str. 49), ostatnio zmieniona przez:
- 31991 L 0692: Dyrektywa Rady 91/692/EWG z dnia 23.12.1991 r. (Dz.U. L 377 z 31.12.1991, str. 48),

W drodze odstępstwa od artykułu 3 i załącznika I do dyrektywy 83/513/EWG oraz artykułu 3 i załącznika I do dyrektywy 84/156/EWG, dopuszczalne wartości dla zrzutów kadmu i rtęci do wód, o których mowa w artykule 1 dyrektywy Rady 76/464/EWG z dnia 4 maja 1976 r. w sprawie zanieczyszczenia spowodowanego przez niektóre substancje niebezpieczne odprowadzane do środowiska wodnego Wspólnoty¹ nie stosują się w Rumunii do dnia 31 grudnia 2009 roku do następujących zakładów przemysłowych:

ARIEȘMIN SA Baia de Arieș -Valea Sărtaș - Baia de Arieș – powiat Alba
ARIEȘMIN SA Baia de Arieș - ape de mină - Baia de Arieș – powiat Alba
EM TURT – Turț – powiat Satu Mare
SM BAIA BORȘA- evacuare ape de mină Gura Băii – Borșa – powiat Maramureș
SM BAIA BORȘA- evacuare ape de mină Burloaia - Borșa – powiat Maramureș
SM BAIA BORȘA- evacuare Colbu-Toroioaga - Borșa – powiat Maramureș
EM BAIA SPRIE – Baia Sprie – powiat Maramureș

¹ Dz.U L 129 z 18.5.1976, str. 23. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem nr 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 327 z 22.12.2000, str. 1).

EM CAVNIC – Cavnic – powiat Maramureș
EM BĂIUȚ – Băiuț – powiat Maramureș
S.C. Romplumb SA BAIA MARE-evacuare în canal de transport – Baia Mare – powiat Maramureș
SUCURSALA MINIERĂ BAIA MARE-flotație centrală - Baia Mare e – powiat Maramureș
SM BAIA BORȘA- evacuare ape flotație - Borșa – powiat Maramureș
Romarm Tohan Zărnești – Zărnești – powiat Brașov
S.C. Viromet SA Victoria – Victoria – powiat Brașov
S.C. Electrocarbon SA Slatina - R 1 – Slatina – powiat Olt
S.C. Electrocarbon SA Slatina - R 2 - Slatina – powiat Olt
S.C. Electrocarbon SA Slatina - R 3 - Slatina – powiat Olt
S.C. Electrocarbon SA Slatina - R 4 - Slatina – powiat Olt
S.C. Electrocarbon SA Slatina - R 5 - Slatina – powiat Olt
S.C. Electrocarbon SA Slatina - R 6 - Slatina – powiat Olt
S.C. Electrocarbon SA Slatina - R 7 - Slatina – powiat Olt
S.C. GECSAT Târnăveni – Târnăveni – powiat Mureș
SGDP BAIA BORSA - Borsa – powiat Maramureș
SPGC SEINI – Seini – powiat Maramureș
S.C. VITAL BAIA MARE-evacuare stație - Baia Mare – powiat Maramureș
S.C. IMI SA BAIA MARE-evacuare stație mina Ilba - Baia Mare – powiat Maramureș
S.C. WEST CONSTRUCT MINA SOCEA – Valea Socea – powiat Maramureș

2. 31984 L 0491: Dyrektywa Rady 84/491/EWG z dnia 9 października 1984 r. w sprawie wartości dopuszczalnych dla ścieków oraz wskaźników jakości wód w odniesieniu do zrzutów heksachlorocykloheksanu (Dz.U. L 274 z 17.10.1984, str. 11), ostatnio zmieniona przez:

- 31991 L 0692: Dyrektywa Rady 91/692/EWG z dnia 23.12.1991 r. (Dz.U. L 377 z 31.12.1991, str. 48).

W drodze odstępstwa od artykułu 3 oraz załącznika I do dyrektywy 84/491/EWG, wartości dopuszczalnych dla lindanu odprowadzanego do wód wymienionych w artykule 1 dyrektywy 76/464/EWG w sprawie zanieczyszczenia spowodowanego przez niektóre substancje niebezpieczne odprowadzane do środowiska wodnego Wspólnoty¹, nie stosuje się w Rumunii do dnia 31 grudnia 2009 roku w następujących zakładach przemysłowych:

S.C. Sinteza SA Oradea – Oradea – powiat Bihor

S.C. OLTCHIM SA Râmnicu Vâlcea – Râmnicu Vâlcea – powiat Vâlcea

S.C. CHIMCOMPLEX SA Borzești – Borzești –powiat Bacău

3. 31986 L 0280: Dyrektywa Rady 86/280/EWG z dnia 12 czerwca 1986 r. w sprawie wartości dopuszczalnych dla ścieków i wskaźników jakości wód w odniesieniu do zrzutów niektórych niebezpiecznych substancji zawartych w wykazie I załącznika do dyrektywy 76/464/EWG z dnia 4 maja 1976 r. (Dz.U. L 181 z 4.7.1986, str. 21), ostatnio zmieniona przez:

- 31991 L 0692: Dyrektywa Rady 91/692/EWG z dnia 23.12.1991 r. (Dz.U. L 377 z 31.12.1991, str. 48).

¹ Dz.U L 129 z 18.5.1976, str. 23. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem nr 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 327 z 22.12.2000, str. 1).

W drodze odstępstwa od artykułu 3 oraz załącznika II do dyrektywy 86/280/EWG, wartości dopuszczalnych dla heksachlorobenzenu, heksachlorobutadienu, 1,2 - dichloroetanu, trichloroetyleny oraz trichlorobenzenu odprowadzanego do wód wymienionych w artykule 1 dyrektywy 76/464/EWG z dnia 4 maja 1976 r. w sprawie zanieczyszczenia spowodowanego przez niektóre substancje niebezpieczne odprowadzane do środowiska wodnego Wspólnoty¹, nie stosuje się w Rumunii do dnia 31 grudnia 2006 roku do następujących zakładów przemysłowych:

S.C. NUTRISAM SATU MARE- Ferma MOFTIN– Satu Mare – powiat Satu Mare

S.C. MARLIN SA ULMENI – Ulmeni – powiat Maramureș

S.C. PROMET – Satu Mare – powiat Maramureș

ARDUDANA ARDUD – Ardud - powiat Maramureș

SM BAIA BORȘA- evacuare ape de mină Gura Băii – Borșa – powiat Maramureș

SM BAIA BORȘA- evacuare Colbu-Toroioaga - Borșa – powiat Maramureș

ERS CUG CLUJ - evacuare 3 –Cluj –Napoca – powiat Cluj

S.C. ARMĂTURA CLUJ – 6 evacuări directe - Cluj – Napoca – powiat Cluj

SUCURSALA MINIERĂ BAIA MARE-flotație centrală – Baia Mare – powiat Maramureș

S.C. OLTCHIM SA – Râmnicu Vâlcea – powiat Vâlcea

S.C. CHIMCOMPLEX SA Borzești-M 1 – Borzești – powiat Bacău

¹ Dz.U. L 129 z 18.5.1976, str. 23. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem nr 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 327 z 22.12.2000, str. 1).

S.C. Electrocarbon SA Slatina - R 2 – Slatina – powiat Olt
S.C. TERAPIA CLUJ - evacuare stație 3 + stație 2 - Cluj – Napoca – powiat Cluj
S.C. PHOENIX ROMÂNIA CAREI – Carei – powiat Satu Mare
S.C. SILVANIA ZALĂU – Zalău – powiat Sălaj
SNP PETROM SA - ARPECHIM Pitești – Pitești – powiat Argeș
S.C. TEHNOFRIG CLUJ - evacuare 1 - Cluj – Napoca – powiat Cluj
RBG ELCOND ZALĂU - Zalău – powiat Sălaj
S.C. MUCART CLUJ - Cluj – Napoca – powiat Cluj
S.C. CELHART DONARIS SA Brăila – Brăila – powiat Brăila
STRATUS MOB SA Blaj – Blaj – powiat Alba

4. 31991 L 0271: Dyrektywa Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych (Dz.U. L 135 z 30.5.1991, str. 40), ostatnio zmieniona przez:
- 32003 R 1882: Rozporządzenie (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29.9.2003 r. (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

W drodze odstępstwa od artykułów 3 i 4 oraz artykułu 5 ustęp 2 dyrektywy 91/271/EWG, wymogów dotyczących systemów zbierania oraz oczyszczania ścieków komunalnych nie stosuje się w pełni w Rumunii do dnia 31 grudnia 2018 roku zgodnie z następującymi celami pośrednimi:

- do 31 grudnia 2013 roku zgodność z artykułem 3 zostanie osiągnięta dla aglomeracji o równoważnej liczbie mieszkańców powyżej 10 000;
- do 31 grudnia 2015 roku zgodność z artykułem 5 ustęp 2 dyrektywy zostanie osiągnięta dla aglomeracji o równoważnej liczbie mieszkańców powyżej 10 000.

Rumunia zapewni stopniowe rozszerzenie stosowania przepisów artykułu 3 w zakresie systemów zbierania zgodnie z następującymi minimalnymi równoważnymi liczbami mieszkańców:

- 61% do dnia 31 grudnia 2010 roku
- 69% do dnia 31 grudnia 2013 roku
- 80% do dnia 31 grudnia 2015 roku

Rumunia zapewni stopniowe rozszerzenie stosowania przepisów artykułu 4 oraz artykułu 5 ustęp 2 w zakresie oczyszczania ścieków zgodnie z następującymi minimalnymi równoważnymi liczbami mieszkańców:

- 51% do dnia 31 grudnia 2010 roku
- 61% do dnia 31 grudnia 2013 roku
- 77% do dnia 31 grudnia 2015 roku

5. 31998 L 0083: Dyrektywa Rady 98/83/WE z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 330 z 5.12.1998, str. 32), ostatnio zmieniona przez:

- 32003 R 1882: Rozporządzenie (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29.9.2003 r. (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

W drodze odstępstwa od artykułu 5 ustęp 2 oraz artykułu 8, oraz od załącznika I część B i C do dyrektywy 98/83/WE, wartości ustalonych dla następujących parametrów nie stosuje się w pełni w Rumunii na następujących warunkach:

- do dnia 31 grudnia 2010 roku w zakresie utlenialności w aglomeracjach o liczbie mieszkańców mniejszej niż 10 000;
- do dnia 31 grudnia 2010 roku w zakresie utlenialności i mętności w aglomeracjach o liczbie mieszkańców od 10 000 do 100 000;
- do dnia 31 grudnia 2010 roku w zakresie utlenialności, amonu, glinu, pestycydów, żelaza i manganu w aglomeracjach o liczbie mieszkańców ponad 100 000;

- do dnia 31 grudnia 2015 roku w zakresie amonu, azotanów, mętności, glinu, żelaza, ołowiu, kadmu i pestycydów w aglomeracjach o liczbie mieszkańców poniżej 10 000;
- do dnia 31 grudnia 2015 roku w zakresie amonu, azotanów, glinu, żelaza, ołowiu, kadmu i pestycydów i manganu w aglomeracjach o liczbie mieszkańców od 10 000 do 100 000.

Rumunia zapewni zgodność z wymogami dyrektywy, zgodnie z celami pośrednimi określonymi w poniższej tabeli:

Miejscowości, w których wymogi są spełnione do dnia 31 grudnia 2006 roku

Liczba mieszk.	Całkowita liczba miejscowości	Utlenialność %	Amon %	Azotany %	Mętność %	Glin %	Żelazo %	Kadm, Ołów %	Pestycydy %	Mangan %
<10 000	1 774	98,4	99	95,3	99,3	99,7	99,2	99,9	99,9	100
10 000 - 100 000	111	73	59,5	93,7	87	83,8	78,4	98,2	93,4	96,4
100 001 - 200 000	14	85,7	92,9	100	100	92,9	100	100	78,6	92,9
>200 000	9	77,8	100	100	100	88,9	88,9	100	88,9	88,9
OGÓLEM	1908	96,7	96,7	95,2	98,64	98,64	97,9	99,8	99,4	99,7

Miejscowości, w których wymogi są spełnione do końca 2010 roku

Liczba mieszk.	Całkowita liczba miejscowości	Utlenialność %	Amon %	Azotany %	Mętność %	Glin %	Żelazo %	Kadm, Ołów %	Pestycydy %	Mangan %
<10 000	1 774	100	99,5	97,7	99,7	99,7	99,3	99,9	99,9	100
10 000 - 100 000	111	100	80,2	97,3	100	94,6	90	98,2	96,4	96,4
100 001 - 200 000	14	100	100	100	100	100	100	100	100	100
>200 000	9	100	100	100	100	100	100	100	100	100
OGÓLEM	1908	100	98,32	97,7	99,7	99,4	98,7	99,8	99,7	99,7

Odstępstwa nie stosuje się do wody pitnej, przeznaczonej do wykorzystania przy przetwarzaniu żywności.

D. KONTROLA ZANIECZYSZCZEŃ PRZEMYSŁOWYCH I ZARZĄDZANIE RYZYKIEM

1. 31996 L 0061: Dyrektywa Rady 96/61/WE z dnia 24 września 1996 r. dotycząca zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (Dz.U. L 257 z 10.10.1996, str. 26), ostatnio zmieniona przez:

- 32003 R 1882: Rozporządzenie (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29.9.2003 r. (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

W drodze odstępstwa od artykułu 5 ustęp 1 dyrektywy 96/61/WE, wymogów dotyczących udzielania pozwoleń dla istniejących instalacji nie stosuje się w Rumunii w stosunku do następujących instalacji, do dnia wskazanego dla poszczególnych instalacji, w zakresie w jakim obowiązuje wymóg działania instalacji zgodnie z dopuszczalnymi wartościami emisji, równorzędnymi parametrami lub środkami technicznymi opartymi na najlepszych dostępnych technikach zgodnie z artykułem 9 ustępy 3 oraz 4:

Do dnia 31 grudnia 2008 roku

1. S.C. CARBID FOX SA Târnăveni (główna działalność 4.2)
2. S.C. AVICOLA SA Ferma Gârleni -Bacău (główna działalność 6.6 a)
3. S.C. EXPERT 2001 IMPEX SRL Bistrița-Năsăud (główna działalność 6.6).

Do dnia 31 grudnia 2009 roku

4. S.C. UCM Reșița-Caraș - Severin (główna działalność 2.2)
5. S.C. SICERAM SA Mureș (główna działalność 3.5)
6. S.C. BEGA UPSOM SA Alba (główna działalność 4.2)
7. S.C. CELROM SA Mehedintți (główna działalność 6.1)
8. S.C. COMCEH SA Călărași-Călărași (główna działalność 6.1 b)
9. S.C. ECOPAPER SA Zărnești-Brașov (główna działalność 6.1 b)
10. S.C. RIFIL SA Neamț (główna działalność 6.2)
11. S.C. AVICOLA SA Ferma Războieni-Iași (główna działalność 6.6 a)
12. S.C. AVIMAR SA Maramureș (główna działalność 6.6 a)

13. S.C. AVICOLA SA Iași-Ferma Lețcani–Iași (główna działalność 6.6 a)
14. COMBINATUL AGROINDUSTRIAL Curtici-Arad (główna działalność 6.6 b)
15. S.C. AVICOLA SA Slobozia Ferma Bora-Ialomița (główna działalność 6.6 a)
16. S.C. SUINTEST Oarja SA– Argeș (główna działalność 6.6 b, c)
17. S.C. AVICOLA SA Slobozia-Ferma Andrașești-Ialomița (główna działalność 6.6 a)
18. S.C. AVICOLA SA Slobozia-Ferma Perieți-Ialomița (główna działalność 6.6 a)
19. S.C. AVICOLA SA Slobozia-Ferma Gheorghe Doja-Ialomița (główna działalność 6.6 a)

Do dnia 31 grudnia 2010 roku:

20. S.C. ROMPLUMB SA Maramureș (główna działalność 2.5)
21. S.C. ROMRADIATOARE SA Brașov (główna działalność 2.5 b)
22. S.C. ELECTROMONTAJ SA București (główna działalność 2.6)
23. HOLCIM (Romania) –Ciment Câmpulung Argeș (główna działalność 3.1)
24. S.C. ETERMED SA Medgidia –Constanța (główna działalność 3.2)
25. S.C. CONGIPS SA (Azbest) Bihor (główna działalność 3.2)
26. S.C. HELIOS SA Aștileu-Bihor (główna działalność 3.5)
27. S.C. SOFERT SA Bacău (główna działalność 4.3, 4.2 b)
28. S.C. CHIMOPAR SA București (główna działalność 4.1)
29. S.C. ANTIBIOTICE SA Iași (główna działalność 4.5)
30. S.C. ROMPETROL PETROCHEMICALS SRL Constanța (główna działalność 4.1)
31. S.C. LETEA SA Bacău (główna działalność 6.1 a)
32. S.C. ZAHAR Corabia SA-Olt (główna działalność 6.4 b)

33. S.C. TARGO SRL Timiș (główna działalność 6.4)
34. S.C. SUINPROD Roman-Neamț (główna działalność 6.6 b)
35. S.C. LUCA SUINPROD SA Codlea -Brașov (główna działalność 6.6 b)
36. S.C. AVICOLA Costești Argeș-Argeș (główna działalność 6.6 b)
37. S.C. AVICOLA SA Platou Avicol Brad -Bacău (główna działalność 6.6 a)
38. S.C. AT GRUP PROD IMPEX SRL Olt (główna działalność 6.6 a)
39. S.C. AVICOLA SA Ferma Gherăiești–Bacău (główna działalność 6.6 a)
40. S.C. CARNIPROD SRL Tulcea –Tulcea (główna działalność 6.6 b)
41. S.C. PIGCOM SA Satu Nou-Tulcea (główna działalność 6.6 b)
42. S.C. AGROPROD IANCU SRL Urziceni-Ialomița (główna działalność 6.6 b)
43. S.C. CRUCIANI IMPEX SRL Dedulești-Brăila (główna działalność 6.6)
44. S.C. AGROFLIP Bonțida - Cluj (główna działalność 6.6 b, c)
45. S.C. AVICOLA SA Slobozia Ferma Amara– Ialomița (główna działalność 6.6 a)
46. S.C. ISOVOLTA GROUP SA București (główna działalność 6.7)
47. S.C. SAMOBIL SA Satu Mare (główna działalność 6.7)
48. S.C. ELECTROCARBON SA Slatina-Olt (główna działalność (6.8)
49. S.C. TRANSGOLD SA Baia Mare-Maramureș (główna działalność 2.5)

Do dnia 31 grudnia 2011 roku

50. S.C. ORGANE DE ASAMBLARE SA Brașov (główna działalność 2.6)
51. HEIDELBERG CEMENT - Fieni Cement Dâmbovița (główna działalność 3.1)
52. CARMEUSE România SA Argeș (główna działalność 3.1)

53. S.C. RESIAL SA Alba (główna działalność 3.5)
54. SOCIETATEA NATIONALĂ A PETROLULUI PETROM SA Sucursala Craiova, Combinatul Doljchim-Dolj (główna działalność 4.2, 4.1)
55. S.C. USG SA Vâlcea (główna działalność 4.2 d)
56. S.C. ULTEX SA Țândărei-Ialomița (główna działalność 6.4 b)
57. S.C. CARMOLIMP SRL Viștea de Sus - Sibiu (główna działalność 6.6 b)
58. S.C. AVICOLA Buftea - Ilfov (główna działalność 6.6 a)
59. S.C. AVICOLA SA Ferma Hemeiuș-Bacău (główna działalność 6.6 a)
60. S.C. SUINPROD SA Zimnicea – Ferma Zimnicea-Teleorman (główna działalność 6.6 b)
61. S.C. SUINPROD SA Bilciurești - Dâmbovița (główna działalność 6.6)
62. S.C. COMPLEXUL DE PORCI Brăila SA Baldovinești -Brăila (główna działalność 6.6 b)
63. S.C. COMPLEXUL DE PORCI Brăila SA Tichilești-Brăila (główna działalność 6.6 b)
64. S.C. AT GRUP PROD IMPEX SRL - Teleorman (główna działalność 6.6 a)
65. S.C. KING HAUSE ROM Cornetu SRL Filiala Mavrodin – Teleorman (główna działalność 6.6 a)
66. S.C. AVIKAF PROD IMPEX SRL Teleorman (główna działalność 6.6 a)
67. S.C. SUINPROD SA Zimnicea - Ferma Dracea - Teleorman (główna działalność 6.6 b)
68. S.C. ROMCIP Salcia – Teleorman (główna działalność 6.6 b)
69. S.C. AVIPUTNA SA Golești - Vrancea (główna działalność 6.6 a)
70. S.C. NUTRICOM SA Oltenița – Călărași (główna działalność 6.6 b)
71. S.C. PIGALEX SA Alexandria – Teleorman (główna działalność 6.6 b)
72. S.C. PIC ROMÂNIA SRL Vasilați - Călărași (główna działalność 6.6 c)
73. S.C. SUINTEST SA Fierbinți -Ialomița (główna działalność 6.6 b)
74. S.C. AGRIVAS SRL Vaslui (główna działalność 6.6 a)
75. S.C. AVICOLA Buftea SA Punct de lucru Turnu Măgurele - Teleorman (główna działalność 6.6 a)
76. S.C. C+C SA Reșița (główna działalność 6.6 b)

Do dnia 31 grudnia 2012 roku

77. SNP PETROM SA Sucursala ARPECHIM Pitești-Argeș (działalności 1.2, 4.1)
78. S.C. ROMPETROL Rafinare SA Constanța (działalność 1.2)
79. COMBINATUL DE OȚELURI SPECIALE Târgoviște-Dâmbovița (główna działalność 2.2, 2.3)
80. S.C. COMBINATUL DE UTILAJ GREU SA Cluj (główna działalność 2.2, 2.3 b)
81. S.C. IAIFO Zalău-Sălaj (główna działalność 2.3 b, 2.4)
82. S.C. ALTUR SA Olt (główna działalność 2.5)
83. CNCAF MINVEST SA DEVA Filiala DEVAMIN SA Deva, Exploatarea minieră Deva-Hunedoara (główna działalność 2.5)
84. S.C. MONDIAL SA Lugoj-Timiș (główna działalność 3.5)
85. S.C. MACOFIL SA Târgu Jiu-Gorj (główna działalność 3.5)
86. S.C. CERAMICA SA Iași (główna działalność 3.5)
87. S.C. FIBREXNYLON SA Neamț (główna działalność 4.1 b, d; 4.2 b; 4.3)
88. S.C. CHIMCOMPLEX SA Borzești –Bacău (główna działalność 4.1 a, b, c, d, f; 4.2 b, c, d; 4.4)
89. S.C. PEHART SA Petrești- Alba (główna działalność 6.1 b)
90. S.C. TABACO-CAMPOFRIO SA Tulcea (główna działalność 6.4 a)
91. S.C. AVICOLA SA Slobozia Ferma Ion Ghica-Ialomița (główna działalność 6.6 a)
92. S.C. AVICOLA SA Platou Avicol Aviasan -Bacău (główna działalność 6.6 a)
93. S.C. ITAL TRUST Racoviță SA– Sibiu (główna działalność 6.6 b)
94. S.C. COMTIM GROUP SRL Ferma Parța-Timiș (główna działalność 6.6 b)
95. S.C. COMTIM GROUP SRL Ferma Pădureni-Timiș (główna działalność 6.6 b)
96. S.C. COMTIM GROUP SRL Ferma Peciu Nou-Timiș (główna działalność 6.6 b)
97. S.C. COMTIM GROUP SRL Ferma Periam-Timiș (główna działalność 6.6 b)
98. S.C. COMTIM GROUP SRL Ferma Ciacova-Timiș (główna działalność 6.6 b)
99. S.C. AVICOLA LUMINA SA - Constanța (główna działalność 6.6 a)

Do dnia 31 grudnia 2013 roku

100. S.C. UNIO SA Satu Mare (główna działalność 2.3 b)
101. S.C. ARTROM SA Slatina – Olt (główna działalność 2.3 b, 2.6)
102. S.C. IAR SA Braşov (główna działalność 2.6)
103. S.C. ARIO SA Bistriţa Năsăud (główna działalność 2.4)
104. S.C. LAFARGE ROMCIM SA Medgidia - Constanţa (główna działalność 3.1)
105. S.C. CARS SA Târnăveni - Mureş (główna działalność 3.5)
106. S.C. CASIROM SA Cluj (główna działalność 3.5)
107. S.C. TURNU SA Turnu Măgurele – Teleorman (główna działalność 4.3, 4.2 b)
108. S.C. COMBINATUL DE ÎNGRĂŞĂMINTE CHIMICE SA Năvodari – Constanţa
(główna działalność 4.3)
109. S.C. AMBRO Suceava SA - Suceava (główna działalność 6.1 a, b)
110. S.C. ROMSUIN TEST Periş SA - Ilfov (główna działalność 6.6 a)
111. S.C. NUTRICOD Codlea Sucursala Sfântu Gheorghe - Covasna (główna działalność 6.6 b)
112. S.C. HADITON GRUP SRL Argeş (główna działalność 6.6 a)

Do dnia 31 grudnia 2014:

113. S.C. PETROM SA Rafinăria PETROBRAZI - Prahova (działalność 1.2)
114. S.C. RAFINĂRIA ASTRA ROMÂNĂ SA Ploiești - Prahova (działalność 1.2)
115. S.C. ROMPETROL Rafinăria VEGA - Prahova (działalność 1.2)
116. S.C. PETROTEL LUKOIL SA - Prahova (działalność 1.2)
117. S.C. ISPAT SIDEX SA Galați (główna działalność 2.2, 2.3)
118. S.C. SIDERURGICA SA Hunedoara (główna działalność 2.2, 2.3)
119. S.C. KVAERNER IMGB SA București (główna działalność 2.4)
120. S.C. SOMETRA SA Copșa Mică - Sibiu (główna działalność 2.5 a, 2.5 b, 2.1, 2.4)
121. S.C. FERAL SRL Tulcea (główna działalność 2.5 a)
122. S.C. METALURGICA SA Aiud - Alba (główna działalność 2.4, 2.3 b)
123. S.C. NEFERAL SA Ilfov (główna działalność 2.5 b)
124. S.C. INDUSTRIA SĂRMEI SA Câmpia Turzii-Cluj (główna działalność 2.2, 2.3, 2.6)
125. S.C. METALURGICA SA Vlăhița-Harghita (główna działalność 2.5 b)
126. S.C. UPETROM 1 Mai SA Prahova (główna działalność 2.2)
127. S.C. LAMINORUL SA Brăila (główna działalność 2.3)
128. S.C. AVERSA SA București (główna działalność 2.4)
129. S.C. FORMA SA Botoșani (główna działalność 2.3)
130. S.C. ISPAT TEPRO SA Iași (główna działalność 2.3 c)
131. S.C. URBIS Armături Sanitare SA-București (główna działalność 2.6)
132. S.C. BALANȚA SA Sibiu (główna działalność 2.6)
133. S.C. COMMET SA Galați (główna działalność 2.6)

134. CNACF MINVEST SA Deva Filiala DEVAMIN Exploatarea minieră Vețel Hunedoara (główna działalność 2.5)
135. S.C. MOLDOMIN SA Moldova Nouă -Caraș Severin (główna działalność 2.5)
136. S.C. FIROS SA București (główna działalność 3.3)
137. S.C. SINTER-REF SA Azuga-Prahova (główna działalność 3.5)
138. S.C. PRESCOM Brașov SA-Brașov (główna działalność 3.1)
139. S.C. MELANA IV SA Neamț (działalność 4.1)
140. S.C. OLTCHIM SA Râmnicu Vâlcea-Vâlcea (główna działalność 4.1, 4.2, 4.3)
141. S.C. AMONIL SA Slobozia –Ialomița (główna działalność 4.3, 4.2)
142. CAROM SA Bacău (główna działalność 4.1 a, b, i)
143. AZOCHIM SA Săvinești-Neamț (główna działalność 4.2)
144. S.C. UZINA DE PRODUSE SPECIALE Făgăraș SA Brașov (główna działalność 4.6)
145. S.C. SINTEZA SA Oradea- Bihor (główna działalność 4.1 g; 4.2 d, e; 4.4)
146. S.C. CHIMPROD SA Bihor (główna działalność 4.1 b, 4.5)
147. S.C. AZUR SA Timișoara-Timiș (główna działalność 4.1)
148. S.C. PUROLITE SA Victoria –Brașov (główna działalność 4.1 d, h)
149. S.C. CELHART DONARIS SA Brăila (główna działalność 6.1)
150. S.C. VRANCART SA Adjud-Vrancea (główna działalność 6.1 b)
151. S.C. PIM SA Sibiu (główna działalność 6.3)
152. S.C. DANUBIANA Roman SA Neamț (główna działalność 6.4 b)
153. S.C. ZAHĂRUL Românesc SA Țândărei –Ialomița (główna działalność 6.4 b)
154. S.C. VASCAR SA Vaslui (główna działalność 6.4 a)
155. S.C. MULTIVITA SA Negru Voda - Constanța (główna działalność 6.5)

156. S.C. SUINPROD SA Prahova (główna działalność 6.6 a)
157. S.C. AVICOLA SA Ferma Șerbănești-Bacău (główna działalność 6.6 a)
158. S.C. AVICOLA BUCUREȘTI SA Punct de lucru CSHD Mihăilești (główna działalność 6.6 a)
159. S.C. SUINPROD SA Bumbești Jiu -Gorj (główna działalność 6.6 a)
160. S.C. SIBAVIS SA Sibiu –Sibiu (główna działalność 6.6 a)
161. S.C. OLTCHIM SA Râmnicu Vâlcea Ferma 1 Frâncești -Vâlcea (główna działalność 6.6 a)
162. S.C. AVIA AGROBANAT SRL Bocșa –Reșița (główna działalność 6.6 a)
163. S.C. AVICOLA Găiești SA - Dâmbovița (główna działalność 6.6 a)
164. S.C. VENTURELLI PROD SRL Sibiu (główna działalność 6.6 b)
165. S.C. OLTCHIM SA Râmnicu Vâlcea Ferma Budești – Vâlcea (główna działalność 6.6 a)
166. S.C. OLTCHIM SA Râmnicu Vâlcea Ferma Băbeni Mihăiești-Vâlcea (główna działalność 6.6 a)
167. S.C. OLTCHIM SA Râmnicu Vâlcea Ferma 2 Frâncești -Vâlcea (główna działalność 6.6 a)
168. S.C. OLTCHIM SA Râmnicu Vâlcea Ferma Băbeni-Vâlcea (główna działalność 6.6 a)
169. S.C. AVICOLA București SA Sucursala Cluj-Săliște-Cluj (główna działalność 6.6 a)
170. S.C. AVICOLA București SA Sucursala CSHD Codlea-Brașov (główna działalność 6.6 a)
171. S.C. Cereal Prod SA - Galați (główna działalność 6.6 a)
172. S.C. AVICOLA Mangalia SA Constanța (główna działalność 6.6 a)
173. S.C. AVICOLA SA Constanța-Constanța (główna działalność 6.6 a)
174. S.C. AVICOLA BUCUREȘTI SA Punct de lucru Butimanu-Dâmbovița (główna działalność 6.6 a)
175. S.C. EUROPIG SA Poiana Mărului - Brașov (główna działalność 6.6 b)
176. S.C. SUINPROD SA Leț – Covasna (główna działalność 6.6 b)

- 177. S.C. AVICOLA Şiviţa SA Galaţi (główna działalność 6.6 a)
- 178. S.C. COLLINI SRL Bocşa –Reşiţa (główna działalność 6.6 b)
- 179. S.C. AGROSAS SRL Timişoara-Timiş (główna działalność 6.6 b, c)
- 180. S.C. FLAVOIA SRL Platforma Hereclean- Sălaj (główna działalność 6.6 a)
- 181. S.C. ELSID SA Titu –Dâmboviţa (główna działalność 6.8)

Do dnia 31 grudnia 2015 roku:

- 182. S.C. RAFINĂRIA STEAUA ROMÂNĂ SA Câmpina - Prahova (działalność 1.2)
- 183. S.C. TRACTORUL UTB SA Braşov (główna działalność 2.3 b, 2.4, 2.6, 6.7)
- 184. S.C. ISPAT Petrotub SA Neamţ (główna działalność 2.3, 6.7)
- 185. S.C. ARO SA Argeş (główna działalność 2.3 b, 2.6)
- 186. S.C. STIMET SA Sighişoara –Mureş (główna działalność 3.3)
- 187. S.C. BEGA REAL SA Pleşa - Prahova (główna działalność 3.5)
- 188. S.C. AZOMUREŞ SA Târgu Mureş-Mureş (główna działalność 4.2, 4.3)
- 189. S.C. COLOROM SA Codlea-Braşov (główna działalność 4.1 j)
- 190. S.C. SOMEŞ SA Dej - Cluj (główna działalność 6.1 a, b)
- 191. S.C. OMNIMPEX Hârtia SA Buşteni- Prahova (główna działalność 6.1 b)
- 192. S.C. PERGODUR Internaţional SA Neamţ (główna działalność 6.1 b)
- 193. S.C. PROTAN SA -Popeşti Leordeni-Ilfov (główna działalność 6.5)
- 194. S.C. PROTAN SA Bucureşti Sucursala Codlea-Braşov (główna działalność 6.5)
- 195. S.C. PROTAN SA-Cluj (główna działalność 6.5)

W pełni skoordynowane pozwolenia, zawierające indywidualne harmonogramy mające na celu uzyskanie pełnej zgodności zostaną wydane dla tych instalacji przed dniem 30 października 2007 roku. Powyższe pozwolenia zapewnią stosowanie zasad ogólnych dotyczących podstawowych obowiązków prowadzących, zgodnie z artykułem 3 powyższej dyrektywy, do dnia 30 października 2007 roku.

2. 32000 L 0076: Dyrektywa 2000/76/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 grudnia 2000 r. w sprawie spalania odpadów (Dz.U. L 332 z 28.12.2000, str. 91).

W drodze odstępstwa od artykułu 6, artykułu 7 ustęp 1 oraz artykułu 11 dyrektywy 2000/76/WE, dopuszczalne wielkości emisji oraz wymogi dotyczące środków nie stosują się do dnia 31 grudnia 2007 roku do 52 spalarni odpadów medycznych, oraz do dnia 31 grudnia 2008 roku do 58 spalarni odpadów medycznych w Rumunii.

Do końca pierwszego kwartału każdego roku, począwszy od dnia 30 marca 2007 roku Rumunia przedstawia Komisji sprawozdanie dotyczące zamykania niezgodnych z wymogami obiektów obróbki termicznej odpadów niebezpiecznych oraz ilości odpadów medycznych przetworzonych w poprzednim roku.

3. 32001 L 0080: Dyrektywa 2001/80/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2001 r. w sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza z dużych obiektów energetycznego spalania (Dz.U. L 309 z 27.11.2001, str. 1), ostatnio zmieniona przez:

- 12003 T: Akt dotyczący warunków przystąpienia oraz dostosowań w Traktatach - Przystąpienie Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej (Dz.U. L 236 z 23.9.2003, str. 33).
- a) W drodze odstępstwa od artykułu 4 ustęp 3 oraz części A załączników III i IV dyrektywy 2001/80/WE, wartości dopuszczalnych emisji dla dwutlenku siarki nie stosuje się w Rumunii do następujących zakładów:

Do dnia 31 grudnia 2008 roku

S.C. ELECTROCENTRALE DEVA SA No. 1, 4 kotły elektryczne x 264 MWth

Do dnia 31 grudnia 2009 roku

S.C. TERMOELECTRICA SE DOICEȘTI No. 1, 1 kocioł parowy x 470 MWth

Do dnia 31 grudnia 2010 roku

S.C. COMPLEXUL ENERGETIC CRAIOVA S.E. CRAIOVA II –No. 1, 2 kotły x 396,5 MWth

S.C. COMPLEXUL ENERGETIC TURCENI SA No 2, 2 kotły elektryczne x 789 MWth

S.C. COMPLEXUL ENERGETIC TURCENI SA No 3, 2 kotły elektryczne x 789 MWth

S.C. TERMOELECTRICA SE PAROȘENI No. 2, 1 kocioł parowy Benson x 467 MWth + 1 kocioł gorącej wody x 120 MWth

RAAN, BRANCH ROMAG TERMO No. 2, 3 kotły x 330 MWth

S.C. COLTERM SA No. 7, 1 kocioł gorącej wody x 116 MWth

Do dnia 31 grudnia 2011 roku

CET ARAD No. 2, 2 przemysłowe kotły parowe x 80 MWth

S.C. COMPLEXUL ENERGETIC CRAIOVA S.E. CRAIOVA II – No. 2, 2 CAF x 116 MWth + 2 x CR 68 MWth

S.C. COMPLEXUL ENERGETIC ROVINARI SA No. 2, 2 kotły parowe x 879 MWth

S.C. TERMOELECTRICA GIURGIU No. 1, 3 kotły parowe energetyczne x 285 MWth

S.C. ELECTROCENTRALE DEVA SA No. 2, 4 kotły elektryczne x 264 MWth

S.C. PETROTEL-LUKOIL SA No. 1, 2 DAV3 + HPM 1 x 45 MWth + 14,7 MWth + 11,4 MWth

S.C. PETROTEL-LUKOIL SA No. 2, 3 technologiczne kotły parowe x 105,5 MWth

S.C. C.E.T. GOVORA No. 3, 1 kocioł x 285 MWth

Do dnia 31 grudnia 2012 roku

CET BACĂU No. 1, 1 kocioł parowy x 343 MWth

S.C. ELCEN BUCUREȘTI VEST No. 1, 2 kotły parowe x 458 MWth

S.C. COMPLEXUL ENERGETIC CRAIOVA S.E. ISALNITA, 4 kotły x 473 MWth

Do dnia 31 grudnia 2013 roku:

CET ARAD No. 1, 1 kocioł parowy x 403 MWth

S.C. ELECTROCENTRALE ORADEA SA No.2, 2 parowe kotły zbiorcze x 300 MWth +
269 MWth

S.C. TERMOELECTRICA SA, SUCURSALA ELECTROCENTRALE BRĂILA, 6 kotłów
parowych x 264 MWth

S.C. CET BRAȘOV SA No. 1, 2 kotły x 337 MWth

S.C. ELCEN BUCUREȘTI SUD No. 1, 4 kotły parowe x 287 MWth

S.C. ELCEN BUCUREȘTI SUD No. 2, 2 kotły parowe x 458 MWth

S.C. ELCEN BUCUREȘTI PROGRESUL No. 1, 4 kotły parowe o mocy 287 MWth

S.C. COMPLEXUL ENERGETIC ROVINARI SA No. 1, 2 kotły parowe x 878 MWth

S.C. ELECTROCENTRALE DEVA SA No. 3, 4 kotły elektryczne x 264 MWth

S.C. C.E.T. IAȘI II, 2 kotły parowe x 305 MWth

S.C. UZINA ELECTRICĂ ZALĂU No. 1, 4 przemysłowe kotły parowe x 85,4 MWth

S.C. TERMICA S.A SUCEAVA No. 1, 2 kotły x 296 MWth

S.C. COLTERM SA No. 5, 1 kotły gorącej wody x 116,3 MWth

S.C. COLTERM SA No. 6, 3 kotły parowe o mocy 81,4 MWth

S.C. C.E.T. GOVORA No. 2, 2 kotły x 285 MWth

W tym okresie przejściowym, emisja dwutlenku siarki ze wszystkich obiektów energetycznego spalania stosownie do dyrektywy 2001/80/WE nie może przekroczyć następujących pułapów pośrednich:

- do roku 2007: 540 000 ton SO₂ / rok;
- do roku 2008: 530 000 ton SO₂ / rok;
- do roku 2010: 336 000 ton SO₂ / rok;
- do roku 2013: 148 000 ton SO₂ / rok;

- b) W drodze odstępstwa od artykułu 4 ustęp 3 i części A załącznika VI do dyrektywy 2001/80/WE, wartości dopuszczalne emisji tlenu azotu nie stosują się do następujących zakładów w Rumunii do dnia wyznaczonego dla każdego zakładu:

Do dnia 31 grudnia 2008 roku

S.C. ARPECHIM PITEȘTI No. 2, 1 kocioł BW x 81 MWth

S.C. ARPECHIM PITEȘTI No. 3, 4 kotły x 81 MWth

PRODITERM BISTRIȚA, 2 kotły gorącej wody x 116 MWth + 2 kotły parowe x 69 MWth

S.C. C.E.T. BRAȘOV SA No.1, 2 kotły x 337 MWth

REGIA AUTONOMĂ DE TERMOFICARE CLUJ, 2 kotły gorącej wody x 116 MWth

S.C. TERMOELECTRICA GIURGIU No. 1, 3 kotły parowe energetyczne x 285 MWth

S.C. TERMOELECTRICA GIURGIU No. 2, 2 przemysłowe kotły parowe x 72 MWth

S.C. ELECTROCENTRALE DEVA SA No. 1, 4 kotły elektryczne x 264 MWth

S.C. COLTERM SA No. 2, 1 kocioł gorącej wody x 58,1 MWth

Do dnia 31 grudnia 2009 roku

CET ARAD No. 1, 1 kocioł parowy CR x 403 MWth

CET ENERGOTERM SA REȘIȚA No 2, 1 kocioł gorącej wody x 58 MWth

S.C. TERMICA TÂRGOVIȘTE, 1 kocioł gorącej wody x 58,15 MWth

S.C. COMPLEXUL ENERGETIC CRAIOVA S.E. CRAIOVA II – No. 1, 2 kotły x 396,5 MWth

S.C. CET IAȘI I No. 2, 2 kotły parowe x 283 MWth

S.C. UZINA ELECTRICĂ ZALĂU No. 3, 1 kocioł parowy x 72,3 MWth

Do dnia 31 grudnia 2010 roku:

S.C. ELECTROCENTRALE ORADEA S.A No 1, 2 parowe kotły zbiorcze x 127 MWth + 269 MWth

S.C. C.E.T SA No. 2 Brăila, 2 kotły x 110 MWth

CET ENERGOTERM SA REȘIȚA No. 1, 2 kotły x 45,94 MWth

S.C. UZINA TERMOELECTRICĂ MIDIA No. 2, 1 kocioł x 73 MWth

S.C. UZINA TERMOELECTRICĂ MIDIA No. 3, 1 kocioł x 73 MWth

S.C. UZINA TERMOELECTRICĂ MIDIA No. 4, 1 kocioł x 73 MWth

S.C. TERMOELECTRICA SE DOICEȘTI No. 1, 1 kocioł parowy Benson x 470 MWth

S.C. ELECTROCENTRALE GALAȚI No. 3, 3 kotły elektryczne x 293 MWth

S.C. TERMOELECTRICA SE PAROȘENI No. 2, 1 kocioł parowy x 467 MWth + 1 kocioł gorącej wody x 120 MWth

S.C. CET IAȘI I No. 1, 3 kotły parowe x 94 MWth

S.C. TERMICA SA SUCEAVA No. 1, 2 kotły x 296 MWth

S.C. TURNU SA TURNU MĂGURELE No. 1, 1 kocioł gorącej wody x 58 MWth

S.C. TURNU SA TURNU MĂGURELE No. 2, 1 kocioł gorącej wody x 58 MWth

S.C. ENET SA No. 1, 3 kotły x 18,5 MWth

S.C. ENET SA No. 2, 1 kocioł gorącej wody x 58 MWth

Do dnia 31 grudnia 2011 roku

CET ARAD No. 2, 2 przemysłowe kotły parowe + 1 kocioł x 80 MWth

S.C. TERMON SA ONEȘTI, 3 kotły x 380 MWth

S.C. CET SA No. 1 BRĂILA, 2 x 110 MWth

S.C. TERMICA SA No. 1 BOTOȘANI, 3 kotły gorącej wody x 116 MWth

S.C. ELCEN BUCUREȘTI SUD No. 12, 2 kotły gorącej wody x 116 MWth

S.C. ELCEN BUCUREȘTI SUD No. 16, 1 kotły gorącej wody x 116 MWth

CET ENERGOTERM SA REȘIȚA No. 4, 1 kocioł gorącej wody x 58 MWth

S.C. ELCEN BUCUREȘTI SE PALAS No. 1, 1 kocioł gorącej wody x 116 MWth

S.C. COMPLEXUL ENERGETIC CRAIOVA SE IȘALNIȚA, 4 kotły x 473 MWth

S.C. ELECTROCENTRALE DEVA SA No. 2, 4 kotły elektryczne x 264 MWth

S.C. CET IAȘI I No. 3, 4 kotły gorącej wody x 116 MWth

RAAN, BRANCH ROMAG TERMO No. 1, 3 kotły x 330 MWth

RAAN, BRANCH ROMAG TERMO No. 2, 3 kotły x 330 MWth

S.C. ROMPETROL SA BUCUREȘTI VEGA PLOIEȘTI, 3 technologiczne kotły parowe x 24,75 MWth

S.C. PETROTEL-LUKOIL SA No. 1, 2 DAV3 + HPM 1 x 45 MWth + 14,7 MWth + 11,4 MWth

S.C. PETROTEL-LUKOIL SA No. 2, 3 technologiczne kotły parowe x 105,5 MWth

S.C. UZINA ELECTRICĂ ZALĂU No. 1, 4 przemysłowe kotły parowe x 85,4 MWth

S.C. COLTERM SA No. 4, 1 kocioł gorącej wody x 116,1 MWth

S.C. C.E.T. GOVORA No. 3, 1 kocioł x 285 MWth

Do dnia 31 grudnia 2012 roku

CET ENERGOTERM SA REȘIȚA No. 3, 1 kocioł gorącej wody x 116 MWth
S.C. ELCEN BUCUREȘTI SE PALAS No. 2, 1 kocioł gorącej wody x 116 MWth
S.C. ELCEN BUCUREȘTI SE MUREȘ No. 5, 4 kotły parowe o mocy 277 MWth
S.C. COLTERM SA No. 6, 3 kotły parowe x 81,4 MWth

Do dnia 31 grudnia 2013 roku

S.C. TERMOELECTRICA SA, SUCURSALA ELECTROCENTRALE BRĂILA, 6 kotłów parowych x 264 MWth
S.C. ELCEN BUCUREȘTI SUD No. 14, 1 kocioł gorącej wody x 116 MWth
S.C. ELCEN BUCUREȘTI SE PALAS No. 3, 1 kocioł gorącej wody x 116 MWth
S.C. ELECTROCENTRALE GALAȚI No. 2, 2 kotły elektryczne x 293 MWth
S.C. ELECTROCENTRALE DEVA SA No. 3, 4 kotły elektryczne x 264 MWth
S.C. ELCEN BUCUREȘTI SE MUREȘ No. 1, 1 kocioł parowy x 277 MWth
S.C. ELCEN BUCUREȘTI SE MUREȘ No. 4, 1 kocioł parowy x 277 MWth
S.C. COLTERM SA No. 5, 1 kocioł gorącej wody x 116,3 MWth
S.C. COLTERM SA No. 7, 2 kotły gorącej wody x 116,3 MWth
S.C. C.E.T. GOVORA No. 2, 2 kotły x 285 MWth
S.C. ENET SA VRANCEA No. 3, 1 kocioł gorącej wody x 116,3 MWth

W tym okresie przejściowym, emisja tlenków azotu ze wszystkich obiektów energetycznego spalania zgodnie z dyrektywą 2001/80/WE nie może przekroczyć następujących pułapów pośrednich:

- do roku 2007: 128 000 ton rocznie
- do roku 2008: 125 000 ton rocznie
- do roku 2010: 114 000 ton rocznie
- do roku 2013: 112 000 ton rocznie

- c) W drodze odstępstwa od artykułu 4 ustęp 3 i części A załącznika VII do dyrektywy 2001/80/WE, wartości dopuszczalne emisji pyłów nie stosują się w Rumunii w odniesieniu do następujących zakładów do dnia wyznaczonego dla każdego zakładu:

Do dnia 31 grudnia 2008 roku

S.C. ELECTROCENTRALE DEVA SA No. 1, 4 kotły elektryczne x 264 MWth

S.C. C.E.T. IAȘI II, 2 kotły parowe x 305 MWth

Do dnia 31 grudnia 2009 roku

CET BACĂU No. 1, 1 kocioł parowy x 345 MWth

S.C. TERMOELECTRICA GIURGIU No. 1, 3 kotły parowe x 285 MWth

S.C. COLTERM SA No. 6, 3 kotły parowe x 81,4 MWth

Do dnia 31 grudnia 2010 roku

CET ARAD No. 1, 1 kocioł parowy x 403 MWth

S.C. CET BRAȘOV SA No. 1, 2 kotły x 337 MWth

S.C. TERMOELECTRICA DOICEȘTI No. 1, 1 kocioł parowy Benson x 470 MWth

S.C. COMPLEX ENERGETIC TURCENI SA No. 2, 2 kotły elektryczne x 789 MWth

S.C. TERMICA SA SUCEAVA No. 1, 2 kotły x 296 MWth

S.C. CET GOVORA SA No. 3, 1 kocioł x 285 MWth

Do dnia 31 grudnia 2011 roku

S.C. COMPLEX ENERGETIC CRAIOVA SE CRAIOVA II- No. 2, 2 CAF x 116 MWth + 2 CR x 68 MWth

S.C. COMPLEX ENERGETIC ROVINARI SA No. 2, 2 kotły parowe x 879 MWth

S.C. ELECTROCENTRALE DEVA SA No. 2, 4 kotły elektryczne x 264 MWth

S.C. PETROTEL LUKOIL SA No. 1, 2 DAV3 + HPM 1 x 45 MWth + 14,7 MWth + 11,4 MWth

S.C. PETROTEL LUKOIL SA No. 2, 3 technologiczne kotły parowe x 105,5 MWth

S.C. ALUM SA TULCEA No. 1, 3 kotły x 84,8 MWth + 1 x 72,6 MWth

S.C. CET GOVORA SA No. 2, 2 kotły x 285 MWth

Do dnia 31 grudnia 2013 roku

S.C. COMPLEX ENERGETIC Rovinari SA No. 1, 2 kotły parowe x 878 MWth

S.C. ELECTROCENTRALE DEVA S.A No. 3, 4 kotły elektryczne x 264 MWth

S.C. UZINA ELECTRICĂ ZALĂU No. 1, 4 kotły parowe x 85,4 MWth

S.C. ELECTROCENTRALE ORADEA SA No. 2, 2 kotły parowe zbiorcze x 300 MWth + 1
x 269 MWth

W tym okresie przejściowym, emisja pyłów ze wszystkich obiektów energetycznego spalania zgodnie z dyrektywą 2001/80/WE nie może przekroczyć następujących pułapów pośrednich:

- do roku 2007: 38 600 ton rocznie;
- do roku 2008: 33 800 ton rocznie;
- do roku 2010: 23 200 ton rocznie;
- do roku 2013: 15 500 ton rocznie.

- d) W drodze odstępstwa od artykułu 4 ustęp 3 i części A załącznika VI do dyrektywy 2001/80/WE, wartości dopuszczalne emisji dla tlenków azotu obowiązujące począwszy od 1 stycznia 2016 roku dla obiektów o mocy cieplnej spalania wyższej niż 500 MWth nie mają zastosowania do dnia 31 grudnia 2017 r do następujących obiektów:

S.C. ELECTROCENTRALE ORADEA No. 2, 2 kotły parowe zbiorcze x 300 MWth +1 x 269 MWth

S.C. ELETROCENTRALE DEVA S.A No. 2, 4 kotły elektryczne x 264 MWth

S.C. COMPLEXUL ENERGETIC ROVINARI SA No. 2, 2 kotły parowe x 879 MWth

S.C. COMPLEXUL ENERGETIC TURCENI SA No. 3, 2 kotły elektryczne x 789 MWth

S.C. ELETROCENTRALE DEVA S.A No. 1, 4 kotły elektryczne x 264 MWth

S.C. TERMICA S.A SUCEAVA, No. 1, 2 kotły x 296 MWth

W tym okresie przejściowym, emisje tlenków azotu ze wszystkich obiektów energetycznego spalania zgodnie z dyrektywą 2001/80/WE nie może przekroczyć następujących pułapów pośrednich:

- do roku 2016: 80 000 ton rocznie;
- do roku 2017: 74 000 ton rocznie.

- e) Do dnia 1 stycznia 2011 roku Rumunia przedstawi Komisji uaktualniony plan, wraz z planem inwestycyjnym, stopniowego dostosowania obiektów, które nie spełniają wymogów, wraz z określeniem precyzyjnych etapów stosowania dorobku. Plany te umożliwią dalsze obniżanie emisji do poziomu znacznie poniżej celów pośrednich określonych w ustępach a) do d) powyżej, w szczególności w zakresie emisji w roku 2012. Jeżeli Komisja uzna, biorąc pod uwagę w szczególności skutki dla środowiska oraz konieczność ograniczenia zakłóceń konkurencji na rynku wewnętrznym z powodu środków przejściowych, że plany te są niewystarczające do osiągnięcia tych celów, poinformuje o tym Rumunię. W ciągu dalszych trzech miesięcy Rumunia poinformuje o podjętych środkach służących osiągnięciu tych celów. Jeżeli następnie Komisja uzna, po konsultacji z Państwami Członkowskimi, że środki te są niewystarczające do osiągnięcia tych celów, rozpocznie postępowanie w sprawie naruszenia zgodnie z artykułem III-360 Konstytucji.

Dodatek A do ZAŁĄCZNIKA VII

Restrukturyzacja rumuńskiego przemysłu hutniczego
(jak określono w załączniku VII, rozdział 4, sekcja B)

CZEŚĆ I

PRZEDSIĘBIORSTWA KORZYSTAJĄCE Z POMOCY PAŃSTWA W RAMACH PROGRAMU RESTRUKTURYZACJI HUTNICTWA ŻELAZA I STALI W RUMUNII

- Ispat Sidex Galați
- Siderurgica Hunedoara
- COS Târgoviște
- CS Reșița
- IS Câmpia Turzii
- Donasid (Siderca) Călărași

CZĘŚĆ II

HARMONOGRAM I OPIS ZMIAN W ZDOLNOŚCIACH PRODUKCYJNYCH¹

	Instalacja	Zmiana zdolności produkcyjnych (tony)	Data zatrzymania produkcji	Data zamknięcia na stałe
Siderurgica Hunedoara	walcówka nr 1	- 400 000	1995	1997
	walcówka nr 3	- 280 000	1998	2000
	kształtowniki średnie	- 480 000	pierwszy kwartał 2008	drugi kwartał 2008
IS Câmpia Turzii	walcówka nr 1	- 80 000	1995	1996
CS Reșița	kształtowniki lekkie	- 80 000	2000	2001
	koła do wagonów	- 40 000	1999	2000
	kształtowniki ciężkie	- 220 000	czwarty kwartał 2007	drugi kwartał 2008
	kształtowniki średnie i specjalne	- 120 000	czwarty kwartał 2006	czwarty kwartał 2007
Donasid (Siderca) Călărași	kształtowniki średnie	- 350 000	1997	1999
	Zmiana zdolności produkcyjnych netto	- 2 050 000		

¹ Obniżenie zdolności produkcyjnych musi być trwałe w rozumieniu decyzji Komisji nr 3010/91/EWWiS z dnia 15 października 1991 r. (Dz.U. L 286 z 16.10.1991, str. 20).

CZEŚĆ III

PUNKTY ODNIESIENIA RESTRUKTURYZACJI

1. Trwała konkurencyjność

Biorąc pod uwagę szczególne zasady księgowości stosowane przez Komisję, każde przedsiębiorstwo objęte pomocą powinno osiągnąć minimalny roczny wynik operacyjny brutto w odniesieniu do obrotu w wysokości 10% dla niezintegrowanych przedsiębiorstw sektora hutnictwa żelaza i stali, 13,5% dla zintegrowanych zakładów hutnictwa żelaza i stali oraz minimalny zwrot w wysokości 1,5% obrotów z kapitału własnego, nie później niż do dnia 31 grudnia 2008 roku. Dane te zostaną sprawdzone w ramach corocznej niezależnej oceny przeprowadzanej między rokiem 2005 a 2009, zgodnie z rozdziałem 4, sekcja B, ustęp 13 załącznika VII.

2. Wydajność

Całkowita wydajność porównywalna z tą, która jest osiągnięta przez sektor przemysłu hutniczego UE zostanie stopniowo osiągnięta do dnia 31 grudnia 2008 roku. Dane te zostaną sprawdzone w ramach corocznej niezależnej oceny przeprowadzanej między rokiem 2005 a 2009, zgodnie z rozdziałem 4, sekcja B, ustęp 13 załącznika VII.

3. Obniżenia kosztów

Szczególną wagę przywiązuje się do obniżenia kosztów jako kluczowego elementu trwałej konkurencyjności. Zostanie to w pełni wprowadzone w życie, zgodnie z biznes planami spółek objętych pomocą.

CZEŚĆ IV

ORIENTACYJNY WYKAZ WYMOGÓW INFORMACYJNYCH

1. Produkcja i wyniki rynkowe

- produkcja miesięczna surowej stali, półwyrobów oraz wyrobów gotowych, według kategorii jak również według asortymentu wyrobów,
- produkty sprzedane, z uwzględnieniem poziomów sprzedaży, cen i rynków; wyszczególnienie według asortymentu wyrobów.

2. Inwestycje

- szczegółowy opis dokonanych inwestycji,
- data zakończenia,
- koszty inwestycji, źródła finansowania oraz wartość jakiegokolwiek pomocy, która została udzielona w związku z inwestycją,
- dzień płatności pomocy, jeżeli miała miejsce.

3. Ograniczenie siły roboczej

- ilość i harmonogram zwolnień,
- zmiany w zatrudnieniu w przedsiębiorstwach objętych pomocą (rozdzielenie między bezpośrednim i pośrednim zatrudnieniem),
- zmiany w poziomie zatrudnienia w krajowym sektorze hutnictwa żelaza i stali.

4. Zdolności produkcyjne (w odniesieniu do całego sektora hutnictwa żelaza i stali w Rumunii)
- dzień lub przewidywany dzień zatrzymania produkcji zdolności produkcyjnych wyrażony w MPP (MPP oznacza maksymalną możliwą roczną produkcję, która może zostać uzyskana w zwykłych warunkach pracy), oraz opis tych zdolności produkcyjnych,
 - dzień (lub przewidywany dzień) demontażu, zgodnie z definicją zawartą w decyzji Komisji nr 3010/91/EWWiS w sprawie informacji, które mają zostać dostarczone przez przedsiębiorstwa z sektora przemysłu hutniczego odnośnie do ich inwestycji¹, właściwej instalacji oraz szczegóły dotyczące demontażu,
 - dzień (lub przewidywany dzień) wprowadzenia nowych zdolności produkcyjnych oraz ich opis,
 - zmiana całkowitej zdolności produkcyjnej w Rumunii w zakresie surowej stali oraz wyrobów gotowych według kategorii.
5. Koszty
- podział kosztów oraz ich odpowiednie zmiany w przeszłości i w przyszłości, w szczególności obniżenie kosztów siły roboczej, zużycia energii, obniżenie kosztów surowców, akcesoriów oraz usług zewnętrznych.
6. Wyniki finansowe
- zmiany w wybranych kluczowych wskaźnikach finansowych zapewniające dążenie do uzyskania trwałej konkurencyjności (wyniki finansowe i wskaźniki muszą być dostarczone w sposób pozwalający na porównanie z finansowym planem restrukturyzacji przedsiębiorstwa oraz muszą zawierać test trwałej konkurencyjności stosowany przez Komisję);

¹ Dz.U L 286 z 16.10.1991, str. 20.

- szczegóły dotyczące opłaconych podatków i ceł, z uwzględnieniem informacji o wszelkich odstępstwach od zwykle mających zastosowanie zasad fiskalnych i celnych,
 - poziom obciążeń finansowych,
 - szczegóły dotyczące terminów spłaty pomocy już udzielonej zgodnie z warunkami niniejszego Protokołu,
 - warunki nowych pożyczek (niezależnie od ich źródła).
7. Tworzenie nowego przedsiębiorstwa lub nowego zakładu obejmujące zwiększenie zdolności produkcyjnych
- identyfikacja każdego uczestnika z sektora prywatnego lub publicznego,
 - źródła finansowania utworzenia nowego przedsiębiorstwa lub nowych zakładów,
 - warunki i zasady udziału prywatnych i publicznych udziałowców,
 - struktura zarządzania nowego przedsiębiorstwa.
8. Zmiany w strukturze własności.

Dodatek B do ZAŁĄCZNIKA VII

Wykaz zakładów przetwórstwa mięsnego, zakładów przetwórstwa mięsa drobiowego i zakładów mleczarskich, o którym mowa w rozdziale 5, sekcja B, podsekcja I załącznika VIII

Zakłady przetwórstwa mięsnego

Nr	Nr wet.	Nazwa zakładu	Lokalizacja danego zakładu
1	5806/2000	Comb Agroind Curtici	Str. Revoluției, nr.33, Curtici, jud. Arad
2	5065/2000	S.C. RB Prod S.R.L.	Str. Constituției, Arad, jud. Arad
3	101/2000	S.C. Cominca S.A.	Str. Octavian Goga, nr. 4, Oradea, jud. Bihor
4	102/1999	S.C. Prodaliment S.A.	Str. Republicii, nr. 101, Salonta, jud. Bihor
5	115/1996	S.C. Ferm Com Prod S.R.L.	Căldărăști, jud. Buzău
6	1446/2002	S.C. Izocon MC S.A.	Cuza Vodă, jud. Călărași
7	19/2002	S.C. Carnob S.R.L.	Str. Lebedelor, nr. 1, Lumina, jud. Constanța
8	154/1999	S.C. Casalco S.A.	Str. Jókai Mór, nr. 9-11, Sf. Gheorghe, jud. Covasna
9	312/1999	S.C. Olas Prod S.R.L.	Str. N. Romanescu, nr. 28, Craiova, jud. Dolj

10	58/2001	S.C. Elan Trident S.R.L.	Str. Rákóczi, Miercurea Ciuc, jud. Harghita
11	143/1999	S.C. Lorialba Prest S.R.L.	Str. Crișul Alb, nr. 1, Brad, jud. Hunedoara
12	4585/2002	S.C. Agro Prod Com Dosa S.R.L.	Str. Principală, nr. 79, Chibed, jud. Mureș
13	2585/2000	S.C. Cazadela S.R.L.	Str. Oltului, nr. 34, Reghin, jud. Mureș
14	4048/2000	S.C. Coniflor S.R.L.	Str. Petru Maior, Gurghiu, jud. Mureș
15	422/1999	S.C. Prodprosper S.R.L.	Str. Dumbravei, nr. 18, Dumbrava Roșie, jud. Neamț
16	549/1999	S.C. Tce 3 Brazi S.R.L.	Zănești, jud. Neamț
17	24/2000	S.C. Spar S.R.L.	Str. Gării, nr. 10, Potcoava, jud. Olt
18	2076/2002	S.C. Simona S.R.L.	Str. Popa Șapcă, nr. 105, Balș, jud. Olt
19	86/2002	S.C. Universal S.R.L.	Crișeni, jud. Sălaj
20	5661/2002	S.C. Harald S.R.L.	Str. Mânăstirea Humorului, nr. 76A, jud. Suceava
21	6066/2002	S.C. Raitar S.R.L.	Cornu Luncii, jud. Suceava
22	5819/2002	S.C. Mara Alex S.R.L.	Milișăuți, jud. Suceava
23	93/2003	S.C. Mara Prod Com S.R.L.	Str. Abatorului, nr. 1 bis, Alexandria, jud. Teleorman
24	1/2000	S.C. Diana S.R.L.	Bujoreni, jud. Vâlcea
25	6/1999	S.C. Diana Prod S.R.L.	Vlădești, jud. Vâlcea

Zakłady przetwórstwa mięsa drobiowego

Nr	Nr wet.	Nazwa zakładu	Lokalizacja danego zakładu
1	2951/2000	S.C. Agronutrisco Impex S.R.L.	Str. Abatorului, nr. 2A, Mihăilești, jud. Giurgiu
2	3896/2002	S.C. Oprea Avicom S.R.L.	Str. Dealul Viilor, nr. 5, Crăiești, jud. Mureș

Zakłady mleczarskie

Nr	Nr wet.	Nazwa zakładu	Lokalizacja danego zakładu
1	999/2000	S.C. Alba Lact S.A.	Str. Muncii, nr. 4, Alba Iulia, jud. Alba
2	5158/8.11.2002	S.C. Biolact Bihor S.R.L.	Paleu, jud. Bihor
3	2100/8.11.2001	S.C. Bendearcris S.R.L.	Miceștii de Câmpie, nr. 202A, jud. Bistrița-Năsăud
4	2145/5.3.2002	S.C. Lech Lacto S.R.L.	Lechința, nr. 387, jud. Bistrița-Năsăud
5	395/18.6.2001	S.C. Lacto Solomonescu S.R.L.	Miron Costin, Vlăsinești, jud. Botoșani
6	115/1.2.2002	S.C. Comintex S.R.L. Darabani	Darabani, jud. Botoșani
7	A343827/ 30.8.2002	S.C. Prodlacta S.A.	Str. Gării, nr. 403, Homorod, jud. Brașov

8	258/10.4.2000	S.C. Binco Lact S.R.L.	Săcele, jud. Constanța
9	12203/25.9.2003	S.C. Lacto Genimico S.R.L.	Str. Cășăriei nr. 2A, Hârșova, jud. Constanța
10	2721/28.8.2001	S.C. Industrializarea Laptelui S.A.	B-dul Independenței, nr. 23, Târgoviște, jud. Dâmbovița
11	4136/10.6.2002	S.C. Galmopan S.A.	B-dul G. Coșbuc, nr. 257, Galați, jud. Galați
12	5/7.5.1999	S.C. Sandralact S.R.L.	Șos. București-Giurgiu, km. 23, jud. Giurgiu
13	213/1996	S.C. Paulact S.R.L.	Str. Principală, nr. 28, Sânpaul, jud. Harghita
14	625/21.11.1996	S.C. Lactis S.R.L.	Str. Beclean, nr. 31, Odorheiu Secuiesc, jud. Harghita
15	913/17.3.2000	S.C. Lactex – Reghin S.R.L.	Jabenița, nr. 33, jud. Mureș
16	207/21.4.1999	S.C. Midatod S.R.L.	Ibănești, nr. 273, jud. Mureș
17	391/23.4.1999	S.C. Kubo Ice Cream Company S.R.L.	Str. Dumbravei, nr. 5, Piatra Neamț, jud. Neamț
18	1055/10.7.2000	S.C. Oltina S.A.	Str. A. I. Cuza, nr. 152, Slatina, jud. Olt
19	282/1999	S.C. Calion S.R.L.	Str. Gheorghe Doja, nr. 39, Jibou, jud. Sălaj

20	1562/27.12.1999 5750/23.5.2002	S.C. Bucovina S.A. Suceava	Str.Humorului, nr.4, Suceava, jud. Suceava
21	1085/26.5.1999	S.C. Bucovina S.A. Falticeni	Str. Izvor, nr.5, Falticeni, jud. Suceava
22	5614/20.4.2002	S.C. Coza Rux S.R.L.	Str. Burdujeni, nr.11 A, Suceava, jud. Suceava
23	1659/27.3.2003	S.C. Ecolact S.R.L.	Milisauti, jud. Suceava
24	1205/5.10.1999	S.C. Pro Putna S.R.L.	Putna, jud. Suceava
25	5325/13.2.2002	S.C. Cetina Prod Lact S.R.L.	Neagra Sarului, Saru Dornei, jud. Suceava
26	5245/6.11.2001	S.C. Simultan S.R.L.	Ortisoara, jud. Timis
27	2459/21.8.2002	S.C. Zan S.R.L.	Str. Celulozei, nr. 5, Zarnesti, jud. Brasov

Rozwój obszarów wiejskich
(określony w artykule 34 Protokołu)

SEKCJA I: TYMCZASOWE DODATKOWE ŚRODKI W ZAKRESIE ROZWOJU
OBSZARÓW WIEJSKICH DLA BUŁGARII I RUMUNII

A. Wsparcie dla gospodarstw niskotowarowych w trakcie restrukturyzacji

- 1) Wsparcie dla gospodarstw niskotowarowych w trakcie restrukturyzacji służy osiągnięciu następujących celów:
 - a) zmniejszeniu problemów związanych z przekształceniami obszarów wiejskich wynikających z faktu, iż sektor rolniczy oraz gospodarka wiejska Bułgarii i Rumunii wystawione są na konkurencję w ramach jednolitego rynku;
 - b) ułatwienia i zachęcania do restrukturyzacji gospodarstw, które nie są jeszcze trwale konkurencyjne.

Dla celów niniejszego załącznika pojęcie „gospodarstw niskotowarowych” oznacza gospodarstwa produkujące głównie na własne potrzeby ale również sprzedające część swojej produkcji.

- 2) Warunkiem uzyskania wsparcia jest przedstawienie przez rolnika biznes planu, który:
 - a) wykazuje przyszłą trwałą konkurencyjność gospodarstwa;
 - b) zawiera szczegółowy opis wymaganych inwestycji;
 - c) zawiera określenie celów pośrednich i końcowych.
- 3) Zgodność z biznes planem, o którym mowa w ustępie 2 sprawdzana jest po upływie trzech lat. Jeżeli cele przejściowe określone w planie nie zostały osiągnięte w chwili kontroli po trzech latach, nie jest udzielana dalsza pomoc, lecz nie wymaga się na tej podstawie zwrotu środków już otrzymanych.
- 4) Wsparcie jest wypłacane corocznie w formie stałych płatności, do maksymalnej dopuszczalnej kwoty określonej w sekcji I G, przez okres nie przekraczający pięciu lat.

B. Grupy producentów

- 1) Wsparcie w postaci stałych płatności udzielone jest w celu ułatwienia tworzenia i administracyjnego funkcjonowania grup producentów, których celem jest:
 - a) przystosowanie produkcji i jej wielkości, w przypadku producentów będących członkami takich grup, do wymogów rynku;
 - b) wspólne wprowadzanie produktów do obrotu, w tym przygotowanie do sprzedaży, centralizację sprzedaży i dostawę do odbiorców hurtowych; oraz
 - c) ustanowienie wspólnych zasad w sprawie informacji o produkcji, w szczególności o zbiorach i jej dostępności.

- 2) Wsparcie udzielane jest wyłącznie grupom producentów formalnie uznanym przez właściwe organy Bułgarii lub Rumunii pomiędzy dniem przystąpienia a dniem 31 grudnia 2009 roku, na mocy prawa krajowego lub prawa wspólnotowego.

- 3) Wsparcie udzielane jest w formie rocznych płatności przez okres pierwszych pięciu lat od dnia uznania grupy producentów. Jest ono obliczane na podstawie rocznej sprzedanej produkcji grupy i nie przekracza:
- a) 5%, 5%, 4%, 3% oraz 2% wartości produkcji do wysokości 1 000 000 EUR, wprowadzonej do obrotu odpowiednio w pierwszym, drugim, trzecim, czwartym i piątym roku, oraz
 - b) 2,5%, 2,5%, 2,0%, 1,5% oraz 1,5% wartości produkcji przekraczającej 1 000 000 EUR, wprowadzonej do obrotu odpowiednio w pierwszym, drugim, trzecim, czwartym i piątym roku.

W każdym przypadku, wsparcie nie przekracza maksymalnych dopuszczalnych kwot określonych w sekcji I G.

C. Środki typu Leader+

- 1) Wsparcie może być udzielone na środki związane z nabywaniem umiejętności służących przygotowaniu społeczności wiejskich do tworzenia i wprowadzania w życie strategii rozwoju obszarów wiejskich.

Środki te mogą obejmować w szczególności:

- a) wsparcie techniczne dla tworzenia opracowań dotyczących obszarów lokalnych oraz rozpoznania stanu określonego terytorium biorących pod uwagę potrzeby wyrażane przez społeczność lokalną;
- b) informowanie i szkolenie społeczeństwa celem zachęcania do wzięcia aktywnego udziału w procesie rozwoju;
- c) tworzenie reprezentatywnego partnerstwa na rzecz lokalnego rozwoju;
- d) sporządzanie zintegrowanych strategii rozwoju;
- e) finansowanie badań i przygotowanie wniosków o otrzymanie wsparcia.

- 2) Wsparcie może być udzielane na rzecz przyjmowania zintegrowanych strategii rozwoju obszarów wiejskich, o charakterze pilotażowym, przygotowanych przez lokalne grupy działania, zgodnie z zasadami określonymi w punktach 12, 14 i 36 noty Komisji skierowanej do Państw Członkowskich z dnia 14 kwietnia 2000 roku, ustanawiającej wytyczne dla Inicjatywy Wspólnoty na rzecz rozwoju obszarów wiejskich (Leader +)¹. Wsparcie to ogranicza się do regionów, w których już istnieje wystarczający potencjał administracyjny i doświadczenie związane z rozwojem lokalnych obszarów wiejskich.
- 3) Lokalne grupy działania, o których mowa w ustępie 2, mogą kwalifikować się do uczestnictwa we współpracy międzyterytorialnej i transgranicznej zgodnie z zasadami określonymi w punktach 15 do 18 noty Komisji, o której mowa w ustępie 2.
- 4) Bułgarii i Rumunii oraz lokalnym grupom działania przyznaje się dostęp do Obserwatorium Obszarów Wiejskich, o którym mowa w punkcie 23 noty Komisji wymienionej w ustępie 2.

¹ Dz.U. C 139 z 18.5.2000, str. 5.

D. Doradztwo rolnicze i upowszechnianie wiedzy rolniczej

Udziela się wsparcia na świadczenie usług z zakresu doradztwa rolniczego i upowszechniania wiedzy rolniczej.

E. Uzupełnienia do płatności bezpośrednich

- 1) Wsparcie może być udzielone rolnikom uprawnionym do dodatkowych krajowych płatności bezpośrednich lub pomocy na podstawie artykułu 143c rozporządzenia (WE) nr 1782/2003¹¹.

¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady programów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające niektóre programy wsparcia dla rolników, oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 oraz (WE) nr 2529/2001 (Dz. U. L 270 z 21.10.2000, str.1. Rozporządzenie dostosowane decyzją Rady 2004/281/WE (Dz.U. L 93 z 30.3.04, str. 1), rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 864/2004 (Dz. U. L 161 z 30.4.2004, str. 48).

- 2) Wsparcie udzielone rolnikowi na lata 2007, 2008, 2009 nie przekracza różnicy pomiędzy:
 - a) wysokością płatności bezpośrednich obowiązujących w Bułgarii lub Rumunii za dany rok zgodnie z artykułem 143a rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, oraz
 - b) 40% poziomu płatności bezpośrednich mających zastosowanie we Wspólnocie, w kształcie na dzień 30 kwietnia 2004 roku, w odpowiednim roku.
- 3) Udział Wspólnoty we wsparciu udzielonym na mocy niniejszej podsekcji E w Bułgarii lub Rumunii na każdy rok w latach 2007, 2008 i 2009 nie przekracza 20% odpowiedniej przydzielonej kwoty rocznej. Jednakże Bułgaria lub Rumunia może postanowić o zastąpieniu stawki rocznej w wysokości 20% następującymi stawkami: 25% na rok 2007, 20% na rok 2008 oraz 15% na rok 2009.
- 4) Przy stosowaniu maksymalnych wysokości określonych w artykule 143c ustęp 2a rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 wsparcie udzielone danemu rolnikowi na podstawie niniejszej podsekcji E zalicza się odpowiednio jako krajowe płatności bezpośrednie lub pomoc uzupełniająca.

F. Pomoc techniczna

- 1) Możliwe jest udzielenie wsparcia na przygotowanie, monitorowanie, oceny i kontrole, które są niezbędne do wprowadzenia w życie postanowień dokumentów dotyczących programowania rozwoju obszarów wiejskich.
- 2) Środki, o których mowa w ustępie 1 obejmują w szczególności:
 - a) badania;
 - b) działania w zakresie pomocy technicznej, wymiany doświadczeń oraz informacji skierowanych do partnerów, beneficjentów i całego społeczeństwa;
 - c) instalację, eksploatację i współdziałanie skomputeryzowanych systemów zarządzania, monitorowania i oceny;
 - d) doskonalenie metod oceny i wymianę informacji dotyczących najlepszych praktyk w tej dziedzinie.

G. Tabela kwot na tymczasowe dodatkowe środki na rzecz rozwoju obszarów wiejskich w Bułgarii i Rumunii

Środki	EUR	
Gospodarstwa niskotowarowe	1 000	na gospodarstwo/na rok
Grupy producentów	100 000	w pierwszym roku
	100 000	w drugim roku
	80 000	w trzecim roku
	60 000	w czwartym roku
	50 000	w piątym roku

SEKCJA II: PRZEPISY SZCZEGÓLNE DOTYCZĄCE WSPARCIA
INWESTYCYJNEGO DLA BUŁGARII I RUMUNII

- 1) Wsparcie inwestycyjne dla gospodarstw rolnych na podstawie przepisów dotyczących rozwoju obszarów wiejskich obowiązujących w dniu przystąpienia jest udzielane gospodarstwom rolnym, które będą wykazywać trwałą konkurencyjność po zrealizowaniu inwestycji.
- 2) Całkowita kwota wsparcia inwestycyjnego dla gospodarstw rolnych, wyrażona jako odsetek wartości inwestycji kwalifikujących się do uzyskania wsparcia jest ograniczona do 50% oraz 60% na obszarach mniej uprzywilejowanych, lub do maksymalnej wartości procentowej określonej w odpowiednich przepisach dotyczących rozwoju obszarów wiejskich obowiązujących w dniu przystąpienia, w zależności od tego, która z nich jest wyższa. Gdy inwestycje są podejmowane przez młodych rolników, określonych w odpowiednich przepisach dotyczących rozwoju obszarów wiejskich obowiązujących w dniu przystąpienia, powyższe wartości procentowe mogą zostać podwyższone do 55% lub 65% na obszarach mniej uprzywilejowanych, lub do wartości procentowych określonych w odpowiednich przepisach dotyczących rozwoju obszarów wiejskich obowiązujących w dniu przystąpienia, w zależności od tego, która wartość jest wyższa.
- 3) Wsparcie dla inwestycji w celu poprawienia przetwarzania i wprowadzania do obrotu produktów rolnych na podstawie odpowiednich przepisów dotyczących rozwoju obszarów wiejskich obowiązujących w dniu przystąpienia, jest udzielane przedsiębiorstwom, którym przyznano okres przejściowy po przystąpieniu w celu spełnienia minimalnych norm dotyczących środowiska, higieny i dobrostanu zwierząt. W tym wypadku, po upływie okresu przejściowego lub po zakończeniu inwestycji, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej, przedsiębiorstwo powinno spełniać odpowiednie normy.

SEKCJA III: PRZEPISY SZCZEGÓLNE DOTYCZĄCE WSPARCIA W ZAKRESIE
WCZEŚNIEJSZYCH EMERYTUR W BUŁGARII

- 1) Rolnicy w Bułgarii, którym przyznano kwoty mleczne mogą ubiegać się o wcześniejszą emeryturę pod warunkiem, że w chwili przejścia na emeryturę nie ukończyli 70 roku życia.
- 2) Do wysokości wsparcia mają zastosowanie kwoty maksymalne określone w odpowiednich dotyczących rozwoju obszarów wiejskich, obowiązujących w dniu przystąpienia przepisach, a wsparcie to oblicza się w stosunku do wielkości kwoty mlecznej oraz całkowitej działalności rolnej gospodarstwa.
- 3) Kwoty mleczne przyznane osobie przekazującej przenosi się do krajowej rezerwy kwot mlecznych bez żadnych dodatkowych płatności wyrównawczych.

SEKCJA IV: SZCZEGÓLNE PRZEPISY FINANSOWE DLA BUŁGARII I RUMUNII
NA LATA 2007-2013

- 1) W okresie obowiązywania programu w latach 2007-2013 wsparcie Wspólnoty przyznane dla Bułgarii i Rumunii na wszystkie środki z zakresu rozwoju obszarów wiejskich wdraża się zgodnie z zasadami określonymi w artykułach 31 i 32 rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/1999 z dnia 21 czerwca 1999 r. ustanawiającego przepisy ogólne w sprawie funduszy strukturalnych¹.

- 2) W obszarach objętych celem 1, wkład finansowy Wspólnoty może wynosić 85% na środki dotyczące środowiska wiejskiego oraz dobrostanu zwierząt i 80% na pozostałe środki, albo odpowiadać wartościom procentowym określonym w przepisach dotyczących rozwoju obszarów wiejskich obowiązujących w dniu przystąpienia, w zależności od tego, która kwota jest wyższa.

¹ Dz.U. L 161 z 26.6.1999, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione Aktem Przystąpienia z 2003 r. (Dz.U. L 236 z 23.9.2003, str. 33).

Szczególne zobowiązania podjęte i wymogi przyjęte przez Rumunię
przy zakończeniu negocjacji w sprawie przystąpienia w dniu 14 grudnia 2004 roku
(określone w artykule 39 Protokołu)

- I. W związku z artykułem 39 ustęp 2
- 1) Wprowadzenie bez dalszej zwłoki planu działania Schengen opublikowanego w M. Of., cz. I, nr 129 bis/10.II.2005, zmienionego zgodnie z dorobkiem i z zachowaniem uzgodnionych terminów.
 - 2) Znaczne przyspieszenie starań w zakresie modernizacji sprzętu i infrastruktury na „zielonych” i „niebieskich” granicach oraz na przejściach granicznych, oraz kontynuowanie poprawy zdolności do analizy ryzyka operacyjnego, w celu zapewnienia wysokiego poziomu kontroli i ochrony granic na przyszłych zewnętrznych granicach Unii. Należy to uwzględnić w jednolitym, wieloletnim planie inwestycyjnym, który powinien być przedstawiony nie później niż w marcu 2005 roku, i który musi umożliwiać Unii coroczną analizę dokonanych postępów, do czasu podjęcia w sprawie Rumunii decyzji, o której mowa w artykule 4 ustęp 2 niniejszego Protokołu. Dodatkowo, Rumunia musi znacznie przyspieszyć realizację planów zatrudnienia 4 438 funkcjonariuszy służb granicznych, a w szczególności musi od razu po przystąpieniu zapewnić możliwie pełne obsadzenie stanowisk na granicy z Ukrainą, Mołdawią oraz na wybrzeżu Morza Czarnego. Rumunia musi także wdrożyć wszelkie środki niezbędne do skutecznego zwalczania nielegalnej imigracji, obejmujące również zacieśnienie współpracy z państwami trzecimi.

- 3) Opracowanie i wdrożenie zaktualizowanego i zintegrowanego Planu Działania i strategii na rzecz reformy wymiaru sprawiedliwości, który obejmuje także główne środki służące wprowadzeniu w życie przepisów Ustawy o organizacji wymiaru sprawiedliwości, Ustawy o statusie sędziów oraz Ustawy o Najwyższej Radzie Sądownictwa, które weszły w życie w dniu 30 września 2004 roku. Obydwa zaktualizowane dokumenty muszą być przekazane Unii nie później niż w marcu 2005 roku; należy zapewnić odpowiednie zasoby finansowe i kadrowe do wprowadzania w życie Planu Działania i należy go realizować bez dalszej zwłoki i zgodnie z ustalonym harmonogramem. Do marca 2005 roku Rumunia musi także wykazać pełną zdolność operacyjną nowego systemu losowego rozdzielania spraw.

- 4) Znaczne postępy w walce z korupcją, a w szczególności z korupcją na wysokich szczeblach poprzez zapewnienie rygorystycznego egzekwowania przepisów prawa antykorupcyjnego oraz rzeczywistej niezawisłości Krajowej Prokuratury Antykorupcyjnej (NAPO) oraz przekazywanie corocznie od listopada 2005 roku wiarygodnego rejestru działań NAPO podejmowanych w walce z korupcją na wysokich szczeblach. Należy zapewnić NAPO personel oraz zasoby finansowe i szkoleniowe, jak również sprzęt niezbędny do wykonywania zasadniczych zadań.

- 5) Przeprowadzenie niezależnej kontroli rezultatów i wpływu obecnie stosowanej krajowej strategii antykorupcyjnej; uwzględnienie wniosków i zaleceń kontroli w nowej, wieloletniej strategii antykorupcyjnej, która musi stanowić jednolity, kompleksowy dokument, obowiązujący nie później niż od marca 2005 roku, wraz z planem działania z wyraźnie określonymi wskaźnikami i rezultatami do osiągnięcia, oraz z odpowiednimi postanowieniami budżetowymi. Wprowadzanie w życie strategii i planu działania musi być nadzorowane przez jeden istniejący, wyraźnie określony, niezależny organ; strategia musi zawierać zobowiązanie zmiany przewlekłej procedury karnej do końca 2005 roku w celu zapewnienia szybkiego i przejrzystego rozpatrywania spraw korupcyjnych, tak aby zagwarantować odpowiednie sankcje ze skutkiem odstraszającym; poza tym, musi ona uwzględniać kroki mające na celu znaczne zmniejszenie liczby organów uprawnionych do zapobiegania lub badania korupcji do końca 2005 roku, tak aby uniknąć nakładania się kompetencji.

- 6) Zapewnienie do marca 2005 roku stworzenia jasnych ram prawnych dla właściwej realizacji zadań i współpracy pomiędzy żandarmerią i policją w zakresie wprowadzania w życie przepisów, oraz opracowanie i wdrożenie do połowy 2005 roku w obu instytucjach jasnego planu rekrutacji, mającego na celu dokonanie postępów w obsadzeniu do dnia przystąpienia 7 000 wakatów w policji oraz 18 000 wakatów w żandarmerii.

7) Opracowanie i wdrożenie spójnej wieloletniej strategii przeciwdziałania przestępczości, obejmującej konkretne działania zmierzające do zmiany statusu Rumunii jako państwa pochodzenia, przepływu i miejsca przeznaczenia dla ofiar handlu ludźmi, oraz coroczne przekazywanie, od marca 2005 roku, wiarygodnych danych statystycznych dotyczących sposobu zwalczania tego zjawiska.

II. W związku z artykułem 39 ustęp 3

8) Zapewnienie skutecznej kontroli przez Radę ds. Konkurencji nad wszelką potencjalną pomocą publiczną, w tym pomocą przewidzianą jako odroczenie zapłaty do budżetu państwa należności podatkowych lub socjalnych lub odroczenie zapłaty należności związanych z dostawami energii.

9) Niezwłoczne wzmocnienie egzekwowania przepisów w zakresie pomocy publicznej i zapewnienie zadowalającego poziomu egzekwowania przepisów w zakresie zarówno przeciwdziałania praktykom monopolistycznym, jak i późniejszej pomocy publicznej.

- 10) Przekazanie Komisji do połowy grudnia 2004 roku zmienionego planu restrukturyzacji branży hutniczej (w tym krajowego programu restrukturyzacji oraz indywidualnych biznes planów) zgodnie z wymogami protokołu 2 w sprawie wyrobów EWWiS do Układu Europejskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi oraz ich Państwami Członkowskimi z jednej strony, a Rumunią z drugiej strony¹¹, oraz warunkami wyszczególnionymi w załączniku VII, rozdziale 4, sekcji B niniejszego Protokołu.

Ścisłe przestrzeganie zobowiązania dotyczącego nieudzielania i niewypłacania pomocy publicznej hutom objętym krajową strategią restrukturyzacji od dnia 1 stycznia 2005 roku do dnia 31 grudnia 2008 roku oraz ścisłe przestrzeganie kwot pomocy publicznej oraz warunków zmniejszania zdolności produkcyjnych, które zostaną ustalone w kontekście protokołu 2 w sprawie wyrobów EWWiS do Układu Europejskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi oraz ich Państwami Członkowskimi z jednej strony, a Rumunią z drugiej strony.

- 11) Dalsze przeznaczanie odpowiednich środków finansowych oraz wystarczających i odpowiednio wykwalifikowanych kadr dla Rady ds. Konkurencji.

¹ Dz.U. L 357 z 31.12.1994, str. 2, umowa zmieniona ostatnio decyzją nr 2/2003 Rady Stowarzyszeniowej UE/Rumunia z dnia 25.9.2003 r. (dotychczas nie opublikowana w Dzienniku Urzędowym).